

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_194793

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391—29-4-72—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. **M371.425** Accession No. **M2275**

Author

K96

Title

कलकत्ता, क्षमा वामन.
गुजराती स्वयं शिक्षण.

This book should be returned on or before the date last marked below.

मराठी भाषेतून गुजराथी शिकण्यासाठी

गुजराथी
स्वयं—शिक्षक
[भाग १ ते ६]

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. U.

सौ. क्षमा वामन कुलकर्णी
[कु. मालती इ. रिसवडकर]

रामकृष्ण बुक डेपो
गिरगांव : मुंबई ४

प्रथमावृत्ति-१९५५

किंमत दोन रुपये

मुद्रक-श्री. मा. ह. पटवर्धन, संगम प्रेस लि.; ३८३ नारायण, पुणे २.
प्रकाशक-श्री. वि. र. बाम, रामकृष्ण बुक डेपो, गिरगांव, मुंबई ४.

प्रिय आमा यांचे स्मृतीस

—सौ. क्षमाबहिनी

ह्रत

चालू काळांत निरनिराळ्या भाषांची माहिती असणें किती आवश्यक आहे हें सांगण्याची जरूर नाहीं. स्वभाषेचा अभिमान असावा. तिच्यांत प्रावीण्यहि मिळवावें. परंतु इतर भाषांविषयी उदासीन असण्याचे दिवस आतां संपले आहेत. उलट वेगवेगळ्या भाषांचें जितकें ज्ञान जारत तितके त्या व्यक्तीला ज्ञानार्जनाचे मार्ग जास्त खुले आणि पर्यायानें जगांत पुढें येण्याला वावहि जास्तच. मराठी आपली मातृभाषा असल्यामुळें ती आपल्याला येतेच. इंग्रजी आपण स्वखुषीनें शिकतो. हिंदी राष्ट्रभाषाच असल्यामुळें हिंदी शिकणें भाग पडलें. मुंबई प्रांतांतल्या मराठी भाषिकांना अज्ञात अशा रहाता राहिल्या प्रमुख अशा कानडी व गुजराथी या दोनच भाषा. गुजराथी भाषेची माहिती करून देण्याचा मी ह्या पुस्तकांत प्रयत्न केला आहे.

वाचकाला व्याकरणाची थोडीशी माहिती आहे असें मी गृहीत धरलें आहे. वाक्यरचना दोन्ही भाषेंत अगदीं सारखी असल्यामुळें फक्त कांहीं सूचना तेवढ्या देऊन ठेवल्या आहेत.

यानंतर व्यावहारिक शब्दसंग्रह दिलेला आहे. नित्योपयोगी असे बरेचसे शब्द त्याच्यांत आहेत. थोडेसे व्याकरण व हे शब्द एवढे आल्यानंतर गुजराथी भाषा समजायला कांहींच हरकत नाहीं. यानंतर वाक्यसंग्रह आहे तो काळजीपूर्वक वाचल्यास असें लक्षांत येईल कीं, सुरवातीचीं वाक्ये अगदीं सार्धी, सोपीं व नेहमींच्या उपयोगाचीं असून नवाशिक्यांना समजावीं एवढ्याकरितां शब्दशः भाषांतर करून दिलेलीं आहेत. या नंतरचीं मात्र बहुतेक सर्व अस्सल गुजराथी भाषेंत मोडतील अशीं आहेत. त्या ठिकाणीं मराठीचें अक्षरशः भाषांतर केल्यास अर्थाचा अनर्थ होण्याचा किंवा हास्यास्पद वाक्य होण्याचा संभव आहे. वरवर सारख्या दिसणाऱ्या शब्दांच्या अर्थातला फरकहि या संग्रहांत दाखविला आहे. कांहीं ठिकाणीं एका मराठी अर्थाला गुजराथींत दोन वेगवेगळे शब्द आहेत. कांहीं ठिकाणीं याच्या उलटही परिस्थिती आहे. दोन्हीची उदाहरणे घेतलीं

आहेत. लक्षांत ठेवण्याजोग्या शब्दसंग्रहांत आणखी कितीतरी शब्द घालता येतील. परंतु विस्तार भयास्तव मी हात आवरला आहे. 'व्यावहारिक गुजराथी' ह्या भागाचं प्रयोजन सहजच लक्षांत येण्यासारखं आहे. भाषांतरित उतान्यांत भाषांतर कसें असावे हें दाखविले असून, ह्याच उतान्यांवरून थोडीशी अवांतर माहिती देण्याचाहि हेतु आहे. पत्रलेखनांत नोकरीसाठी कराव्या लागणाऱ्या अर्जांच्या नमुन्याव्यतिरिक्त इतर बहुतेक सर्व प्रमुख प्रकार घेतलेले आहेत. सांप्रदायिक वाक्यांश व म्हणी यामध्ये मराठीला शक्यतो समन्वयार्थक गुजराथीत दिलेले आहेत. कांहीं ठिकाणी त्या अर्थाचें गुजराथी वाक्य घेतलें आहे व अगदीं क्वचित् निव्वळ अर्थहि दिलेला आहे. दोनचार ठिकाणी समन्वयार्थक वाक्ये जरा उशीरां आठवल्यामुळे पूर्वाचीच कायम ठेवावी लागली आहेत. येथूनच आधीं गुजराथी व त्याचं मराठी हा प्रकार सुरू होतो. कारण आता वाचकाला गुजराथी येऊं लागलेलें असतें. अखेरच्या शब्दसंग्रहांत पुष्कळच शब्द आहेत. पैकीं कांहीं शब्द दोन्ही भाषेंत सारखेच आहेत परंतु त्यांत लिंगभेद आहेत आणि एवढ्याच-करितां ते घेतले आहेत.

हें पुस्तक लिहितांना मी इतर अनेक पुस्तकांची मदत घेतली आहे. उतारे थोडाफार फरक करून दुसऱ्या लेखकांचेच घेतले आहेत. त्या सर्वांची परवानगी न घेतांच मी हें सर्व केलें आहे. त्या त्या लेखकांची मी क्षमा मागतें.

हें पुस्तक वाचकांचें हातीं देतांना खरें म्हणजे मला खूप आनंद व्हावयास पाहिजे होता. परंतु तसें होत नाहीं. कारण ह्या पुस्तकाची अत्यंत उत्सुकतेनें वाट पहाणारे माझे दीर थोड्याच दिवसांपूर्वी आम्हांला एकाएकी सोडून गेले. त्यांच्या स्मृतीनें अंतःकरण भरून येत आहे. अस्तु.

रामदास नवमी
शके १८७६
१६-२-५५

सौ. क्षमा वामन कुळकर्णी

अनुक्रमणिका

पृष्ठ

खंड १ ला—

घडा १ ला	गुजराथी लिपी.	१
घडा २ रा	अंक.	३
घडा ३ रा	संख्या.	८

खंड २ रा—

व्याकरण.

घडा १ ला	नाम.	९
घडा २ रा	लिंग.	१०
घडा ३ रा	वचन.	१४
घडा ४ था	विभक्ति.	१७
घडा ५ वा	क्रियापद.	२३
घडा ६ वा	वर्तमानकाल.	२५
घडा ७ वा	भूतकाल.	२७
घडा ८ वा	भविष्यकाल.	२९
घडा ९ वा	मिश्रकाल.	३०
घडा १० वा	अर्थ.	३१
घडा ११ वा	प्रयोग.	३३
घडा १२ वा	प्रेरक.	३४
घडा १३ वा	सर्वनाम.	३७
घडा १४ वा	विशेषण.	४०
घडा १५ वा	अव्यय.	४२
घडा १६ वा	कृदंत.	४५
घडा १७ वा	साधित शब्द.	४७
घडा १८ वा	वाक्य-विचार.	५२

खंड ३ रा—

शब्दसंग्रह (व्यावहारिक)

(१) क्रियापद.	५५
(२) अवयव.	६१

(३) आजार.	६३
(४) ऋतु आणि काल.	६४
(५) औषधे.	६४
(६) कुटुंब.	६५
(७) खाद्य पदार्थ.	६६
(८) गृहवाचक.	६७
(९) तिथि, वार, माहिने, दिशा.	६८
(१०) धंदे.	७०
(११) पत्ते.	७०
(१२) पशु.	७१
(१३) पक्षी.	७२
(१४) बारीक जीवजंतु व कीटक.	७२
(१५) फळें व सुका मेवा.	७३
(१६) भाज्या.	७४
(१७) भांडी व घरांतील इतर सामान.	७५
(१८) इतर वनस्पती.	७७

खंड ४ था—

वाक्यसंग्रह.	७९
व्यावहारिक गुजराथी.	८५
भाषांतरित उतारे.	९६

खंड ५ वा—

पत्रलेखन.	१०७
सांप्रदायिक वाक्यांश.	११७
सांप्रदायिक वाक्प्रचार.	१२३

खंड ६ वा—

शब्दसंग्रह.	१३०
-------------	-------	-----

१

धडा १ ला

गुजराथी लिपी

मराठीची लिपी देवनागरी आहे. तींत ५२ अक्षरें आहेत. गुजराथी लिपी वेगळी आहे. अक्षरें मात्र तितकींच असतात.

स्वर (२५२)

मराठी— अ आ इ ई ऊ ऊ ऋ ए ऐ ओ औ अं अः

गुजराती— અ આ ઇ ઈ ઉ ઊ ઋ એ એ ઓ ઔ અં અઃ

व्यंजनै (५५०)

मराठी— क ख ग घ ङ

गुजराती— ક ख ग घ ङ

मराठी— च छ ज झ ञ

गुजराती— ચ છ જ झ ञ

मराठी— ट ठ ड ढ ण

गुजराती— ટ ઠ ડ ઢ ણ

मराठी— त थ द ध न

गुजराती— ત થ દ ધ ન

मराठी— प फ ब भ म

गुजराती— પ ફ બ ભ મ

(२)

मराठी—	य	र	ल	व	श	
गुजराती—	य	र	ल	व	श	
मराठी—	ष	स	ह	ळ	क्ष	ज्ञं
गुजराती—	ष	स	ह	ण	क्ष	ज्ञ

ऋ लृ व लृ या स्वरांचा आणि ङ ञ या व्यंजनांचा उपयोग कचित्च होतो.

बाराखडी (आराभडी)

स्वर	खुणेचें नांव
आ	। काना (कानो)
अ	। ँहस्व इकार (ँहस्व अण्णु)
ई	। दीर्घ इकार (दीर्घ अण्णु)
उ	। ँहस्व उकार (ँहस्व वरुडु)
ऊ	। दीर्घ उकार (दीर्घ वरुडु)
ऋ	। ऋकार (ऋकार)
ऐ	। मात्रा (ऐक मात्रा)
औ	। दुमात्रा (औ मात्रा)
ओ	। काना मात्रा (कानो मात्रा)
औ	। काना दुमात्रा (कानो औ मात्रा)
अं	। अनुस्वार (अनुस्वार)
अः	। विसर्ग (विसर्ग)

मराठी— क का कि की कु कू के कै को कौ कं कः

गुजराती— क का कि की कु कू के कै को कौ कं कः

या प्रमाणेंच सर्व बाराखड्या असतात.

(३)

धडा २ रा

अंक (ॡॡॡ)

मराठी अंक	गुजराथींत म्हणण्याची पद्धति	गुजराथी उच्चार	गुजराथी अंक
१	एकडे एक	एक	१
२	बगडे बे	बे	२
३	तगडे त्रण	त्रण	३
४	चोगडे चार	चार	४
५	पांचडे पांच	पांच	५
६	छगडे छ	छ	६
७	सातडे सात	सात	७
८	आठडे आठ	आठ	८
९	नवडे नव	नव	९
१०	एकडेमीडे दस	दस	१०
११	बेऊ एकडे अगियार	अगियार	११
१२	एकडे बगडे बार	बार	१२
१३	एकडे तगडे तेर	तेर	१३
१४	एकडे चोगडे चौद	चौद	१४
१५	एकडे पांचडे पंदर	पंदर	१५
१६	एकडे छगडे सोळ	सोळ	१६
१७	एकडे सातडे सत्तर	सत्तर	१७
१८	एकडे आठडे अठार	अठार	१८
१९	एकडे नवडे ओगणीस	ओगणीस	१९
२०	बगडे मीडे वीस	वीस	२०
२१	बगडे एकडे एकवीस	एकवीस	२१
२२	बेऊ बगडे बावीस	बावीस	२२
२३	बगडे तगडे तेवीस	तेवीस	२३

मराठी : अंक	गुजराथी म्हणण्याची पद्धति	गुजराथी उच्चार	गुजराथी अंक
२४	बगडे चोगडे चोवीस	चोवीस	२४
२५	बगडे पांचडे पच्चीस	पच्चीस	२५
२६	बगडे छगडे छव्वीस	छव्वीस	२६
२७	बगडे सातडे सत्त्यावीस	सत्त्यावीस	२७
२८	बगडे आठडे अठयावीस	अठयावीस	२८
२९	बगडे नवडे ओगणत्रीस	ओगणत्रीस	२९
३०	तगडे मींडे त्रीस	त्रीस	३०
३१	तगडे एकडे ऐकत्रीस	ऐकत्रीस	३१
३२	तगडे बगडे बत्रीस	बत्रीस	३२
३३	बेळ तगडे तेत्रीस	तेत्रीस	३३
३४	तगडे चोगडे चोत्रीस	चोत्रीस	३४
३५	तगडे पांचडे पांत्रीस	पांत्रीस	३५
३६	तगडे छगडे छत्रीस	छत्रीस	३६
३७	तगडे सातडे साडत्रीस	साडत्रीस	३७
३८	तगडे आठडे आडत्रीस	आडत्रीस	३८
३९	तगडे नवडे ओगणचालीस	ओगणचालीस	३९
४०	चोगडे मींडे चालीस	चालीस	४०
४१	चोगडे एकडे एकातालीस	एकातालीस	४१
४२	चोगडे बगडे बेतालीस	बेतालीस	४२
४३	चोगडे तगडे तेंतालीस	तेंतालीस	४३
४४	बेळ चोगडे चुंवालीस	चुंवालीस	४४
४५	चोगडे पांचडे पिस्तालीस	तिस्तालीस	४५
४६	चोगडे छगडे छेंतालीस	छेंतालीस	४६
४७	चोगडे सातडे सुडतालीस	सुडतालीस	४७
४८	चोगडे आठडे अडतालीस	अडतालीस	४८
४९	चोगडे नवडे ओगणपचास	ओगणपचास	४९

मराठी अंक	गुजराथी म्हणण्याची पद्धति	गुजराथी उच्चार	गुजराथी अंक
५०	पांचडे मीडे पचास	पचास	५०
५१	पांचडे एकडे एकावन	एकावन	५१
५२	पांचडे बगडे बावन	बावन	५२
५३	पांचडे तगडे तेपन	तेपन	५३
५४	पांचडे चोगडे चोपन	चोपन	५४
५५	बेऊ पांचडे पंचावन	पंचावन	५५
५६	पांचडे छगडे छप्पन	छप्पन	५६
५७	पांचडे सातडे सत्तावन	सत्तावन	५७
५८	पांचडे आठडे अठ्ठावन	अठ्ठावन	५८
५९	पांचडे नवडे ओगणसाईठ	ओगणसाईठ	५९
६०	छगडे मीडे साईठ	साईठ	६०
६१	छगडे एकडे एकसठ	एकसठ	६१
६२	छगडे बगडे बासठ	बासठ	६२
६३	छगडे तगडे तेंसठ	तेंसठ	६३
६४	छगडे चोगडे चोसठ	चोसठ	६४
६५	छगडे पांचडे पांसठ	पांसठ	६५
६६	बेऊ छगडे छांसठ	छांसठ	६६
६७	छगडे सातडे सडसठ	सडसठ	६७
६८	छगडे आठडे अडसठ	अडसठ	६८
६९	छगडे नवडे अगन्योसित्तेर	अगन्योसित्तेर	६९
७०	सातडे मीडे सित्तेर	सित्तेर	७०
७१	सातडे एकडे इकोतेर	इकोतेर	७१
७२	सातडे बगडे बोंतेर	बोंतेर	७२
७३	सातडे तगडे तोंतेर	तोंतेर	७३
७४	सातडे चोगडे चुंवोतेर	चुंवोतेर	७४
७५	सातडे पांचडे पंचोतेर	पंचोतेर	७५

मराठी अंक	गुजराथी म्हणण्याची पद्धति	गुजराथी उच्चार	गुजराथी अंक
७६	सातडे छगडे छोतेर	छोतेर	७६
७७	बेऊ सातडे सित्तोतेर	सित्तोतेर	७७
७८	सातडे आठडे इठोतेर	इठोतेर	७८
७९	सातडे नवडे अगन्याएंशी	अगन्याएंशी	७९
८०	आठडे मीडे एंशी	एंशी	८०
८१	आठडे एकडे एक्वाशी	एक्वाशी	८१
८२	आठडे बगडे ब्याशी	ब्याशी	८२
८३	आठडे तगडे त्र्याशी	त्र्याशी	८३
८४	आठडे चोगडे चोत्र्याशी	चोत्र्याशी	८४
८५	आठडे पांचडे पंचाशी	पंचाशी	८५
८६	आठडे छगडे छाशी	छाशी	८६
८७	आठडे सातडे सत्त्याशी	सत्त्याशी	८७
८८	बेऊ आठडे अठ्ठाशी	अठ्ठाशी	८८
८९	आठडे नवडे नेव्याशी	नेव्याशी	८९
९०	नवडे मीडे नेऊ	नेऊ	९०
९१	नवडे एकडे एकाणुं	एकाणुं	९१
९२	नवडे बगडे बाणुं	बाणुं	९२
९३	नवडे तगडे त्राणुं	त्राणुं	९३
९४	नवडे चोगडे चोराणुं	चोराणुं	९४
९५	नवडे पांचडे पंचाणुं	पंचाणुं	९५
९६	नवडे छगडे छन्नु	छन्नु	९६
९७	नवडे सातडे सत्ताणुं	सत्ताणुं	९७
९८	नवडे आठडे अठ्ठाणुं	अठ्ठाणुं	९८
९९	बेऊ नवडे नव्वाणुं	नव्वाणुं	९९
१००	एकडे बे मीडे सो	सो	१००

मराठी गुजराथी उच्चार मराठी गुजराथी उच्चार

७५ पोणोसो ९९।।। पोणीसो

१२५ सवासो १५० दोढसो

१७५ पोणाबसो १९९।।। पोणीबसो

२०० बसो १३५७ एक हजार, त्रणसो, सतावन.

१२३४५ बार हजार, त्रणसो, पिस्तालीस.

२४६८९० बे लाख , छंतालीस हजार, आठसो, दस.

२४६८६४२ चोवीस लाख, अडसठ हजार, छसो, बेंतालीस.

१२३४५१२३ एक करोड, त्रेवीस लाख, पिस्तालीस हजार, एकसो, त्रेवीस.

क्रमवाचक

मराठी	गुजराथी	मराठी	गुजराथी
पहिला	पहेक्षे	सातवा	सातमे
दुसरा	थीजे	आठवा	आठमे
तिसरा	त्रीजे	नववा	नवमे
चौथा	येथे	दहावा	दसमे
पांचवा	पांथमे	अकरावा	अगियारमे
सहावा	छठे	बारावा	बारमे

आवृत्तिवाचक

मराठी	गुजराथी	मराठी	गुजराथी
एकदा	એકવાર	दुप्पट	બેગણું
दोनदा	બેવર	तिप्पट	ત્રણગણું
सांभरदा	સોવાર	चौपट	ચારગણું

(८)

संख्या मोजण्याची पद्धति

मराठी	गुजराथी	मराठी	गुजराथी
एकम्	એકમ	अब्ज	અબ્જ
द्वम्	દશક	खर्व	ખર્વ
शतम्	શતક, સો	महापद्म	મહાપદ્મ
सहस्र	હજાર	शंकु	શંકુ
दशसहस्र	દસહજાર	जलधि	જલધિ
लक्ष	લાખ	अंत्य	અંત્ય
दशलक्ष	દસ લાખ	मध्य	મધ્ય
कोटी	કરોડ	परार्ध	પરાર્ધ
दशकोटी	દસ કરોડ		

२

व्याकरण

धडा १ ला

नाम

नामाचे तीन प्रकार आहेत. (१) विशेष नाम, (२) सामान्य नाम आणि (३) भाववाचक नाम.

विशेष नामः—याला गुजरार्थीत 'संज्ञावाचक नाम' असेही म्हणतात. विशेष नामाचे 'स्थलवाचक' आणि 'मनुष्यवाचक' असे दोन प्रकार आहेत.

स्थलवाचक—मुं'अर्ध, वडोदरा, सुरत, तापी, नर्मदा, हिमालय, विंध्य, अशिया, युरोप, वगैरे.

मनुष्यवाचक—प्रभोद, विनोद, भगनलाल, छगनलाल, सुधा, डांता, शांता वगैरे.

सामान्यनामः—याचेही तीन प्रकार आहेत. 'जतिवाचक', 'द्रव्यवाचक' व 'समूहवाचक'.

जातिवाचक—हाथी, घोडी, गाय, कागडो, पुरशी, नदी, पर्वत, धर.

द्रव्यवाचक—धुवं, सोनुं, यांदी, गोण, धी, दुध, पाणी, जांजीर.

समूहवाचक—लश्कर, मेदनी, टोणू, जुमणो, जूथ, दुकडी.

भाववाचक—भीडाश, कडवाश, भलाघ, सव्याघ, चिडाश, गणपथु, यतुराघ, घोणाश, अहिंसा, व्हेध, बिनाश, कडापथु.

(१०)

भाववाचक नामाचे प्रत्यय—आश, आध, पण, पाणुं, आणु, प, पो, ता, अ, ध, गी वगैरे आहेत.

उदा.:—आटुं—आटाश, भलु—भलाध, धगुं—धडपणु, उदार—उदारपाणुं, नीयुं—नीयाणु, मोटुं—मोटप, अनुकूल—अनुकूलता, गुरु—गौरव, नादान—नादानी, मांडुं—मांडगी

नामावरून भाववाचक—प्रत्यय त्व, आर्ध, य.

उदा.:—स्त्री—स्त्रीत्व, शेड—शेडाध, सुजन—सौजन्य.

क्रियापदावरून भाववाचक नाम—प्रत्यय अन, आव, णु, णुं, आट, आप.

उदा.:—भजवुं—भजन, यडवुं—यडाव, गुंयववुं—गुंयवणु, गभरावुं—गभराट, भेसवुं—भेसाणुं (बसकर—बैठक) भेण—भेणाप.

अभ्यास

खालील नामें कोणत्या प्रकारचीं आहेत तें सांगा—

अग्नि, शोधक, स्मृति, मन, क्षमा, पृथ्वी, वळेयणी, शूद्र, मृत्यु, संध, श्रम, पिरामिड, गमभङ्ग, सोफ्टीस, डाइलो, कवि, भरी, जृम्भू.

खालील शब्दांवरून भाववाचक नामे करा.—

गीडुं, नरभ, भर्द, योक्थ्यु, शाणो, भलुं, सायुं, गिंडुं, भोगुं, कुशण, दुष्ट, मुनि, सपाट, ताणुं, सती, भाणुस, शूर, गावुं, ढाणुं, कहेवुं, यालवुं, यमकवुं, दणवुं.

घडा २ रा.

लिंग (जात)

लिंगाला गुजरार्थात जाति म्हणतात. मराठीप्रमाणेंच गुजरार्थात पुल्लिंग, स्त्रीलिंग व नपुंसकलिंग अशा तीन प्रकारचीं लिंगें असतात. त्यांना अनुक्रमें नरजाति, नारीजाति व नान्यतरजाति असें म्हणतात.

पुल्लिङ्गः—सर्वसाधारणपणें सर्व ओकारान्त शब्द किंवा ज्यांना 'केवो' नें प्रश्न केला जातो तीं नामें पुल्लिङ्गी समजावीत.

उदा.:—घोडो, छोडरो, पाडो, वडरो, यष्टियो, रोडयो, पाटयो, दोटो, वडरो.

अपवादः—अकारान्त पु.—उंढर, पत्थर, द्विस, पुरष, पग, रोग.

आकारान्त पु.—राज, देवता (विस्तव), वा (वात).

इकारान्त पु.—ढाथी, कवि, घोषी, वाधरी, धष्टी.

उकारान्त पु.—धडं, दाडु, शत्रु, वायु.

स्त्रीलिङ्गः—सर्वसाधारणपणें सर्व इकारान्त शब्द किंवा ज्यांना 'केवी' नें प्रश्न केला जातो तीं नामें स्त्रीलिङ्गी समजावीत.

उदा.:—योपडी, टोपी, गिलाडी, विजणी, गरमी, वाडी, गाडी, पूंछडी.

अपवादः—अकारान्त स्त्री—साकर, भूछ, पूंछ, रात, वात, दीवेट.

आकारान्त स्त्री—आधा, सज्ज, दया, आशा, डया, भाया.

उकारान्त स्त्री—सासु, वडु, वस्तु, धातु, ग्यु.

एकारान्त स्त्री—रेखे, डरडे.

ओकारान्त स्त्री—जणे, जे, (संवय) गणे.

नपुंसकलिङ्गः—सर्वसाधारणपणें उकारान्त शब्द किंवा ज्यांना 'केवुं' नें प्रश्न केला जातो तीं नामें नपुंसकलिङ्गी समजावीत.

उदा.:—पशु, र, लींयु, छापरं, वांढरं, गाडुं, डाडुं आंसुं.

अपवादः—अकारान्त नपुं.—डिंठ, घर, गाभ, आड, नाक, मन.

आकारान्त नपुं.—वडोदरा, गोधरा, सादरा.

इकारान्त नपुं.—मुंअर्ध, धी, पाष्टी, दडी, मोती, पी.

ओकारान्त नपुं.—भो.

पुल्लिङ्गाच्या अन्त्य ओकाराचा इकार किंवा उकार केल्यानें त्या शब्दांची अनुक्रमें स्त्रीलिङ्गी किंवा नपुंसकलिङ्गी रूपें होतात.

उदा:—	पुल्लिङ्गी	स्त्रीलिङ्गी	नपुंसकलिङ्गी
	घोडो	घोडी	घोडुं
	वांढरो	वांढरी	वांढरं

(१२)

पुल्लिगी
पिलाडो
पडरो

स्त्रीलिङ्गी
पिलाडी
पडरी

नपुंसकलिङ्गी
पिलाडुं
पडरं

कांहीं नामांना फक्त दोनच लिंगे असतात.

उदा.:—	पु.	स्त्री.	पु.	स्त्री.
	डाडा	डाडी	भाभा	भाभी
	रोटवो	रोटवी	आह्मणु	आह्मणी
	पाडो	पाडी		

कांहीं नामें फक्त पुल्लिङ्गीच आहेत.

उदा.:—पडियो, दरीओ, दरवान्ने, कायभो, आभयो वगैरे.

कांहीं नामें पुल्लिङ्ग, स्त्रीलिङ्ग दोन्ही लिंगांत कायम रहातात.

उदा.:—वभत, विधि, या, शोध, भतलप, तपास.

कांहीं पुल्लिङ्गी नामांचें स्त्रीलिङ्गी शब्द निराळेच आहेत.

उदा.:—	पु.	स्त्री.	पु.	स्त्री.
	पु३५	स्त्री	आप	भा
	भोर	ढेल	वर	वहु
	ससरो	सासु	भाध	भेन
	आभयो	गाय	भाध	भोग्गध
	पाडो	लेंस		

कांहीं पुल्लिङ्गी नामांना आ, इ, अण, ऐण, डी, आणी, किंवा णी हे प्रत्यय लावल्याने त्यांचें स्त्रीवाचक शब्द होतात.

उदा.:- प्रत्यय आ-		प्रत्यय आणी-		प्रत्यय णी-	
पु.	स्त्री.	पु.	स्त्री.	पु.	स्त्री.
आण	आणा	गोर	गोराणी	यंडाण	यंडाणी
शिक्षक	शिक्षिका	धणी	धणीयाणी		
प्रिय	प्रिया	शेड	शेडाणी		

प्रत्यय इ-

पु.	स्त्री.
कुमार	कुमारी
नट	नटी
देव	देवी
नर	नारी
डोसो	डोशी
भला	भली
पुत्र	पुत्री
दीकरे	दीकरी

प्रत्यय अण, ऐण-

पु.	स्त्री.
सिंह	सिंहणु
कुंभार	कुंभारणु
भोय्यी	भोय्यणु-भोय्येणु
नाग	नागणु-नागेणु

प्रत्यय ङी

पु.	स्त्री.
हज्जम	हज्जमडी
भीक्ष	भीक्षडी
जं'ट	जं'टडी

काहीं नामें पुल्लिंग आणि नपुंसकलिंग दोन्हीत वापरलीं जातात.

उदा.:— पत्र, मत, माणुस.

काहीं नामें स्त्रीलिंग व नपुं. दोन्हीत चालतात.

उदा.:— सोपारी, ननोळ, (मुंज) धडीयाण, ओणभाणु.

‘ आंवरक्ष ’ हें नाम तिन्ही लिंगांत वापरलें जातें.

तत्सम शब्दांचें लिंग—शुभ्र, पति, आत्मा वगैरे संस्कृत प्रमाणें पुल्लिङ्गीच आहेत. व दया द्रष्टी नीति वगैरे संस्कृतप्रमाणें स्त्रीलिङ्गीच आहेत. पन पयन वगैरे संस्कृतप्रमाणेंच नपुंसकलिङ्गीच आहेत. परंतु खालील काहीं शब्दांचे लिंग संस्कृतप्रमाणें न रहातां बदललें आहे.

शब्द	संस्कृतामध्ये लिंग	गुजराथीत लिंग
वस्तु	नपुं.	स्त्री.
मित्र	नपुं.	पु.
पक्षी	पु.	नपुं.
मत	नपुं.	पु.
तारा	स्त्री.	पु.

कित्येक नामांचें अर्थपरत्वे लिंग बदलतें.

नाम	पुल्लिगी	स्त्रीलिंगी
यास	पद्धति	वर्तन
राव	राजा	तक्रार
भोण	पेढ	शोध
वार	वार (सोम, मंगळ इ.)	वेळ
धातु	धातु (व्याकरणांतील)	धातु (खनिज पदार्थ)
भात	भात (शिजलेले तांदूळ)	प्रकार (तऱ्हा)

खालील नामांचे लिंग ओळखा व बदला.

वर, डांत, ठीटः पटेल, धांय्ही, भाध, सोनी, मोर, शिक्षक, पिशाय, नाग, आण, देव, शिष्य, पाडे, मोय्ही, हुज्जम.

धडा ३ रा

वचन (वचन)

गुजरार्थांत मराठीप्रमाणेच दोन वचने आहेत. एकवचन आणि अनेकवचन यांना अनुक्रमे ऐकवचन आणि अहुवचन असे म्हणतात. सर्वसाधारणपणें नामाच्या एकवचनास ' ओ ' प्रत्यय लावल्याने त्याचें अनेकवचन होते. हा प्रत्यय फक्त जोडला जातो. अंत्यस्वरार्शी त्याचा शुद्ध संधि होत नाही.

उदा.:-	एकवचन	अनेकवचन	एकवचन	अनेकवचन
	राज	राजओ	माता	माताओ
	बापडी	बापडीओ	दीकरी	दीकरीओ

अकारान्त नामें—अंत्य स्वराचा ओ होतो, किंवा मूळरूपच रहातें.

उदा.:-

माणुस-माणुसो, माणुस,	धर-धरो, धर.
वात-वातो.	अणद-अणदो, अणद.
दर-दर.	

આકારાન્ત, ઈકારાન્ત વ ઝકારાન્તે સ્ત્રીલિંગ આણિ પુલિંગ નામાના અંત્ય સ્વરાશી સંધિ ન હોતાંચ 'ઓ' પ્રત્યય લાગતો.

ઉદા.:—

રાગ્ન-રાગ્નઓ

રાણી-રાણીઓ

કથા-કથાઓ

માળી-માળીઓ, માળી

શત્ર-શત્રુઓ, શત્રુ

ધાતુ-ધાતુઓ, ધાતુ

ઊકારાન્ત નપુંસકલિંગી નામાંચે અનેકવચન આકારાન્ત હોતેં વ ત્યાપુઢેં 'ઓ' હા વિકલ્પાનેં લાગતો.

ઉદા.:—

ધ'ંડુ-ધ'ંડાં, ધ'ંડાંઓ

માથુ-માથાં, માથાંઓ

છાપર-છાપરાં, છાપરાંઓ

બકર-બકરાં, બકરાંઓ

એકારાન્ત, એકારાન્ત આણિ ઓકારાન્ત હીં નામેં ઉભયવચનીં સારસીંચ રહતાત.

ઓકારાન્ત પુલિંગ નામાચ્યા અન્ત્ય 'ઓ' ચા 'આ' કેલ્યાનેં ત્યાંચેં અનેકવચન હોતેં. તદનંતર ત્યાલા અનેકવચનાચા 'ઓ' પ્રત્યય વિકલ્પાનેં લાવાવા.

ઉદા :—

છોકરો-છોકરા, છોકરાઓ

ધોડો-ધોડા, ધોડાઓ

લોટો-લોટા, લોટાઓ

ઓકારાન્ત સ્ત્રીલિંગી વ નપુંસકલિંગી નામાના અનેકવચનાચા પ્રત્યય લાગત નાહીં.

ઉદા.:— ધો-ધો

મે-મે

સમૂહવાચક વ દ્રવ્યવાચક નામેં નેહમીં એકવચનીંચ રહાતાત.

ઉદા.:— ધી, પાણી, દેવતા, ખાંડ, જૂથ, મેદની.

પરંતુ દ્રવ્યવાચક નામ જેઘ્ઘાં નિરનિરાલે પ્રકાર દર્શવિતેં તેઘ્ઘાં ત્યાંચેં અનેકવચન હોતેં.

ઉદા.:— તેણે ઘાટઘાટનાં પાણી પીધાં છે.

(૧૬)

બળીઆ, ફાંફાં, કેસરીયાં, લગ્ન, માન, વખાણુ, લાડ વગેરે નામેં નેહમીં અનેકવચનીંચ રહાતાત.

વિશેષ વ માવવાચક નામેં એકવચનીંચ વાપરલીં જાતાત.

કોણા વ્યક્તીસ માન ઘાવયાચા અસેલ તેઢ્યાં ત્યા વ્યક્તિનામાચા અનેક-વચની પ્રયોગ હોતો.

ઉદા.:—

નેતાજી આવ્યા.

પંડીત નેહરે ઇંગ્લંડની સફરે ગયા.

પૂજ્ય બાપુજી આ પ્રમાણે બોલતા.

મહેતાજી મોડા આવ્યા.

સ્ત્રિયાંનાં બહુમાન ઘાવયાચા જ્ઞાલ્યાસ નપુંસકલિંગી અનેકવચની પ્રયોગ હોતો.

ઉદા.:—

કાકી ગયાં.

માસી માંદા પડ્યા.

મહારાણી ગિટકમંડ ગયાં.

વિશેષનામેં એકવચનીંચ અસતાત. પણ જાતીવાચક પ્રમાણેં ત્યાંચા ઉપયોગ જ્ઞાલ્યાસ વાક્યાચા પ્રયોગ અનેકવચની હોતો.

ઉદા.:— એવા મોહનલાલ તો છપ્પન જોયા.

અભ્યાસ

ખાલીલ વાક્યાંતૂન નામેં શોધૂન કાઢૂન ત્યાંચેં લિંગ વ વચન સાંગા. આળિ નંબર બદલૂન પુનઢા લિઢા.

(૧) ગઈ સાલ બાજરી અને જાર સારી થઈ હતી.

(૨) આંખ, કાન, મોં, ને દાંત સ્વચ્છ રાખવાં જોઈ એ,

(૩) કુતરાએ ઢેલનાં પીંછાં વીંખી નાખ્યાં.

(૪) કોળસો, લોખંડ, સિંધવ, સોનું, કલાર્ધ વગેરેને ખનીજ કહે છે.

૫) ગાય, બકરો, જાંટ, ગધેડાં, કુતરાં ને ઘેટાં એ પાળવા લાયક જાનવર છે.

(१७)

घडा ४ था

विभक्ति (विभक्ति)

मराठीप्रमाणेंच गुजरार्थीतही आठ विभक्ति आहेत.

प्रथमा	पडेदी	प्रत्यय नाही	कर्ता
द्वितीया	भीष्ट	(ने), किंवा प्रत्यय नसतो.	कर्म
तृतीया	त्रीष्ट	(ये), (वडे)	कर्ता, करण
चतुर्थी	योथी	(ने)	संप्रदान
पंचमी	पांयभी	(थी), (थडी)	अपादान
षष्ठी	छट्टी	(नो, नी, तुं), (ना, नां)	संबंध
सप्तमी	सप्तभी	(मां), (ये)	अधिकरण
संबोधन	संभोधन	सामान्य रुप	संबोधन

अकारान्त पुल्लिङ्ग-पग (पाय)

पग	यगो	पगथी, थडी	पगोथी-थडी
पग, पगने	पगोने	पगनो-नी-तुं	पगोना-नां
पगे, पगवडे	पगोये, पगोवडे	पगमां, पगे	पगोमां
पगने	पगोने		

आकारान्त पुल्लिङ्ग-वक्ता (वक्ता)

वक्ता	वक्ताओ	वक्ताने	वक्ताओने
वक्ता, वक्ताने	वक्ताओ,	वक्ताथी-थडी	वक्ताओथी-थडी
	वक्ताओने	वक्तानो-नी-तुं	वक्ताओना-नां
वक्ताओ, वडे	वक्ताओओ-वडे	वक्तामां-ओ	वक्ताओमां-ओ

इकारान्त पुल्लिङ्ग-कवि (कवि)

कवि	कविओ	कविथी-थडी	कविओथी-थडी
कवि-ने	कविओ-ने	कविनो-नी-तुं	कविओना-नां
कविओ-वडे	कविओओ-वडे	कविमां-ओ	कविओमां-ओ
कविने	कविओने		

उकारान्त पुल्लिङ्ग-शत्रु (शत्रु)

શત્રુ	શત્રુઓ	શત્રુથી-થકી	શત્રુઓથી-થકી
શત્રુ-ને	શત્રુઓ-ને	શત્રુનો-ની-નું	શત્રુઓના-નાં
શત્રુએ-વડે	શત્રુઓએ-વડે	શત્રુમાં-એ	શત્રુઓમાં-એ
શત્રુને	શત્રુઓને		

ओकारान्त पुल्लिङ्ग-घोडा (घोडा)

ઘોડો	ઘોડાઓ		ઘોડાઓથી-થકી
ઘોડો-ઘોડાને	ઘોડાઓ-ઓને	ઘોડાનો-ની-નું	ઘોડાના-નાં
ઘોડે-ઘોડાએ-	ઘોડાએ-ઓએ-		ઘોડાઓના-નાં
ઘોડાવડે	ઓવડે	ઘોડામાં-એ	ઘોડામાં-એ
ઘેડાને	ઘોડાઓને-ઘોડાને		ઘોડાઓમાં-એ
ઘોડાથી-થકી	ઘોડાથી-થકી		

अकारान्त स्त्रीलिङ्ग-आंभ (डोळा)

આંખ	આંખો	આંખથી-થકી	આંખોથી-થકી
આંખ-ને	આંખો-ને	આંખનો-ની-નું	આંખોના-નાં
આંખે-આંખવડે	આંખોએ-વડે	આંખમાં-આખે	આંખોમાં-એ
આંખને	આંખોને		

आकारान्त स्त्रीलिङ्ग-आशा (आशा)

આશા	આશાઓ	આશાથી-થકી	આશાઓથી-થકી
આશા-ને	આશાઓ-ને	આશાનો-ની-નું	આશાઓના-નાં
આશાએ	આશાઓએ	આશામાં-એ	આશાઓમાં-એ
આશાને	આશાઓને		

इकारान्त स्त्रीलिङ्ग-छोडरी (मुलगी)

છોકરી	છોકરીઓ	છોકરીથી-થકી	છોકરીઓથી-થકી
છોકરી-ને	છોકરીઓ-ને	છોકરીનો-ની-નું	છોકરીઓના-નાં
છોકરીએ-વડે	છોકરીઓએ-વડે	છોકરીમાં-એ	છોકરીઓમાં-એ
છોકરીને	છોકરીઓને	છોકરી	છોકરીઓ

ઉકારાન્ત સ્ત્રીલિંગ-સાસુ (સાસુ)

સાસુ	સાસુઓ	સાસુથી-થકી	સાસુઓથી-થકી
સાસુ-ને	સાસુઓ-ને	સાસુનો-ની-તું	સાસુના-નાં
સાસુએ-વડે	સાસુઓએ-વડે	સાસુમાં-એ	સાસુઓમાં-એ
સાસુને	સાસુઓને		

એકારાન્ત સ્ત્રીલિંગ-રજૈ

રજૈ	રજૈઓ	રજૈથી, થકી	રજૈઓથી-થકી
રજૈ-ને	રજૈઓ-ને	રજૈનો-ની-તું	રજૈઓના-નાં
રજૈએ-વડે	રજૈઓએ-વડે	રજૈમાં-એ	રજૈઓમાં-એ
રજૈને	રજૈઓને		

અકારાન્ત નપું.-ખેતર (શેત)

ખેતર	ખેતરો	ખેતરથી-થકી	ખેતરોથી-થકી
ખેતર-ને	ખેતરો-ને	ખેતરનો-ની-તું	ખેતરોના-નાં
ખેતરે-વડે	ખેતરોએ-વડે	ખેતરમાં-એ	ખેતરોમાં-એ
ખેતરને	ખેતરોને		

ઇકારાન્ત નપું.-મુ'બધ (મુંબઈ)

મુ'બધ	મુ'બધથી-થકી
મુ'બધ-ને	મુ'બધનો-ની-તું
મુ'બધએ-વડે	મુ'બધમાં-એ
મુ'બધને	

ઉકારાન્ત નપું.-ધં'ડું (અંઢે)

ધં'ડું	ધં'ડાં-ધં'ડાંઓ
ધં'ડું-ધં'ડાને	ધં'ડાને-ધં'ડાંઓ ને
ધં'ડાએ-ધં'ડે-ધં'ડાવડે	ધં'ડાંએ-ધં'ડાંઓએ-ધં'ડાઓવડે-ધં'ડે
ધં'ડાન	ધં'ડાને-ધં'ડાંઓને
ધં'ડાથી-થકી	ધં'ડાંઓથી-થકી
ધં'ડાનો-ની-તું	ધં'ડાઓના-નાં
ધં'ડામાં-એ	ધં'ડાંઓમાં-એ

પ્રત્યેક વિભક્તીલા સ્વતંત્ર અસા એક અર્થ અસતોત્ત. યાશિવાય તી વિભક્તિ ફતર કાંઠી અર્થાનીંસુદ્ધાં વાપરલી જાતે. ઉદા.:—પ્રથમા હી મુખ્યતઃ કર્ત્વાકરિતાં વાપરલી જાતે. પરંતુ તિજા ઉપયોગ ઁરવીંહી હોતો. ગુજરાથીંત એક વિભક્તિ કિતી અર્થાનીં વાપરલી જાતે કિંવા ઁવાલીં દિલેલ્યા વાક્યાંત તી કોણત્યા અર્થાને વાપરલી ગેલી આહે તેં દાઁવલેં આહે.

પ્રથમા:—

- (૧) નામાર્થે પ્રથમા:—હું કાગળ વાંચું છું—‘ હું ’ નામાર્થે પ્રથમા.
- (૨) અભિહિત કર્મ:—મેં કાગળ વાંચ્યો—‘ કાગળ ’ અભિહિત કર્મ, નામાર્થે પ્રથમા.
- (૩) સંબોધનાર્થ :—હે બાઈ, તું આમ કેમ બોલે છે?—‘ બાઈ ’ સંબોધન.
- (૪) વિધેયવાચક :—કલકત્તા ભંચ શહેર છે—‘ શહેર ’ વિધેયવાચક.
- (૫) પરિણામવાચક:—તેણે બે ઢોટા પાણી પીધું—‘ બે ઢોટા ’ પરિણામવાચક.

દ્વિતીયા:—

- (૧) અભિહિત કર્મ:—તું હિસાબ ગણે છે—‘ હિસાબ ’ અપ્રત્યય દ્વિતીયા.
—મહેતાજીએ છોકરાઓને સમજાવ્યા—‘ છોકરાઓને ’ સપ્રત્યય દ્વિતીયા.
—તેં હિસાબ ગણ્યો—‘ હિસાબ ’ નામાર્થે પ્રથમા.
- (૨) સ્થલવાચક :—હું અમદાવાદ ગયો હતો — ‘ અમદાવાદ ’ સ્થલવાચક દ્વિતીયા.
- (૩) મર્યાદાવાચક :—હિસાબ ૨૯૧૪૬ ફૂટ ઊંચો છે—‘ ૨૯૧૪૬ ’ મર્યાદાવાચક.
- (૪) કાલવાચક :—મોહન ત્રણ દિવસ બિમાર રહ્યો—‘ દિવસ ’ કાલવાચક.

તૃતીયા:—

- (૧) કર્તાર્થ :—રાગ્નએ પ્રધાનને ખોલાવ્યો—‘ રાગ્નએ ’
કર્તાર્થે તૃતીયા.
- (૨) કરણાર્થ :—તેણે ચપ્પુએ કલમ ધડી—‘ ચપ્પુએ ’
કરણાર્થે તૃતીયા.
- (૩) હેતુવાચક :—ગરમીએ નદીનું પાણી સુકાય છે—‘ ગરમીએ ’
હેતુવાચક.
- (૪) મૂલ્યવાચક—૮૬ રૂપિએ તોલો સોનું મળે છે—‘ રૂપિએ ’
મૂલ્યવાચક.
- (૫) વિકૃતિવાચક :—તે પગે લંગડો છે—‘ પગે ’ વિકૃતિવાચક.
- (૬) સાહિત્યવાચક :—સેનાપતિ હજાર માણસે રણે ચઢ્યો—‘ માણસે ’
સાહિત્યવાચક.
- (૭) ફલવાચક :—આ કામ સુધારે એક અઠવાડિએ પૂરું કર્યું—
‘ અઠવાડિએ ’ ફલવાચક.
—વિના મહેનતે કંઈ કામ થતું નથી—‘ મહેનતે ’
તૃતીયા.

ચતુર્થી:—

- સંપ્રદાનાર્થાને :—શિક્ષકે રસીકને ઇનામ આપ્યું—‘ રસીકને ’ સંપ્રદાનાર્થે.
- ગૌણકર્માર્થાને :—તમે મને આ ચોપડી મોકલી હતી—‘ મને ’ ગૌણકર્માર્થાને.
- તાદર્થ્ય :—તમે મેળો જોવા જવાના છો ?—‘ જોવા ’ તાદર્થ્યે.
- રુચિઅર્થાને :—આંધળાને આ વાત ગમે છે—‘ આંધળાને ’ રુચિઅર્થે ચતુર્થી.
- ષષ્ઠ્યર્થાને :—પંકજને પાંચ પુત્ર છે—‘ પંકજને ’ ષષ્ઠ્યર્થે ચતુર્થી.
- કર્તાર્થાને :—હવે તેને બહાર જવું પડ્યું—‘ તેને ’ કર્તાર્થે.

પંચમી:—

- અપાદનાર્થ :—પતંગ છાપરેથી પડ્યો—‘ છાપરેથી ’ અપાદન
હેતુ :—કાલેરાથી ઘણું માણસો મરી ગયાં—‘ કાલેરાથી ’ હેતુ.

કરણ:-છોકરાઓ પેન્સિલથી લખે છે—‘ પેન્સિલથી ’ કરણ.

કર્તા:-મારાથી આ કામ થશે નહિ—‘ મારાથી ’ કર્તા.

મર્યાદાવાચક:-વિકાસ આઠ દિવસથી ગેરહાજર છે—‘ દિવસથી ’ મર્યાદા.

ન્યૂનાધિકતાવાચક:-મુંબઈ સર્વથી ચઢિયાતું બંદર છે—‘ સર્વથી ’
ન્યૂનાધિકતાવાચક.

ષષ્ઠી:—

સંબંધ:-શેઠની મોટર (માલકી), છોકરાના બાપ (નાતે), ઝાડના પાંદડા (સ્થાન).

કર્તા:-આ પુસ્તક મારું લખેલું છે—‘ મારું ’ કર્તાવાચક ષષ્ઠી.

કર્મ:-ગોવિંદનું ધનામ ખોવાઈ ગયું—‘ ગોવિંદનું ’ કર્મવાચક.

આરંભ:-હું કાલથી માંદી છું—‘ કાલથી ’ આરંભવાચક.

અધિકરણ:-તે રાતના બગે છે—‘ રાતના ’ અધિકરણ.

કરણ:-હું જાતનો હિંદુ છું—‘ જાતનો ’ કરણ.

નામયોગી:-મારી કતે તે રૂપિયા માગતો નથી—‘ મારી ’ નામયોગી.

સત્તમી:—

સ્થલવાચક:-હું દિલ્લી જવાની છું—‘ દિલ્લી ’ સ્થલવાચક.

કાલવાચક:-તંદુરસ્ત બાળક દિવસમાં ત્રણવાર ખાય છે—‘ દિવસમાં
કાલવાચક.

કરણ:-સ ધ્યાએ બે રૂપિયામાં ભૂગોળ લીધી—‘ રૂપિયામાં ’ કરણવાચક.

સતિસત્તમી:-જતે દહાડે તે સુધરી ગયો—સતિસત્તમી.

વિકૃતિ:-તે આંખે કાણો છે—‘આંખે’ વિકૃતિ.

પરંતુ:-પદ્યાએ આવી રહ્યા—મધ્યે ‘એ’ હા વિભક્તિ-પ્રત્યય નસૂન
કેવલપ્રયોગી અવ્યય આહે.

હું કાલથી નિશાળે જઈશ—‘ કાલથી ’ હું ક્રિયાવિશેષણ અવ્યય આહે.

સ્વાલીલ વિભક્તિ-દર્શક અવ્યયે લક્ષાંત ઠેવળ્યાજોગી આહેત.

ચતુર્થી—માટે, કાળે, વાસ્તે, લીધે, સા ર.

પંચમી—વડે, વતે, થકી.

(२३)

षष्ठी --तणो, तण्णी, तणुं, डेरो, डेरी, डेरं.

सप्तमी--माळे, मोळार, मध्ये, अंद्दर, उपर.

तुनो तुज आव्यो } नो, नी, नुं हे षष्ठीचे प्रत्यय नसून
 येनी येज वात } उभयान्वयी अव्ययें आहेत.
 त्यांने त्यांज येस }

अभ्यास

खालील वाक्यांतल्या नामांची विभक्ति सांगा.

(१) वांढरं जाडनी टोये पळोन्ही गयुं. (२) डारीगर हाथे डाम
 डरीने पोतानुं भरणुपोषणु करे छे. (३) मुसाडरे ळोऱ परथी डूढको भार्यो.
 (४) अहिंथी विद्यापीठ ये माधलि दूर छे. (५) तेने अहिंआथी गयाने
 अर्धो कलाठ थप गयो.

खालील शब्द वापरून वाक्य बनवा आणि नंतर त्यांची विभक्ति सांगा,
 घेर, दुश्मनने, रातनो, घणु, दडाडे, यण्पुये, नाडवाने.

घडा ५ वा

क्रियापद

क्रियापदाचे प्रकारः—(१) अकर्मक, (२) सकर्मक, (३) द्विकर्मक, (४)
 भावकर्तृक, (५) अपूर्ण, (६) सहाय्यकारक, (७) संयुक्त.

अकर्मकः—होवुं-थवुं-येसवुं-जवुं-नीडणवुं-अनवुं-लागवुं.

सकर्मकः—लभवु-वांयवुं-आपवुं-पाणवुं-आवुं-गणवुं-डरवुं.

द्विकर्मकः—प्रदायक--आपवुं-पिरसवुं-मोडलवुं-भणुवुं.

कारक—डरवुं-मानवुं-अनाववुं-गणवुं-राभवुं.

भावकर्तृकः--गणवुं-अभवुं-दुभवुं-झावुं-छाजवुं-सूजवुं.

अपूर्णः—देआवुं-भासवुं-लागवुं-जणुवुं.

:

सहाय्यकारकः—जेधय-शक-हो.

निषेधवाचक सहाय्यकारकः—नहि-ना-मा-न.

संयुक्तः—वांय् नी नाय-यदी भेस-उठी न-लध आव-सुध रहे.

संयुक्त क्रियापदानें क्रिया लवकर आणि पूर्ण होत असल्याचें दर्शविलें जातें, तें सकर्मक आहे कीं अकर्मक हें पहिल्या क्रियापदावरून व त्याचा काळ दुसऱ्या क्रियापदावरून ठरवला जातो. अशीं क्रियापदें मुख्य क्रियापदाच्या काळांत किंवा अर्थांत वाढ करितात. शक, हो आणि जेधये या तीन क्रियापदांचा अशा वेळीं उपयोग केला जातो.

उदाः—तु जध शकीश. (जवुं-शकवुं हीं दोन क्रियापदें.)

हुं भेरा हतो. (भेसवुं-होवुं हीं दोन क्रियापदें.)

तारे आवुं जेधये (आवुं-जेधये हीं दोन क्रियापदें.)

मूल क्रियापद	संयुक्त क्रियापद	विकृताचा प्रकार	विकार.
न	भोली न, उठी न.	सक. अक.	पूर्णता.
यूक	जध यूक्यो, थध यूक्युं	सक. अक.	समाप्ति.
नाय	भारी नाय, भाध नाय	सक.	त्वरा.
पड	भोली पड, रडी पड्युं	सक. अक.	अवचितपणा.
पाड	पकडी पाड, लध पाड	सक. अक.	अवचितपणा.
ले	पी ले, लध ले	सक. अक.	त्वरा.
दे	नाय्पी दे, ईंकी दे	सक.	त्वरा.
रहे	भेसी रह्यो, वाय्नी रह्यो	सकं. अक.	पूर्णता.
शके	होडी शके, यडी शके	सक. अक.	शक्ति.
भूक, राय,	वांय्नी भूक, भूडी राय	सक.	तयारी.
रहे	जतो रहे, होउतो रहे	सक. अक.	चालूपणा.
था	उभो था, यालतो था	सक. अक.	आरंभ.
न	आपतो न, करतो नाय छे	सक. अक.	चालूपणा.
आव	यालतो आवे छे.	सक. अक.	संवय.
कर	वांय्ना कर, भाधा कर	सक. अक.	संवय.

(२५)

मूळ क्रियापद	संयुक्त क्रियापद	विकृतांचा प्रकार	विकार.
ज०	ल०पे ज०पुं, करे ज०पुं	सक. अक.	चालूपणा.
ज०	करवा ज०तो हतो	सक. अक.	इच्छा.
कर	उठवा करतो हतो	सक. अक.	इच्छा.
आव	हाण य०वा आ०वी	सक. अक.	समय.
लाग	करवा लाग, घे०वा लाग	सक. अक.	मदत.
लाग	ल०पवा लाग्यो.	सक. अक.	आरंभ.

संयुक्त क्रियापदांचा प्रयोग विकारक क्रियापदांच्या लिंगाप्रमाणें होतो.

उदा.:— मे' पाठ ल०प्यो. (कर्मणि)
हुं पाठ ल०पी र०ह्यो. (स. कर्तरी)

अर्थाच्या घोरणानें दोन्हीं क्रियापदांच्या क्रिया निराळ्या असल्यास दोन क्रियापदें मानावीं. एकीचाच बोध असल्यास संयुक्त मानावी.

उदा.:— हुं मुं०प०मां आ०वी व०र्यो-आ०व्यो ने व०र्यो. (निरनिराळीं)
ते कागळ वां०यी र०ह्यो-संयुक्त क्रियापद.

घडा ६ वा

वर्तमान काळ

मुख्य काळ तीन:—(१) वर्तमान काळ, (२) भूत काळ, (३) भविष्य काळ.

	ए. व.	अनेक व.
वर्तमान काळाचे प्रत्यय:—१ पु.	उं	प०अ-प०ओ
(निश्चयार्थ) २ पु.	अ (य)	ओ
३ पु.	अ (य)	ओ, य, ओ

आकारान्त व ओकारान्त धातूँस 'ओ' ऐवजी 'य' लागतो.

उदा.:—आ-आय, न-नय, हो-होय आणि एकारान्तास 'ओ' प्रत्यय लागत नाही. उदा.:— ले-ले

(संशयार्थ) सर्व प्रत्यय वरील प्रमाणें.

(आज्ञार्थ) २ पु.

ए. व.

अ. व.

ओ

येथें ओकारान्त धातूंच्या 'ओ' चा 'उ' होतो. जसें:—ने-नुओ आणि एकारान्त धातूंचा 'ए' जाऊन त्या जागीं प्रत्यय येतो.

जसें:— ले-लो, दे-दो.

वर्तमानकाल (निश्चयार्थ) लप्—

' लप् ' (लिहीणें)

ए. व. अ. व.

१ पु.	हं लप्	अमे लप्ओ
२ पु.	तुं लप्	तमे लप्ओ
३ पु.	ते लप्	तेओ लप्

आ (खा)

ए. व. अ. ए.

१ पु.	हं आ	अमे आओ
२ पु.	तुं आय	तमे आओ
३ पु.	ते आय	तेओ आय

ले (घे)

ए. व. अ. व.

१ पु.	हं ले	अमे लेओ
२ पु.	तुं ले	तमे लेओ
३ पु.	ते ले	तेओ ले

ने (पहा)

ए. व. अ. व.

१ पु.	हं ने	अमे नेओ
२ पु.	तुं ने	तमे नेओ
३ पु.	ते ने	तेओ ने

' हो ' चें रूपाख्यान.

ए. व.

अ. व.

(निश्चयार्थ)

१ पु.	हुं	हीओ-होओ
२ पु.	छे	छो
३ पु.	छे	छे

(२७)

	ए. व.	अ. व.
(संशयार्थ) १ पु.	होई	हो४ओ-५ओ
२ पु.	होय, होई	हो
३ पु.	होय	होय

	ए. व.	अ. व.
(आज्ञार्थ) २ पु.	था	थाओ

	ए. व.	अ. व.
निषेधरूप निश्चयार्थ १ पु. २ पु. ३ पु.	नथी	नथी

	ए. व.	अ. व.
निषेधरूप संशयार्थ १ पु.	न होई	न हो४ओ
२ पु.	न होय	न हो
३ पु.	न होय	न हो

घडा ७ वा

भूतकाळ

	ए. व.	अ. व.
भूतकाळाचे प्रत्ययः— १ पु., २ पु., ३ पु.	ओ	या (पुल्लिङ्ग)
(निश्चयार्थ) १ पु., २ पु., ३ पु.	४	यां (स्त्रीलिङ्ग)
१ पु., २ पु., ३ पु.,	युं	यां (नपुं.)
(संशयार्थ) ह्या वेळीं सर्व रूपें सारखीच होतात.		

	ए. व.	अ. व.
उदा. :—	हुं ओलत	अमे ओलत (१ पु.)
	तुं ओलत	तमे ओलत (२ पु.)
	ते ओलत	तेओ ओलत (३ पु.)

भूतकाळ (निश्चयार्थ) लप्

ए. व.

पुल्लिङ्ग स्त्रीलिङ्ग नपुं.

१ पु. भे'लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

२ पु. ते' लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

६ पु. ते'ल्ले लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

अ. व.

पुल्लिङ्ग स्त्रीलिङ्ग नपुं.

अमे लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

तमे लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

ते'मो'मे लप्प्यो--लप्पी--लप्प्युं

अनियमित क्रियापदें:—ज्यांचीं भूतकाळाचीं रूपें प्रत्यय न लागतां
होतात अशीं कांहीं क्रियापदें खालीं दिलीं आहेत.

क्रियापद	भूतकाळ	भूतकृदंत (विशेषभूतकृदंत)
आ	आघो-धी-धुं	आघे'लो-ली-लुं
ग	गयो-गध-गयुं	गये'लो-ली-लुं
द	दीघो-दीधी-दीधुं	दीघे'लो-ली-लुं
ले	लीघो-धी-धुं	लीघे'लो-ली-लुं
पी	पीघो-धी-धुं	पीघे'लो-ली-लुं
पीतुं	पीघो-धी-धुं	पीघे'लो-ली-लुं
पेस	पेठो-ठी-ठुं	पेठे'लो-ली-लुं
पेस	पेठो-ठी-ठुं	पेठे'लो-ली-लुं
नास	नाठो-ठी-ठुं	नाठे'लो-ली-लुं
देष	दीठो-ठी-ठुं	दीठे'लो-ली-लुं
भर	मु'ओ-मु'ध-मु'ड	मु'ओ'लो-ली-लुं
सु	सुतो-ती-तुं	सुते'लो-ली-लुं
हो	होतो-हती-हतुं
कहे	कह्यो-कही-कह्युं	कहे'लो-ली-लुं
कहे	क'घो-क'धी-क'धुं	क'घे'लो-ली-लुं
रहे	रह्यो-रही-रह्युं	रहे'लो-ली-लुं

(२९)

‘हो’ चें रूपाख्यान.

(निश्चयार्थ) ए. व.		अ. व.	
पुल्लिग	स्त्रीलिग	पुल्लिग	स्त्रीलिग
नपुं.		नपुं.	
१ पु. हुं	हती—हतां	अमे	हता—हतां—हतां
२ पु. तुं	हती—हतां	तमे	हता—हतां—हतां
३ पु. ते	हती—हतां	तेआ	हता—हतां—हता
(संशयार्थ) हुं, तुं, ते		अमे, तमे, तेआ	
किंवा हुं, तुं, ते		अमे, तमे, तेआ	

घडा ८ वा भविष्य काळ

भविष्य काळाचे प्रत्ययः—

ए. व.		अ. व.	
(निश्चयार्थ)			
१ पु.	धश		धशुं
२ पु.	धश, शे		शा
३ पु.	शे		शे

संशयार्थाचे प्रत्यय वरीलप्रमाणेंच आहेत.

ए. व.		अ. व.	
आज्ञार्थ			
२ पु.	जे		जे
भविष्यकाळः—लप्		(निश्चयार्थ व संशयार्थ)	

ए. व.		अ. व.	
१ पु.	हुं लप्पीश	अमे	लप्पीशुं
२ पु.	तुं लप्पीश-लप्पशे	तमे	लप्पशा
३ पु.	ते लप्पशे	तेआ	लप्पशे
२ पु.	तुं लप्पजे	तमे	लप्पजे (आज्ञार्थ)

भविष्यकाळ ' हो ' चें रूपाख्यान

ए. व.	अ. व.	(निश्चयार्थ व संशयार्थ)
१ पु. हुं होधश	अमे होधशुं	
२ पु. तुं होधश-हशे	तमे हशे।	
३ पु. ते हशे	तेओ हशे	
२ पु. तुं होन्ने-हन्ने	तुमे होन्ने-हन्ने	(आज्ञार्थ)

धडा ९ वा

मिश्र काळ

मुख्य काळ तीन. वर्तमान, भूत व भविष्य आणि यांच्या पोटभेदांस गुजरार्थीत मिश्रकाळ म्हणतात.

मराठी

काळाचें नांव	मराठी वाक्य
अपूर्ण वर्त.	मी बसत आहे.
पूर्ण वर्त.	मी बसलों आहे.
रीती वर्त.	मी बसत असतां.
उद्देश वर्त.	मी बसणार आहे.
अपूर्ण भूत.	मी बसत होतों.
पूर्ण भूत.	मी बसलों होतों.
रीती भूत.	मी बसत असं.
उद्देश भूत.	मी बसणार होतों.
अपूर्ण भविष्य	मी बसत असेन.
पूर्ण भविष्य	मी बसलों असेन.
...	...
उद्देश भविष्य	मी बसणार असेन.

गुजराथी

काळाचें नांव	गुजराथी वाक्य
अपूर्ण वर्त.	हुं भेसुं छुं
भूत वर्त.	हुं भेहो छुं
विशेष भूत वर्त.	हुं भेहोओ छुं
भविष्य वर्त.	हुं भेसवानो छुं
अपूर्ण भूत.	हुं भेसतो हतो
द्वित्व भूत	हुं भेहो हतो
विशेष द्वित्व भूत	हुं भेहोओ हतो
भविष्य भूत.	हुं भेसवानो हतो
अपूर्ण भविष्य.	हुं भेसतो होधश
भूत भविष्य.	हुं भेहो होधश
विशेष भूत भवि.	हुं भेहोओ होधश
द्वित्व भविष्य.	हुं भेसवानो
	होधश

(३१)

अभ्यास

खालील वाक्यांचे काळ ओळखा.

- (१) मनमोहन आले गाभ जवानो હતો.
- (२) तમે ખબરમાં જાને.
- (૩) હું ગયો ત્યારે ગાડી ઉપડી ગઇ હતી.
- (૪) અતિથિનો સત્કાર કરવો એ ગૃહસ્થનો ધર્મ છે.
- (૫) કાલે થોડું ધી લાવજો.

ધડા ૧૦ વા

અર્થ

ક્રિયાપદાલા કાલ વ અર્થ અસતો. પૈકીં કાલાચી માહિતી માગેં દિલી આહે. ત્યાચ વેळીં કોળત્યા અર્થી તો કાલ વાપરલા અસતાં ક્રિયાપદાલા કોળતેં પ્રત્યય લાગતાત હેંહિ સાંગિતલેં આહેચ.

ગુજરાતીમધ્યેં એકંદર પાંચ અર્થ આહેત.—(૧) નિશ્ચયાર્થ, (૨) સંશયાર્થ (૩) આજ્ઞાર્થ, (૪) વિધ્યર્થ, (૫) ક્રિયાતિપત્યર્થ.

પ્રશ્નાર્થ હા નિરાळा અર્થ ન માનતાં ત્યાચા સમાવેશ નિશ્ચયાર્થાંત કેલ્યાસ ચાલતો.

નિશ્ચયાર્થાંત ક્રિયેચેં નિશ્ચિત સ્વરૂપ કલતેં.

ઉદા:—મેં ઓપડી લખી, હું કાલે અમદાવાદ જઈશ, તે હસ્યો.

પ્રશ્નાર્થ:—તમે મારી સાથે આવશે ?, આજે કયો વાર થયો ?.

સંશયાર્થાંત બોલનાન્યાઞ્યા મનાંત શંકા અસતે.

ઉદા:—કદાચ આજે વરસાદ પડે. એવું બને પણ ખરું, કહેવાય નહી

(३२)

आज्ञार्थात आज्ञा किंवा हुकूम असतो.

उदा:--तभा३ं कल्याणु थाओ. (आशीर्वादार्थानें)

तेनी आनाअराणी थाओ. (शाप)

तुं अरा हृदयथी माआपनी सेवा करणे. (शिकवण)

हे ! प्रभु, अमने सदयुद्धि आप. (प्रार्थना)

विध्यार्थात कर्तव्यावर विशेष भर दिला जातो.

उदा:--विद्यार्थी आओ शिक्षकने मान आपवुं.

तारे हंभेशां अहिं भेसवुं.

क्रियातिप्रत्यर्थीत क्रिया न झाल्यास पुढील निष्फलतेचा अर्थ निघतो.

उदा:--जे ते भलेनत करत तो पास थात.

जे हुं सुकर्म करत तो दुःखी थात नहि.

ह्याच्यांत पहिली क्रिया झाली नाही म्हणून त्याचे परिणाम भोगावे लागले असा अर्थ होतो. तर ती क्रिया झाली असती तर पुढचे परिणाम झाले नसते असा अर्थ निघतो.

अभ्यास

खालील वाक्यांचे काळ आणि अर्थ सांगा.

(१) आ पूल मज्जुत आंधेलो, पण रेलभां तण्णु गयो.

(२) कुदरतना नियम पाणचा हेत तो दुःख पामत नहि.

(३) आप्परे धर्मनो विजय थाय छे.

(४) ऐसी नओ, पाठ वांओ, दाअला गणो अने पछी धेर नओ.

(५) जराक हस्या तो काम अगडयुं समज जे.

धडा ११ वा.

प्रयोग

प्रयोग तीन आहृत--(१) कर्तरि, (२) कर्मणि, (३) भावे.

कर्त्याच्या लिंगवचनांप्रमाणे क्रियापदाचे लिंग वचन बदलले म्हणजे त्यास कर्तरि प्रयोग म्हणतात.

ઉદા:—તે ચોપડી વાંચે છે. સિંહ હરણ પકડી ગયો.

મહાત્માજી બકરીનું દુધ પીતા. હું ચાલે જમવાની નથી.

कर्मन्ध्या लिंगवचनांप्रमाणे क्रियापदाचें लिंगवचन बदललें म्हणजे त्यास कर्मणि प्रयोग म्हणतात.

ઉદા.:-તેનાથી ચાપડી વંચાય છે. સિંહે હરણ પકડ્યું. ઉંદરે કપડ કરડ્યાં. મેં તેને બોલાવ્યો. મારે આજે જમવું નથી.

ज्या वाक्यरचनेत कर्ता किंवा कर्म यांच्या लिंगवचनांप्रमाणे क्रियापद बदलत नाहीं परंतु नेहमीं नपुंसकलिंगी एक वचनीच राहते अशा वाक्य-रचनेस भावे प्रयोग म्हणतात. भावे प्रयोगांत कर्म असले म्हणजे त्यास सकर्मक भावे प्रयोग आणि कर्म नसले म्हणजे त्यास अकर्मक भावे प्रयोग असे म्हणतात.

भूतकाळीं कर्मणि प्रयोग न होणारीं क्रियापदें:—अडक, चुक, जम, परणु, पाम, भोल, लणु, लूल, रम, लाव, अड, उभाव, धाव, अथड, भेट, मण, वणग, वढ, वर, समज इत्यादि.

भूतकालीं दोन्ही प्रयोग होणारीं क्रियापदैः—उरउ, शुत इत्यादि.
वाक्याचें निषेधरूप करणें असल्यास नथी, ना, न, नहि, नव किंवा मा
यांचा उपयोग होतो.

उदा.:—ते आ वषते धरमां न होय.

તમે આ બાબતમાં કશું બોલતા ના.

રમણ સિતેમા જોવા જશે નહિ.

(३४)

हुं आञ्ज जमवानी नथी.
तुं त्यां जमश भा.

धडा १२ वा.

प्रेरक

धातूस 'आव' किंवा 'आउ' लागून त्याचें प्रेरक रूप होतें. हे प्रत्यय लागतांना धातूतील 'आ' चा 'अ' होतो.

अकारान्त धातूस बहुशः 'आव' प्रत्यय लागतो.

उदा.:—याल-यालाव, इर-इराव, भार-भराव.

अपवादः—रभ-रभाउ, भेस-भेसाउ, उड-उडाउ, जम-जमाउ.

स्वरान्तास 'आउ' प्रत्यय लागतो व तत्पूर्वी 'व' येतो.

उदा.:—पी-पीवउ, आ-आवउ, सु-सुवाउ, गा-गवाउ.

अ, आव, हो, था, रेहे वगैरे क्रियापदांचा प्रेरक रूपें प्रचारांत नाहींत. त्यांऐवजीं 'भोडल' 'राभ' इत्यादि स्वतंत्र क्रियापदांचा उपयोग केला जातो.

कित्येक अकर्मकांची प्रेरक रूपें सकर्मक होतात. हीं रूपें करतांना उपान्त्य 'अ' चा 'आ' आणि 'ऊ' चा 'ओ' होतो.

कांहीं प्रेरक रूपें

क्रियापद	प्रेरक	क्रियापद	प्रेरक	द्वित्वप्रेरक
गण	गाण	लभ	लभाव	लभावडाव
यर	यार	पी	पीवाउ	पीवडाव
इर	इार	आ	आवाउ	आवडाव
पड	पाउ	गा	गवाउ	गवडाव
अण	आण	वांय	वांयाव	वांयवराव
तुट	तोउ	इर	इराव	इरावराव
उछर	उछेर			

મૂલ મેદ—હું એમું છે. હું ચાહું છું. કેશવ કેરી ખાય છે.

સહ્ય મેદ—મારાથી એસાય છે. મારાથી ચલાય છે. કેશવથી કેરી ખવાય છે.

પ્રેરક મેદ—હું (તેને) એસાહું છું. હું (તેને) ચલાવું છું. કેશવ (ખાળકને) કેરી ખવરાવે છે.

મરાઠીમધ્યે રીતિકાલ અસા એક પ્રકાર આહે. વ તો વર્તાન, મૂત, મોવિષ્ય તિન્હોમધ્યે આહે. ગુજરાથીત હું (હું મેશ) કેરી ખાઉ છું અસે વાંકય વાપરલે જાતે. પળ ત્યા કાલાલા વિશિષ્ટ નાંબ નાહો. ગુજરાથીતે દિલ્લ કાલ, વિશેષકાલ હે મરાઠીત નાહીત.

મરાઠી

ગુજરાથી

કાલાચે નાંબ

વાક્ય

કાલાચે નાંબ

વાક્ય

- (૧) વર્તમાન કાલ
- (૨) અપૂર્ણ વર્તમાન
- (૩) પૂર્ણ વર્તમાન

મી આંબા खातों.
મી આંબા खात आहें.
મી આંબા खाछा आहें

હું કેરી ખાઉ (છું)
હું કેરી ખાઉં છું
મેં કેરી ખાધી છે

વર્તમાન કાળ
ચાલુ વર્તમાન
પૂર્ણ વર્તમાન

(૨૬)

કિંવા

- (૪) રાંતી વર્તમાન
- (૫) ઉદેશ વર્તમાન
- (૬) મૂત કાલ
- (૭) અપૂર્ણ મૂત
- (૮) પૂર્ણ મૂત

મો આંબા खाछेला आहें
મી આંબા खात असतो
મી આંબા खाणार आहें
મી આંબा खाछा
મી આંબा खात होतो
મી આંબा खाछा होता

મેં કેરી ખાધેલી છે
ભવિષ્ય વર્તમાન
ભૂત કાળ
ચાલુ ભૂતકાળ
પૂર્ણ ભૂતકાળ

કાઠાંચે ગાંવ

વાઙ્ય

કાઠાંચે નાંવ

વાક્ય

(૪) ઉદેશ ભૂત

મી આંબા લાગાર હોતો

હું ફેરી ખાવાનો હતો

ભવિષ્ય ભૂત

(૧) ભવિષ્ય કાઠ

મી આંબા સ્વાઈન

હું ફેરી ખાઈશ

ભવિષ્ય કાળ

(૨) અર્પણ ભવિષ્ય

મી આંબા લાત અસેન

હું ફેરી ખાતો હોઈશ

ચાલૂ ભવિષ્ય

(૩) પૂર્ણ ભવિષ્ય

મી આંબા સ્નાના અસેન

મેં ફેરી ખાધી હશે

ભૂત ભવિષ્ય

કિંવા

મી આંબા લાલેલા અસેલ

મેં ફેરી ખાધેલી હશે

વિશેષ ભૂત ભવિષ્ય

(૪) ઉદેશ ભવિષ્ય

મી આંબા લાગાર અસેન

હું ફેરી ખાવાનો હોઈશ

વિદત્વ ભવિષ્ય

કર્તારિ પ્રયોગ-

હું ફેરી ખાઉં છું

હું એસું છું.

મારાથી એસાય છે. (માવે પ્રયોગ)

કર્મણિ પ્રયોગ-

મારાથી ફેરી ખવાય છે

મૂલ ભેદ-

હું ફેરી ખાઉં છું

આજ્ઞાર્થ-ફેરી ખા (ખાવ અનેક વચની કિંવા સન્માનાર્થે પ્રયોગ)

સહા ભેદ (શક્યાર્થ)-

મારાથી ફેરી ખવાય છે

વિચ્ચર્થ-આરોગ્યને માટે ફેરી ખાવી.

પ્રેરક-

હું (તેને) ફેરી ખગાડું છું.

ક્રિયાતિપત્યર્થ-જો તું ફેરી ખાતો તો ભુખ્યો રહેત નહિ.

નિશ્ચયાર્થ-

હું ફેરી ખાઉં છું.

પ્રશ્નાર્થ-હું ફેરી ખાઉં ?

સંશયાર્થ-

હું (કદાચ) ફેરી ખાત.

નિષેધાર્થ-હું ફેરી ખાતો નથી.

घडा १३ वा

सर्वनाम (सर्वनाम)

प्रकारः— गुजरार्थांत सर्वनामांचे सहा प्रकार आहेत. (१) पुरुषवाचक
(२) स्ववाचक, (३) प्रश्नार्थक, (४) दर्शक, (५) संबंधी आणि
(६) अनिश्चित.

पैकी पहिला व दुसरा प्रकार फक्त नामांच्या बदली वापरले जातात
म्हणून त्यांस ' विशेष सर्वनाम ' असे म्हणतात.

बाकीच्या सर्वनामांनी गुणाचा बोध होतो म्हणून त्यांस ' विशेषण
सर्वनाम ' म्हणतात.

ए. व.

अ. व.

(१) पुरुषवाचकः—	प्र. पु. हुं	अमे	आपण
	द्वि. पु. ते	तमे	आप, आपण
	तृ. पु. ते	तेआ	तेआ

(२) स्ववाचकः—पोते, प'डे, जते, हाथे, पोतपोते.

(३) प्रश्नार्थकः—कोण, कथो, कथ, कथुं, शा, शी, थुं.

(४) दर्शकः—आ, ओ, ते. पेक्षो, पेक्षी, पेक्षुं, इलाखो-खी-खुं,
ओखो-खी-खुं.

(५) संबंधीः—जे-ते, जेवुं-तेवुं, जेठलुं-तेठलुं, जेवडुं-तेवडुं
जेम-तेम, जेकणीज, अन्योन्य, परस्पर.

(६) अनिश्चितः—हरकोण, हरेक, सह, सौ, सर्व, जेकक्षो, थोडक,
कोण, कोणक, कोणजेक, कोक, इलाखो, अमुक,
केटलाक इत्यादि सर्वनाम सजीव वस्तूकरिता वापरली
जातात.

आणि कंठ, कंठ, कंथुं, कंथुंक, कंठ वगैरे सर्वनामों निर्जीव वस्तुंकरितां वापरलीं जातात.

पैकीं हरकंठ, हरकंठ, हरक, हीं नेहमीं एकवचनीं रहातात.

आणि सधणुं, अधुं, कटलुंक, कटलुं ऐक, थोडुं, थोडुंक, धाणुं, धाणुंक व ऐकलु हीं कधीं संख्या तर कधीं घाळक प्रमाण दाखवतात.

अनिश्चित सर्वनाम स्वतंत्रपणें वापरले गेल्यास त्याला नामाप्रमाणें विभक्तीचे प्रत्यय लागतात. आणि जर नामाबरोबर वापरलें तर त्या नामास विभक्ति प्रत्यय लागतो.

सर्वनामाचें रूपाख्यान

हुं (मी) प्रथम पुरुष ए. व.

ए. व.	अ. व.	ए. व.	अ. व.
१ मा हुं	अमे	६ ङी भारो-री-	अभारो-री-
२ या मने, मुने	अमने, अमोने	३ं-रा-रां	३ं-रा-रां
३ या मे	अमे, अमोअे	७ भी भाराभां	अभभां, अभाराभां
४ थी मने, भारे	अमने, अभारे		
५ भी भाराथी	अभथी, अभाराथी		

तुं (तूं) द्वितीय पुरुष ए. व.

ए. व.	अ. व.	ए. व.	अ. व.
१ मा तुं	तमे, तमो	५ भी ताराथी	तमाराथी
२ या तने	तमने, तमोने	६ ङी तारो-री-	तमारो-री-
३ या ते	तमे, तमोअे	३ं-रा-रां	३ं-रा-रां
४ थी तने, तारे	तमने, तमारे	७ भी ताराभां	तमाराभां

તે (તો) તૃતીય પુરુષ એ. વ.

એ. વ.	અ. વ.	એ. વ.	અ. વ.
૧ મા તે	તે, તેઓ	૬ ઠી તે ની-તું-	તેમનો-ની-તું-
૨ યા તેને	તેમને, તેઓને	ના-નાં	ના-નાં
૩ યા તેણે	તેમણે, તેઓએ		તેઓના ની-
૪ થી તેને	તેમને, તેઓને		તું-ના-નાં
૫ મા તેનાથી	તેમનાથી, તેઓથી, તેઓનાથી	૭ મા તેનામાં, તેમાં	તેમનામાં, તેઓમાં, તેઓનામાં

આપણે (આપણ) પ્ર. પુ. } અનેક વચન
દ્વિ. પુ }

૧ મા આપણે	૫ મા આપણાથી
૨ યા આપણને	૬ ઠી આપણો-ણી છું-ણા-ણાં
૩ યા આપણે	૭ મા આપણામાં
૪ થી આપણને	

આપ (આપણ) દ્વિતીય પુરુષ અનેક વચન (સન્માનાર્થાત્)

૧ મા આપ	૪ થી આપને
૨ યા આપને	૫ મા આપથી
૩ યા આપ	૬ ઠી આપનો-ની-તું-ના-નાં

શું (કાચ)

૧ મા શું	૫ મા શાથી-શાનાથી
૨ યા શું	૬ ઠી શોને-ની-તું-ના-ના
૩ યા શાણે-શેણે	૭ મા શામાં-શેમાં
૪ થી શાને-શેને	

डोणु (कोण)

१ मा डोणु	५ भी डोनाथी, डेनाथी
२ या डोने, डेने	६ ङी, डोतो, डेतो
३ या डोणु, डेणु	७ भी डोनामां, डेनामां
४ थी डोने, डेने	

पोते (स्वतः)

१ मा पोते	५ भी पोताथी
२ या पोताने	६ ङी पोतानो-नी-नुं-ना-नां
३ या पोते	७ भी पोतामां
४ थी पोताने	

दर्शक
सर्वनाम

द. स. वरून
विशेषण

द. स. वरून
क्रियाविशेषण

आ

आवो, आवडो

आटलो, आम

अ

अवो, अवडो

अटलो, अम, अहि

ते

तेवो, तेवडो

तेटलो, तेम, त्यां

जे

जेवो, जेवडो

जेटलो, जेम

डेवो, डेवडो

डेटलो, डेम

त्यां, ज्यां, ज्यां

घडा १४ वा

विशेषण (विशेषण)

विशेषणाचे दोन प्रकार करतां येतील. (१) विकारी, (२) अविकारी.

विकारी:--डाढ्यो, धोणो, जोडो, सारो, जेवडो, मोटो, जोटो, झोणो.

अविकारी:--डोणु, स्वच्छ, सुभी, दोनी, डोंशियार, न्याथी, आणसु.

विकारी विशेषणांत विभक्तिप्रत्यय लागतांना किंवा पुढें सविभक्तिक विशेष्य आलें असतां 'ओ' आणि 'उ' यांचा, 'आ' होतो.

उदा.:--डागो घोडो, डागो घोडाने, डाणी घोडीने, डाणी घोडीने.

विशेषणांचे खालीलप्रमाणें आठ प्रकार आहेत.

गुणवाचक:--घोणुं, पाणुं, व्याणसुं, मायाणु.

क्रियावाचक:--यात्रतुं, गयेलुं, भेसनार.

अनिश्चित:--धणुं, थोडुं, पळुं, पुष्कळ.

क्रम:--अेक, भे, सो, हज्जर.

संख्यापूरक:--पहेसो, भीजे, त्रीजे, छठो, दसमो.

संख्यांश:--पा, अर्धो, पोणो, सवा, दोढ, आढी.

आवृत्ति:--अेकवडुं, भेवडुं, त्रेवडुं, योगणुं.

समूह:--अेक, दशक, सेंकडो.

तुलना

अन्यसापेक्ष:--दोन वस्तूंची तुलना करणें असल्यास 'थी, करतां' या अव्ययांचा उपयोग करून विशेषणापूर्वी 'वधारे, ओधुं, जरा' इत्यादि अव्ययें येतात.

उदा.:--हुं तेनाथी नानी धुं (मी त्याच्यापेक्षां लहान आहे.)

नीलधरा करतां नीलेश्वरी हेंशियार छे

(नीलधरापेक्षां नीलेश्वरी हुशार आहे.)

सर्वसापेक्ष:--जास्त वस्तूंची तुलना करणें असल्यास 'सो, सव', 'सधणां' इत्यादि शब्दांबरोबर 'थी, मां, करतां,' या अव्ययांचा उपयोग हांतो.

उदा.:--हिमालय सोथी उंचो छे (हिमालय सर्वांत उंच आहे.)

विधिविशेषणाला गुजराथीत अनुवाद्य विशेषण म्हणतात. व क्रिया-विशेषणाला विधेयवाचक विशेषण म्हणतात. अशा प्रकारचें अनुवाद्य विशेषण

નેહમીં નામાચ્યા પુઢેં યેતેં વ વિધેયવાચક નેહમીં નામાનંતર યેઝન ક્રિયાપદાચ્યા અર્થાત મર ઘાલતે.

ઉદા.:—(૧) પવિત્ર ગંગા નદી હિમાલયમાથી નીકળે છે. (યેથે ‘ પવિત્ર ’ હેં અનુવાદ્ય વિશેષણ આહે.)

(૨) ગંગા નદી પવિત્ર છે. (યેથે ‘ પવિત્ર ’ હેં વિધેયવાચક વિશેષણ આહે.)

અનુવાદ્ય વિશેષણ નામાચ્યા લિંગવચનાંપ્રમાણેં બદલતેં. વિધેયવાચકાત તસેં હોત નાહીં. ચાલીલ વાક્યેં પહાતાં ગુણવિશેષણ, અનુવાદ્ય વિશેષણ આણિ ક્રિયાવિશેષણ યાંતીલ ફરક લક્ષાંત યેઈલ.

ગુણવાચક	અનુવાદ્યવિશેષણ	ક્રિયાવિશેષણ
(૧) આ કાચી કેરી છે.	આ કેરી કાચી છે.	સુશિલાની ઉમર કાચી છે.
(૨) સારે છોકરે રોજ નિશાળે જાય છે.	આ છોકરે સારે છે. કારણ તે રોજ નિશાળે જાય છે.	આ છોકરે સાથે જાય છે.

ઘડા ૧૫ વા

અવ્યય (અવ્યય)

અવ્યયાચે ચાર પ્રકાર આહેત. (૧) ક્રિયાવિશેષણ, (૨) નામયોગી (૩) સમયાન્વયી, (૪) કેવલપ્રયોગી.

ક્રિયાવિશેષણાચે પ્રકાર

- (૧) ઘોડો હુમણું દોડ્યો (કાલ)
- (૨) ઘોડો ત્યાં દોડી ગયો (સ્થળ)
- (૩) ઘોડો જલદી દોડ્યો (પ્રકાર)

- (૪) ઘોડો કેમ દોડ્યો ? (કારણ)
 (૫) ઘોડો કદાચ દોડશે (સંશય)
 (૬) ઘોડો નક્કી દોડશે (નિશ્ચય)
 (૭) ઘોડો જરૂર દોડશે (આવશ્યકતા)
 (૮) ઘોડો ખળખળ દોડ્યો (ગતીના પ્રકાર)
 (૯) ઘોડો ચોડું દોડ્યો (ન્યૂનતા, પરિમાણ)
 (૧૦) ઘોડો ખાડું દોડ્યો (અધિકતા)
 (૧૧) ઘોડો ખરાખર દોડ્યો (તૃપ્તિ)
 (૧૨) ઘોડો પુરેપુરું દોડ્યો (પૂર્ણતા)
 (૧૩) ઠીક, તમે કરશો તો મને વાંધો નથી (સ્વીકાર)
 (૧૪) ઘોડો દોડ્યો નહિ (નિષેધ)
 (૧૫) ઘોડો કેમ દોડ્યો ? (પ્રશ્નાર્થક)

(૧) કાલવાચક:—નિત્ય, સદા, રોજ, હંમેશા, રાતદિવસ, નિરંતર, વારંવાર, ફરીફરીથી, વારંવાર, રોજરોજ, વર્ષે વર્ષે, પહેલો, પછી, પ્રથમ, છેવટે, આખરે.

(૨) સ્થળવાચક:—અહિં, તહિં, આ ગમ, જ્યાં ત્યાં, ક્યાં, ઉપર, નીચે, હેઠળ, તળીએ, દૂર, મધ્યે, પાસે, અંદર, વચ્ચે, વેગળે, લગોલગ, આગળ, પાછળ, નજીક, ઉગમણા, આથમણા, આમ, તેમ, એમ, જેમ.

(૩) રીતિવાચક:—આમ, તેમ, એમ, જેમ, કેમ, તે પ્રમાણે, ધીમે-ગમે-ગમે, અમથો, એકદમ, ઓચિંતો, જેમતેમ, જોરજોરે, થોડેથોડે, સારી પેઠે, નકામું. વ્યર્થ, હળવે.

(૪) હેતુવાચક:—કેમ, શા માટે.

(૫) સંશયવાચક—કદાચ, કદાપિ, કદાચિત્, કદી, ઘણુંકરી, કદી, રખેને, અનતાસુધી.

(૬) નિશ્ચયવાચક:—ખરું, ખરેખર, ખચીત.

(૭) આવશ્યકતાવાચક:—અવશ્ય, જરૂર, નક્કીજ, નિઃશંક, બેશક.

- (૮) અનુકરણવાચક:—ધમધમ, તડતડ, ભડભડ, ગડગડ, ફડફડ.
 (૯) ન્યૂનતાદર્શક:—થોડું, એટલું, જરા, જરાક, લગાર, રજ, સહેજ, લેશ, થોડુંધણું, કંઈક.
 (૧૦) અધિકતાદર્શક:—ઘણું, પુષ્કળ, વધારે, વિશેષ, અતિશય.
 (૧૧) તૃપ્તિદર્શક:—એસ, એટલું, ખરાખર, પુષ્કળ.
 (૧૨) પૂર્ણતાદર્શક:—તદન, ખીલકુલ, પુરેપુર, રજેરજ, છક, સંપૂર્ણ.
 (૧૩) સ્ત્રીકારવાચક:—ભણે, વાર, ઠીક, હા.
 (૧૪) નિષેધવાચક:—નહિ, ન, ના, મા.
 (૧૫) પ્રશ્નાર્થક:—ક્યારે, કેમ, ક્યાં, શામટે.

શબ્દયોગી અવ્યય (નામયોગી અવ્યય)

નામયોગી અવ્યય:—અગાડી, અંદર, આગળ, જોડે, પાસે, પુઠે, માહે, સામે, સાથે, હેઠળ, વિના, કરીને, કાજે, માટે, વાસ્તે વડે, ગમ, તરફ, લગી, સુધી, પેટે, માફક इत्यादि.

કેવ્ઢાં કેવ્ઢાં યા અવ્યયાના 'ના, ની, ને, એ' હે વિભાક્તિપ્રત્યય લાગતાન-
 ઉદા.:— પ્રત્યય

ના	તેના કરતાં-વડે-વતે-વગર-વિના.
ની	તેની જોડે-પાછળ-સામે-ઉપર-માહે-વચ્ચે.
ને	તેને માટે કાજે-વાસ્તે-અર્થે-બદલે-વિષે.
એ	હાથે કરીને-તેણે કરીને-ચપ્પુએ.

શ્યાચ્યાંતહી સ્થલવાચક, કાઢવાચક, દિશાદર્શક, અમાવદર્શક, હેતુ-વાચક, સંબંધવાચક, સાધનદર્શક, રીતિવાચક, મર્યાદાવાચક, તુલનાવાચક વગેરે પ્રકાર આદેત.

ઉભયાન્વયી અવ્યય

ઉભયાન્વયી અવ્યયાંચે લાલીલપ્રમાણે પ્રકાર આદેત.

સમુચ્ચયવાચક:—તથા, અને, ને.

વિકલ્પવાચક:—કાં, ની, કે, વા, અથવા, યા, તો, કિંવા.

વિરોધવાચક:—તો/પણ, પણ, પરંતુ, તથાપિ, છતાં, તે છતાં, બલકું.

कारणवाचकः--कारण, कारणे, के, केमके, ओटला भाटे, के, शाभाटे, जे.

परिणामवाचकः--जे उपरथी, तेथी करीने, ओटला भाटे, जेथी, जेथी करीने, ते उपरथी, ते भाटे, ओटले.

संकेतवाचकः--जे-तो, जे के-तोपणु, अगर, जे-तोपणु, तोपणु, कदाय-तोपणु.

संबंधवाचकः--ज्यारे-त्यारे, जयां-त्यां, जेम-तेम.

स्वरूपवाचकः--ओटले, अर्थात्.

केवलप्रयोगी अव्यय

हर्षवाचकः--वाह, शायास, हाश, धन्य, आहा, ओहो.

दुःखवाचकः--अरे !, अरेरे.

आश्चर्यवाचकः--अहोहोहो, अय्यय्य.

तिरस्कारवाचकः--धिक्, छट्, थू!, छी!, छी.

कोधवाचकः--यूप, जेस.

विनयवाचकः--ॐ.

संबोधनवाचकः--हे, ओ, जे, अरे, अत्या.

कल्याणवाचकः--स्वरित, अस्तु, धन्य.

घडा १६ वा

कृदंत (कृदंत)

एकाच धातूवरून क्रियापद, धातुसाधित क्रियाविशेषण अव्यय, धातुसाधित विशेषण आणि धातुसाधित नाम असे चार प्रकार करता येतात. पैकीं शेवटच्या तिहींना कृदंत म्हणतात. कृदंताचे मुख्य तीन प्रकार आहेत व त्यांचे पोटविभाग आठ आहेत.

(१) नामरूपीः--सामान्य, कर्तृवाचक.

(२) विशेषणरूपीः--वर्तमान, भूत, विशेष भूत, भविष्य.

(३) अव्ययरूपीः--संबंधक, हेत्वर्थक.

‘वांय’ धातु (सर्व प्रकारचीं कृदंतें)

कृदंतांचे प्रकार	प्रत्यय	‘वांय’ धातु	‘वांय’ धातु
ए. व.	अ. व.	पु	पु. स्त्री. नपुं. अ. व.
(१) वर्तमान	ते, ती, तुं	ता, ती, तां	वांयते, वांयती, वांयतां
(२) भूत	ये, झ, युं	या, झ, यां	वांय्युं वांय्या, वांयी, वांय्यां
(३) विशेषभूत	अक्षे, अक्षी, अक्षुं	अक्षे, अक्षी, अक्षुं	वांयेली, वांयेली, वांयेलीं
(४) भाविष्य	वने, वानी, वानुं	वना, वानी, वानां	वांयवानी, वांयवानी, वांयवानां
(५) सामान्य	वे, वी, वुं	वा, वी, वां	वांयव, वांयवी, वांयवां
(६) कर्तृ	नार, रौ, री, रं	नार, री, रं	वांयनार, वांयनारी, वांयनारीं

(७) संबंधक धं, धं, ने तां वांयी, वांयी वांयतां

भूतकृदंत

(८) हेत्वर्थक ने वांयवने वांयवाते

- કૃદંતાંચા કર્તા, કર્મ, આણિ અવ્યયાપ્રમાણે ઉપયોગ હોતો.
- (૧) સામાન્ય:— મા૩ં કહેવું કોણુ મ.ને ? = નામ
- (૨) કર્તૃવાચક:— મહાભારતનો લખનાર કોણુ ? = નામ
— આવું લખનારો છોકરો ડાહ્યો હોવો જોઈએ=વિશેષણ
- (૩) વર્તમાન:— જળતું ધર, પડતો વરસાદ = વિશેષણ
— દોડતાં થાકી ગયો = અવ્યય
— મને ખેલતાં આવડતું નથી = નામ
- (૪) ભૂત:— દીધી શિખામણુ, લખ્યા લેખ = વિશેષણ
મા૩ં કર્યું તેને ભાવતું નથી = નામ
- (૫) વિશેષભૂત:— આપેલું પુસ્તક, કરેલું કામ = વિશેષણ
— મા૩ં શિખવેલું એળે ગયું = નામ
- (૬) ભવિષ્ય:— ભજવાનો ખેલ = વિશેષણ
— શેઠ મને ખસવાતું કહ્યું = નામ.

સર્વ સાધારણતઃ વર્તમાન, ભૂત, વિશેષભૂત, ભવિષ્ય, યા કૃદંતાંચા વિશેષણાસારલા, સામાન્ય વ કર્તૃવાચક કૃદંતાંચા નામાસારલા, આણિ સંબંધક ભૂતકૃદંતાંચા અવ્યયાસારલા ઉપયોગ હોતો.

ઘડા ૧૭ વા સાધિત શબ્દ

- (૧) ક્રિયાપદાવરૂન જાલેલી માવવાચક કિંવા ક્રિયાવાચક નામે.

પ્રત્યય

શબ્દ

અણુ

ભરણુ-ગુંથણુ-લીંપણુ-ચલણુ.

અક

જાવક-આવક-ખેડક.

આધ

મનાઈ-લડાઈ-ચઢાઈ-ઠગાઈ-સિંચાઈ.

પ્રત્યય

શબ્દ

આટ	ઉકળાટ ગભરાટ-ચળકાટ-વણાટ.
આપ	મેળાપ.
આટો	ગપાટો-સપાટો-ઝપાટો.
આણુ	વેચાણુ-ખેડાણુ-ખેંચાણુ રહેઠાણુ-લખાણુ.
આલ	ઉઠાવ-દેખાવ-બચાવ-ઠરાવ-પડાવ.
આવટ	બનાવટ.
આણુત	ઝોઢણી-લવણી.
આણી	ઉધરાણી-કમાણી.
આણું	ઉધરાણું.
અત	રમત-લડત.
ઓ	કેરો-ધેરો.
ણું	પાથરણું-વલોણું-દળણું.
આમણુ	શિખામણુ-ગભરામણુ.
આમણી	પહેરામણી-પધરામણી-વધામણી.
ધ	ચોગી-ચોરી--છીણી.
તર	બણતર-કળતર-ચણતર.
તી	પડતી-ચડતી-ભરતી-ગણતી.
વાડ	એઠવાડ-મ દવાડ.

(૨) વિશેષણ.

ઉ-આઉ	ટકાઉ-ઉડાઉ.
આળ	ખચાળ-વાચાળ.
એલ	રખડેલ-ખાધેલ-પીધેલ.
કણો	ખોલકણો-મારકણો-વઢકણો.
ગ	ખેડુ-ગિતાર.

(૩) વિશેષણાવરૂન માવવાચક નામો.

આધ	ઉંચાધ-નબળાધિ અદેખાધ.
આણુ	ઉંચાણુ-પોલાણુ-લખાણુ-વેચાણુ-ભંગાણુ.

પ્રત્યય

શબ્દ

આશ	પિળાશ-કચાશ-રતાશ-ખટાશ-ચિકાસ.
પણુ	નાનપણુ-ગાંડપણુ-સગપણુ.
પણું	શાણુપણું-મોટપણું.
ઈ	ખરાબી-દલાલી-નાદાની.
દું	ઠંડક-ટાઠક.
વટ	ઝીણુવટ-સાચવટ
પો	અંધાપો—રંડાપો—અળાપો—ધરડાપો.
પ	ઉણપ—મોટપ—ભોળપ.
કું, કો	સૈકું—દસકો.

(૩) નામાવરૂન નામે.

આઈ	લુચ્ચાઈ - -પંડિનાઈ—માણુસાઈ.
કર, ગર	કારીગર-જાદુગર.
આર	લુહાર-સુથાર.
આરો	ભડીઆરો પુખ્તરો.
વાળ	ગોવાળ-રખવાળ.
વાળો	હિંમતવાળો-ગાડીવાળો-અક્કલવાળો.
પાળ	ગોપાળ-ભૂપાળ.
ઈએ	નિશાળીએ-ભોમીએ.
વટ	નાણુવટ-ઝીણુવટ.
વટ	કંકાવટી-માથાવટી-વહાણુવટી,
વાડ	મારવાડ-કાઠિયાવાડ.
વાડો	ઢેડવાડો-કુંભારવાડો.
વાડી	ફૂલવાડી-આંખાવાડી.
શાળ, શાળા	ધર્મશાળા-પાઠશાળ-ઘોડશાળ.
ગાળો	લગનગાળો-કેરીગાળો.

પ્રત્યય

શબ્દ

ઈ

એરાગી-સાહેબી-અધિકારી.

(૫) નામાવરૂન વિશેષર્ણ.

આઈ

દરિયાઈ.

ઇલો

હડીલો-રસીલો-કોડીલો-રંગીલો.

આળ

શરમાળ-રમતિયાળ.

આડિ

વગડાડિ-સુતરાડિ

ઈ

ગજરાતી ગુલાબી-ઝેરી-કસબી.

ઉ

મહેનતુ-વિશ્વાસુ-આળસુ.

ઈલું

ખારીલું-નાતીલું-રસીલું-કોડીલું-ઝેરીલું.

(૬) લઘુતાવાચક.

ઇકો

શેરીકો.

ડો

વાછરડો-જીવડો-(ઠાકરડો-હગ્મમડો)

(તિરસ્કાર વાચક) .

ડી

પલંગડી-આંખડી-તળાવડી.

ડું

ગામડું-પંખીડું-ગીતડું.

લો, લી-લુ

પાટલો-અગલો-હથેલી-મૃગલું.

વો

છોડવો-લાડવો.

ઇયો, લિયો

ચાંદલિયો-નાવલિયો.

કો, કું

વાડકો-છાલકું.

ઓ

આમણો-ધાંચો. (તિરસ્કાર વાચક)

મા શિવાય

રાતલડી, સાહેલડી, નાનકડું, વાછરડું, આલુડાં, કોયલડી, હાતરડું.

(૭) ફારસી પ્રત્યય,

ગર

સોદાગર-તવંગર.

ગાર

ગુનેગાર-રોજગાર-મદદગાર.

પ્રત્યય	શબ્દ
ગીર	આલમગીર-જહાંગીર.
આન	મહેરઆન.
વાન	દરવાન.
અંદાજ	ગોલંદાજ, તીરંદાજ.
ખોર	હરમખોર, દગાખોર.
દાર	ફૈજદાર, વફાદાર, સરદાર, અમલદાર.
દાન, દાની	ગુલાબદાન-પાનદાન-મચ્છરદાની.
સ્તાન	હિંદુસ્તાન-તુર્કસ્તાન.
ધ	ખૂબી-તેકી-મંજુરી-મહેરઆની.
ગી	ખાનગી-તાજગી-માંદગી-ગંદગી.
ગીરી	ગુલામગીરી-સોદાગીરી.
તી	કમતી-ભરતી.
ચી	ખજાનચી-તોપચી.
વર	જાનવર-જોગવર.
વાર	ઉમેદવાર-વિગતવાર-તાલેવાર.
દાર	જમીનદાર-ફૈજદાર.
અંદ	હથિયારઅંદ-જોસઅંધ-જથાઅંદ.
આજ	દગાઆજ-કુસ્તીઆજ.
આનું	તોપઆનું-દવાઆનું.
નામા	હુકુમનામા-શહાનામા.
યાર	હોશિયાર.
મંદ	દોલતમંદ-અક્લમંદ.
ચા	અગીચા-ગાલીચા.
ધ	શહેરી-જ ગલી.

(૮) સર્વનામાવરૂન વિશેષર્ણે.

આ	આવો, આટલો, આવડો.
તે, પેલો	તેવો, તેવડો, તેટલો.

(५२)

प्रत्यय

शब्द

जे

जेवो-जेवडो.

डेवो-डेवडो-डेवडो.

डोणु

डयो.

धडा १८ वा.

वाक्यविचार.

मराठी व गुजराती भाषेची वाक्यरचना अगदी मारखी आहे. उदा:—

मराठी

गुजराती

किरण आंबो खात आहे.

डिरणु डेरी आय छे.

शंकरराव, तुम्हीं मुंबईला केव्हां शंकरदास, तमे मुंअछ ड्यारे
जाणार ? जयाना ?

पण अजून तू पोर आहेस.

पणु दणु तुं आणड छे

शाकुंतल हे कालिदासाचे सर्वोत्तम शाकुंतल ये ड लिङ्गसतुं सर्वोत्तम
नाटक आहे. नाटक छे.

मुलांनीं आबापाचे सांगणे ऐकलें आणडोये भाभापनुं श्रुं मानुं
पाहिजे. जेहोये.

काहीं लक्षात ठेवण्याजोग्या गोष्टी : —

(१) सप्तमीचे ' ये ' आणि ' भा ' हे दोन प्रत्यय आहेत. परंतु त्यांच्या उपयोगांत सूक्ष्म भेद आहे. पहिला साबिध्द दाखवितो, दुसरा अंतःप्रवेश दाखवितो. जसे:—

भाथे पावडी भूडा

(डोक्यावर पगडी ठेवा)

માથામાં બેળું હોય તો સમજે ને !

(ઢોક્યાત મેદૂ અસેલ તર સમજેલ ના !)

નદીએ ન્હાવું પણ નદીમાં ડુબકી મારવી નથી.

(નદીવર આંઘાલ કરાવી પરંતુ નદીત બુઢી મારું નયે)

હું નિશાળે ગયો ત્યારે ખીન્ન છોકરાઓ નિશાળમાં બેઠા હતા.

(મી શાલિત ગેલોં તેવ્હાં ઇતર મુલેં શાલિત વસલેલીં હોતીં.)

(૨) કિત્યેક વિશેષણે કેવલ ગુણવાચક અસૂન ક્રિયાપદાંશીં સંબંધ ઠેવેતાત. પળ ત્યાંચે લિંગ વ વચન વિશેષ્યા-પ્રમાણેચ રહાતેં. ઉદા. :—

ચાકર ઉતાવળો દોડ્યો.

(ચાકર ઘાઈનેં પલાલા)

મારી મા વહેલી ઉઠે છે.

(માફી આઈ લવકર ઉઠતે)

તે માણસ કામ સાઈ કરે છે.

(તો ઇસમ કામ ચાંગલેં કરતો)

(૩) ક્રિયાપદાચા ભાવ તોચ ક્રિયાનાથ અસલ્યાસ ક્રિયાવિશેષણ નપુંસકલિંગીં અનેકવચની અસતેં. ઉદા. :—

મારા પેટમાં ધણું દુખે છે.

(માફ્યા પોટાંત ફાર દુલ્લે)

કાકાથી સાઈ વંચાતું નથી.

(કાકાના નીટ વાચવત નાહી)

(૪) શુદ્ધ વર્તમાનકાલાચીં રૂપેં ‘હો (૭)’ યા સહાય્યકારક ક્રિયાપદાસહ લિહિલીં વ બોલલીં જાતાત. જસેં :—

તે જાય છે

(તો જાતો)

તે લખે છે

(તો લિહિતો)

હું રમું છું

(મી ખેલ્લતો)

(૫) ‘ વિના ’ યા અવ્યયાબદ્ધ ‘ વગર ’ યા ઉપયોગ હોતો વ ત્યાચ્ચા પુઢીલ નામ તૃતીયાન્ત અસતેં.

વગર કારણે, વગર મહેનતે, વગર વાંકે, યાંસ ક્રિયાવિશેષણ માનિતાત.

(૬) મરાઠીતીલ તૃતીયેચી કાનેં પંચમીનેં હોતાત. ઉદા. .—

માફ્યાનેં જાવવતેં	મારાથી જવાય છે.
લેખણીનેં લિહાવેં	કલમથી લખવું.
યા કામાનેં જીવાનિશીં જાલ	આ કામમાં જનથી જશે.
મનુષ્ય અનુભવાનેં શહાળા હોતો	
માણસ અનુભવથી શાણો થાય છે.	

शब्दसंग्रह (व्यावहारिक)

(१) क्रियापद

जाणें	जवुं	होणें	थवुं
खाणें	आवुं	करणें	करवुं
असणें	होवुं	देणें	आपवुं
घेणें	सवुं	बांधणें	आंधवुं
पहाणें	जोवुं	खेचणें	ताणवुं, भेयवुं
देणें	देवुं	पाळणें	पाणवुं
लिहिणें	लखवुं	मिलवणें	पामवुं
बोलणें	बोखवुं	„	मेणवुं
पिणें	पीवुं	वाचणें	वायवुं
भिणें	भीवुं	वांचणें	अयवुं
शिरणें	पेसवुं	मोजणें	गणवुं
बसणें	भेसवुं	समजणे	समजवुं
पलायन करणें	नासवुं	पकडणें	पकडवुं
पहाणें	देखवुं	जेवणें	जमवुं
मरणें	भरवुं	शिवणें	शिववुं
भारणें	भारवुं	स्पर्श करणे	अडकवुं
झोपणें	सुवुं	चुकणें	यूकवुं
सांगणें	कहेवुं	लग्न करणें	परणवुं
राहाणें	रहेवुं	शिकणें	अणवुं
हंसणें	हसवुं	विसरणे	भुलवुं
येणे, जन्मणें	आवुं	खेळणें	रमवुं

ક્રિયાપદ

આળળે	લાવવું	ગોઠળે	}	ઠરવું
કમાવળે	કમાવું	થિજળે		
મિલવળે		સ્થિર હોળે		
સ્તનપાન કરળે	ધાવવું	થિજવળે		ઠારવું
બહબહળે	બાખડવું	પહળે		પડવું
મિઠી મારળે	મેટવું	પાહળે		પાડવું
મેટળે	મળવું	જલળે		બળવું
મિલળે		જાલળે		બાળવું
સાંપહળે		તુટળે		તટવું
બિલગળે	વળગવું	તોહળે		તોડવું
બોલળે	વદવું	વાહળે		ઉછરવું
વાહળે	વધવું	વાહવળે		ઉછેરવું
વરળે	વરવું	ધાવળે		દોડવું
ચાવા ઘેળે	કરડવું	આવહળે		ભાવવું
ચાવળે	ચાવવું	માહીત અસળે		આવડવું
જિકળે	જીતવું	[to Know]		
ચાલળે	ચાલવું	સરકળે		ખસવું
કરળે	કરવું	સરકવળે		ખસેડવું
રઠળે	ઉઠવું	મજળે		મજવું
ગાળે	ગાવું	મૂમિકા કરળે		મજવવું
પાઠવળે	મોહલવું	ચઢળે		ચઢવું
ઠેવળે	રાખવું	ગુંતવળે		ગુંચવવું
ગલળે	ગળવું	ઘાબરળે		ગભરાવું
ગાલળે	{ ગાળવું ગળવું	ડગારળે		ડગામવું
ચરળે		વર ડહવળે		ઉછાળવું
ચારળે	ચરવું	મિલવળે	}	ઉમેરવું
	ચારવું	To add		

ક્રિયાપદ

પાળી ઉપસણે	ઉણેચવું
ચાલૂ લાગણે	ઉપડવું
ઝોંપવણે	ઉધાડવું
વિજ્ઞવણે	ઓલવવું
ઓલાંઢણે	ઓળાંગવું
ઠંચૂન ટાકણે	કચરવું
છલણે	કનડવું
કોમેજણે	કરમાવું
કાપણે	કાપવું
ઉઢી મારણે	કૂદવું
ટોંચણે	કોચવું
કોતરણે	કોતરવું
કુજણે	કોહવું
ખાજવણે	ખણવું
કુટણે	ખાંડવું
ક્ષટકણે	ખાંખેરવું
સંપણે	ખૂટવું
બોંચણે	ખૂચવું
નાંગરણે	ખાંડેવું
સેલણે	રમવું
સોદણે	ખોદવું
ઝઘડણે	ખોલવું
	કધાડવું
સોચણે	ખોસવું
મરણે	ગુજરીજવું
ગુંતણે	ગુંચાવું
વ્યવસ્થિત લાવણે	ગોડવવું

ફરપટણે	ધસડાવું
ધાસણે	ધસવું
ઝીજણે	ધસાવું
ચાટવણે	ચટાડવું
ચરણે	ચરવું
ચાટણે	ચાટવું
ચિહવણે	ચીડવવું
ચિહણે	ચીડવાવું
ચોખણે	ચૂસવું
સાવધ કરણે પેટવણે	ચેતવવું
ચિકટવણે	ચોંટાડવું
ચિકટણે	ચોંટવું
ચોરણે	ચોરવું
ઢચમલણે (પાળી વગેરે)	છલકવું
છેહણે	છાંછેડવું
કિસણે	છીણવું
લપણે	છુપાવું
ફસવિણે	છેતરવું
સોલણે	છોલવું
સ્વસ્થ બસણે	જાંપવું
પાખલણે	જાટકવું
સેલણે	ઝીતવું
ઝુંજણે	ઝૂલવું
ઝોંઢણે	ઝૂડવું
તડફડણે	ટળવળવું

क्रियापद

टागणें	टांगवुं
फसवणें	डगवुं
ढकलणें	ढेखवुं
ढगमगणें	उगवुं
उष्टें भांडें बुडवणें	उभोणवुं
ढवळणें	उहोणवुं
पुरणे	उटवुं
ढाकावणें	उडाकीयुं, करवुं
सांडणें } (प्रवाही) }	ढालवुं
सांडणें (धन)	वेरवुं
कडेवर घेणे } मुलीस माहेरी } बोलावणें }	तेडवुं
आमंत्रण करणें }	
दमणें	थाडवुं
थोपटणें	थायडवुं
दांत ओठ खाणें	दांतिया करवां
प्रकाशणें } शोभणें }	दीपवुं
धार काढणें	ढोडवुं
मार्गदर्शन करणें	ढोरववुं
तृप्त होणें	धरावुं
स्तनपान देणें	धवडाववुं
नेमणें	नीमवुं
गवत वगैरे कापणें	नींढवुं
आमंत्रण देणें	नोतरवुं

आदळणें	पछाडवुं
हिसकावणें	पडाववुं
भागवणें	पताववुं
सन्मानानें } पोचवणें }	पधराववुं
आटपणें	परवारवुं
ओंवणें	परोववुं
भिजवणें	पताणवुं
अंगांत कपडा } घालणें }	पढेरवुं
गोजारणें	प'पाणवुं
परवडणें	पालववुं
पाजणें	पावुं
विरघळणें	पीगणवुं
तेल काढणें	पीलवुं
बुजवणे } कोंडणें }	पूरवुं
पुरणें }	
फुटणें } (गळू) }	झटवुं
सुजणें	झूलवुं
भुंकणें	भसवुं
कान फुंकणें	भंभेरवुं
लिहिलेलें पुसणें	भुंसवुं
आलिगन देणें	भेटवुं
भुंकणें	भसवुं
आजार बरा होणें	भटवुं

क्रियापद

समजूत काढणें	{ भनावुं सभगवतु }	मिलवणें	{	मेणवतुं
विरजणें	भोरवतुं	मिसळणें	}	
भटकणें	रजभवुं	रडणें		रडवुं
त्रास देणें	रंजवतुं	आंघोळ करणें		नाडवुं
रसणें	रिसावुं	नाहणें		माथुं योणवुं
ओतणें	रेडवुं	चोळणें		योणवु
ओथंबणें	{ लयवुं	कापणें		शपवुं
(फळानें झाड) }		जाणणें		जणवुं
घसरणें	{	ओळखणें		ओणभवुं
सरकणें		लोळणें		आणोळवुं
बाटणें	घटवतुं	विंचरणें		ओणवुं
ओळखून काढणें	वरतवुं	घांसणें		घसवुं
घुसळणें	वसोवतुं	झिजणें		घसावुं
पेरणें	वाववुं	विकत घेणें		भरीदवुं
बंद करणें	वासवुं	विकणें		वेयवुं
बिथरणें	विझरवुं	झटकणें		भंभेरवुं
कुजणें	सडवुं	शिकरणें	{	नसीकवुं
तुलना करणें	सरभावतुं	उघडणें	{	नाक भंभेरवु
पेटणें	सभगवुं	शोधणें		ओलवुं, उधाडवुं
सामील होणें	संठावतुं	निवडणें		ओणवु, शोधवु
सहन करणें	सांभवुं	मावळणें		विणवुं
ढकलणें	डसोवतुं	खणणें		आथभवुं
खिकाळणें	डणुडणुवुं	लपणें		ओदवुं
भुंकणें	भसवु	शिकवणें		संतावुं
हुंगणें	सूंधवुं	घोरणें		शिभवु
आनांदित होणें	डरभावतुं	वेणी घालणें		घोरवुं
				योळो वाणवे!

क्रियापद

चालणें	यालवुं	स्वयंपाक करणें	रांधवुं
शिकणें	छींकवुं	रडणें	रोवुं
धुणें	घोवुं	लावणें }	लगाडवुं
जाणें होणे	जगवुं	पेटवणें }	
पोहणें	तरवुं	झाडू लावणे	रोपवुं
हटकणें	टोकवुं	आणणें	लाववुं
शौचास जाणें	आडे इरवा गवुं	पुसणे	लुछवुं
मिणें	उरवुं	रागें भरणें	वढवुं, लढवुं
तापविणें	तपाववुं	कापणें	चाढवुं
तोलणे	तोडवुं	ओलांडणें	पटावुं
मुखमार्जन करणे	हातां उरवुं	वांटणी करणे	वढेंसवुं
अन्न वाडणें	पीरसवुं	वाटणें	वाटवुं
विचारणें	पूछवुं	चिरणे }	सभारवुं
फिरणें	इरवुं	(माजी) }	
भोरडणें	भूम पाडवी	पेटाविणें	सणगाववुं
कडेवर घेणें	तेडवुं	आवडणें }	गभवुं
मोडणें	भांगवुं	करमणें }	
मोजणें	भापवुं	भरणें	भरवुं
विणणें	वणवुं	पसरणें	इलावुं
उगवणे	जगववुं	उडणें	उडवुं
हांकलणें	हांकवुं	फेंकणें	इंकवुं
लपविणें	संताडवुं	हरवणे	ओवुं
सांभडणे	गडवुं	करमणें }	शववुं
बोलावणें }	ओलाववुं	साध्य होणें }	
हांक मारणें }		(कपडा) }	अंगाणवुं
पाठविणें	भोडलवुं	खलबळावणें }	
मुतणें	मुतरवुं	पिल्लणें	नीयेंवुं

(६१)

क्रियापद

वाळवणें	सुक्कवपुं	झरणें	अरपुं
दाबणें	दयावपुं	वळणें	वणपुं
सोडणें	छोडपुं	वळवणें	वाणपुं
सुटणें	छूटपुं	उतरणे	उतरपुं
फुटणे	फूटपुं	उतरवणें	उतारपुं
फोडणें	फेडपुं	विणकाम करणे	गुंथपुं
बिघडणें	अगडपुं	बांधणे	आंधपुं
बिघडविणे	अगाडपुं	लढणें	लढपुं
मिसळणें	लभपुं	रागें भरणें }	
सुधारणें	सुधरपुं	शिकणें	शिभपुं
उकळणें	उकणपुं	हट्ट धरणे	हट्ट पडपुं
उकळवणें	उकाणपुं	हरवणें	भोवुं, भोवावुं

(२) अवयव

आतडे	आंतरकुं (नपुं.)	कानाची पाळी	पुट्टी (स्त्री)
आवाज	कंठ, साद,	काळीज	इलेणुं. डाणजु
	धाटो (पु.)		(नपुं.)
ओटि	पेटुं (नपुं.)	कूस	पासुं (नपुं.)
ओठ	होठ (पु.)	केस	वाण (पु.)
अंगठा	अंगुठो (पु.)	कोपर	झुण्णी, झोण्णी (स्त्री)
उजवा	जमणो (पु.)	खांदा	अभा (पु.)
कटि	कड (स्त्री)	गळा	डोकुं (स्त्री)
कवटी	भोपरी (स्त्री)	गाल	गाल (पु.)
काख	अगल (स्त्री)	घसा	गणुं (नपुं.)
कान	डान (पु.)	घोटा	घूट्टी (स्त्री)
कानशील	लभणुं (नपुं.)	चामढी	आमडो (स्त्री)

अवयव

छाती	छाती (स्त्री)	पापणी	पोपयुं (नपुं.)
जबड़ा	जडयुं (नपुं.)		पोपणु (स्त्री)
जांघ	जांघ (स्त्री)	पेर (बोटाचे)	वेढ (पु.)
जोम	जुम, जोमडी (स्त्री)	पोट	पेट नपुं.)
टालकें	तोळकुं (नपु.)	पंजा	पंजे (पु.)
टाच	पानी (स्त्री)	प्लीहा	अरेण (स्त्री)
ढावा	डामो (पु.)	कुफकुष	इकसुं (नपुं.)
टाळू	ताणवुं (नपुं.)	बगल	डाम (स्त्री)
ढोकें	माथुं (नपुं.)	बरगडी	पांसणी (स्त्री)
ढोळा	आभ (स्त्री)	बुबूळ	आंभनी डीडी
ढोपर	धूंटणु (नपुं.)		आंभनी पुतणी (स्त्री)
तळहात	हथेली (स्त्री)	बेबी	डूटी (स्त्री)
तंगडी	टांटियो (पु.)	बोट	आंगणी (स्त्री)
दाढ	दाढ (स्त्री)	मुवई	लभर (स्त्री)
दांत	दांत (पु.)		भवां
देह	कसेवर, (नपुं.)	मनगट	डांडु (नपुं.)
	दील, शरीर (नपु.)	मान	गरदन (स्त्री)
नख	नभ (पु.)	मानगूट	जोयी (स्त्री)
नाक	नाक (नपुं.)	मांडी	साथण (स्त्री)
नाकपुढी	नसकेरी (स्त्री)	मिशी	भूंछ (स्त्री)
नितंब	थापो (पु.)	मूठ	मुक्री, मुकडी (स्त्री)
पाठ	पीठ (स्त्री)	मेंदु	मेजु, भगण (नपुं.)
	अरडो, वांसो (पु.)		
पाय	पग (पु.)		जोपरी (स्त्री)
पाठीचा कणा	करोड (स्त्री)	रफ	दोडी (नपुं.)

(६३)

अवयव

रोमांच	३ वां (नपुं.)	हनुवटी	दाढी (स्त्री)
वीत	०हेंत (स्त्री)		हडपयी (स्त्री)
वेणी	योऽलो (पुं.)	हाड	हाडू (नपुं.)
शेंढी	योऽली (स्त्री)	हात	हाथ (पुं.)
स्तन	स्तन (पुं.)	हिरडी	अवाहुं (नपुं.)
	धाध (स्त्री)		

(३) आजार

अर्जाण	अण्णुं (नपुं.)	जंत	किरम
अर्धशशि	आधाशीशी (स्त्री)	डांग्या खोकला	उठांठिथुं (नपुं.)
अर्धांगवायु	अडवो (पुं.)	थंडीताप	ठाढियो ताव (पुं.)
अपस्मार	अपस्मार (पुं.)	मलेरिया	मेलेरिया (पुं.)
कावीळ	कमलो (पुं.)	देवी	शीतणा (स्त्री)
कांजीण्या	अछयाडा	पडसें	सणेभम (नपुं.)
कोड	डोढ	पित्त	पित्त (नपुं.)
कॉलरा	डोगणिथुं (नपुं.)	पित्त (अंगावर उठतें तें)	शीणी
कंड	दूपस (स्त्री)	प्लेग	भरडी (स्त्री)
खरूज	भस (स्त्री)	बाळंतरोग	सुयारोग (पुं.)
खोकला	उधरस, भांसी (स्त्री)	माळीण	भाणणु (स्त्री)
गळू	गूमडू (नपुं.)	मुरडा, आंव	भरडो (पुं.)
गालगुंड	गलगंडुं (नपुं.)	मोती बिंदु	भोतीयो (पुं.)
गोंवर	ओरी	रतवा	रतवा (पुं.)
		रांजणवाडी	आंजणु (स्त्री)

(૪) ઋતુ આણિ કાઠ

આજ	આજ (સ્ત્રી)	પાવસાઠા	ચોમાસું (નપું.)
આઠવડા	અડવાડિયું (નપું.)	પંધરવડા	પપ્પવાડિયું (નપું.)
ઉચાં	કાલ, આવથીકાલ (સ્ત્રી)	મધ્યરાત્ર	મધરાત (સ્ત્રી)
ઉન્હાઠા	ઉનાળો (પું.)	મધ્યાન્હ	ખરા બપોર (પું.)
કાઠ	ગર્મ કાલ, કાલ (સ્ત્રી)	મહિના	મહિનો (પું.)
તિન્હીસાજા	સમીસાંજ (સ્ત્રી)	રાત્ર	રાત રાત્રી (સ્ત્રી)
દુપાર	બપોર (સ્ત્રી)	વર્ષ	વરસ, વર્ષ (નપું.)
પહાટ	મળસ્કું, પસોઢ (નપું.)	સકાઠ	સવાર (નપું. સ્ત્રી)
		સંધ્યાકાઠ	સાંજ (સ્ત્રી)
		દિવાઠા	શિયાળો (પું.)

(૫) ઔષધે

આલે	આદુ (નપું.)	જાયફઠ	ઝાયફળ (નપું.)
આઠશી	અળશી (સ્ત્રી)	જ્યેષ્ઠમધ	જેડીમધ (પું.)
ઑંવા	અળમો (પું.)	ડિકેમાલી	દિકામાળી (સ્ત્રી)
ઍરંડેલ	દિવેલ (પું.)	તુકુમરાઈ	આવચી આવચી (સ્ત્રી)
કાકડશિંગી	કાકડશિંગી (સ્ત્રી)	તુરટી	ફૂટકડી (સ્ત્રી)
કાજન્યાચી બી	ઝેર કચૂરો (પું.)	વિન્બા	બિલામું (નપું.)
કાયફઠ	કાયફળ (નપું.)	ભોરચૂદ	ભોરચુથુ (નપું.)
ગાંઠી પપઠમૂઠ	ગાંઠોડો (પું.)	શોપા	સવા, સુવા
ગુઠવેલ	ગડવેલ (સ્ત્રી)		
જાયપત્રી	ઝાયત્રી (સ્ત્રી)		

(६) कुटुंब

आई	मा, भा (स्त्री)	पुतण्याची बायको	भत्रीण वडु
आजी	दादी (स्त्री)		(स्त्री)
आजोबा	दादा (पु.)	बहीण	भेन (स्त्री)
आजोळ	भे.साण (नपुं.)	बाप	प्याप, पिता (पु.)
आजे सासरा	वड सासरा (पु.)	बायको	वडु, धएणीयाएणी
आजे सासू	वड सासु (स्त्री)		(स्त्री)
आतेमामे भावंड	भाभाइर्भना	बायकोची बहीण	साणी (स्त्री)
आत्या	इर्भ (स्त्री)	भाऊ	भाई (पु.)
आत्याचा नवरा	इ.आण (पु.)	भाचा	भाण्डेण (पु.)
काका	काका (पु.)	भाची	भाणी (स्त्री)
काकी	काकी (स्त्री)	माच्याची बायको	भाण्डेण वडु
चुलत भाऊ	पित्राई भाई		(स्त्री)
चुलत सासू	काकीण (स्त्री)	मामा	भाभा (पु.)
चुलत सासरा	काकाण (पु.)	मामी	भाभी (स्त्री)
जांवई	जभाई (पु.)	मामे सासरा	भाभाण (पु.)
जाऊ [लहान]	देराणी (स्त्री)	मामे सासू	भाभीण (स्त्री)
जाऊ [मोठी]	देहाणी (स्त्री)	मावशी	भाशी (स्त्री)
दीर [लहान]	दियेर (पु.)	मावशीचा नवरा	भासाण (पु.)
दीर [मोठा]	देठ (पु.)	मावस सासू	भाशीण (स्त्री)
नणंद	नणुंद (स्त्री)	मावस सासरा	भासाण (पु.)
नणदेचा नवरा	नणुदेई (पु.)	मावस भाऊ	भसीयाई भाई (पु.)
नवरा	वर, धणी (पु.)	मुलगा [स्वतःचा]	दीकरे (पु.)
मुलीचीं { नात	भाणी (स्त्री)	मुलगा [कोणताही]	छोकरे (पु.)
मुलं { नातू	भाण्डे (पु.)	मुलगी [स्वतःची]	दीकरी (स्त्री)
पणजी	वडीयाई (स्त्री)	मुलगी [कोणतीही]	छोकरी (स्त्री)
पुतणी	भत्रीण (स्त्री)	मेहुणा	{ साणे (पु.)
पुतण्या	भत्रीणे (पु.)	[बायकोचा भाऊ]	

कुटुंब

मेहुणा	{ अनेवी (पु.)	सासरा	ससरो (पु.)
बहिणीचा नवरा}		सासू	सासु (स्त्री)
मेहुण्याची बायको	साणावेळी (स्त्री)	सासर	सासर' (न.पु.)
वहिनी	भाभी (स्त्री)	साडू	साडू (पु.)
व्याही	वेवाध (पु.)	सून	वडु (स्त्री)
विहीण	वेवणु (स्त्री)	{ आई एक परंतु बाप वेगळे अस- णारी भावंडे }	दुधभाध
सवत	शंक (स्त्री)		
सावत्र आई	सावडी मा,		
	ओरमान भा (स्त्री)		

(७) खाद्य पदार्थ

श्रीखंड	शिअंड (पु.)	ताक	छास (स्त्री)
अळुवडी	पातरां,	तूप	धी (न.पु.)
	पत्तरवेळीयां	थालिपीठ	ढेअर' (न.पु.)
आमटी	दाण, आरी दाण (स्त्री)	दही	दही (न.पु.)
कढी	कढी (स्त्री)	घिरडे	पूडो (पु.)
काकवी	काकभ (स्त्री)	घिरडे	{ मावपूडो (पु.)
केशरी मात	भिरंज (पु.)	[कणकीचें, गोड]	
कोशाबीर	रायतुं (न.पु.)	पचडी	क्यूंअर (न.पु.)
खवा	भावे (पु.)	पाटवडी	पाटुडी (स्त्री)
खिचडी	भीयडी (स्त्री)	पापडी	पापडी (स्त्री)
खीर [तांदुळाची]	दूधपाक (पु.)	पुरणपोळी	वेढमी (स्त्री)
गुलाबजंबू	गुलाअणंयु (पु.)	पुरी	पुरणपोणी
चिवडा	चेवडो, केवडो (पु.)	पेढा	पुरी (स्त्री)
जिलबी	जलेपी (स्त्री)	पोळी	पेडो (पु.)
			रोटली (स्त्री)

साद्य पदार्थ

बर्फी	अरशी (स्त्री)	मोरंबा	मुदाम्भो (पु.)
बाखुंदी	आसुंदी (स्त्री)	लाडू	साडु (पु.)
बेसनवडी	मोहनहार (पु.)	लोणचे	अम्भालुं (नपुं.)
भजें	भज्युं (नपुं.)	लोणी	भाभलु (नपुं.)
भाकरी	रोटलो (पु.)	वरण	मोणी दाण (स्त्री)
भाजी	शाक (नपुं.)	शिरा	शीरो (पु.)
भात	भात (पु.)	शंकरपालें	शकरपारा (पु.)
मुगाचा लाडू	भगभ, भगदण (पु.)		

(८) गृहवाचक

आढें	भोभ (पु.)	मोठी खोली	ओरडो (पु.)
इमारत	भजन (नपुं.)	गच्ची	अगाशी (स्त्री)
उंबरठा	उअरो (पु.)	गवाक्ष	अम्भो (पु.)
ओटा	ओटलो (पु.)	गज	सणियो (पु.)
अंगण	आंगालुं (नपुं.)	घर	घर (नपुं.)
	वाडो (पु.)	चाळ	यादी (स्त्री)
कठडा	डोरो (पु.)	चुनेगच्ची	घायुं (नपुं.)
कारजें	डूवारो (पु.)	छप्पर	छापडं (नपुं.)
कुंपण	वाड (स्त्री)	जिना	सीडी, निसरळी (स्त्री)
कोनाडा	गोअलो (पु.)		
कौल	नणियुं (नपुं.)		
खांब	थांबलो (पु.)	टाकी	दादर (पु.)
खिडकी	आरी (स्त्री)		टांडी (स्त्री)
खिडार	आतर (नपुं.)	तळघर	टांकुं (नपुं.)
खुंटी	आंटी (स्त्री)	दगड	भोयडं (नपुं.)
लहान खोली	ओरडी (स्त्री)	दार	पत्थर (पु.)
			आरळुं (नपुं.)

गृहवाचक

दांडी	वांस (पु.)	मजला	भाण (पु.)
पन्हाळ	परनाण (नपुं.)	माढी	भेडी (स्त्री)
पाण ठाणें	पाणिया३ (नपुं.)	मोरी	योडडी, भाण,
पाया	पाथो (पु.)		भोरी (स्त्री)
पागोळी	नेव (स्त्री)	लादी	लादी (स्त्री)
पोट माळा	डातरियुं (नपुं.)	वाडा	वाडा (पु.)
फळी [भांज्यांची]	छाजली (स्त्री)	वितकर	रोडुं (नपुं.)
फाटक	आंपो (पु.)		घांठो (पु.)
	छींहुं (नपुं.)	विहीर	कुवो (पु.)
भगदाड	गायडुं (नपुं.)	वीट	घांठ (स्त्री)
भीत	भींत, दिवाल (स्त्री)	शिडी	निसरणी (नपुं.)
	करो (पु.)	शौचकूप	गण३ (नपुं.)
		सज्जा	छणुं (नपुं.)

(९) तिथी

प्रतिपदा	अेकम (स्त्री)	नवमी	नोम (स्त्री)
	पडवो (पु.)	दशमी	दशम (स्त्री)
द्वितीया	भीण (स्त्री)	एकादशी	अगियारस (स्त्री)
तृतीया	त्रीण (स्त्री)		
चतुर्थी	योथ (स्त्री)	द्वादशी	भारस (स्त्री)
पंचमी	पांथम (स्त्री)	त्रयोदशी	तेरस (स्त्री)
षष्ठी	छु (स्त्री)	चतुर्दशी	योदस (स्त्री)
सप्तमी	सातम (स्त्री)	पौर्णिमा	पूतम (स्त्री)
अष्टमी	आठम (स्त्री)	अमावास्या	अभास (स्त्री)

(૬૯)

વાર

સોમવાર	સોમવાર	શુક્રવાર	શુક્રવાર
મંગલવાર	મંગળવાર	શનિવાર	શનિવાર
બુધવાર	બુધવાર	રવિવાર	રવિવાર
ગુરુવાર	ગુરુવાર		

માહિને

ગુજરાતી વર્ષ કાર્તિકાપાસૂન સુરૂં હોતે.

કાર્તિક	કારતક	વૈશાખ	વૈશાખ
માર્ગશીર્ષ	માગસર	જ્યેષ્ઠ	જ્યેષ્ઠ
પૌષ	પોસ	આષાઢ	આષાઢ
માઘ	માહ	શ્રાવણ	શ્રાવણ
ફાલ્ગુન	ફાગણ	ભાદ્રપદ	ભાદ્રપદ
ચૈત્ર	ચૈત્ર	આશ્વિન	આસો

દિશા

પૂર્વ	પૂર્વ	ઈશાન્ય	ઈશાન
પશ્ચિમ	પશ્ચિમ	અગ્નેય	અગ્નિ
દક્ષિણ	દક્ષિણ	નૈઋત્ય	નૈઋત્ય
ઉત્તર	ઉત્તર	વાયવ્ય	વાયવ્ય

ઘાતુવાચક

રૂપે	રૂપું (નપું.)	તાંબે	તાંબું (નપું.)
કથીલં	કથીર (નપું.)	પિતલ	પિત્તળ (નપું.)
ચાંદી	ચાંદી (સ્ત્રી)	લોખંડ	લોહું (નપું.)
અસ્ત	અસ્ત (નપું.)	સોને	સોનું (નપું.)

(७०)

(१०) धंदे

गवंडी	कडियो (पु.)	अत्तर वगैरे	}	सरैयो
मातीची भांडी } विकणारा	कराणियो (पु.)	सुगंधी द्रव्ये विकणारा		
हलवाई	कंढेई (पु.)	न्हावी		डग्नम
तांब्या पितळेचीं } भांडीं विकणारा	कंसारो (पु.)	कासार		अ गडीवाजो
भाजीविक्रया	काछियो	भोई		कडार
कापडाविक्रया	कापडियो	खाटीक		कसाई
कुंभार	कुंभार	लाकुडतोड्या		अडियारो
कोष्टी	अत्री	शेतकरी		अेडुत
वाणी	गांधी	गिन्हार्ईक		धराक (नपुं.)
तेली	धांथी	कुळकर्णी		तडाटी
शिंपी	दरज	सराफ		नाणुवटी
कापडाचा } फेरीवाला	दोशी	नट		भवैयो
परीट	घोअी	वाटाड्या		बोभियो
पिंजारी	पिंजारे	धनगर		बरवाड
कापडवाला	अग्नज	भंगी		भेतर
कापड छापण्याचा } धंदा करणारा	भावसार	कारकून		भडेतो
कोळी	भाडी	मास्तर		भडुनाथ
चांभार	भोथी	स्वयंपाकी		भडाराज,
लोहार	लुहार, लवार	सुतार		रसोअयो
		सोनार		सुथार
		खलाशी		सोनी
				आरवे

(११) पत्ते (पानां, आथ)

एका	अेड्को (पु.)	राणी	राणी, रंडी
राजा	आदशाड (पु.)		(अी)

(७१)

पत्ते

गुलाम	गुल्हो (पु.)	दुरी	दुरी (स्त्री)
दहिल्या	दस्सो (पु.)	किलावर	कूल्ही (स्त्री)
नहिल्या	नव्वो (पु.)	इस्पीक	काणी (स्त्री)
अठ्ठया	अठ्ठो (पु.)	लाल बदाम	लास (स्त्री)
सत्त्या	सत्तो (पु.)	चौकट	योकडी, येकट
छक्का	छक्को (पु.)		(स्त्री)
पंजा	पंजो (पु.)	हुकूम बोलणें	सर पाउवा
चौव्वा	चौको (पु.)	झब्बू देणें	झब्बो पडेरववो
तिरी	तिरी (स्त्री)	पानें पिसणें	प्याञ्च यीपरी

(१२) पशु (जानवर)

अस्वल	रींछ (नपुं.)	मांजर	मिसाडी, मिल्ही
ऊदमांजर	वणीयेर		(स्त्री)
ऊंट	ऊंठ (पु.)	मेंढी	धेडुं (नपुं.)
कांगारू	कांगार (नपुं.)	म्हैस	भेंस, भेंश
कुत्रा	कूतरा, (पु.)		(स्त्री)
	कूतर (नपुं.)		डोणुं (नपुं.)
कोल्हा	शियाण (स्त्री)	लांडगा	वर (नपुं.)
खेंचर	अच्यर (नपुं.)	वाघ	वाध (पु.)
गाढव	गधेडुं (नपुं.)	शेळी	अकरी (स्त्री)
गाय	गाय (स्त्री)	ससा	ससलुं (नपुं.)
गेंडा	गेडो (पु.)	ससाणा	आज (पु.)
घोडा	घोडो (पु.)	सांबर	साअर नपुं.)
टोणगा	पाडो (पु.)	सिंह	सिंह (पु.)
डुकर	डुकर, भूड (नपुं.)	हत्ती	हाथी (पु.)
तरस	जरअ (नपुं.)	हरीण	हरणु (नपुं.)
पोळ	सांढ, आप्पसो		

(१३) पक्षी (पंथी)

कबुतर	क्युतर (नपुं.)	चंडोल	चंडोल (नपुं.)
कावळा	काग, कागडे	चिमणी	चकली (स्त्री)
कोकिळा	कोयल (स्त्री)	पारवा	पारेवुं (नपुं.)
काबडा	भरघो, कुकडा (पु.)	पोपट	पोपट (पु.)
कोंबडी	भरधी, कुकडी (स्त्री)	बगळा	भगलो (पु.)
गिघाढ	गीध (नपुं.)	बदक	अतक (स्त्री)
घार	सभडी, शभणी (स्त्री)	मैना	मेना (स्त्री)
घुबड	धुवड (नपुं.)	मोर	मोर (पु.)
		लांडोर	ढेन (स्त्री)
		साळुंकी	कायर (स्त्री)

(१४) बारीक जीव, जंतु, कीटक

अजगर	अजगर (पु.)	जळूं	जलो (स्त्री)
अळी	अयण (स्त्री)	जंत	करम (पु.)
उंदीर	उंदर (पु.)	छुरळ	वंढो (पु.)
ऊ	नू (स्त्री)	टोळ	तीड (नपुं.)
काजवा	आगियो (पु.)	ढांस	भयछर
कांसव	कायलो (पु.)	ढेंकूण	भाकड, भांकड
कुत्र्याचें पिछें	कुरकुरियुं (नपुं.)		भाकलु. भांकलु
कोळी	करोणियो (पु.)	पाल	गरोणी (स्त्री)
सार	भिसकोडी, { स्त्री भिलकोडी }	बेढकी	देडकी (स्त्री)
खेंकडा	करयलुं (नपुं.)	बेडूक	देडो (पु.)
गांढळ	अणसियुं (नपुं.)	मुंगा	भभरो (पु.)
गोम	कानभनूरो (पु.)	मगर	भगर (पु.)
चिचुंद्री	छछूंंदर (पु.)	माशी	भाभ, भाभी (स्त्री)
चिलटें	भगतरीं		

बारीक जीव, जंतु, कीटक

मासा	माछली (स्त्री)	लीख	लीप (स्त्री)
	माछुं (नपुं.)	वानर	वांदरो (पु.)
मुंगळा	भक्रोडा, भक्रोडा (पु.)	वाळवी	बोध (स्त्री)
मुंगी	झडी (स्त्री)	विंचू	चींछी (पु.)
मुंगूस	नोणियो (पु.)	सर्प	साप (पु.)

पोषाक (कपडा)

उपरणें	भेस (पु.)	दुपटें	गोदडी (स्त्री)
कपडे	लुगडां (नपुं.)	दुलई	गोदुं (नपुं.)
कासोटा	छोटो (पु.)	घोतर	घोती (स्त्री)
कुडतें	अदन (नपुं.)		घोतियुं (नपुं.)
कोट	उगवो (पु.)	निरी	पाटली (स्त्री)
खिसा	गजवुं, भिस्सुं (नपुं.)	पगडी	पाघडी (स्त्री)
गुंडी	भोदियुं (नपुं.)	परकर	धागरो } पु.
चट्टी	यड्डी (स्त्री)	पोलकें	यणीयो } पु.
चप्पल	य पल (स्त्री)		पोलकुं (नपुं.)
जानवें	ननोथ (स्त्री)	फेटा	कअगो (पु.)
झगा	झराक (नपुं.)	बाही	झंटा (पु.)
झबले	सदरो (पु.)	विजार	आंय (स्त्री)
	अभलुं (नपुं.)		पाटलून (नपुं.)
टोपी	ठापी (स्त्री)	सदरा	अभीस { (नपुं.)
			पहेरलु { (नपुं.)

(१५) फळें, सुका मेवा

अननस	अननास (नपुं.)	आंबा	पाडी डेरी (स्त्री)
आमसूल	आम (नपुं.)	आंवळा	आमजो (पु.)

फळें, सुका मेवा

अंजीर	अ'ंजर (नपुं.)	ताडगोळां	गलेली (स्त्री)
करवंद	करमहुं (नपुं.)	द्राक्ष	दराभ (स्त्री)
कालिंगड	कालिंगडुं (नपुं.)	नारळ	नारियेण } नपुं.
कवठ	कवठुं (नपुं.)		नारियेर }
काजू	काणु (पु.)	पपई	पपैयुं (नपुं.)
केळ	केणुं (नपुं.)	पपनस	पपनस (नपुं.)
कैरी	कायी कैरी (स्त्री)	पिस्ता	पिस्ता (पु.)
खजूर	अणूर (पु.)	पेरू	अमरण,
खारीक	आरेक (स्त्री)		अमरण (नपुं.)
चारोळी	आरोणी (स्त्री)	फणस	क्षणस (पु.)
चिक्कू	चीकु (पु.)	बदाम	अहाम (स्त्री)
जरदाळू	जरदाळु (नपुं.)	बेदाणा	सुकी दराभ (स्त्री)
जांभूळ	जं'यु (नपुं.)	बोर	भोर (नपुं.)
टरबूज	सकरेट्टी (स्त्री)	मनुका	आणी दराभ
ढालिंब	दाउम (नपुं.)		(स्त्री)

(१६) भाज्या (शाक)

अळकुडी	अणनीनी गांड (स्त्री)	कार्ले	कारेलुं (नपुं.)
अळू	अणनी (स्त्री)	कांदा	कुंगणी (स्त्री)
अलकोल	नोलकोल (नपुं.)	कोथिंबीर	कोथभीर (स्त्री)
आल	आहु (नपुं.)	कोबी	कोभीण (स्त्री)
अंबाडी	अं'याडी (स्त्री)		करमअंलो (पु.)
करटालें	क'कोडुं } (नपुं.)	कोहाळा	भूउ कोणुं (नपुं.)
	क'कोडुं }	गवार	गुवारक्षणी,
काकडी	काकडी (स्त्री)		गुवार, गुवारशिग
	आरियुं (नपुं.)		(स्त्री.)

भाज्या

गाजर	गाजर { (नपुं.)	परवर	परवर (नपुं.)
गिलकें }	रातडियुं { (नपुं.)	पालक	पालक (पु.)
पारवसें }	गलकुं (नपुं.)	पाले भाजी	भाज (स्त्री)
गोराड्ड	रताणु (नपुं.)	फरजबी	इलुशी (स्त्री)
घेवडा	वालेण (स्त्री)	फल्लवर	कुलेवर (पु.)
दाण्याची पापडी	पापडी (स्त्री)	बटाटा	अटाको (पु.)
चवळी	चोणा (स्त्री)	भाजी	शाक (नपुं.)
चिबूड	चीमडुं (नपुं.)	भेंडी	भिंडी (स्त्री)
टोमेटो	टोमेटो (पु.)	भोपळा	कोणुं (नपुं.)
डिंगरी	भोगरी (स्त्री)	मिरची	भरयुं (नपुं.)
तांडलें	धडोडुं { (नपुं.)	मुळा	भूणो (पु.)
	घिडोडुं { (नपुं.)	मेथी	मेथी (स्त्री)
तांदुळजा	तांदणजे (पु.)	रताळें	शककरियुं (नपुं.)
दुधी भोपळा	दुधी (स्त्री)	लिंबू	लींयु (नपुं.)
दोडकें	तूरियुं (नपुं.)	वांगें	रिंगण, वेगण,
पडवळ	पडवण (नपुं.)	शेवगा	वंत्याड (नपुं.)
			सरगवो (पु.)

(१७) भांडीं व घरांतील सामान

अढकिटा	सुडी (स्त्री)	कढई	कढाई, पेणी,
अभ्रा	गलेड (पु.)		तावडी (स्त्री)
आरसा	अरिसो,	कालथा	तवेथो (पु.)
	तडतो (पु.)	खुजा	कुणो (पु.)
	दुपणु (नपुं.)	केरसुगी	सावरणी (स्त्री)
उशी	ओशिकुं (नपुं.)	कंगवा	कांसको (पु.)
डखळ	भांडणीणुं (नपुं.)	कंदील	क्षानस (नपुं.)

માંડીં વ ઘરાંતીલ સામાન

સલ	ખલ (પુ.)	તાટ	થાળી (સ્ત્રી)
લાટ	ખાંડણી (સ્ત્રી)	તાંબ્યા	લોટો, કળશો,
	ખાટલો (પુ.)		ભોટલો (પુ.)
	ઢેલીયો (પુ.)	તામ્હન	તરભાણું (નપું.)
જુર્ચી	ખુરસી (સ્ત્રી)		તરભાણી (સ્ત્રી)
ગઢવા	ખડવો (પુ.)	તાંબલી	ખોધરણું (નપું.)
ગાદી	પથારી (સ્ત્રી)	દકત	ખડીયો (પુ.)
ગોવરી	છાણું (નપું.)	પળતી	કોડીપું (નપું.)
ઘાગર	ધડો (પુ.)	પરાત	કથરોટ (સ્ત્રી)
ઘાગર વ કલશી	ખેડું (નપું.)	પઢી	કડછી (સ્ત્રી)
ઘોઢે પાલળા	ધોડિયું (નપું.)	સંધ્યેચી પઢી	આચમની (સ્ત્રી)
ઘંટા	ધંટ (પુ.)	વાટ	પાટલો (પુ.)
ઘંટા [લશન]	ધંટડી (સ્ત્રી)	પાતેલી	તપેલી (સ્ત્રી)
ચિમટા	સાણુશી (સ્ત્રી)	પાતેલે	તપેલું (નપું.)
ચિમટા [કોલશાચા]	ચિખીયો (પુ.)	પાલળા	પારણું (નપું.)
જાતે	ધંટી (સ્ત્રી)	પિંપ	કોઠી (સ્ત્રી.)
જ્ઞારા	ઝારો (પુ.)		પવાલું (નપું.)
જ્ઞાંકળ	ઢાંકણું (નપું.)	પિતે	કોથળો (પુ.)
જ્ઞાંકળી	ઢાંકણી,	પોલપાટ	આડણી (સ્ત્રી)
	તાસક (સ્ત્રી)	ફળી	કાંસકી (સ્ત્રી)
જ્ઞાંજ	મંજરા (સ્ત્રી)	કુંકળી	ભુંગળી (સ્ત્રી)
ટાંક	હોદડર (પુ.)	ફુલપાત્ર	પવાલું (નપું.)
ઢાવ	ચમચો (પુ.)	ચત્તા	દસ્તો (પુ.)
તપેલે	ઊનામણું (નપું.)		પરાઈ (સ્ત્રી)
તથા	તવો (પુ.)	ચાક	બાળક (સ્ત્રી)
	લોઠી, તવી (સ્ત્રી)	શાલેનલે ચાક	પાટલી (સ્ત્રી)
તસરાલે	તાંસળી (સ્ત્રી)	ચાદલી	ડોલ (સ્ત્રી)

भांडीं व घरांतील इतर सामान

बंब	आंभो (पु.)	लाटणें	वेसणु (नपुं.)
माठ	भाटली, गोणी (स्त्री)	[शिव्याची] वात	दिवेट (स्त्री)
[मोठा] माठ	गोणो (पु.)	व.टी	वाटकी { (स्त्री)
माप	मापियुं (नपुं.)	सतरंजो	शेतांछ (स्त्री)
मुसळ	सांभेळुं (नपुं.)	समई	दीवी
रवी	रवई (स्त्री)	सूप	सूपडुं (नपुं.)

(१८) वनस्पति

अगस्ति	अगथियो (पु.)	कोरफड	कुंवारपाहुं (नपुं.)
आंवळी	आमणी (स्त्री)	गुलाब	गुलाब (पु.)
आम्रवृक्ष	आंभो (पु.)	घोसाळी	गलकी (स्त्री)
उंबर	उंभर (पु.)	चमेली	यंपेली (स्त्री)
उंस	शेरडी (स्त्री)	चंदन	अगर, सुभाउ (नपुं.)
एरंड	अेरंडो (पु.)	चांफा	यंपो (पु.)
कडुलिंब	लीमडो (पु.)	जास्वंदी	जसुडी (स्त्री)
कर्दळ	अकडवमेर (स्त्री)	जामळी	जामुडी (स्त्री)
कण्हेर	डरेणु (स्त्री)	झेंडु	गलगोरो (पु.)
करवंदी	डरमडी (स्त्री)	डालिंबी	दाउमडी (स्त्री)
कवठाचें झाड	डोंडी (स्त्री)	तगर	तगर (स्त्री)
कालें	डारेली (स्त्री)	तोंडली	धलोडी (स्त्री)
केवडा	डेवडो (पु.)	धोत्रा	धंतूरो (पु.)
केळ	डेण (स्त्री)	निवडुंग	थोरियो (पु.)
कोकंबी }	डोकंभी (स्त्री)		
रातांबी }			

(७८)

वनस्पति

पिंपळ	पीपण } (पु.)	बेल	भीली (स्त्री)
	पीपण }	बोरो	भोरडी (स्त्री)
शुदिना	पुढीने (पु.)	मिरची	भरयी (स्त्री)
बाभळ	आवण }	लाजाळू	सगमणी (स्त्री)
	आवणियो } पु.	लिंबाण	सिअणु (स्त्री)

ઘડા ૧ લા

વાક્યસંગ્રહ

મરાઠી

તુમચેં નાંવ કાય ?
 તુમ્હી કોહન આલાંત ?
 તુમચ્યા ગાવાચેં નાંવ કાય ?
 માજેં નાંવ મોહન શંકર ગાંધી.

મી કાટેવાડાંતૂન આલોં.
 માફ્યા ગાંવાચેં નાંવ ભાવનગર
 તેથેં માજેં સ્વતઃચેં ઘર આહે.
 માજે વઢીલ ગરીબ અસલ્યામુલેં મી
 મરાઠી પાંચવીનંતર શાલા સોડલી.
 સુહાસ ચંદા ચૌથી પાસ જ્ઞાલા વ
 પાંચવીંત ગેલા.

તુમ્હી કોળ જાતીચે આહાં ?
 રમાબાઈ ઘરાંત માંઢીં ઘાસતાત.
 તો માફ્યા ઘરાવરૂન ગેલા.
 મી પહાંટિ પાંચલા જાગી જ્ઞાલેં.
 પાવસાઢ્યાંત આગપેટી સર્દાવતે.

ગુજરાતી

તમારું નામ શું ?
 તમે ક્યાંથી આવો છો ?
 તમારા ગામનું નામ શું ?
 મારું નામ મોહનલાલ શંકરભાઈ
 ગાંધી

હું કાઠિયાવાડમાંથી આવું છું.
 મારા ગામનું નામ ભાવનગર.
 ત્યાં મારું ઘરનું ઘર છે.
 મારા પાપુજી ગરીબ હોવાથી હું
 ગુજરાતી છઠ્ઠીમાંથી ઉડી ગયો.
 સુહાસ હોણુ ચોથી પાસ કરી
 પાંચમીમાં પડ્યો.

તમે શી ન્યાતે છો ?
 રમાબેન હાથે વાસણ માંજે છે.
 એ મારા ઘર આગળથી ગયો.
 હું પરોઢિએ પાંચ વાગે જાગી પડી.
 ચોમાસામાં દિવાસળીની પેટી હવર્ષ
 જાય છે.

મરાઠી

ગુજરાતી

તો કુજક્યા મનાચા આહે.

શકુંતલેનેં અમદાબાદલા જાણ્યાચા બેત
રદ્ કેલા.

આતાં ત્યાચી ચૈન આહે.

સર્વ લોક મુંબઈલા ગેલે કીં મજા
મારતાત.

કામ કરણેં ત્યાચ્યા જીવાવર ચેતેં.

શંકરરાવાંચા મુલગા વાહ્યાત જ્ઞાલા
આહે.સ્વતઃચ્યા જીવાચી પર્વા ન કરતાં
ત્યાનેં આર્ગીત ઉઢી ઘેતલીં.મુકુંદાને પાણી આણિ તાંદૂલ સાંઢલે.
તી બાદલી ગઠ્ઠકી આહે. તીત પાણી
રહાણાર નાહીં.

માક્ષી કાંચેચી બરણી ફુટલી.

મુશીલા ચાંગલી ગાતે.

તિચા ગઠ્ઠાહી ચાંગલા આહે.

પૂના મેલ સંધ્યાકાઠીં સાહેપાંચલા
સુટતે.

વિકાસચી મલા તાર આલી.

જરા થાંબા, મી આધીં ખાલીં ઉતરતેં,
મગ તુમ્હી ગાઠીંત ચઢા.મારતી મોટારીંચા ધક્કા લાગૂન ખાલીં
પહલી.વેલ્યા મનોહરનેં આજ ઘરાંત ફાર
ગાથલ માજવલા.

તેની દાનત ખોરા ટોપરા જેવી છે.

શકુંતલાએ અમદાવાદ જવાનું માંડી
વાળ્યું.

હવે તેને લહેર છે.

અધાં માણસો મુબઈ ગયા કે લહેર-
પાણી ઉડાવે છે.

કામ કરતાં તેને જોર આવે છે.

શંકરલાલનો છોકરો ફાટી ગયો છે.

પોતાના જનની પર્વા ન કરતાં તેણે
આગમાં અંપલાવ્યું.મુકુંદે પાણી ઢાળ્યું ને ચોખા વેયાં.
તે ડોલ કાણી છે. તેમાં પાણી રહેશે
નહિ.

મારી કાચની બરણી ફૂટી ગઈ.

મુશિલા સારું ગાય છે.

એનો સાદ પણ સારો છે.

પૂના મેલ સાંજના સાડાપાંચે ઉપડે છે.

વિકાસનો મારા ઉપર તાર આવ્યો.

જરા ઉભા રહો. પહેલાં હું ઉતરી પડું,
પછી તમે ગાડીમાં ચઢી બેસી.મારતી મોટરની અડફટમાં આવી ને
નીચે પડી.ગાંડા મનહરે આજે ઘરમાં ખુબ
ધાંધલ મચાવ્યું.

મરાઠી

ગુજરાતી

મી કાલ સંધ્યાકાઠીં વેઠીંચ્યા સાલી-
વરૂન ઘસરૂન પડલોં.

માજ્ઞા ઢાવા પાય મુરગલ્લા અહે.

વા, માધવ ! તૂં તર ખૂપ કેલીંસ.

મોઢ્યાનેં બોલા, મલા એકું કમીં ચેતે.

તીં ચાદર જરા પસરા મ્હળજે લવકર
વાઢેલ.

તુલાં ઇતકં લાગાયલાં મીં થોડીંચ તુલા
કાંઠીં બોલલેં અહે ?

મહિના અઁવેર પૈમે સંપૂન જાતાત.

અજૂન તો વયાનેં લહાન અહે

મ્હળૂન અસેં કરતો, દુસરેં કાય ?

મલા ત્યાંત કાંઠીં કઢત નાઢીં.

પોલિસાંનીં ચોરાલા પકડળ્યાસાઠીં
અશી યુક્તિ કેલીં.

હુલ્લ્યાંચી જરા ચેષ્ટા કેલ્યાવર સ્વારી
હુલલીં.

રંભા અલંકડે ફાર ગર્વિષ્ટ જાલી અહે.

માજ્ઞેં પાતલ્લ એકા ધુળ્યાંત જવલ્લ જવલ્લ
દોન ઇંચ આટલેં.

મુસલઢાર પાવસામુલેં નદીંચે પાળી
ચાર ઇંચ વાઢલેં.

પ્રમોદચા હા સદરા એક વર્ષ ટિકલા.

... ૬

હું ગઈકાલે સાંજે કેળાંની છાલ પરથી
લપસી પડ્યો.

મારો ડાબો પગ મચકોડાઈ ગયો છે.

વાહ માધવ, તેં તો ભારે કરી.

ઉતાવળા બોલા, મને ઓછું
સંભળાય છે.

પેલી ચાદર જરા પહોળી કરો કે
જલદી સુકાય.

મેં ઓછું તને કંઈ કહ્યું છે, જેથી
તારા મનમાં ઓછું આવે ?

મહિના આખર પૈસા ખુટી ગય છે.

હજી તો એની ઉમર કાચી છે તેથી
આતું કરે છે. બીજું શું ?

એમાં મને કશી ગમ પડતી નથી.

કિંવા

હું એમાં કંઈ સમજતો નથી.

પોલિસે ચારને પકડી પાડવાને આવો
ઘાટ ઘડ્યો.

ધેણાની જરા ખુશમસ્કરી કરી એટલે
ભાઈ ચડ્યા.

રંભા હમણાંની બહુ ચઢી ગઈ છે.

મારી સાડી એક ધોમાંજ લગભગ બે
ધંચ ચઢી ગઈ.

ધોધમાર વરસાદને લીધે નદીનું પાણી
ચાર ધંચ ચઢ્યું.

પ્રમોદનું આ ખમીસ એક વરસ ચાલ્યું.

મરાઠી

ગુજરાતી

દંડ્યાચ્યા વેલીં સરકારનેં કઢક ઉપાય
યોજૂન પરિસ્થિતિ આટોક્યાંત
આળલી.

કાય રે મધુકર, કિતો વાજલે ?
આઈ, સહાલા પાંચ મિનિટેં કમી
આહેત.

તુઝ્યા ત્યા મોઢ્યા ઘડ્યાઠાંત તર
સવાસહા જ્ઞાલે આહેત.

અગ, તેં ઘડ્યાઠ નેહમીં દહા મિનિટે
પુઢેં અસતેં.

તર મગ, તુઝેં ઘડ્યાઠ દહા મિનિટેં
માગે અસલેં પાહિજે.

હા કોટ સુરેશલા બેતાચા હોતો.

તુમ્હાંલા થોડાસા ડશીર જ્ઞાલા.

એવઢ્યા તેવઢ્યાંત રસતોસ કાય ?

રશ્મીનેં જિમ્ખાન્યાંતોલ જવઠ જવઠ
સર્વે લેઠાત માગ ઘેતલા આહે.

આમચી દોઘાંચીં ઘેરેં જવઠ જવઠ
આહેત.

તુલા તસં કરાયચં અસલ્યાસ કર.

પળ કાંઘીં દુખાપત જ્ઞાલ્યાસ

માઝ્યાવર કાંઘીં નાઘીં.

દુકાન ઘાલન બસલાં આઘાંત આળિ

કાય રૂપયાચી મોઢ નાઘીં મ્હળતા ?

કાય મલતેચ બોલતાં વેઢ્યાસારલેં ?

મી કાંઘીં યેત નાઘીં. તુલા જાયચં
અસેલ તર જુશાલ જા.

હુલ્લડમાં સરકારે ચાંપતા ઈલાજો કરી
મામલો કાપુમાં આપ્યો.

અલ્યા મધુકર, કેટલા વાગ્યા.

આ, છમાં પાંચ મિનીટ એઠી છે.

તારી પેલી મોટી ઘડિયાળમાં તો
સવા છ થયા છે.

ઓ ઓ, એ ઘડિયાળ તો હંમેશાં દસ
મિનીટ વઢેલી હોય છે.

તો પછી તારી ઘડિયાળ દસ મિનીટ
મોડી હોવી જોઈએ.

આ કોટ સુરેશને અંધમેસતો આવે છે.

તમે થોડાક મોડા પડ્યા.

જરા જરામાં રિસાય છે શાના ?

રશ્મી જીમખાનાની લગભગ અધી
રમમોમાં ઉતરી છે.

અમારાં બેનાં ઘેર જોડાજોડ છે.

તારે એવું કરવું હોય તો બલે. પણ
સાજોમાદો થાય તો મારે માથે
કંઈ નહિ.

દુકાન માંડીને બેઠા છો તે કંઈ રૂપિ
યાતું પરચુરણ નહિ હોય ?

શી વાત કરો છો ગમાર જેવી ?

હું તો કંઈ નથી આવતો, તારે જવું
હોય તો ખુશીથી જા.

મરાઠી

ગુજરાતી

બરે જાલે આલાંત. તુમચીંચ આઠવળ
કરીત હોતોં.

મનોરંજનચી બાયકો શિકલેલાં
અસૂનહીં નમ્ર આહ.

તિલા સ્વતઃચ્યા બુદ્ધીચા ફાજાલ
અભિમાન નાહીં વ તી સર્વાંશીં
મિઠૂન મિસઠૂન વાગતે.

માણસાને સ્વતઃચ્યા બુદ્ધીચેં અવાસ્તવ
સ્તામ માજવલેં કીં ત્યાચ્યા હુશા-
રીચા કિંમત રહાત નાહીં.

દુસચ્યા હેં આદર્શ ઠેવણ્યાપૂર્વીં આપળ
તસેં વાગૂન દાઝવલેં પાહિંજ.

મોઠે મોઠે આદર્શ લોકાંના સાંગળ
ફાર સોપેં અસતે. પરંતુ સ્વતઃતસં
કરૂન પાહિલ્યાશિવાય ત્યાંતલ્યા
અઢચળીં કઠત નાહીંત.

દુસચ્યાચીં ચેષ્ટા કરાવી. પળ અશા
વેઢીં શહાળપણાચા સર્વ મક્તા
સ્વતઃકઠે ઘેઝેં નયે.

અસેં કેલ્યાનેં ચેષ્ટેચી મજા તર
જાતે પળ સમોરચી વ્યક્તોહીં
અઁરોસ સંતાપતે.

જિથેં ફાર ઢામઢૌલ અસતા તિથેં
પ્રત્યક્ષાંત ફાર થોઢેં અસતે.
ત્યા બોલણ્યાંત કાંહીં અર્થ નાહીં.

ભણે આવ્યા. તમનેજ સંભાળાં હતા.

મનોરંજનની વહુ ભણેલી છતાં
ન ૩ છે.

એને પોતાની યુક્તિનું ખોટું અભિ-
માન નથી, વળી તે અધાની સાથે
હળીમળીને રહે છે.

માણસ પોતાના કહાપણનું જરૂર
કરતાં વધારે અભિમાન ધરાવે તો
એની હેંશિયારીને કોઈ પૂછતું
નથી.

ખીજાં આગળ આદર્શ મૂકતાં પહેલાં
પોતે તેનું વર્તન રાખવું જોઈએ.
મોટા મોટા આદર્શ લોકો આગળ
મૂકવાં એ ધણું સહેલું કામ છે.
પરંતુ પોતે પહેલાં તે પ્રમાણે કરી
જોયા શિવાય એમની મુશ્કેલીઓ
જણાતી નથી.

ખીજાની મશ્કરી કરવી. પણ એવે
વખતે હહાણપણને અધો ઈજારો
પોતા પાસેજ રાખવો નહિ.

એમ કરવાથી મશ્કરીમાં મઝા તો
નથીજ રહેતી, ઉઘટું સામાવાવું
આખરે ખિજવાય છે.

જેમાં હાહ ભપકો વધારે હોય છે
તેમાં સાર ભાગ્યેજ હોય છે.
એ વાતમાં કંઈ ભલીવાર નથી.

मराठी

गुजराती

असें वांकड्यांत शिरून तुझा -काय आभ आडी वात करवाभां तारे शे
 फायदा होणार आहे ? शुद्धकरार वणशे !
 तो तांब्या मीं उष्टा केला आहे. अे दोटा में मेढे भाड्या छतो तेथी
 अेडो छे.
 जरा थांबा, पोंळ्यांना तूप लावून जरा थोबो, राटकी योपडी अधांन
 सर्वांचीं पाने घेतें. भाण्यां पीरसीश.

लक्षांत ठेवण्याजोगे शब्द

मराठी	गुजराती	मराठी	गुजराती
रिक्कामा	नवरा	विधवा	राडेकी
नवरा	१२	माहेरचे किंवा	} आळुं
र	७५२	सासरचे बोलावणे	
नाहीं	अंछं	दारावर जाणें	झाळुं
हो	छंअं	बाळंतपणानंतर	} जिआळुं
संभाळणे	संभाणवुं	मुलीस सासरीं	
आठवण काढणें	संभाणवुं	पाठवणें	
ऐकणें	सांभणवुं	नांव ठेवणें	नाम पाडवुं
ऐकवणें	सांभणववुं	नावें ठेवणें	टीका करवी
परिणीता	मांडेकी	माहीत असणें	आवडवुं
परित्यक्ता	छाडेकी	आवडणें	भाववुं

બડા ૨ રા.

વ્યાવહારિક ગુજરાથી

- (૧) કાલ મોહનચેં ડોકેં દુસ્ત હોતેં.
૧ ગઈકાલે મેં હનનું મ થું દુખનું હતું.
- (૨) માઝ્યા હાતાત ચાર પુસ્તકેં આહેત.
૨ માન હાથમાં ચાર ચોપડિઓ છે,
- (૩) કરણ્યાચેં કામ માઝેં આહે, બોલણ્યાચેં નાહીં.
૩ કરવાનું કામ માઝેં છે, બોલવાનું નથી.
- (૪) કાઠોલાંત ટેંચ લાગ્ન પડલો, મ્હજૂન ડાવા પાય મુરગલ્લા
આણિ ઉજવ્યા પાયાચ્યા અંગઠ્યાલા દુલાપત જ્ઞાલી.
- ૪ અંધારામાં ફોફર વાગ્યાથી પડ્યા, તેથી ડાખો પગ મચકોડાચો
ને જમણા પગના અંગુઠાને ઈજા થઈ.
- (૫) યા મુલાલા વીમચેં એવજી ચોવીસ બોટેં આહેત.
૫ આ છોડરાને વીસને અદલે ચોવીસ આંગળાં છે.
- (૬) માઝી બહીળ ઉફાડ્યાચી અનૂન તિચા વાંધાહી ચાંગલા આહે.
૬ મારી બેન બેવડા કાઠાની હોઈ એનો આંધો પણ સારો છે.
- (૭) તુમચા માઝ ડેગળા હુસકા અમૂન અંગાનેહી કિરકોઢ આહે.
૭ તમારો ભાઈ બેઠા કાઠનો હોઈ વળી તેનું શરીર પણ એકવડું છે.
- (૮) સુધા બિચારી દોન વર્ષાચી હોતી તેવ્હાંપાસૂનચ તિચે પાય
નિરુપયોગી જ્ઞાલે આહેત.
- ૮ સુધા બિચારી બે વરસની થઈ ત્યારથીજ એના પગ રહી ગયા છે.
- (૯) નીલાક્ષીચેં નાક લાંબ વ સરલ પળ જરા વસકેં હોતેં.
૯ નીલાક્ષીનું નાક લાંબું ને ચણીદાર પણ ચપટું હતું.
- (૧૦) નંબર દહાચી માન લહાન, છાતી સંદ આણિ હાત આંચૂડ આહેત.
૧ નંબર દસતી ગરદન ટુંકી, છાતી પહોળી અને હાથ ટુંકા છે.

(૧૧) કુસુમ તિરછી આહે પળ તિચા આવાજ ફારચ ગોડ આહે.

૧૧ કુસુમ યાડી છે પ્રણ એનો સાદ ધણોજ મધુર છે.

(૧૨) તો મિકારી બિચારા, ઢોલ્યાનેં આંધळा, કાનાનેં બહિરા, હાતાનેં થોટા વ પાયાનેં લંગડા આહે; ત્યાંત ત્યાંચેં કાલચ કોળીં તરી નાક કાપલેં.

૧૨ પેણો બિખારી યિચારો આંખે અધળો, કાનેં યડુરા, હાથે ઢૂઠો ને પગે લંગડો છે. વળી કાલેજ કાઈએ એનું નાક કાપ્યું.

(૧૩) મ્હાતાન્યાચ્યા તોંડાંત દાંત નાહીંત, કેંસ પિકલે અહેત આળિ હાતાપાયાંત મુઠીંચ ત્રાણ રાહિલેલ નાહીં.

૧૩ ડોસાના મોંમા દાંત નથી, વાળ ધોળા છે ને શરીરમાં યિલકુલ શક્તિ રહી નથી.

(૧૪) કુમુદસુંદરીચે નાકઢોલે રેલીવ અહેત, બોટેં લાંબ સડક અહેત, કેંસ કાલેમોર વ મોઠે અહેત આળિ ચાલ ઢોલદાર આહે.

૧૪ કુમુદસુંદરીના નાક ને આંખ મનોહર છે, આંખળીઓ લાંબી છે, વાળ કાળા ભમ્મર જેવા ને મોઢા છે તથા ચાલ મોહક છે.

ગાડીવાલ્યાર્શી સંવાદ (મરાઠી)

મોહન:—અરે એ ગાડીવાલ્યા, યેતોસ કા જરા ? કાય ઘેશીલ બોરીબદરચં ?

ગાડીવાલા:—સાહેબ, તીન રુપયે.

મોહન:—અં. અરે કાય મ્હણતોસ કાય ? તીન રુપયે ! અસં કિતી લાંબ આહે રે !

ગાડીવાલા:—સાહેબ, નેહમીંચા રસ્તા દુરસ્તીકરિતાં બંદ ઠેવલાય. બઠસા ઘેઝન જાવં લાગેલ. શિવાય તુમચં સામાન. લહાન લહાન મુલં ! આમ્હાંલા ગરીબાલા તરી કોળ દેનાર ?

મોહન:—દીઢ રુપયા દેઈન. ચલ લવકર. યેતોસ કા ?

ગાડીવાલા:—નાહીં સાહેબ. તે નાહી પરવડનાર. ગાડીલા અજૂન પુષ્કલ વેઠ આહે. મલા દુસરં ગિન્હાર્ક મિલેલ. તુમ્હી આપલી દુસરી ગાડી બધા.

મોહન:--અરે, પણ એકદમ અસં કાચ કરતોસ ? નીટ સમજુતીનં માગશીલ કીં નાહીં ? એકદમ આપલા ત્રીન રૂપયે બોલલામ્, તો આમ્હાંલા તરી ઘાયલા પરવડલં પાહિજે ના ? નક્કી બોલ કાચ ઘેગાર તં. ડશીરં કરું નકો.

ગાડીવાળા:--બરં તર મગ. અડીંચ ઘા.

મોહન:--દોન દેઈન. ચેતોસ કા ? એકદાં બોલ.

ગાડીવાળા:--ચલા. તુમચં હોજં ઘા.

મોહન:--ઠેવા રે સગલં સામાન. શશી, જરા ટૂંકેલા હાત લાવરે. સુધા, તૂં ફરાળાંચા ઢબા વ તાંબ્યા ઠેવ. મોહિની તૂં કાંચનલા ઘેઝન બસ. ચલા આટપા લવકર. હેં પહા ગાડીવાલેદાદા, જરા ગાડી જોરાંત હાકા બરં કા. ચડ્ઝાસશીંચ ડમી કરા, મલા અજૂન તિકીટં કાઢાયર્ચીં આહેત.

ગાડીવાળા સાથે સંવાદ (ગુજરાતી)

મોહન:--અલ્યા ઓ ગાડીવાળા, ચાલ આવે છે કે ? શું લઈશ ખોરીઅંદરતું ?

ગાડીવાળા:--સાહેબ, ત્રણ રૂપિયા.

મોહન:--હેં ! શું ખોલ્યો ? ત્રણ રૂપિયા ? એમ તે ફેટલુંક આધું છે અહિંથી ? હેં !

ગાડીવાળા:--સાહેબ, હંમેશનો રસ્તો તો કામ ચાલે છે માટે બંધ છે. ફેરો ખાવો પડશે. વળી તમારો સરસામાન, નાનાં નાનાં બાળકો છે સાથે. અમને ગરીબનેય કોણ આપશે તમારા વગર ?

મોહન:--દોઢ રૂપિયા આપીશ. ચાલ જલદી, આવે છે કે ?

ગાડીવાળા:--ના સાહેબ. એ નહિ પાલવે. ગાડીને હજી બહુ વાર છે. મને બીજું ધરાક મળશે. તમે તમારે બીજી ગાડી શોધી લો.

મોહન:--અલ્યા, એકદમ આવું શું કરે છે ? જરા સરખું તો ખોલીશ કે નહિ ? એકદમ ખોલી ગયા ભાઈ, ત્રણ રૂપિયા ! અમને પણ પોસાવું નેઈએ ને ? નક્કી ખોલ શું લઈશ તે. મોંડુ ના કરીશ.

ગાડીવાળા:--સારં તારે. અઢી આપજો.

મોહન:--એ આપીશ. આવવું છે ? એકવાર ખોલી જા.

गांधीवाणोः—भस्त्रे. तमाः३ थवा घो.

मोहनः—यसो भूको यघो सामान, शशी, जरा पेटी पकड तो. सुधा, तु पेखुं रिशिन भोक्स न पाण्णीमे दोरो उपाड. मोहिनी, तुं कंयनने लर्धने यडा भेस यघो, जलदी कगे, आभ जे, गांधीवाणाभाभ जरा गांधी जेःथी दोडावजो हेां थड क्लास टिकीट ओशीस आगणज उभी राखजे. भारे ६७ टिकीट क्दावनी छे.

डॉक्टरशी संवाद (मराठी)

डॉक्टरः--काय बेबी, काय म्हणतेस / काय काय होतंय तुला सांग बघू.

बेबीः--मला बरं नाहीं.

आईः--तिला काल रात्री खूप थंडी वाजून ताप भरला. १०३ डिग्री होता. पहाटे जरा कमी झाला. आतां पुन्हां वाढू लागला आहे.

डॉक्टरः--आणि काय, डोकं वगरे दुखतंय का / रात्री झोंप आली होती की नाहीं ?

बेबीः--हो, डोकं खूप दुखतंय. रात्रभर तापाची गुंगीच होती. दोळ्यांची आग फार झाली. पाण्याचा सारखा शोष पडला होता. पाणी प्यायलं की उलटी होते. कांहीच पोटांत टिकत नाही. खोकलाही फार आहे.

डॉक्टरः--बरं तर मग असं कर, तुला देतो ते औषध घे. म्हणजे बरं वाटेल बरं का बेबीची आई, हिला आतां दुधांत थोडी साखर आणि बर्फ घालून ते पाजा म्हणजे उलट्या थांबतील. कांहीतरी पोटांत टिकलं की पित्त शमेल आणि माझं औषध तीन तीन तासानं द्या. एकदां डोस, एकदां पुडी.

आईः--पुडी कशांतून द्यायची ?

डॉक्टरः--गरम पाणी, दूध, कशांतूनही चालेल. आणि हे पहा. खायला कांही देऊ नका.

बेबीः--पण डॉक्टर, मला भूक फार लागते हो. नाहीं खालं की पित्त होतं.

ડૉક્ટર:- અસં આદે કા આળખી ? મગ તાપ નિઘાલા કી, દોન તાસાનં સાવુદાળ્યાચી खीर, ગોડ તાક, મઝ માત, લિચડી અસં કાંઢી થોડસં ચાયલા હરકત નાહી. પળ તિલટ, તેલકટ ચાઝં નકો હં. તાપ અસેપર્યત માત્ર ચહા, કૉફી, દૂધ મોસબ્યાચા રસ, અસંચ કાંઢીતરી પાતલ ઘે. મ્હણજે લવકર બરી હોશીલ બરં બાલ. અચ્છા, જાતોં.

આઈ:-ઇથં યાયચી તસદી દિલી યાવદલ માફ કરા હં. પળ હિલા હલવણં શક્ય નવ્હતં મ્હણૂન ઘરોં બોલાવણં પાઠવલં. ફાર આમારી આદેં મી તુમચી. નમસ્તે.

(ગુજગથી)

ડૉક્ટર:-કેમ બેબી બેન ? શું કહો છો ? શું શું થાય છે બેલ બેન ?

બેબી:-માર્ગી તબીબત નથી સારી.

બા.:-એને કાંસે રાત્રે ખૂબ ટાઢ ચઢી અને એકદમ તાવ બગાયો. ૧૦૩ ડિગ્રી સુધી ચઢ્યા. પરોઢિયે જરા ઓછો થયેલો. પણ ક્વે ફરી વધવાની શક્યાત થઈ છે.

ડૉક્ટર:-વારં. માથુ'માથુ' દુખે છેં ખરં ? રાતે ઉંઘ આવેલી કે ?

બેબી:-હા. માથુ' પણ ખૂબ દુખે છે. આખી રાત તાવનં લીધે આંખે સુસ્તીજ હતી. આંખો બજે છે પણ બહુ. તરસે ગળૂં સુકાય છે. પણ પાણી પીઉં કે તરત ઉત્તરી થાય છે. પેટમાં કુંઘજિ ઠરતું નથી. ઉધરસ પણ છે.

ડૉક્ટર:-સારં, ત્યારે એમ કર હું. તને એક દવા આપુ છું તે પી જ એટલે મટી જશે. હોં કે બેબીની બા, બેબીને લખણાં દુધમાં ખાંડ ને બરફ નાખી તે પીવડાવો. એટલે ઉત્તરી બંધ થશે. થોડુંક કંઈ પેટમાં ઠંડશે એટલે પિત્ત બેસી જશે. અને પછી મારી દવા ત્રણ ત્રણ કલાકે આપજો. એકવાર ડોઝ ને એકવાર પડીકી.

બા.:-પડીકી શામાં પાવાની ?

ડૉક્ટર:-ગરમ પાણી, દુધ, ગમે તેમાં ચાલશે. અને ધ્યાન રાખજો, કંઈ ખાવા ના આપતાં.

जेथीः--पण डॉक्टर, मने तो भूय भूय लागे छे. ने न आठं तो पित्त उपडे छे.

डॉक्टरः--अेम छे के पाश्रुं ? तो पछी अेम करो. ताव जितयां पछी जे क्लाके सायुजोभानी लापशी, मीठी छाश, ठीसो भात, अथवा जियडी भाधशि तो कंघिवांधो नहि. पण ते पहेला या, कौशी, दूध, मोसंभीतो रस अेतुं कंघिके लेजे. अेथी पहेली साअ थधशि हें अेठा. सारं आवजे, नमस्ते.

भा.ः--अहि आववानी तसही आपी अे णदल भाइ करजे हें. पण आने भसेडाय अेम न हुतुं तेथीज धेरे भोलाव्या. आपनो आभार भातुं छुं, नमस्ते.

बालविद्यामंदिराची माहिती (मराठी)

एक स्त्रीः--हॅलो. बालविद्यामंदिरच ना ?

संचालकः--हो, हो, मी संचालकच बोलतो आहे. आपण कोण ? काय काम आहे आपलं ?

स्त्रीः--मी सुनंदा साठे, माझा मुलगा आहे चार वर्षांचा. त्याला आपल्या बालमंदिरांत घालण्याचा विचार आहे. आपण जरा माहिती सांगाल का ?

संचालकः--अगदी अवश्य. आम्ही तीन वर्षांपासूनच्या मुलांना शाळेत घेतो. आमची शाळा दोनदां भरते. एकदां सकाळीं ७ ते ११ आणि नंतर दुपारी १२ ते ४. सकाळच्या किंवा दुपारच्या कोणत्याही वर्गात नांव घालतां येतें. पहिल्या वर्गाला म्हणजे तीन वर्षांच्या मुलांना दोन तास; वय जसजसे वाढत जाईल तसतसा अर्धा तास जास्त. सुरवातीला खेळ व खेळतां खेळतां ज्ञान, असें शिकतां शिकतां मूल सात वर्षांचें झालें कीं त्याला मराठी दुसऱ्या इयत्तेंत बसवतां येतें. इतकी आम्ही त्याच्याकडून तयारी करून घेतो.

स्त्रीः--पण इतका अभ्यास जर याच वयांत मुलांकडून घेतला तर त्यांच्या बुद्धीवर ताण नाही कां पडत ? हें त्यांचं खरं खेळण्याचं वय. घरी

અગદીંચ ઉનાડપણા કરતાત, મ્હણૂન પાલક શાલેત ઘાલતાત. તેવઢીંચ મુલાંના કરમશૂક શિવાય થોડીશી શિસ્ત વગેરે લાગતે.

સંચા શક:--અગદીં બરોબર. મી સુદ્ધાં તેંચ મ્હણતાં. તીં મુલં છેલ્તાં છેલ્તાં શિકતાત આણિ શિકતાં શિકતાં છેલ્તાત. આપણ કાંહીંતરી નવીન કરીત આહોંત યા નાદાંતંચ તી લિહાયલા વાચાયલા શિકતાત. મોઠીં માણસં ઘરીં જશી અમ્યાસાંચી સુક્તિ કરતાત તસં આમ્હીં કરીત નાહીં. ત્યામુલેં મુલાંચ્યા મનાવર ત્યાંચા તાણ ન પડતાં તીં અગદીં સહજંચ યા ગોઘી શિકતાત શિવાય બરંચસં સ્વાતંબ્ય અસલ્યામુલેં મોઢ્યા માણસાંચી નક્કલ કરાયલા ત્યાના ચાંગલીંચ સંધિ મિલ્લતે.

સ્ત્રી:--બરં. આણળ્યા નેળ્યાંચી કાય સોય આહે ? ફી કાય આહે ? મૂલ અગદીં લહાન અસતાંના ત્યાંચ્યાવર દેસરેલ ઠેવાયલા કોળી અસતં કીં નાહીં ? ત્યાંચ્યા મધલ્યા ચાળ્યાંચં કાય કરતા ? મૂલ એકટં નાહીં બસલં તર કાંહીં દિવસ સોબતીલા કોળી બસલં તર ચાલતં કીં નાહીં ?

સંચાલક:--આમંચી ગાડી આહે. ફી જાસ્ત દિલ્યાસ આમ્હીં ગાડી પાઠવતોં. શાલેંચી માસિક ફી રૂપયે પાંચ; પ્રવેશ ફી રૂપયે પાંચ. ગાડી પાહિજે અસલ્યાસ તીન રૂપયે જાસ્ત માસિક ફી યાવી લાગેલ. ચાઝ ઘરૂન આણાયચા પાળી આણાયચં. મુઝાલા દુધાંચી સંવય અસલ્યાસ દૂધ પાઠાવં. આમ્હીં રોજ થોડાસા ચાઝ દેતો. કોળત્યાહીં કારણાંનં કપડે બદલાયંચી વેલ આલ્યાસ અસાવે મ્હણૂન એક જોડ શાલેત ઠેવાયંચા. મુલાંચ્યા સોબતીલા બસાયલા તીન દિવસાંપેશાં જાસ્ત પરવાનગી નાહીં.

સ્ત્રી:--બરં. મગ મી અસં કરીન, ડયાં દુપારીં મુલાલા શાલેંત ધેઝૂન યેઈન. મ્હણજે જરા ગંમતહીં બઘાયલા મિલ્લેલ. આણિ તેઢ્યાંચ મુલાંચં નાંવહીં ઘાલનિ. થેક્સ હં નમસ્તે.

સંચાલક:--જરૂર યા. થેક્સ. નમસ્તે.

(ગુજરાથી)

સ્ત્રી:--હેલો, બાલવિધામંદીરજ છે ને ?

સંચાલક:--જ હા. હું સંચાલકજ છું. આપ કોણ છો ? આપનું શું કામ છે ?

સ્ત્રી:--હું સુતંદા સાહે. મારો દીકરો છે ચાર વરસનો. એને આપની મંદીરમાં ખેસાડવાનો વિચાર છે. જરા આપ બધી માહિતી આપશો ?

સંચાલક:--જરૂર, અમે ત્રણ વરસથી મંદીરને બધાં બાળકોને દાખલ કરીએ છીએ. અમારી શાળા બે વારની છે. એક સવારના ૭ થી ૧૧ અને બીજી બપોરના ૧૨ થી ૪. સવારના અથવા બપોરના કોઈપણ ક્લાસમાં નામ દાખલ થઈ શકે છે. પહેલા વર્ગ માંના એટલે કે ત્રણ વરસના બાળકને બેજ ક્લાસ ખેસાડીએ છીએ. જેમ જેમ ઉંમર વધતી જાય તેમ તેમ અઢધોઅઢધો ક્લાસ વધારીએ છીએ. શરૂઆતમાં રમત અને રમતા રમતાં જ્ઞાન એમ કરતાં કરતાં બાળકને સાત વરસ પૂરાં થતાં એને ગુજરાતી બીજી ધોરણમાં દાખલ કરવા જોડલી તૈયારી અમે એની પાસે કરાવીએ છીએ.

સ્ત્રી:--પણ આટલો બધો અભ્યાસ જે તમે આ નાની ઉંમરમાં એમની પામ કરાવો તો એમની યુદ્ધિ ઉપર ભાર ન પડે ? આ તો એમની ખેલવાં ક્રિયાતી ઉંમર ગણાય. ઘેર અમથાં મસ્તી કરે, તે બદલે વાલી એમને નિશાળે મુકે છે. એટલુંજ. એમનું મનોરંજન પણ થાય, સાથે સાથે શિસ્ત પણ શીખે.

સચાલક:--તદન ખરી વાત છે. હું પણ એજ કહું છું. બાળકો રમતાં રમતાં શીખે, ને શીખતાં શીખતાં રમે. આપણો કંઈ નિવુંજ કરીએ છીએ એ આનંદમાં તેઓ લખતાં વાચતાં શીખે છે. વળી ઘરનાં માણસો જેમ બાળુવાની બળજબરી કરે છે એવું અમે અહિં કરતાં નથી. તેને લીધે એમના મન પર દબાણ ન આવતાં તેઓ સહેલાઈથી બધું કરે છે. વધારામાં અહિં ખૂબજ છૂટ હોવાથી મોટા માણસોનું ખરાબર અનુકરણ કરવાનીએ એમને તક મળે છે.

સ્ત્રી:--વારં. બાળકને લાવવા લઈ જવાની શી વ્યવસ્થા છે ? શી ફેટલી છે ? બાળકો નાનાં હોવાથી એમના પર દેખરેખ રાખવા સારું કોઈ છે કે નહિ ? એમનાં બપોરના નાસ્તાનું શું કરો છે ? બાળક શરુઆતમાં એકલું ન બેસે તો સંગાથે કોઈને બેસવાની છૂટ ખરી કે નહિ ?

સંચાલક:--અમારી મોટર છે. શી વધારે ભરો તો અમે મોટર ઘેર મોકલશું. મંદીરની માસીક શી રૂપિયા પાંચ. દાખલ શી રૂપિયા પાંચ.

भोटरनी सगवड जेधती होय तो भडिने त्रणु इपिया वधारे भरवा पडशे. आवानुं घेरथी लाववुं पडशे. आणकने दूधनी टेव होय तो दूध साये भोडलवुं. पाणी घेरथीज मे डलवुं. अमे रोज थोडोड नास्ते आपिये छीजे. डोडपणु डारणुसर जे डपडां अदतवानो प्रसंग आवे तो ते भाटे अमारी पासे अडे जेडी राखवी. आणकनी संगये धरनां डोडपणु भाणुसने त्रणु दिवस करतां वधारे जेसवा देवाभां आवशे नहि.

स्त्री:—साई. तयारे हवे तुं जेम् करीश के आवती काले अपोरे भारा दीकराने लडनेज आवीश. जेठसे त्यानी जरा गंभत पणु देभाशे ते जेज वप्ते जेनुं नाम पणु दाप्पत करीश. थॅकस हो. नभस्ते.

सयालक:- जर आवजे. थॅकस.

मराठी

मुठांनो, सकाळीं लवकर उठा. दांत स्वच्छ घासून तोंड धुवा. देवाच्या, आईवडिलांच्या व इतर सर्व मोठ्या मागसांच्या पायां पडा. नंतर व्यायाम केल्यावर ताजे दूध प्या. अंग चोळून स्वच्छ आंगोळ करा. टॉवेलने अंग कोरडे करून धुत गेले कपडे घाला. नेहमी कपडे व मन स्वच्छ ठेवा. खरें बोला स्वतःचा अभ्यास वेळच्यावेळीं करा. नंतर जेवण करून वेळेवर शाळेत हजर रहा. गुरुजी शिकवतील ते लक्ष लावून शिका. सायंकाळीं घरी परत आल्यावर फराळ करून मैदानांत भोकळ्यावर खेळण्यास जा. भरपूर खेळा. घरी आल्यावर हातपाय धुवून परवचा म्हणा. पानांत केव्हां कांहीं टाकू नका स्वतःचे काम स्वतः करायला शिका. गरीब आणि गरजूंना मदत करा. या गुणांनीं मुलें मोठी होतात. गांधी, बोस किंवा जवाहरलालासारखे होण्याचा प्रयत्न करा. अंतः-करणांत देशप्रेम असू द्या. स्वतःची कीर्ति जगभर पसरवा. नेहमी मैत्री करतांना विचार करा परंतु चांगली गोष्ट शिकतांना विचार करण्यांत वेळ वाया घालवू नका.

(गुजराथी)

छाकराज्यो, सवारे वडेवा उठो. ताणुं हातणुं करो. भगवानने, भा-

આપને અને વડિલેને પગે લાગો. પછી કસરત કરી તાન્નું દૂધ પીઓ. દીલ ચોળીચોળીને નહાવ. કપડાંથી શરીર ડોરું કર્યા બાદ ઘોચેલાં કપડાં પહેરો. હંમેશાં મન અને શરીર સ્વચ્છ રાખો. સાચું ખોલો. પોતાના પાઠ વખતસર કરો. પછી જમીને નિશાળે વખનસર હાગર થાવ. મહેતાજી શિખવાડે તે ધ્યાન આપીને ભણો. સાંજે ઘર પાછા આવ્યા પછી નાસ્તો કરી મેદાનની ખુલ્લી હવામાં રમવા જાવ. ખૂબ રમો. ઘેરે આવ્યા પછી હાથપગ ધોઈ પ્રભુસ્મરણ કરો. આંક ખોલો. વાળું કર્યા પછી સુઈ જાવ. ભાણામાં કદીપણ છાંડો નહિ. ગરીબ અને ગરબૂને મદદ કરો આ ગુણોથીજ બાળકો મોટાં બને છે. ગાંધી, બોસ કે જવાહરલાલ જેવા બનવા પ્રયત્ન કરો. હૈયે દેશદાઝ ધરી પોતાની કીર્તિ જગમાં ફેલાવો. સોખત કરતાં વિચાર કરો પણ સુવિદ્યા મેળવવામાં કદી વિલંબ ન કરો.

મરાઠી

આઈ, સકાઠીં ઉઠૂન સર્વાંકરિતાં ચઢા કરતે. નંતર એકીકહે શેગઢીવર કુકર ઠેવૂન આંધોઠીસ જાતે. આંધોઠ જાલ્યાવર પૂજા કરતે તોપયત કુકર શિજતો. નંતર ઝરલેલા સ્વયંપાક પુરા કરૂન સર્વાંના જેવાયલા વાઢતે. યા કામાંતૂન જવઢ જવઢ અકરા વાજતાં તી રિકામી હોતે. નંતર કપઢ્યાંના સાબૂ લાવૂન ઠેવતે. ગઢી તે કપઢે આપદૂન દેતો. ત્યાનંતર તી સર્વ કપઢે ચુબકૂન, સ્લઢબકૂન ટાકતે આગિ ગઢી તે પિકૂન ટાકતો. આઈ વ ગઢી દોધે મિકૂન કપઢે વાઢત ઘાલતાત. નંતર આઈ ગઢ્યાલા તાટ વાઢૂન આપણ જેવતે. ડુપારચ્યા વેઠીં તી નિવઢળેં, ધાન્ય નીટ કરળેં, હીં કાર્મે કરતે. થોઢા વેઠ પઢ્યા પઢ્યા વર્તમાનપત્ર, પુસ્તકેં, માસિકેં વર્ગે વાચતે. ત્યાનંતર શિવળકામ વિળકામ અસેં કાંહીં તરી કરતે. તોપયંત આમ્હી શાઠેંતૂન ચેતોં. આમચેં ચઢાખાળેં હોઈપર્યંત બાબાહી ઑફિસમઘૂન ચેતાત. ત્યાંચેં સર્વ આટોપલેં કીં આમ્હી સર્વજળ મિકૂન ફિરાયલા જાતોં. આમ્હી પરત ચેઈપર્યંત ગઢી સ્વયંપાકાચી થોઢીશી તયારી કરૂન ઠેવતો. ગાદ્યા ઘાલૂન ઠેવતો. આઈ ઘરીં આલ્યાવર સ્વયંપાક કરૂન આમ્હાંલા વાઢતે. જેવળેં ઝરકલ્યાવર વેઠ અસલ્યાસ સર્વજળ

ગપ્પા મારતોં કિંવા પત્તે. કરમ અસં કાંઈ તરી છેલ્લોં. નાહીતર આમ્હી અભ્યાસ કરતોં. વ આઈ આણિ બાવા કાંઈતરી વાચતાત. દિવસાકાંઠી થોડે-તરી વાચન કેલ્યાશિવાય આમ્હાંલા કોળાલા ચેન પઢત નાહોં.

(ગુજરાતી)

આ, સવારે વહેલા ઉઠી સહુને માટે ચા બનાવે છે. ત્યારપછી શગડીપર એકબાજુ ફૂકર મૂકી પોતે નહાવા જાય. નાહી આવીને હાકોરજીની સેવા કરે. ત્યાંસુધી ફૂકર ચઢી જાય છે. પછી બાકીની રસોઈ બનાવી અમને બધાંને જમવા પીરસે છે. આ બધા કામમાંથી તે લગભગ અગિયાર વાગે નવરાં થાય છે. ત્યારપછી ઘાટીને કપડાંમાં સાબુ ઘાલી આપે છે. ઘાટી તેને ઘોડા પાડી આપે કે બા એ કપડાં હાથબાળી, નિતરીને મૂકે છે. ઘાટી તે બધ નીચેવી કાઢે કે અંતે જણ મળી સૂકવી નાખે છે. પછી બા, ઘાટીને લાણું પીરસી પોતે જમે છે. બપોરને વખતે તે વિણવાનું કે અનાજ સાફ કરવાનું એવાં કામ કરે છે. તેમાંજ વળી થોડીક વાર આજોટતાં આજોટતાં છાપું, ચોપડી કે માસિક એવું પણ વાંચે છે. ત્યાં બાદ શિવણ, ભરત, ગૂંથણ એવું કરે છે. ત્યાર સુધી અમે નિશાળેથી પાછાં ફરીએ છીએ અમારું ચાપાણી થાય. ત્યાં સુધી બાપુજી પણ આવી પહોંચે છે. એમનો નાસ્તો થાય. કે બધાં ફરવા જઈએ. અમે પાછાં આવતાં સુધી ઘાટી રસોઈની થોડીક તૈયારી કરી રાખે છે. પથારીઓ પણ પાથરી રાખે છે. બા આવે કે તરત રસોઈ પૂરી કરી અમને પીરસે છે. વાળું ક્યાં બાદ વખત હોય તો બધાં ગપાટા મારીએ કે પાનાં અથવા ફેરમ રમીએ. નહીં તો અમે અમારું લેસન કરીએ ને બા બાપુજી કંઈક વાંચે. આખા દિવસમાં થોડુંકે વાંચ્યા વગર અમને કોઈને ચાલતુંજ નથી.

घडा ३ रा

भाषांतरित उतारे

(१) फ्रान्स देशांत एक प्रकारचा हिरवा बेहूक आहे. तो नेहमीं हवक्याचे तळाशीं असतो. परंतु वादळ किंवा हवा वाईट होण्याच्या अगोदर चौवीस तास आपलें डोकें पाण्याच्या वर काढून बसतो; आणि ते विघ्न येऊन जाईपर्यंत पाण्यांत बुडी मारीत नाही.

(१) इन्स देशांमं लीला हेडानी अेक गन छे. अे हेडका हंमेशा आभोयियानी तणीअे रहे छे. परंतु तोक्षान अथवा तो डवामां हेरक्षार थवानो हेय ते पहेलां गरागर यावीस डकाक अे पोतानुं माथुं पाणीनी उपर डाढे छे. अने अे आश्रत आवी गया शिवाय इरी पाणीमां दुयडी भारतो नथी.

(२) वारा कुणीहि पाहिलेला नाही; ती एक चमत्कारक वस्तू आहे. पण तो सर्वत्र भरून राहिलेला आहे. तो जहाजाच्या ठिकच्या उडवूं शकतो किंवा फुलांना मंद वारा घालूं शकतो. तो गंधकारक आहे. आपण त्याला ' वारा ' असे नाव देतो पण आपल्या मनाप्रमाणें ज्यांचा आपणांस अंत लागत नाही अशा प्रकारच्या कितीतरी आश्चर्यकारक गोष्टी आपल्या अंघोरीभंवती आहेत.

(२) पवन कोरुंअे नेरो नथी. अे अेक अेगय चीन छे. परंतु ते सर्वत्र व्यापी रहेरो छे. पवन आगभोटोना टून्डा करी शके छे अथवा तो दूरोमां धीमो वडी शके छे. अे गंधकारक छे. आपण नेने ' पवन ' कडीअे छीअे अं पण आपण मन नेवेग अेनो पण छेडो आपणने नडतो नथी. आ प्रकारनी डेदलीअे अगयय चीने आपणी आसपास रहेली छे.

(३) हिंदुस्थानांत दर वर्षीं जेवढें गोमांस खपते तेवढें सारें एकत्र करून जर त्याचा एक गाय बनविली तर तिच्या पुढच्या पायांपैकीं एक बिहारमध्ये

આણિ દુસરા ઉત્તર પ્રદેશાંત અસેલ. આણિ તિચે માગચે પાય મહારાષ્ટ્રાંત વ મદ્રાસમધ્યે અસતીલ. આપલ્યા તોંડાનેં તી કાશીચ્યા ગંગેંતીલ પાળી પિર્ઈલ આણિ આપલ્યા શેપટીનેં તી મ્હેસૂરચ્યા રાજવાજ્યાવરીલ માશા હાંઠલીલ.

(૩) આપણા હિંદુસ્તાનમાં દર વરસે જોટલું ગોમાંસ વપરાય છે તે બધું એકઠું કરી જો એની એક ગાય બનાવવામાં આવે તો એના આગલા બે પગમાંનો એક પગ બિહારમાં અને બીજો ઉત્તર પ્રદેશમાં આવશે. અને એના પાછલા પગમાંનો એક મહારાષ્ટ્રમાં ને બીજો મ્હેસૂરમાં આવશે. એ પોતાને મોઢે કાશીનાં ગંગાજીનું પાણી પીશે ને પૂંછડીવડે મ્હેસૂરના રાજમહેલ ઉપરની માંખે ઉડાડશે.

(૪) આષાઢ શુદ્ધ એકાદશીલાચ દેવશયનિ એકાદશી અસે મ્હળતાત. પૂર્વ યુગાંત માંધાતા નામક રાજા હોતા. ત્યાચ્યા રાજ્યાંત એકદાં અવર્ષણ પઢલેં તેવ્હાં રાજાનેં અંગિરા ઋષીના ત્યાચ્યાવર ઉપાય વિચારલા. ઋષિ મ્હળાલે, “તુઝ્યા રાજ્યાંત કોળી એક શૂદ્ર તપાચરણ કરીત આહે. ત્યાલા ઠાર માર મ્હળજે સુમિક્ષ હોઈલ.” પળ ત્યા સદાચરણી રાજાનેં શૂદ્રવધ કરણ્યાચેં નાકારલે વ ઋષીસ દુસરા ઉપાય વિચારલા. તેવ્હાં ઋષીનીં ત્યાસ આષાઢ શુદ્ધ એકાદશીસ સર્વ પ્રજેસહ ઉપોષણ કરણ્યાસ સાગિતલેં. રાજાનેં તસેં કૈલ્યાવર વૃષ્ટિ હોઝન સુમિક્ષ જ્ઞાલેં.

(૪) આષાઢ સુદી અગિયારસનેજ દેવપોઠી અગિયારસ કહે છે. પૂર્વ યુગમાં માંધાતા નામે રાજા રાજ કરતો હતો. એકવાર એનાં રાજમાં દુકાળ પડ્યો. ત્યારે રાજાએ અંગિરા ઋષિને એ માટે ઉપાય પૂછ્યો. ઋષિએ કહ્યું, “તારા રાજમાં કોઈ એક શૂદ્ર તપશ્ચર્યા કરે છે. એને મારી નાંખ એટલે વરસાદ પડશે.” પણ પેલા સદાચરણી રાજાએ તેમ કરવા ના પાડી અને બીજો કોઈ ઉપાય કહેવાની વિનંતી કરી. ત્યારે ઋષિએ એને આખી પ્રજા સાથે આષાઢ સુદ અગિયારસને દહાડે ઉપવાસ કરવાનું કહ્યું. તેમ કરવાથી વરસાદ પડ્યો અને રાજમાં લીલાલહેર થઈ.

(૫) જીવનાલા જેવ્હાં સ્થૈર્ય નવ્હતેં, નિસર્ગાર્શી માનવાચા સતત સંઘર્ષ ચાલૂ હોતા, માનવાચ્યા વેગવેગલ્યા ગટાંચીં પરસ્પરાંશીં ઉઠેલ્યા બસલ્યા યુદ્ધે

होत होतीं त्या काळीं अर्थातच जीवनाच्या सामाजिक अंगावर मानवानें भर दिला. वस्तुतः जगण्यासाठीं त्याला तसा भर देणें भाग पडलें. सुबत्ता आणि सुस्थिति आली कीं, मानवाला समाजाच्या नियंत्रणाची जाणीव होते, आणि तो हीं नियंत्रणें झुगारून घ्यायचा प्रयत्न करतो. बौद्धिक बाबतींत हा सिद्धांत जास्तच खरा ठरतो. व्यक्तिस्वातंत्र्याला महत्त्व चढतें. जीवनाच्या ज्या ज्या अंगांत संघर्ष चालूं असेल, त्या त्या अंगांत व्यक्तिस्वातंत्र्याला पायबंद घातला जातो.

(५) ज्यारे जिवन स्थीर न हुनुं, कुदरत साथे मानवीने हंभेश जगउपुं पडतुं. मनुष्यांना गूढां गूढां टोणांओमां ज्यारे आपसआपसमां वारंवार युद्धे थतां हुतां, तेज सभये जिवननी साभाजुक व्यवस्था जेपर भाणुसे भार आप्यो. अ३१ जेतां जिवन टकाववा भाटे जेने तेम करवुं न३२नुं हुतुं. सुभशांति होय त्यारे भाणुसने सभाजनां अंधेनानुं मान थाय छे. अन जे जे अंधेनो तोडी नांभवानो प्रयत्न करे छे. जेद्विक आपतमां तो आ सिध्दांत तदन भरो पडे छे. जेज सभये व्यक्तिस्वातंत्र्यनुं भासात्म्य वधे छे. जिवनना जे जे अंगोमां संघर्ष आलु होय छे ते ते भागमां व्यक्ति स्वातंत्र्यने हरकत लेवामां आवे छे.

(६) मानवाची सौंदर्यशोधक दृष्टि ही अतिशय महत्त्वाची वस्तु आहे. गरजेंतून निर्माण होणाऱ्या वस्तूंत या सौंदर्यशोधक दृष्टिमुळें परिवर्तन घडून येत असतें. ऊन, पाऊस यांपासून संरक्षण देणाऱ्या झाडापासून वा गुहेपासून मानवाला घर तयार करण्याची कल्पना सुचली. खोडानें झोंपडीच्या खाबाचें रूप घेतलें. गर्द पालवीनें छप्पराचा अवतार घेतला, गुहांच्या भिंती-कुडाच्या रूपांत अवतीर्ण झाल्या. अशा तऱ्हेनें निसर्गाविरुद्ध टक्कर देतां देतां मानवानें झोंपडें बांधलें. हवा व प्रकाश यांच्या गरजेनें खिडक्या व गवाक्षें यांना जन्म दिला. निसर्गांत जी गैरसोय होती ती मानवानें दूर केली. घर तयार झालें. स्वतः मानवाला शाश्वत होण्याची इच्छा होती ती तृप्त होत नाहीं तर नाहीं, निदान इतर वस्तूंना तरी आपण शाश्वत रूप देऊं या इष्टीनें त्यानें मजबूत बांधणीला पुरवात केली.

(૬) મનુષ્યની સૌંદર્યશોધક દૃષ્ટિ એ એક ઘણી મહત્વની વસ્તુ છે. ગરજ સારવા માટે ઉત્પન્ન થતી વસ્તુઓમાં આ સૌંદર્યશોધક દૃષ્ટિને લીધે પરિવર્તન થાય છે. તાપ અને વરસાદથી રક્ષણ કરનાર ગાડ અથવા ગુફ પરથી માણસને ધર તૈયાર કરવાનું સૂઝ્યું. ગાડના થડે ઝૂંપડીનાં થાંભલાનું રૂપ લીધું. હરિયાળાં પાંદડાંએ છાપગતો અવતાર લીધો. ગુફાની ભિંતોનું વાંસની ભિંતોમાં રૂપાંતર થયું. આવી રીતે કુદરત વિરૂદ્ધ લઢતાં લઢતાં માણસે ઝૂંપડી બાધી. હવા અને પ્રકાશની ગરજે બારી અને ઝરખાને જન્મ આપ્યો. કુદરતમાં જે અગવડ હતી તે માણસે દૂર કરી. કુદરત ઉપર પોતે વિજય મેળવ્યાનો એને આનંદ થયો. ધર તૈયાર થયું. પોતે માણસને શાશ્વત થવાની ઇચ્છા હતી. એ પુરી ન થાય તો કંઈ નહિ, પણ છેલ્લે બીજા વસ્તુઓને પોતે શાશ્વત બનાવવાની ઇચ્છાથી માણસે મજબુત વસ્તુઓ બનાવવાનું શરૂ કર્યું.

(૭) ટલટલીત દુપારીં રામ જન્માલા આલા. પાય માજત આહેત, કોઠેં છાયા નાહીં, કોઠેં વિસાંવા નાહીં અશા વેઢીં રામ જન્માસ યેતો. જ્યા વેઢેસ જીવાત્મા તલ્લફલત અસતો, હૃદયાચીં દુ.ખાનેં લાહીં હોત અસતે, સંસાર મ્હજે પેટલેલા વળવા વાટત અસતો, અશા વેઢેસ જીવાત્મ્યાલા રમવિનારા. હૃદયાંતલિલ દશેદ્રિયમુર્ખીં સમ્રાટ રાવળાલા મારૂન ટાકળારા રામ જન્મ ઘેતો. તસાચ શ્રીકૃષ્ણ મર મધ્યરાત્રીં જન્મલા. શ્રાવળાંતલિલ મુસલધાર પાકસ, મેઘાંચા ગઢગઢાટ, વિજાંચા ચમચમાટ, યમુના તુડુંબ મરલેલી, અશા વેઢીં કૃષ્ણ જન્મ ઘેતો. જ્યા વેઢીં જીવનાંત કૃષ્ણપક્ષાંતલિલ અંધાર અસતો, મયંકર નિરાશા અસતે, ડોઢ્યાંતૂન અશ્રૂંચા પૂર વહાત અસતો, માર્ગ દિસત નાહીં, હૃદયાચીં યમુના મરલેલી આહે અશા વેઢીં કૃષ્ણ જન્મ ઘેતો. કૃષ્ણ મ્હજે વ્યવસ્થા લાવળારા આકર્ષૂન ઘેળારા.

(૭) ખરા બપોરે શ્રીરામે જન્મ લીધો. પગ દઝતા હોય, ક્યાંય છાંયડો ન હોય, કોઈ ટેકાણે આરામ લેવાને સ્થાન ન હોય, એવે વખતે રામ જન્મે છે. જે વખતે શ્વાત્મા તડફડતો હોય છે, હૃદયમાં, દુઃખનો લાવા વહે છે, આ દુનિયા એટલે જાણે બળતું જંગલ હોય એમ લાગે છે, એવે

વખતે જીવાત્માને આનંદ આપનાર હૃદયમાંના દશેન્દ્રિયમુખી સત્રાટ રાવણુનો નાશ કરનાર શ્રીરામ અવતાર લે છે. તેમજ શ્રીકૃષ્ણ મધ્યરાત્રે જન્મ લીધો. શ્રાવણ માસનો મુશળધાર વરસાદ, વાદળોનો ગડગડાટ, વિજળીનો ચમકાટ, જમુનાજીને પૂર, એવે વખતે શ્રીકૃષ્ણ જન્મ્યા. જે વખતે જીવનમાં અંધારિયાનો અંધકાર હોય છે, ભયંકર નિરાશા હોય છે, આખોમાંથી આંસુની નદી વહેતી હોય છે, કોઈ માર્ગ દેખાતો નથી, હૃદયરૂપી જમુના છલોછલ ભરાયેલી હોય છે એવે વખતે શ્રીકૃષ્ણ અવતાર લે છે. કૃષ્ણ એટલે વ્યવસ્થા કરનાર, ખીજાને આકર્ષી લેનાર.

(૮) ભારતીય સ્ત્રિયા મ્હજે ત્યાગમૂર્તી, ભારતીય સ્ત્રિયા મ્હજે તપસ્વી. ભારતીય સ્ત્રિયા મ્હજે અલોટ શ્રદ્ધા વ અમર આશાવાદ. નિસર્ગ જસા ગાજાવાજા ન કરિતાં કામ કરીત અસતો વ ફુલે ફુલવતો, તસા ભારતીય સ્ત્રિયા કુટુંબાંત સતત કષ્ટ કરૂન, નિઃટપ્પણે શ્રમ કરૂન આનંદ નિર્માણ કરીત અસતાત. પ્રત્યેક કુટુંબાંત તુમ્હી પહા. પહાટેપાસૂન રાત્રીં અકરા વાજેપર્યંત રાબળારી તી કષ્ટાઝૂ મૂર્તિ તુમ્હાસ દિસેલ. ક્ષણાંચી વિશ્રાંતિ નાહીં, કી ફારસા આરામ નાહીં. તિલા સ્વતંત્ર ઇચ્છા નાહીં. પતીંચ્યા, મુલાંચ્યા ઇચ્છા મ્હજેચ તિંચી ઇચ્છા. જ્યા દિવશીં પતિ ઘરાંત જિવાયવા નસતો ત્યા દિવશીં તી સ્વતઃ કરતાં કાહીં કરળાર નાહીં. એકાદ્યા પદાર્થાંવર માગવીલ. પતીલા આવડેલ તી સાડી નસેલ, તે પુસ્તક વાચેલ, તે ગાળે ગાઈલ. ત્યાંચ્યાસાઠીં શ્રમ કરીલ. સ્ત્રીંચ્યા હૃદયાંત કોળીંચ શિરત નાહીં. સારે સ્ત્રીંજીવનાંચ્યા અંગળાંત સ્વેચ્છત અસતાત. પતીંચે સહસ્ર અપરાધ પોટાંત ઘાલૂન સંમાઠગાંચ્યા વ મુલાબાઠાંના સંમાઠગાંચ્યા ભારતીય સ્ત્રીંસ અનંત પ્રણામ.

(૯) ભારતીય નારી એટલે ત્યાગમૂર્તી, ભારતીય નારી એટલે તપસ્વિની, ભારતીય નારી એટલે અપાર શ્રદ્ધા અને અમર આશાવાદ કુદરત જેમ શતિથી પોતાનું કામ કર્યે જાય છે, તેમ ભારતીય નારીઓ અખંડ મહેનત કરી મુંગેમોઢે કામ કરી કુટુંબમાં આનંદ આણે છે. પ્રત્યેક કુટુંબમાં આપણને એજ દેખાશે. પરોઢિયાના પાંચથી રાતના અગિયાર સુધી કામ કરનારી એ ત્યાગમૂર્તી આપણને દેખાશે. ક્ષણની કુરસત નહિ ને ઝાઝે.

વિસામોં પણ એને નહિ. એને સ્વતંત્ર ઈચ્છા નથી. પત્નીની અને બાળકોની પસંદગી એજ એની પસંદગી. જે દિવસે પતિ ઘરમાં જન્મવાનો ન હોય એ દિવસે એ પોતાને માટે કંઈ બનાવશે નહિ. જે હોય તે ઊપર ચલાવી લેશે. પતિને ગમતી સાડી પહેરશે, એને ગમતું પુસ્તક વાંચશે, અને ગમતું ગીત ગાશે, એની સારું મહેનત લેશે. નારી હૃદય લગી કોઈ પહોંચતું નથી. અધાં સ્ત્રીજીવનના આંગણમાંજ રમમાણ થાય છે. પત્નીની સહસ્ત્ર ભૂલો ભૂલી જઈ એને સંભાળી લેનાર ને બાળબચ્ચાંએ તું લાલનપાલન કરનાર ભારતીય નારીને અનંત પ્રણામ.

(૧) ભારતીય સંસ્કૃતિનું કમલ હ પ્રધાન પ્રતીક આહે. ईश्वराच्या सर्व अवयवांना आपण कमळाची उपमा देतो. कमलनयन, पदकमल असे कां ? कमळाजवळ अलिप्तपणा आहे. पाण्यांत असून तें पाण्याच्यावर रहातें. चिखलांत असून चिखलाच्यावर फुलते. कमळ अनासक्त आहे. ईश्वर करून आकर्ता आहे. या जगाचा पसारा तो चालवितो, पण अनासक्त राहून. कमळ वाईटांतूनहि चांगलें घेऊन स्वतःचा विकास करून घेतें. सूर्याकडे त्याचें तोंड असतें. प्रकाश पहातांच तें फुलतें. प्रकाश म्हणजे कमळाचा प्राण. भारतीय संस्कृति प्रकाशोपासक आहे. कमळ शतपत्र, सहस्रपत्र आहे. भारतीय संस्कृतीही शतपत्री आहे. तिचे कमळ अद्याप फुलले नाही. विश्वाच्या अंतापर्यंत ते फुलत राहील. तें अनंत पावळ्यांचे ' कमलपुष्प ' होईल म्हणून भारतीय संस्कृति म्हणजेच कमळ.

(૯) ભારતીય સંસ્કૃતિની કમળ એ એક મુખ્ય નિશાની છે. ઈશ્વરનાં સર્વ અવયવોની આપણે કમળસાથે સરખામણી કરીએ છીએ. કમળનયન, પદકમલ, એમ કેમ ? કમળ અલિપ્ત છે. પાણીમાં રહી એ પાણીથી પર છે. કાદવમાં જન્મી કાદવની ઉપર ખીલે છે. કમળ અનાસક્ત છે ઈશ્વર અધું કરતાં છતાં અકર્તા છે. આ જગતનો એ સારથી છે. પણ અનાસક્ત રહીનેજ કમળ પૂરામાર્થી પણ સારું લઈ, પોતાનો વિકાસ સાધે છે. એનું મોં સૂર્ય તરફ હોય છે. પ્રકાશ મળતાંવેંત તે ખીલે છે. પ્રકાશ એ કમળનો આત્મા. ભારતીય સંસ્કૃતિ પણ પ્રકાશોપાસક છે. કમળ શતપત્રી,

सहस्रपत्री छे. भारतीय संस्कृति पणु तेवीज छे. येनुं कमण हलु पील्युं नथी. सृष्टिना अंत सुधी ऐ पिल्यांज करशे. ऐ अनंत पांप्पडिओनुं 'कमणपुष्प' अनशे भाटे भारतीय संस्कृति ऐटशेज कमण.

(१०) एका सुवर्णकृतीच्या हातांत एक चाबूक, आणि दुसऱ्या हातांत एक किळी कोरलेली मीं पाहिली. आमच्या वाटाड्याला या चिन्हांचा अर्थ विचारतां त्यानें पुढीलप्रमाणें खुळासा केला. “ स्वर्गाचा मार्ग आकरीत असतां वाटेंत जर कुणी आडवें आलें तर या चाबकाचा उपयोग करून त्याला बाजूला सारायचें आणि ती किळी लावून जीवनाचें रहस्य खोलायचें किंवा स्वर्गाचा दरवाजा उघडायचा. ” मिसर देशाच्या प्राचीन तृपतींचा कल्पनाशक्ति दांडगी होती यांत शंका नाही !

(१०) ऐक सुवर्णकृतिना ऐक डानमां यायूक, अने पीज हाथमां ऐक यवी जेदेही मे जेध अमारा भोभियाने आ यिन्होतो अथं पृछतां ऐछे आगण मुज्ज पुलासो कर्यो. “ स्वर्गे जातां जे कोध रस्तामां आंजु अवे तो अने आ यायूक वडे दूर करवो. अने पछी ऐ यावीवते जवननुं रहस्य भोसवुं अथवा तो स्वर्ग ना दृश्याज उघाडवा. ” मिसर देशना प्राचीन राजाओनी कल्पनाशक्ति जपरी होती ऐमां शंका नथी.

(११) आम्ही नागरकेविलहून कन्याकुमारीस गेलों. वाटेंत शचींद्राचें सुंदर देऊळ लागलें. कन्याकुमारीला कुमारी पार्वतीचें देऊळ आहे. तेथें आम्ही गेलों नाहीं, कारण तेथें हरिजनांना प्रवेशबंदी होती. पण मला तर असें वाटत होतें कीं हे संबंध विशाल आणि भव्य भूशिर हेंच. भारतमातेचें एक मोठें मंदिर आहे. पूर्व महासागर, पश्चिम महासागर आणि दक्षिण महासागर ह्या तिन्ही महासागरांचें येथें मीलन होतें. येथें सूर्य एका सागरांत उगवतो. दुसऱ्यांत अस्तास जातो. भारताचे पूर्व व पश्चिम दोन्ही किनारे एक होतात. सर्व यात्रांची येथें परिसमाप्ति होते. समुद्रस्नान करून मी एका मोठ्या खडकावर जाऊन बसलों. आणि उपनिषदांतले आठवले तेवढे श्लोक सागराच्या तालावर गाऊं लागलों. या प्राकृतिक आणि सांस्कृतिक भव्यतेच्या कसाला

બાપૂજીના જીવનક્રમ લાવૂન પઢાતાં માસી અશી યાત્રી જ્ઞાતી કોં તી ભવ્યતા
યા ભવ્યતેપેક્ષાં ચત્કિચિત્તદો કમી નાહીં.

(૧૧) અમે નાગરકેવિલથી કન્યાકુમારી ગયાં. રસ્તામાં શાયદ્રનુ
મંદિર હતું. કન્યાકુમારીના ભૂશિરના સ્થાનપર કુમારી પાર્વતીનું મંદિર છે.
તેમાં અમે ન ગયાં. કારણ કે હરિજનોને તેમાં પ્રવેશ કરવાની છૂટ ન હતી. પણ
મારે મન તો આ આખી વિશાળ અને ભવ્ય ભૂશિર એજ ભારત માતાનું
મોટું મંદિર હતું. પૂર્વ મહાસાગર, પશ્ચિમ મહાસાગર, દક્ષિણ મહાસાગર
ત્રણેનું અહિં મિલન થાય છે. અહિં સૂર્ય એક સાગરમાં ઊગે છે ને બીજામાં
આથમે છે. ભારતના પૂર્વ ને પશ્ચિમ બંને કિનારા અહિં એક થઈ જાય છે.
યાત્રાની અહિં પરિસમાપ્તિ થાય છે. સમુદ્રમાં સ્નાન કરી હું એક મોટા
ખડકપર જઈ ને બેઠો અને ઉપનિષદના યાદ આવ્યા તે શ્લોકો મહાસાગરના
તાલ સાથે ગાવા લાગ્યો. આ પ્રાકૃતિક અને સાંસ્કૃતિક ભવ્યતાની કસોટીપર
આપુણો જીવનક્રમ કરકસી જોતાં મારી આતરી થઈ કે એ જીવનની ભવ્યતા
આ ભવ્યતાથી જરાયે ઉતરતી નથી.

(૧૨) ફેબ્રુઆરી ૧૯૨૬-૨૭ સારીં એકદાં બાપૂજી ઓરિસા
ગેલે. બરોબર બરીચ મંડળી હતી. એકે દિવસીં સકાળીં બાપૂજી ફિરાયલા
નિધાલે. બરોબર કાકાસાહેબ કાલેલકર હોતે. મુખ્ય રસ્તા સંપૂર્ણ આઝ માર્ગાલા
આલ્યાવર બાપૂજી મ્હળાલે, “ઈયે કિતી ગરિબી આણિ દેન્ય આહે ? યા
લોકાંકરિતાં આપલ્યાલા કાય કરતાં યેઈલ ? મલા અસં વાટતં કોં મૃત્યુચ્ય ?
વેઈં મી ઈયં ઓરિસાલા યા લોકાંચ્યાંત રાહીન. ઇરવીં જરી નાહીં તરી
ત્યા વેઈં તરી નિદાન જે કોળી મલા પહાયલા ચેતીલ ત્યાના ઈયલં હૈં દારિદ્ર્ય
દૃષ્ટિસ પડેલ. આણિ ત્યાંચ્યા હૃદયાલા પાઝર ફુટૂન તી મંડળી ઈયં યેજન યાંચા
ઉદ્ધાર કરણ્યાકરિતાં યા ઠિકાળીં સ્થાયી હોતીલ.”

(૧૨) ઈસવી સન ૧૯૨૬-૨૭ ની સાલમાં એકવાર આપુણ ઓરિસા
ગયા. સાથે ધણું લોકો હતાં. એક દિવસ સવારે આપુણ ફરવા નીકળ્યા.
સાથે કાકાસાહેબ કાલેલકર હતા. રસ્તો છોડી તેઓ ખેતરમાં આવ્યા ત્યારે
આપુણ કહેવા લાગ્યા, “અહિં કેટલી ગરીબી ને દીનતા છે ? આ લોકોને

भाटे शुं करी शक्य ? भने अम थाय छे के भरलुनी धडी आवे त्तारे अहिं ओरिसाम आ लोका वच्चे भरं. कुंछि नडीं तो ते वप्पते जेओ भने मणवा आवशे ते आ लोकांनी कश्छु दशा जेशे. तेमांना कोछिने कोछिनुं हुदय पीगणशे. अने ते आ लोकांनी सेवा करवा अडीं आवीने स्थायी थशे. ”

(१३) बहुजनसमाज हा अनेक डोळ्यांचा, असंख्य हातांचा एक प्रचंड विक्षिप्त प्राणी आहे. अनेक परस्परविरोधी गोष्टींचें मिश्रण त्याच्या स्वभावांत आलेलें दिसतें. अनेक डोकीं असूनही त्याच्या सान्या प्रेरणा तर्का-पेशां भावनेवर अधिष्ठित झालेल्या असतात. अनेक हात असूनहि कार्यक्षमतेंत मात्र तो सुस्त व लहरी आहे. प्रचंड शक्ति जवळ असूनही प्रगतीच्या बाबतींत मित्रा व सनातनी आहे. लवकर न चिडणारा असा वाटला तरी प्रकृतीने सौम्य नाहीं व उग्रप्रकृति असूनहि दीर्घदृष्टी नाहीं.

(१३) बहुजनसमाज अे अेक अगणित आंभोवाणुं अने असंख्य हाथवाणुं प्रयंउ पणु लहरी प्राणी छे. फेटलीअे परस्पर विरोधी आमतोनुं मिश्रणु अेना स्वभावमां माळुम पडे छे. धणुं माथां होवा छतांअे अेनी जधी प्रेरणाओ युद्धि करतां लागणीपर वधारें बार आपे छे. असंख्य हाथ होवा छतां कामक.जमां अे धणुाज सुस्त छे. प्रयंउ शक्ति पासे होवा छतां प्रगतिनां काममां पिउणु अने सनातनी छे. जलदी न चिडाय अेवो भासे छे पणु स्वभावे शांत नथी अने उग्रप्रकृतिने होवो छतां दीर्घदृष्टी नथी

(१४) तुम्हांस माहीत आहे काय ?....तुमचें जितकें पौड वजन असेल तितकें अन्न तुम्ही साधारणतः पन्नास दिवसांत खातां. एक व्यक्ति सत्तर वर्षांच्या आयुष्यांत दोन हजार सातशें पन्नास मण अन्न खात. बाराशें घन-फूटाची किंवा तीनशें तीस मण वजनाची पोळी खाते, आणि एकशें दहा मण साखर व माडेसत्तावीस मण लोणी खाते; सुमारें पंधराशे घनफूट पाणी पिते. पन्नास वर्षे वयाचा पुरुष एकंदर अठराशें तास म्हणजे दोनशे पंचवीस दिवस दाढी करण्यांत, आठशे तेहतीस तास म्हणजे एकशे चार दिवस सिंगरेट ओढण्यांत, फुकट घालवतो. एका वर्षांत एक स्त्री तीन हजार मैल चालते.

षष्ठास वर्षांत पंधरा हजार मैल चालते. म्हणजे पोर्ट सैयदपर्यंत एका वर्षांत चालतें. दोन वर्षांत लंडनपर्यंत आणि आयुष्यांत सहा वेळां पृथ्वीप्रदक्षिणा करते. आठवड्याला कर्मांत कमी पस्तीस हजार शब्द तुम्ही उच्चारतां.

(१४) तमे ज्ञाणे छो ?.....तमारां वजन जेटला पाड्ड, अनान्न तमे पयास दिवसमां आओ छो. ओक भाणुस पोतानी सित्तेर वर्षांनी डंभरमां जे हज्जर सातसो पयास मणु अनान्न आय छे. पारसो धनकूट अथवा त्रणुसो मणुनी रेश्टली आय छे. अने ओकसो दस मणु आंड तथा साडी सत्यानीस मणु जेटलुं भाभणु आय छे. अंदाजे पंढरसो धनकूट पाणी पीओ छे. पय्यास वर्षांतो भाणुस सरवाजे अठारसो कलाक ओटले असो पय्यास दिवस दाढी अनाववाभां, आठसो तेनीस कलाक ओटले ओकसो चार दिवस सिगारेट पीवाभां जगाडे छे. ओक वरसमां ओक स्त्री त्रणु हज्जर भाईल याये छे. पय्यास वरसमां पंढर हज्जर भाईल याये छे. जे दिसाजे जे पोर्ट सैयद सुधी ओक वरसमां, लंडन सुधी जे वरसमां, अने अंग्ळीमां छ वार पृथ्वी प्रदक्षिणा करे छे. तमे अठ्ठाडिमां ओछ.मां ओछा पांतीस हज्जर शब्दो उच्यारे छो.

(१५) स्त्रीच्या शिक्षणाच्या मर्यादा ज्या प्रमाणांत वाढत चालल्या त्याच प्रमाणांत पुरुषांच्या तिच्याविषयींच्या अपेक्षांतही भरमसाट वाढ झाली आहे. अशिक्षित पत्नी पतीला देव मानून त्याला नाना तऱ्हांनी प्रसन्न ठेवण्याचा प्रयत्न करीत असे व पतीहि स्त्रीच्या सुगुणपणावर खूष असे. परंतु आज पतीला स्त्रीचा सुगुणपणा तर हवाच; शिवाय घराची स्वच्छता, टापटीप, दक्षता, काटकसर, यांकडे लक्ष देणारी, मुलांची व्यवस्थित काळजी घेणारी, पतीच्या शर्टच्या बटनांपासून तर ऑफिसच्या आवश्यक कागदांपर्यंत सर्व—दूर लक्ष ठेवणारी पत्नी हवी असते ! इतक्यावरच बिचारे ‘पुरुष’ संतुष्ट होत नाहीत तर पत्नी गबाळी राहिलेली किंवा दुर्मुखलेली त्यांना सहन होत नाही. अथवायवत् पोषाख करून हवें तेव्हां पतीबराबर फिरायला, सिनेमाला जाऊन त्याचें मनरंजन करणारी पत्नी त्याला प्रिय असते. अन् इतकें करूनहि अखेर ‘बायकांची मनं कोतीं, समजूतदारपणा नाही, शिकल्या तरी सुशिक्षित

નાહોત, શેવટીં બાયકા ત્યા બાયકાચ ' હા આહેર પુરુષાંકહૂન આહેચ ! પરનીહી આપણાંકહૂન કાંઈ અપ્રેક્ષા કરસ્તે છાચી દસલ વેપ્યાચી ત્યાલા જરૂરી વાટત નાહી !

(૧૫) જેમ જેમ સ્ત્રી કેળવણીની કક્ષા વધતી જાય છે તેમ તેમ પુરુષોની તેમના તરફની અપેક્ષાઓ પણ હદ બહાર વધતી જાય છે. અબણ પત્ની પતીનેજ પરમેશ્વર માની એને ખૂશ રાખવા જુદા જુદા પ્રયત્નો કરતી, અને પુરુષ પણ ખાલી એના પાકનૈપુણ્ય ઉપરજ ખુશ રહેતો. પરંતુ આજે પતિને મન પત્ની પાકશાસ્ત્રમાં પ્રવીણુ તો જોઈએજ અને તે ઉપરાંત એને ઘરની સ્વચ્છતા, ટાપટીપ, દક્ષતા, કરકસર એ બધું આવડવું જોઈએ. સાથે સાથે એણે બાળકોની ઉછેરમાં તથા પતીની ખમીસનાં બટનથી માંડીને ઠેઠ ઑફિસની ફાઈલોસુધી બધામાં વગર ભૂલ્યે ધ્યાન રાખવું જોઈએ. આટલું કર્યાં છતાંએ ' બિચારા ' પુરુષો સંતુષ્ટ હોય છે શું ? એમને વળી પત્ની અવ્યવસ્થિત કે મોઢું ચઢાવી ફરતી હોય તો તે પણ ગમશે નહિ. તદ્દન આધુનિક પહેરાવ કરી પતિ કહે ત્યારે એની સાથે ફરવા કે સિનેમા જોવા જનારી ને એતું મનરંજન કરનારીજ પત્ની એને પ્રિય હોય છે. અને આટલું કર્યાં છતાંએ આખરે ' સ્ત્રીઓની બુદ્ધિ ટૂંકી, એમનામાં સમજણ નો તો છંટોય ના મળે, બણ્યા પણ ગણ્યા નહિ, આખરે સ્ત્રીની બુદ્ધિ પગની પાનીએ ' એવી પહેરામણી મળે તે તો જુદીજ ? પત્નીએ પોતા તરફથી કંઈ અપેક્ષાઓ રાખતી હોય છે એની કાળજી લેવાની પતિ તસદી લેતો નથી !

पत्रलेखन (पत्रलेखन)

मराठी व गुजराथी पत्रलेखन जवळ जवळ सारखेच आहे. पत्राचे मुख्य पांच भाग पडतात. (१) शीर्षक, (२) नमस्कारादि मायना, (३) पत्राचा गाभा, (४) समारोप व (५) सही. पैकीं फरक फक्त दुसऱ्या आणि पांचव्या भागांतच आहे. गुजराथीत मायन्याप्रमाणें नमस्कारादि कशाचाहि समावेश होत नाही. फक्त ज्याला पत्र लिहिलं असेल त्याला योग्य असें संबोधन असतें. आपल्या जवळच्या कोणत्याहि मोठ्या व्यक्तीस पत्र पाठवावयाचें असल्यास ' पूज्य, भुरज्जी ' वगैरे मानदर्शक शब्दांचा उपयोग केला जातो. आपल्या-पेक्षा लहानास लिहावयाचें असल्यास बहुतेक ' थिरं७५ ' हा शब्द असतो. बरोबरीची व्यक्ति असल्यास जसा संबंध असेल त्याप्रमाणें संबंधसूचक शब्द वापरला जातो.

आणि सहीच्या वेळीं ज्याला पत्र लिहिलें असेल त्याच्याबद्दल विनय किंवा प्रेम व्यक्त करून सही केली जाते. व्यक्ति अगरदीं तिऱ्हाईत किंवा अपरिचित असल्यास ' श्रीयुत ' किंवा त्या व्यक्तीचा धंदा, उद्योग, अगर समाजांतील स्थान दर्शविणारा मायना असतो आणि सही फक्त ' आपणे ' असें करून लिहितात. ' ताग्न उधम ' या बदली ' नोंध ' किंवा ' विशेष नोंध ' असें लिहितात. नमुन्याकरितां कांहीं पत्रें खाली देत आहें.

पत्र नं. १ (मराठी)

वडिलांना मुलाचें पत्र

२ सोमवार पेठ

सोलापूर

२२-२-५४

ती. दादांना सा. न. वि. वि.

आपलें पत्र पोचलें. त्यावरून असें कळतें कीं, तुम्ही तुमचें मुंबईचें काम

(१०८)

आटपून पंधरा दिवसांत येणार आहांत.

तुम्ही मुंबईस गेलांत तेव्हां मी एक गोष्ट सांगायला विसरलों होतो. मला एक फाउन्टनपेन हवे आहे. तरी तुम्ही याला तेव्हां पारकरचें एक सुंदर पेन घेऊन या. मला हिरव्या रंगाचें पेन जास्त आवडतें. तरी शक्य तों हिरवा रंगच पसंत करा. पेनचें नोब बारीक असावें.

आम्ही सर्व मजेंत आहोंत. कळावें.

आ.

रमेश

पत्र नं. १ (गुजराती)

हाथी पोण

पडोदरा.

२२-२-५४

पूज्य पिताशु

तुमारे पत्र मज्यो. वांग्नी ज्ञायुं के तमे पंढर दिवस पछी मुंजधनुं काम पूरं करी अहीं आवनार छे.

तमे गया त्यारे अेक वात कडेवाती हुं झूली गयो હતો. मारे अेक फाउन्टनपेन जेधं अे छे. तेथी तमे आवो त्यारे पारकरनी अेक सुंदर पेन नेता आवज्जे. मने वीला रंगनी पेन वधारे गमे छे. माटे जनतां सुधी वीयो रंगज पसंद करज्जे. पेननी स्टील तीक्ष्ण अेषुवाणी होय ते जेशो. यहीं सर्वे मज्जमां छे.

लिप्पीतन

रमेशना प्रणाम

पत्र नं. २ (मराठी)

मोठ्या बहिणीचें लहान भावास पत्र

कादेवाडी

मुंबई नं. ४

२-६-५४

चि. विकासला अ. आ.

तुझें पत्र मिळालं. त्याच्यांत तूं तुम्ही प्रत्येकानें कशांत ना कशांत तरी

(१०९)

पहिला नंबर व बक्षिस मिळवल्याचं लिहिलं आहेस. मला तें फार वाचून आनंद झाला. मी तिकडे लवकरच येणार आहे. तेव्हां सर्व बक्षीसं बघेन, अत्त बक्षीस मिळवण्याबद्दल तुमचे सर्वांचे अभिनंदन करतें. आणि उत्तरोत्तर अशीच बक्षीस मिळवण्याकरितां ईश्वर तुम्हांस बुद्धि देवो अशी प्रार्थना करून हें पत्र संपवते.

ती. सौ. आईला व ती. बाबाना नमस्कार सांग. बेबी वगैरे सर्व बालगोपाळ मंडळीस आ. क.

तुझी,
ताई.

पत्र नं. २ (गुजराथी)

कांदावाडी
मु. अ. ध.
२-६-५४

यि. विकास,

तारो कागज भज्यो. आमां ते तमे दरेके कशाभां ने कशाभां पहेलेो नं. १२ अने धनामो भेजव्यानुं लખ्युं छे. आे वांगी मने दखो आनंद थयो. दु. त्यां वहेली तके आववाती छुं. ते वजते अधाना धनामो जेधश. इमणुं तो अधानुं अभिनंदन करे' छुं. अने लविण्यमां धनामो भेजववाने धश्वर तमने सद्बुद्धि आपो आेवी प्रार्थना करी आ पत्र पूरो करे' छुं.

पूज्य आ तथा आपुणने मारः प्रणाम कहेणे. आेवी वगैरे सर्व आणगोपाणेने आशिष.

वि.
भोटी आेनना आशिष

पत्र नं. ३ (मराठी)
मित्राचें पत्र

बोरिवली
३-५-५४

प्रिय मित्र मृगांक,

पुढच्या शनिवारी आपल्याला सुटी आहे. आपण सर्वांनीं मनोरीला

(११०)

जावं अशी माझी फार इच्छा आहे. सकाळीं सातला निघूं. तुला मान्य असेल तर कळव म्हणजे मी पुढची सर्व तयारी करतो. येतांना कॅमेरा बरोबर घेण्यास विसरूं नकोस. क.

तुझा,
शशांक.

पत्र नं. ३ (गुजराथी)

भोरीवली
३-५-५४

प्रिय मित्र मृगांक,

आवता शनिवारे आपणुने रण छे. आपणुने अधांमे मनोरी द्रीपपर नवानी भारी धमछा छे. जे तने कथुल होय तो मने नखावणे अटसे छे. जीण अधी व्यवस्था करीश. साथे डमेरा लाववानुं भूलतो ना.

लि.
शशांक

पत्र नं. ४ (मराठी)
शाळेंतील शिक्षकास चिठी

११/ए. शंकरशेट ब्लॉक
ग्रॅटरोड
४-२-४९

मेहेरबान मास्तर साहेब,

माझा मुलगा चि. हेमचंद्र याला काल पडसें व खोकला यामुळें ताप आला होता म्हणून तो शाळेंत येऊं शकला नाहीं. त्याला गैरहजेरीबद्दल क्षमा करावी व तो आणखी दोन तीन दिवस येऊं शकणार नाहीं तरी त्या दिवशीं त्याची रजा (sick leave) मांडावी.

कळावें. लोभ असावा. ही विनंति.

आपला,
जे. बी. दिखीत.

(१११)

पत्र नं. ४ (गुजराथी)

निशाणना शिक्षकने त्रिहू

११-એ, શંકરશેઠ પ્લોક્સ

ઐટરોડ

૪-૨-૪૯

મેહુરખાન માસ્તર સાહેબ,

આપને માલુમ થાય કે, મારા દિકરાને (હેમચંદ્રને) ગઈકાલે સળેખમ ને ઉધરસને લીધે તાવ આવ્યો હતો. તેથી તે નિશાળે આવી શક્યો નહિ. તો એને એ દિવસની ગેરહાજરી બટલ માફ કરશો. તેમજ એ હજી એ દિવસ આવી શકશે નહિ તો એની રજા પૂરશો.

લિ.

એ. બી. દિક્ષીત

પત્ર નં. ૫ (મરાઠી)

રોગ્યાચે ડૉક્ટરલા પત્ર

૨૪, પ્રીનલેંડ હૉટેલ

મહાબલેશ્વર

૨૩-૫-૫૨

માનનીય ડૉક્ટર સાહેબ,

આપણ પાઠવિલેલે ઔષધ પોચલે. ગેલે મહિનાભર તેંચ ઔષધ નિયમિત પેતલ્યાનેં મલા આતા પૂર્ણ બરેં વાટલેં આહે. હી બાટલી રિકામી જ્ઞાલી કી ઔષધ બંદ કરાવેં અસેં આપણ કલ્લવિતાં. આપલી ઇચ્છા અસલ્યાસ ઔષધ ચાલું ઠેવળ્યાસ માફી હરકત નાહીં. આપણ દિલેલ્યા સર્વ સૂચનાંપ્રમાણે વાગતેં. બ્યાયામ પેતેં, ત્યામુલેં ભૂક ચાંગલી લાગતે વ ક્ષોપહી છાન યેતે. ઔષધ બંદ કેલ્યાવરહી હાચ કાર્યક્રમ ઠેવું કીં આળખી કાંહીં કરું તેં કૃપા કરૂન કલ્લવિણેં. શિવાય હવાપાલટ કરળ્યાકરિતાં ઇથેં દોન મહિને રહાત આહેં તરી મુંબઈસ પરત કેવ્હાં જાજું તેંહી કલ્લવાવેં. ક. લો. અ. હે વિ.

આપલી,

સૌ. મોહનતારા ગાંધી

(૧૧૨)

પત્ર નં. ૫ (ગુજરાતી)

૨૪, શ્રીનલેંડ હોટેલ

મહાત્મજેશ્વર,

૨૩-૫-૫૩

માનનીય ડોક્ટર સાહેબ,

આપે મોકલાવેલી દવા મળી. એજ દવા ગયા એ મહિના નિયમીત લેવાથી મને હવે સંપૂર્ણ આરામ લાગે છે. આ સીસો ખાલી થાય કે દવા બંધ કરવી એમ આપ લખો છો. જો આપની ઈચ્છા હોય તો હજીએ થોડા દિવસ દવા લેવાને મને વાધો નથી. આપે આપેલી બધી સૂચનાઓ પ્રમાણે ચાલું છું. કસરત કરું છું. તેથી મૂખ પણ સારી લાગે છે તે ઉધ પણ સરસ આવે છે. દવા બંધ કર્યા બાદ આજ પ્રમાણે કાર્યક્રમ રાખું કે એમાં કંઈ સુધારો વધારો કરવાની જરૂર છે એ મેહુરબાની કરી લખી જણાવશો. શિવાય છેલ્લા એ માસથી હવાફેર માટે અહિં આવી છું તે પાછી મુંબઈ ક્યારે જઉં તે પણ જણાવશો, એજ વિનંતી.

લિ.

સૌ. મોહનતારા ગાંધી

પત્ર નં. ૬ (મરાઠી)

વ્યાપાર્યાસ પત્ર

કલોલ

જિ. ઘડોદે

૨૦-૧-૫૪

શ્રી. વ્યવસ્થાપક,

કરસનદાસ નારાયણદાસ ઍંડ સન્સ,

બુકસેલર્સ ઍંડ પબ્લિશર્સ,

નાળાવટ, સુરત.

સા. ન. વિ વિ.

ખાલીલ પુસ્તકેં પ્રત્યેકોં દોન શક્ય તિતકયા લવકર વ્હી. પી.નેં વરીઠ પત્રાવર પાઠવૂન ધાર્વીત.

(११३)

‘ गुजराथी व्याकरण अने लेखन ’—भाग १ व २.

‘ हिंदुस्थानचा सरल इतिहास. ’

क. लो. अ. हे वि.

आ.

सीताराम रामकृष्ण देसाई

पत्र नं. ६ (गुजराथी)

कलोल

अ.:-वडोदरा

२०-१-५४

श्री. व्यवस्थापक,

करसनदास नारणदास अँड सन्स

युक्सेलर्स अँड पब्लिशर्स

नाण्णापट, स्मरत.

सविनय जण्णाववानुं के नीचे लपेला पुस्तको अनती उतावणे वी. पी.
पारसलथी उपरना सरनामे भोक्ली व्यापशा. दरेकनी यज्ये कोपी भोक्लशा.

(१) गुजराती व्याकरण अने लेखन—भाग १ ने २.

(२) हिंदुना सरण धतिहास.

लि.

सीताराम रामकृष्ण देसाई

पत्र नं. ७ (मराठी)

पोस्टमास्तरास पत्र

महेसाणा

१२-९-५४

मेहेरबान पोस्टमास्तरसाहेब,

पोस्ट ऑफिस, महेसाणा.

यांसी सा. न. वि. वि. मी मे महिन्याच्या सुटीत माझ्या काकांकडे
अमदाबादला जात आहें. तरी माझ्या नांवावर येणारें एक मासिक व माझी

८...

(११४)

इतर पत्रें खालील पत्त्यावर पाठवण्याची कृपा करावी.

C/o. श्री. केशव गणेश पंडीत

आ.

प्रीतमनगर

अमदाबाद

जगदीशचंद्र पंडीत

पत्र नं. ७ (शुक्रवारी)

भट्टेसाष्टा

१२-८-५४

मेहेरगान पोस्टमास्तर साहेब,

पे स्ट ऑफिस, भट्टेसाष्टा,

सविनय जणुववानुं के हुं मे भडिनानी रणभां मारा डाकाने त्यां
अभदावाढ जनार छुं. तो मारा नामनुं अेक मासिक आवे छे ते, अने
जीम डाध पत्रे होय तो ते, नीयेना सरनामे भोडवशा.

श्री. केशवदास गणेशभाई पंडीत

दि.

प्रीतमनगर

अभदावाढ

जगदीशचंद्र पंडीत

किरकोळ पत्रांचे नमुने

भाडेचिठ्ठीचा नमुना

रा. रा.यांजकडूनजागेबद्दलता.माहे.....

सनपासून.....ता.माहे..... सन अखेरचें भाडें रुपये
पावले.

ता.माहे.....सन.

पैसे वसूल करणार

मालक

भाडा चिठ्ठीने नमुने.

रा. रा.नी पासेथी.....जगे भाटे.....ता.माहे.....

सन थी भांडी.....ता.माहे.....सन आपर सुधीनुं भाडुं.....
रपिया.....पहेंच्या.

ता.माहे.....सन.

पैसे वसूल करणार.

धरधारी.

(११५)

शोकप्रदर्शनाचें पत्र

प्रिय शंतनु,

तुझ्यावर जें दुर्दैव व आपत्ति कोसळली त्याबद्दल मला अत्यंत वाईट वाटत आहे. हा घक्का फार मोठा आहे व तो सहन करणें फार कठिण आहे. परंतु दुःख विभागल्यानें सुसह्य होतें असें म्हणतात. आम्ही सर्व तुझ्या दुःखांत सहभागी आहोंत. परमेश्वर आपणांस तें सहन करण्याची शक्ति देवो.

आपला,
शशिशेखर भट

शोकप्रदर्शननो पत्र

प्रिय शंतनु,

तारा उपर आवी पडेवी विपत्ती अने दुःख विषे भनें पूज्य दीवगीरी थाय छे. आ आधात धणोण मोठा छे अने ते सहन करवोअे अधरो छे. पण दुःख वढेअ्याथी सुसह्य अने छे अेम कहे छे. अमे अधां तारा दुःखमां सहभागी छीअे. प्रभू तभने दुःखभार सहन करवाती शक्ति आपो.

वि.
शशीशेखर भट

खुशालीचें पत्र

कासार फळीया,
आनंदपुरा,
बडोदे
१५-२ ५४

प्रिय कमलाक्षी,

मी काल दुपारीं येथें सुखरूप येऊन पोचलों. गाडींत जागा चांगली मिळाली होती. कसलाच त्रास झाला नाहीं. येथें मधुसूदन पहिल्या नंबरचा पास झाला आहे. दादाला मुलगा झाला. चार दिवस झाले. मुलगा फारच छान आहे. रंगानें वहिनीसारखा गोरा आहे. कालच आजोबांचंही

(૧૧૬)

ખુશાલીચં પત્ર આલં આહે.

મામા મામીના નમસ્કાર. આઈંચી ખુશાલી કઢવાવી. ક.

તુઢ્ઢી,
હરિણાક્ષી

કાસાર ફળીયું, આનંદપુરા
વડોદરા
૧૫-૨-૫૪

પ્રિય કમલાક્ષી,

હું કાલે બપોરે અહિં ક્ષેત્ર આવી પહોંચી છું. ગાડીમાં જગ્યા પણ સારી મળી હતી. કોઈપણ જાતની તકલીફ પડી નહિ. અહિં મધુસૂદન પહેલે નંબરે પાસ થયો છે. મોટા ભાઈને ત્યાં પુત્ર જન્મ્યો. ચાર દિવસ થયા. બાબાની તબીબત ઘણીજ સારી છે. એ રંગે પણ ભાભી જેવો ગોરો છે. ગઈ કાલેજ દાદાનો કાગળ આવ્યો, ત્યાં પણ બધાં ક્ષેત્ર.

મામા મામીને મારા પ્રણામ. પૂજ્ય બાની ખબર લખજો.

લિ.
હરિણાક્ષી

તારેચા નમુના

મનોહર માવે,

૩, દેશપાંડે લેન, મુંબઈ નં. ૪.

તાબડતોબ નીઘા. મેઘાચેં લમ્પ ઠરલેં.

શ્રીધર

મનોહર માવે,

૩, દેશપાંડે લેન, મુંબઈ નં. ૪

જલદી ઉપડો, મેઘાના વિવાહ નક્કી થયા.

શ્રીધર

सांप्रदायिक वाक्यांश

आधुं पाधुं थर्धं जवुं—खाली वर
होणें.

आने हाथ देवे।—कानास खडा लावणें.

आपरा पाक अवडाववे।—मुष्टिमोदक
देणें.

हडाडा सिकंदर थवे।—दिवस सफळ
होणें.

पेटभां कुरकुरियां भोक्षवां—पोटांत
कावळें कोकलणें.

ढांडवा जवुं—जेवण पोचवणें.

विवाह तोडवा—लग्न मोडणें.

विवाह थवा—लग्न जमणें.

भासडा भावा—खेटर खाण.

वट पडवे।—झोक असणें, ऐटदार
दिसणें.

आट पडवुं—चाट होणें.

आणा पाडवा—वेडावणें.

पहेला भोणानुं—पहिले मूल (बाळंत-
पणाची पहिली खेप).

भोणो भरवे।—ओटि भरणे.

श्वास उपडवे।—घरघर लागणें.

अडवे। होडाववे।—सोडमुंज करणें.

लग्न देवां—लग्न समारंभ करणें.

जनीध देवी—मुंज करणें.

अप्प मारवी—झक मारणें.

अणूर टोपरां करवां—भोपळा करणें.

(लहान मुलांचा खेळ).

दाभला गणुवा—गणिताची उदाहरणें
सोडवणें.

गभराभणु थवी—जीव घाबरा होणें.

धूंटणियां भरवां—रांगणें.

अरयाभां उतारवुं—खर्चात घालणें.

धाटडीअं जवुं—अहेव मृत्यु येणें.

नंझारे उपवास—कडकडीत उपास.

माथाभां तेल धाखवुं—डोक्यास तेल
लावणें.

पथारी वश होवुं—अंथरुणास खिळणें.

रोटला भेगा करवुं—अन्नास लावणें.

पथारी भेगा थवुं—झोपणें.

पाणी मुक्वुं—उदक सोडणें.

छंठोथे न होवुं, नाभनुअे न होवुं—
औषधालाही नसणे.

छाती श्शटी जवी—ऊर दडपणें.

गजे पडवुं—गळीं पडणें.

आभ जमीन अेके करवां—आकाश-
पाताळ एक करणें.

अंगारा जेवुं थवुं—इंगळासारखा
होणें.

गांसडी पोटां उडाववां—आसन
गुंडाळणें.

आनाडानी करवी—आढेवेढे घेणें.

टेवाधं जवुं—संवय असणें.

अळे लगाम धाखवी—जिमेला
चिमटा घेणें.

જપ કરવો—જપમાલ ઘેળે.
 સોગન ખાવા—શપથ ઘેળે.
 થાકીને લોથ થવું—જીવ મટ્યાસ
 યેળે.
 ઉધડો લઈ નાંખવો—ચરડપટ્ટી
 કાઢળે.
 અકળામણ આવવી—કંટાળળે.
 અકલ બહેર મારી જવી—બુદ્ધીને
 કામ ન દેળે.
 અકલ વેચી ખાવી—મૂર્ખ હોળે.
 અછબડા નમવા—ગોંવર માવળળ.
 અઠારે વાંકા હોવાં—અઘાંગ વાંકડે
 અસળે.
 અધૂરામાં પૂરું—સરીત મર.
 અધર ચાલવું—તોચ્યાંત ચાલળે.
 અન્ન ખૂટવું—અન્નોદક સંપળે.
 અપાસરે દીવો—સૂર્ય પશ્ચિમેસ ડગવળે.
 અમડાવવા જવું—મર્તિકાલા જાળે,
 દારાવર જાળે.
 અસર તળે આવવું—છાપ પઢળે,
 સાંવલી પઢળે.
 આમના તારા દેખાડવા—સૂર્યાંચી
 પિલેં દાલવળે.
 આમના તારા દેખાડવા—સ્વર્ગ દોન
 બોટે ડરળે.
 આંખ ટાઢી થવી—ઢોલ્યાંચે પારળે
 ફિટળે.
 ઈન્જરો આપવો—આંદળ દેળે.

ઉતારી પાડવું—માનમંગ કરળે.
 ઉનાળો બેસવો—ઉન્હાલા સુલું હોળે.
 ઉપરાળું લેવું—કડ ઘેળે, તરફદારી
 કરળે.
 ઉંમરે પહોંચવું—પોત્ત હોળે, વય
 હોળે.
 ઊજળા પગનું—ચાંગલ્યા પાયગુણાંચે.
 ઉમળકા આવવો—કલ્લવલા ઘેળે.
 એળે જવું—ફુકટ જાળે.
 એડવાડ કાઢવો—ઉઘીં કાઢળે.
 ક'ઈ ક'ઈ થવું—કસેસેંચ હોળે.
 કંકુનાં પગલાં કરવાં—સુલ વૈમવાંત
 લોલળે.
 કંઠ રંધાવો—ગલા દાટૂન યેળે.
 કંઠે પ્રાણ આવવા—કંઠી પ્રાણ યેળે.
 કાચા કાનનું—હલકયા કાનાચા,
 કાનાં અધૂ.
 કાચું ખાવું—કોળાવર તરી અવલંબૂન
 અસળે.
 કાન ભંભેરવા—કાન મરવળે.
 કાન વીંધવો—કાન ટોંચળે.
 કાલાંવાલાં કરવાં—આજીજી કરળે.
 આવી બનવું—બારા વર્ષ મરળે.
 કાળજની કોર—અત્યંત પ્રિય, ગલ્યાં-
 તલા તાઈત.
 કાળા અક્ષરને કૂટી મારવા—નિરક્ષર
 અસળે.
 કાંતેલું કાંતવું—ચાલૂન ચિકટ કરળે.

डेड भागवी—कंबर मोडणें.
 डारे डागणे भुतुं—कोरा चेक.
 भलो यडाववो—कां कूं करणें.
 भाटसेथी पाटसे ने पाटसेथी भाटसे—
 अगदीं आराम.
 भाटसे आववो—बाजेवर जाणें.
 भाडुं भोणुं थवुं—बिनसणें.
 भांड भावी—मनांत मांडे खाणें.
 भूखो पाणवो—पतीच्या मृत्यूनंतर
 पत्नीनें वर्षभर घराबाहेर न पडणें.
 भोणियाभां भुव आववो—जीव
 भांज्यांत पडणें.
 भोणे माथुं मुकुं—आश्रयास जाणें.
 गज्ज करवो—गहजब करणें.
 गध्वा वैत३—फुकटची मेहनत,
 बिनडोकपणें मेहनत करणें.
 गधेडे गवावुं—पैशाला पासरी असणें.
 गंभोने कूतरो—दुष्ट मनुष्य.
 गाण आपवी, गाण भांडवी—शिबी
 देणें.
 गोदभां लेवुं—मांडीवर घेणें.
 घरभंग थवुं—पत्नी मृत्यु पावणें.
 धाणुंनो पणद—कंटाळवाणें काम
 करणारा.
 धाणुंभां धाक्षीने तेव्र डाढवुं—खूप
 काम करून घेणें, तेल काढणें.
 धांयनी धाणुं नेवुं—अत्यंत मलीन.
 धोणीने पी नवुं—कोळून पिणें.

यदाई करवी—स्वारी करणें.
 यरणी करवी—उन्मत्तपणा करणें.
 यारे हाथ होवा—संपूर्ण कृपादाष्टि
 असणें.
 यींथरां वीणुवां—गरीबी येणें.
 यूलाभां पेसवुं—स्वयंपाकाला लागणें.
 यूंक आववी—पोटांत कळ येणें, काम
 करण्याचा आळस येणें.
 योभा भूकवां—अक्षत देणें.
 उधाडे छोगे—उघडपणें, उघड उघड.
 नडयुं तोडी नांभवुं—थोबाड फोडणें
 नर्ध यडवुं—अवचित जाणें.
 नाभ भोणवुं—नांवाला काळीमा
 फासणें.
 उमे सोया वणवा—बोबडी वळणें.
 भुव भणवो—दोघांचीं मनं एक होणें.
 नेभम भेडवुं—जबाबदारी पत्करणें.
 आटकेणी डाढवी—झाड काढणें, खूप
 रागावणें.
 आंजवानुं नण—मृगजळ.
 नेर आववुं—कंटाळा करणें.
 ओडुं भावुं—डुलकी येणें.
 टकानुं त्रणुं शेर—पैशाला पासरी.
 टाढ यढवी—तापाची थंडी वाजणें,
 कामाचा आळस असणें.
 दाळ आववी—द्वेष वाटणें.
 दाढा पडेरनुं—संध्याकाळचें.
 टाणुं आववुं—कार्यप्रसंग असणें.

७६३९ आवुं--ताळ्यावर येणें.
 ७६४० पउवुं--जागेवर जाणें, लागी
 लागणें.
 ७६४१ भरवुं--पाऊल टाकणें.
 ७६४२ भरवो--तोठरा बसणें.
 ७६४३ भारवां--वेंचळेपणा करणें.
 ७६४४ भरवुं--ताप भरणें, अंग
 कसकसणें.
 ७६४५ लेववुं--अंग झडणें.
 ७६४६ भावुं--डुलकी येणें.
 ७६४७ भाशेने ढगसे थर्धे वुं--अतिशय
 थकणें.
 ७६४८ भाववो--बोळवण करणें.
 ७६४९ भारवां--बढाया मारणें.
 ७६५० भावुं--वाळवणें, उन्हांत
 घालणें.
 ७६५१ आवुं--बोलावणें येणें.
 ७६५२ भावो--तोंड फुगवणें.
 ७६५३ भावी--कीव करणें.
 ७६५४ भावुं--व्यवस्थित होणें, स्थिर-
 स्थावर होणें.
 ७६५५ भावो--दमा लागणें.
 ७६५६ भासेवी--साडेसाती लागणें.
 ७६५७ भरवा--सही करणें.
 ७६५८ भावी रलेवा--शंभर वर्षें
 भरणें.
 ७६५९ भावा--पडती दशा येणें,
 संकट जवळ येणें.

७६६० भावा--दिवस रहाणें.
 ७६६१ भावी--जळफळाट होणें.
 ७६६२ भावुं--जळफळणें.
 ७६६३ भावां साकर--दुधांत साखर.
 ७६६४ भावो--दोरा उभारणें, शिबण
 उभारणें.
 ७६६५ भावो--झुरणें.
 ७६६६ भावुं--रागें भरणें.
 ७६६७ भावी--मोठा पराक्रम करणें.
 ७६६८ भावे दिवसे--दिवसाढवळ्या.
 ७६६९ भावी--दृष्ट काढणें.
 ७६७० भावी पालपी--देवावर
 हवाला.
 ७६७१ भावुं--नांव ठेवणें.
 ७६७२ भावुं--नांव सोडणें.
 ७६७३ भावुं--सोडून देणें, उढी घेणें.
 ७६७४ भावुं--बंद पडणें.
 ७६७५ भावी भरवी--अतिथिसत्कार
 करणें.
 ७६७६ भावी वणुं--टकर देणें, पुरून
 उरणें.
 ७६७७ भावुं--नक्की करणें, तोंड पाठ
 करणें. (कविता वगैरे)
 ७६७८ भावी भावी भूकी--दिवाळें वाजणें.
 ७६७९ भावी भावी भरवी--माघार घेणें.
 ७६८० भावुं--छावर येणें.
 ७६८१ भावो--उपकार मानणें.
 ७६८२ भावो--स्फूर्ति येणें.

पेटे पाटा आंधवां--पोटाला चिमटा
घेणें.

पोक भूकवी--च्या नांवांनं रडणें.

झाटी नीकणवुं--(रोग वगैरे)
पसरणें.

इर आववा--घेरी येणें.

अत्ता भूकवी--जखमेंत वात भरणें.

आजरी उतारवी--जावळ काढणें.

आरतुं येथ--लाखाचे बारा हजार.

आरे दडाडा ने अत्रीस धडी--बारा
महिने तेरा काळ.

आरभो अंद्रभा होवो -- विळ्या-
भोपळ्या एवढें सख्य असणें.

आणप लेवी--बाळसें घेणें.

अेसतुं आववुं--(कपडा वगैरे)
अंगाला चांगला बसणें, उपयोगी
पडणें.

भीड भागवी--संकटांत मदत करणें.

भूला पडवु--वाट चुकणें.

बेळनुं दडीं थवुं--डोक्याला फार
त्रास होणें.

भोपाणुं डाढवुं--भ्रमाचा भोपळा
फोडणें.

भन आहुं उरवुं--नाराज होणें.

भाथे पडवुं--जबाबदारी येऊन पडणें,
आंगावर पडणें.

भांडीं वाणवु--बेत रद्द करणें.

भीट भांडवी--अनिमिष नजरेनं पहाणें.

उंयुं भूकवुं--बाजूला सारणें, न
जुमानणें.

भोतने आरखे होवुं--मृत्युमुखी असणें.

भोतिया भरी जवा--गर्भगळित होणें.

रकभ उपाडवी--कर्ज काढणें.

राम रमी जवा--मरून जाणें.

रंगोणी पूरवी, स.थी आ पूरवा--
रंगोळी काढणें.

राग आववो--(एकमेकांचें) पटणें,
जमणें.

रीस यडवी--राग येणें.

रेतीभां नाव यलाववुं--मिथ्या
प्रयत्न करणें.

रेशभनी गांढ--गाढ संबंध.

लभ्या लेभ--भाग्य रेषा.

लाग आववो--संधि येणें.

लीदी वाडी होवी--कुटुंब सर्वसुखी
असणें.

लीसो दुकाण--अतिवृष्टीनं पडणारा
दुष्काळ.

सुके दुकाण--अनावृष्टीनं पडणारा
दुष्काळ.

लुगडां उतारीनें वांयवुं--कोणाच्या
मृत्यूचें पत्र पाठवायचें असल्यास
प्रथम असें लिहितात. अशुभ
हकिकत कळवणे.

लोत्या वाणवा--थापा मारणें, बोबडी
वळणें.

ढोया वणवा--खूप दमणें, बोबडी
वळणें.

वभातुं भायुं--भयग्रस्त.

हाथे वडी भूकवी--पायाला मेंदी
लावणें.

वात वंधी जवी--हातघाईवर येणें.

वरस कूतरांते नांभवां--आयुष्य
फुकट घालवणें.

वहाष्टां वडी जवां--कित्येक दिवस
निघून जाणें.

वहेभमां पडवुं--संशय येणें, शंका
येणें.

वहेतुं भूकवुं--काणाडोळा करणें.

वा आववे--संधिवात होणें.

वात उपाडवी--गोष्टीस आरंभ करणें.

वाश नांभवी--श्राद्धाच्या दिवशीं
कावळ्याला खीरपुरी टाकणें.

पग वाणवा, निरांते जेसवुं--

स्वस्थपणें बसणें.

वेडें उतारवी--कसे तरी काम उरकणें.

ओडतुं ओडवेतरवुं--काम बिघडवणें.

शरतमां उतरवुं--पैज लावणें.

शिगडां उगवां आडी होवां--मूर्ख-

पणांत काहीं कमतरता नसणें.

शेर दोही यडवुं--मूठभर मांस
चढणें.

श्रावणु भादरवे। वहेवे--खूप रडणें.

सणुका भारवा--कळा येणें.

सितारो पाधरो होवे--नशीब
जोरावर असणें.

समाधि यडवी--समाधि लागणें.

सात गाड्ठी नभकार--कोपरा-
पासून नमस्कार.

सूपडे ने टोपडे--पुष्कळ.

हड पडवी--हट्ट धरणें.

हसवाभाथी भसवुं थवुं--फट्
म्हणतां ब्रह्महत्या.

हाजरी पूरवी--हजेरी लावणें,
मांडणें.

हाथ ओडणे। न होवे। स्त्रीनें अस्पृश्य
असणें.

हाथे करीते--आपण होऊन.

हैडकी उपाडवी--उचकी लागणें.

होणीने दिवाणी वग्ये--कधींच नाही.

होणीतुं नाणियेर जनाववुं--
तोफेच्या तोंडीं देणें.

कायूँ दूध--निरसं दूध.

छींक भावी--शिकणें.

उधरस भावी--खोकणें.

हियका भावा--झोके घेणें.

जगासुं भावुं--जामई देणें.

सांप्रदायिक वाक्प्रचार

- (१) शेरने माथे सवाशेर—जशास तसें.
- (२) पहेलुं सुभ ते जते नयां—शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनम्
- (३) अणीयाना भे भाग—बळि तो कान पिळी.
- (४) संप त्यां जप—ऐक्य हेंच बळ.
- (५) परोपदेशे पांडित्यं—लोका सांगे ब्रह्मज्ञान, आपण कोरडा पाषाण.
- (६) हुंगर दुरथी रणियामण्णा, पासे जर्ध्मे तो जिहामण्णा—दुरून डोंगर साजरे.
- (७) भाणुस मात्र भूक्षने पात्र—मनुष्य मात्राची चूक ही होतेच.
- (८) सो दडाउ सासुना, तो अडे दडाडे वडुने—चार दिवस सासूचे, चार दिवस सूनचे.
- (९) दाम करे काम, भीभी करे सलाम. (किंवा) जर आहे सो कर—दाम करी काम.
- (१०) सय अंदरु वेपारी—एक ना घड भाराभर चिंध्या.
- (११) पाण्णी पंथी पाण आंधवी—वराती मागून घोडे.
- (१२) वावो तेवुं लावण्णो, ने करो तेवुं पाभो. (किंवा) करण्णी तेवी पार उतरण्णी—करावें तसें भरावें.
- (१३) भावतुं हतुं ने वेदे कलुं—पडत्या फळाची आज्ञा
- (१४) जेनुं काम तेने थाय, भीज्ज करे तो गोता पाय—येरा गवाळाचें काम नोहे.
- (१५) कांडरे कांडरे पाण अधाय, दीपे दीपे सरोवर भराय—थेंबें थेंबें तळें साचे.
- (१६) नजर अहार ते कदर अहार—दृष्टि आढ सृष्टि.
- (१७) आंभ आडा कान करवा—काणा ढोळा करणें.
- (१८) वडेलो ते पडेलो—हजीर तो वजीर. वेळेवर वेळ, शिमग्यावर खेळ.
- (१९) डूयतो भाणुस तणुपलुं पडडे—बुडत्याला काडीचा आधार.
- (२०) अकल्लनो ओथमीर, मंगाव्युं वीयुं, तो लर्ध आव्यो ओथमीर—अकलेचा कांदा.

- (२१) गाभ त्या ढेडवाडे--गांव तेथें महारवाडा.
- (२२) तुंगडे तुंगडे जुदी जुद्धि, जुदे मोढे जुदी वात--व्याक्ति तितक्या प्रकृति.
- (२३) उज्जड गाभमां अेरंडो प्रधान (किंवा) आंधणाभां काणो राज्--वासरान्त लंगडी गाय शहाणी.
- (२४) पंथ त्यां परमेश्वर--पांचामुखी परमेश्वर.
- (२५) शाणाने सान, ने भूरभने उक्षणां--शहाण्याला मार शब्दांचा.
- (२६) सुडी वन्ये सोपारी--इकडे आढ तिकडे विहीर.
- (२७) आंधणाने आरसी ने अहेराने शंभ--आंधळ्यापुढें नाच आणि बहिच्यापुढें गाणे.
- (२८) आय तेनुं पेट हूजे--खाई त्याला खवखवें.
- (२९) आगण लणुता नय, पाछतुं लूलता नय--पुढें पाठ मागें सपाट.
- (३०) उलटो येर कातवाकने दंडे--चोराच्या उलट्या बांबा.
- (३१) अेक कांकरे जे पक्षी मारवा. (किंवा) अेक पंथ दो काळ--एका दगडानें दोन पक्षी मारणें.
- (३२) होलाभांथी युलाभां--आगींतून फुंफाट्यांत.
- (३३) अंधेरी नगरीने न्याय--चोर सोडून संन्याशाला सुळीं.
- (३४) कथां राज् सोज्, कथां गांगो तेदी--कोठें इंद्राचा ऐरावत, कोठें शामभटाची तट्टाणी.
- (३५) येरनी निशानी येर न्णु--चोराचीं पावलें चोराला ठाऊक.
- (३६) ओदवे डुंगर ने काढवे उंदर--डोंगर पोखरून उंदीर काढणें.
- (३७) घेरे घेर भाटीना युला--घरोघर मातीच्या चुली.
- (३८) आवुं तेनुं ओदवुं--खाल्ल्या घरचे वासे मोजणें.
- (३९) जुनुं ते सोनुं--जुनें तें सोनें.
- (४०) काडी संधरे ने तीतर आय--आंधळें दळतें, कुत्रें पीठ खातें.
- (४१) कुवाभां होय तो लवाडाभां आवे--आडांत असेल तर पोहण्यांत येईल.
- (४२) गरीबनी वहु सौनी भाबी--गरीबाला कोणीही काम सांगावें.
- (४३) पत्थर उपर पाण्णी--पालट्या घागरीवर पाणी.
- (४४) हरीयाभां रडेवुं ने भगर साथे वेर--पाण्यांत राहून माशांशीं वैर.

- (४५) दोरडी अणे पणु वण न ज्ञाय--सुंभ जळालें तरी पीळ जळत नाहीं.
- (४६) गरजे गधेडाने आप कळेवे। पडे--अडला हरि, गाढवाचे पाय घरी.
- (४७) सुनिये सयझी, करिये मनझी--ऐकावें जनाचें, करावें मनाचें.
- (४८) अधुरो घडो अडु छलकाय. (किंवा) आदी यशो वागे धशो--उयळ पाण्याला खळखळ फार.
- (४९) आडी रात तेनी करवी शी वात--उद्यांचं कोणी सांगावं ?
- (५०) रात थोडी ने वेश धणु--रात्र थोडी नी सोंगं जास्ती.
- (५१) अति दोभ पापनुं भूण--अतिलोभानें पापाचरणाची प्रवृत्ति होते.
- (५२) आप सभान अण नहि, मेध सभान जण नहि--आपला हात, नि जगन्नाथ.
- (५३) आप भुवे दुय गध दुनिया--आपण मेलें जग बुडालें.
- (५४) वर वगर रडेवाय, पणु धर वगर नहिं--एक वेळ पति नसेल तर चालेल, पण गांवांत घर हें हवेंच.
- (५५) यडे ते पडे--चढेल तो पढेल.
- (५६) आभ द्राष्ट्युं त्यां थींगडुं केम देवाय ?--आभाळच फाटलें तिथें काय करणार ?
- (५७) आग लागे त्यारे कुवो ओढवा जवुं--तहान लागल्यावर विहीर खणणें.
- (५८) आप भुवा विना स्वर्गे न ज्ञाय--स्वतः मेल्याशिवाय स्वर्ग दिसत नाहीं.
- (५९) आंगणी आभीअे तो पळोय्नी पडडे--भटाला दिली ओसरी, भट हातपाय पसरी.
- (६०) आंगणीथी नभ वेगणा अेटळा वेगणं--जावयाचं पोर, हरामखोर.
- (६१) जणुं अेटळुं दूध नहिं--चकाकतं तें सगळंच सोनं नसतं.
- (६२) जिकरडे वधतां वार न लागे--घाण वाढायला वेळ लागत नाहीं.
- (६३) अेकडा विनाना सो। भींडा नडाभां--सगळं सुसळ केरांत.
- (६४) अेक ढाये ताणी न पडे--एका हातानें टाळी वाजत नाहीं.
- (६५) कण्ठियाना शापथी कंठ वरसाद अेटडे ?--कावळ्याच्या शापानें कुठें गाय मरते ?

- (६६) सापे छछुंदर गळ्युं--खालं तर बाघतं, सोडलं तर चावतं.
- (६७) झडा मामा गावाना, ने गांठे ह्याय ते भावाना--अंगीं असेल तें काम, पदरीं असेल तो दाम.
- (६८) झाणां गयां ने घोणां आल्यां--केस काळ्याचे पांढरे झाले.
- (६९) कुंभार कदी साजे हांस्थे न भाय--पिकतं तिथं विकतं नाहीं.
- (७०) कूतरानी पूंछडी वांकी ते वांकीज--कुतऱ्याचें शेंपूट वांकडे तें वांकडेंच.
- (७१) केडे छोकरो ने गाभां ढंढेरे--कमरेला कळसा, नि गांवाला वळसा.
- (७२) कोडी घोघं ने काढव काढवे--दांत कोरून पोट भरणें.
- (७३) कोडी येर ते पाडी येर--काडी चोर तो माडी चोर.
- (७४) आनार पीनार तेने भुधा आपनार--साखरेचा खाणार त्याला देव देणार.
- (७५) भाजे झूया ने दरवान उधाडा, (किंवा) धरमां वाध ने प्हाडर प्हाडी--चुली पुढें शिपाई नी दारापुढें भागुबाई.
- (७६) गधेडा साथे घोडुं आंध्युं, भूंक्युं नहिं पणु आणोटां शीभ्युं--गुण नाहिं पण वाण.
- (७७) यमत्कार त्यां नमस्कार--चमत्काराशिवाय नमस्कार नाहीं.
- (७८) गयो अवसर पाछो न आवे--गेली वेळ परत येत नाहीं.
- (७९) गरज भियारी आपडी, (किंवा) गरज आगण अकळ आंधणी--गरजवंताला अकळ नसतें.
- (८०) गरभी गरभीने भारे--काढ्यानें कांटा काढणें.
- (८१) बेसं लागोणे, छसं छगोणे ने धरमां धमाधम--शेतांत तुरी, भट भटणीला मारी.
- (८२) गोक्षो गोक्षी वढे, ने गधेडनेो कान ठपाय--दोघांच्या भांडणांत तिसऱ्या निरुपद्रवी व्यक्तीचे हाल.
- (८३) धणुं धरतो परेष्टो भूजे भरे--दोन बायकांचा दादला उपाशी.
- (८४) धर वेथीने तीरथ उरतुं--ऋण काढून सण करणें.
- (८५) गंथुनो कूतरो, न भाय, न भावादे--ना तुला, ना मला, घाल कुत्र्याला.
- (८६) धरना छोकरीं धंटी ग्याटे, ने उपाध्यायने आटो--घरचं झालं थोडं, नि व्याह्याला घाडलं घोडं.

- (८७) टाढे पाणीये अस जवी--सुठेवांचून खोकला जाणें.
- (८८) धोडुं धोडारमां, ने कन्या सासरामांज शोभे--हिरा कोंदणांतच उठून दिसतो.
- (८९) झगनो वाध, (किंवा) रजनुं गज--पराचा कावळा.
- (९०) मारां छगन भगन सोनानां, पारकां अधां दोढानां--आपलांतो बळ्या, लोकांचें तें काटें.
- (९१) जगतानी पाडी, ने उंधतानो पाडो--तोंड देखली स्तुति करणें.
- (९२) टाढ जय कुवे, ने आहत जय मुवे--जित्याची खोड मेल्यावांचून जात नाही.
- (९३) जेवां भाधनां मोसाणां, तेवां भेननां गीत--संबंध हे नेहमीं पर-
स्परावलंबी असतात.
- (९४) जेनी धंटीये भेसीये, तेनां गीत गांठीये--ज्याची खावी पोळी,
त्याची वाजवावी टाळी.
- (९५) डाम तेवी डीडरी, ने भा तेवी डीडरी (किंवा) पड जेवा टेटा, आप
तेवा भेटा--खाण तशी माती आणि कुंभार तसा लोटा.
- (९६) डोशी भुवानो भय नहिं, पणु जम पेडानो भय--म्हातारी मेल्याचं
दुःख नाही, पण काळ सोकावतो.
- (९७) ढम ढोल भांहे पोल--बडा घर, पोकळ वासा.
- (९८) ढडींभां ने दुधमां पग--दोन धोंब्यांवर पाय ठेवणें.
- (९९) धरे ते यरे, आंध्युं भूणे भरे, (किंवा) भोले तेना भोर वेच्याय--
बोलणाऱ्याची गाजरें विकली जातात, न बोलणाऱ्याचं सोनेही विकलं
जात नाही.
- (१००) दुःभ तेने वेणु--आगीवांचून कड नाही, मायेवांचून रड नाही.
- (१०१) दीवा तणे अंधार--दिव्याखालीं अंधार.
- (१०२) दाज्यापर डाम, ने पड्यापर पाटुं--जखमेवर मीठ.
- (१०३) दूधनो दाज्यो, छस दूंडीने पीये--दुधानें तोंड पोळलें कीं ताक-
सुद्धां फुकून पितात.
- (१०४) दूध पांढने साप जेउरेयो--सापाला दूध घालणें.
- (१०५) दुःभनु ओसड दडाडा--दुःखावर औषध काळ.
- (१०६) देश तेवो वेश--देश तसा वेश.

- (१०७) न ओल्याभां नव गुणु--सबसे बडी चूप.
- (१०८) नवरो भेटो नभोद वाणे-निरुद्योगी माणसाच्या मनांत भूत संचारतें.
- (१०९) नवो निशाणीओ नव दिवस--नव्याचे नऊ दिवस.
- (११०) पारके पैसे दिवाणी--हलवायाच्या घरावर तुळशीपत्र.
- (१११) पुत्रनां लक्षणु पारण्याभां, ने वडुनां लक्षणु पारण्याभां--मुलाचे पाय पाळण्यांत दिसतात.
- (११२) पांथी मुडी लापनी--झांकली मूठ सवा लाखाची.
- (११३) पोथीमानां रिगणां पोथीभां--पुराणांतलीं वांगीं पुराणांत.
- (११४) लली ले'से पाडो जणुये--भरवंशाच्या म्हशीला टोणगा.
- (११५) लस्या कूतरा करडे नहि, गाव्या भेद्य वरसे नहि--गरजेल तें पढेल काय, बोलेल तो करील काय.
- (११६) लूप न गुवे आभरो, उध न गुये पथरो--भुकेला कोंड निजेला घोंडा.
- (११७) भुं'डा भाणुसथी लुत पणु नासे--वाईटाच्या वाऱ्याला भूतही उभें रहात नाही.
- (११८) मन होय तो भाणवे जवाय--धांवत्याला शक्ति येई आणि रस्ता सांपडे.
- (११९) भाज्या वगर भा पणु ना पीरसे--मागितल्याशिवाय आईसुद्धा वाढीत नाही, इतरांचं काय ?
- (१२०) भोरना 'छडा' यीतरवा नथी पडतां--गवयाचं पोर रडतंही सुरावर.
- (१२१) वायु' तो तीर, नही तो टपो--गाजराची पुंगी, वाजली तर वाजली, नाहीतर खाऊन टाकली.
- (१२२) वरनी भा वरने वप्पाणे--ज्याचें त्याला गोड असतें.
- (१२३) शीरा सा' सावड--भट भोजनाला लुब्ध.
- (१२४) सायने कडी आंय न आवे--सत्यमेव जयते.
- (१२५) सुतेला साप जगाडवे--चिखलांत दगड फेंकणें.
- (१२६) सोनुं देणी मुनीवर यणे--द्रव्यलोभ टाळणें कठिण.
- (१२७) पुश्तामत तो पुद्गने पणु प्यारी--खुशामत कोणाला आवडत नाही ?

- (१२८) सोटी वागे यमयम, विधा आवे रमयम--छडी लागे छमछम,
विधा येई घमघम.
- (१२९) वाड सांभणे, वाडनो डांटा सांभणे--मितीला कान, कुडाला डोळे.
- (१३०) सोना करतां धडाभणु भोंधी--कापडापेक्षां शिलाई जास्त.
- (१३१) हेये तेवुं होठे--ओठीं तें पोटीं.
- (१३२) अण्णी चूकये सो वर्ष शुवे--काळ आला होता, पण वेळ आली नव्हती.
- (१३३) जे वरसे आदरा, तो प्यारे भास पाधरा--न लागती मघा, तर वरती बघा.
- (१३४) वा वात लधंनय--मितीला कान, कुडाला डोळे.
- (१३५) लक्ष्मी यास्त्रो करवा आवे त्यारे भों धोवा न जवुं--तापल्या सव्यावर पोळी भाजणें.
- (१३६) भूतनुं ठेकाणुं आभली--चुकला फकीर मशिदीत.
- (१३७) नाक नीयुं ने पेठ उंयुं--अपमान सोसून जीव जगवणें.
- (१३८) लीळां जाड तणे लुणे भरवुं--अति भिडस्त असणें.
- (१३९) मियां भडादेवनो जोग--अघटित घटना.
- (१४०) जर करावे वेर--पैशामुळें वैर येतें.
- (१४१) पहेले दिवसे पराणो, प्नीजे दिवसे पाध, त्रीजे दिवसे रहे तेनी अकडक्ष गध--पाहुण्याची किंमत दिवसानुदिवस कमी होत जाते. दोन दिवसांपेक्षां जास्त रहाणारा पाहुणा मूर्ख समजला जातो किंवा अतिपरिचयात् अवज्ञा.

शब्दसंग्रह

अव्यय

अडोअड	जवळजवळ, लागून.	अडीचारे	एकदम.
अडरमात	अचानक.	अडीसाथे	सर्वांनीं मिळून.
अगाडि	पूर्वी.	अभ	अस्सें, असें.
अयानडे	अचानक, एकदम.	अवाभां	एवढ्यांत.
अत्रे	येथें.	अवे वपते	अशा वेळीं.
अथवा	अथवा.	अणे	फुकट, वांग्या.
अद्य	मोठ्यांचा मान (ठेवणें).	आर्थितुं	अचानक, एकदम.
अधधध	अबबब.	आतारी	अरेच्या.
अधर	अधांतरी.	कडीने	कळकडून.
अक्षयत	जरुर.	कदाचित्	कदाचित्.
अहियाथी	येथून.	कदापि	केव्हांच, कदाचित्
आम	असें, इकडे.	कडी	कधीं.
आमतेम	इकडे तिकडे.	करतां	पेक्षां.
आमथी	इकडून.	करीते	म्हणून.
आस्ते	हळू.	कडीं	कोठें.
उपर	वर.	कडं	कांहीं.
उंये	वरती.	के	किंवा.
अेकवार	एकदां.	केडे	नंतर.
अेडीशे	अनिमिष.	के दी	कोणत्या दिवशीं.
		केम	कां, कसें.
		क्यारे	केव्हां.

क्यां	कोठें.
आतर	करितां.
पोटी	विलंब.
गमे तेम	वाटेल तसें.
गीशे	गहाण.
जेर	गैर.
जोडे	सारखें.
घडीघडी	वारंवार.
घडीभर	घटकाभर.
घण्टुं पत्रं	बहुशः .
जोगरुम, } जोमेर }	चट्टकडे.
छक	थक.
छयोळ, } छडे योळ }	उघड, उघड.
छतां	तरी पण.
छोटे	दूर, बाजूला.
छो ते	असें ना.
जथ्यापंढ	घाऊक.
जरा, जराक, } जरी, जरीक, }	जरा.
ज३२	जरुर.
जणु, जणुा के	जसें कांहा.
जणये अजणये	कळत न कळत.
जाते	स्वतः.
जेम	जसें.
जे	जर.
जेडजेड	लागून, जवळजवळ.
ज्यारे	जेव्हां.

ज्यां	जेथें.
जट	लवकर.
जेजेजे	धारा (घामाच्या बगैरे).
टकटक	टकटक (आवाज).
टपोटप	पटापट.
ठरीठाम	स्वस्थपणें.
ठसोठस	ठांसून ठांसून.
ठामेठाम	ठिकठिकाणीं.
ठीक	ठीक.
ठीकठाक	ठाकठीक.
ठेकठेकाणु	ठिकठिकाणीं.
ठेकाणु	जागेवर.
ठेठ	थेट.
ठेरठेर	जागोंजागीं.
उगुभगु	ढगमग.
उप्याजमणुी	डाव्या उजव्या बाजूस.
तडामार	जोरांत.
तथा	आणि.
तमाम	सगळे, सर्व.
तरत	लगेच.
तरक्ष	बाजूला.
तरीके	प्रमाणें.
तडीं	तेथें.
तणे	खालीं.
ताजेतरमां	नुकतेंच.
तेणुी गम	त्या बाजूस.
तेथी	म्हणून.

तेथी करीने	स्याकरितां.	नण्हीक }	जवळ.
तेभ	तसे.	नण्क }	
ते वार }	त्या वेळीं.	नवेसर }	आरंभापासून.
ते वारे }		नवेसरथी }	
तेवामां	तेवढ्यांत.	नहि }	नाही.
तो	तर.	नहीं }	
तो पछी	तर मग.	ना }	
तो पणु	तरीही.	नाभे	नावाचा.
तोले	तोलाचें.	नीचे	खाली.
त्यार कुडे }		ने	ला, आणि.
त्यार पछी }	त्यानंतर.	पछवाडे	पाठीमागें.
त्यारथी	तेवढांपासून.	पछी	नंतर, मग.
त्यारे	तेव्हा.	पणु	पण.
त्यां	तेथें.	पणु	तेथें.
दरमियान	दरम्यान.	पर	वर (above)
दररोज	दररोज.	परभाश्	परस्पर.
दरेक	प्रत्येक.	परंतु	परंतु.
हा पल	प्रवेश.	पराणु	कसें बसें.
ही	प्रत्येकी.	परार	तिगस्ता.
हेभाहेभी	जुरस.	पहेळां	पूर्वी, पहिल्यांदा.
धमधोकार	जोरांत.	पाछण	मागें.
धीमे }		पासे	जवळ.
धीमेथी }	हळू, सावकाश.	येटे	चे, करितां.
धीरे }		येडे }	
धुआं धुआं	बेजार.	येरे }	सारखें.
नकडर	कठिण, शुद्ध, कडक.	पोडेपोडे	धाय मोकळून.
नकामुं	उगाच, निकामी.	थोतथोतामां	आपापसांत.
नकडी	नक्की.	प्रत्ये	प्रत्ये.
नछुटके	ना झुटकेला.		

પ્રમાણુ	પ્રમાણે.	મહીં	મધ્યે.
ફટોફટ	ફટાફટ.	મહીં મહીં	મધેમધે.
ફરતે	ચઢું બાજૂનીં.	માટે	કરિતાં.
ફરીયા } ફરીને }	પુન્હાં.	માણુમાણુ } માંડમાંડ }	કસેંબસેં.
૨	બેર.	માત્ર	માત્ર.
બધે	સગલીકહે.	માફક	અનુકૂલ, તસેં.
બરોબર	બરોબર.	મારફત	માર્ફત.
બદકે	પરંતુ.	માંડીં } માંહેં }	બાંત.
બસ	પુરે.	મુજબ	તસેં, ત્યાસારસેં.
બહાર	બાહેર.	મેતે } મેળે }	સ્વતઃ, આપણ હોઝન.
બહુ	પુષ્કલ.	યાને	કિવા.
બાકી	બાકી.	રખે } રખેને }	કદાચિત.
બાદ	નંતર.		
બાબત	બાબત.		
બારોબાર	પરસ્પર.	રમણુરમણુ	રસીર વાસીર, પસારા, વાટોલેં (કરણેં.).
બિલકુલ	બિલકુલ.		
બીજી	આણલી.	રવાના	રવાના.
બેધડક	બેધડક.	રાતોરાત	રાત્રીંચ્યા રાત્રીં.
બેરેબેરે	કસેંબસેં, જેમતેમ.	રખે	પ્રમાણેં.
બણી	બાજૂસ.	રખર	સમક્ષ.
બલા	મલ્યા, મલા.	રેશ	કિચિત.
બસે	અસો, બરં.	રોજ	રોજ.
બાગ્યે	કેઠ્ઠાંતરી.	લઈને	મ્હણૂન.
બારે	છૂપ.	લગભગ	જવલ જવલ.
મગ	બાજૂસ, કહે.		(Almost)
મજરે	બદલી.	લગાર	જરા, કિચિત
મફત	ફુકટ.		

लग्नी	पर्यंत.	शीद, शीदने	कशाला.
लग्नालग	लागून.	शे	कां, कशाला.
लाग लागट	एकापाठोपाठ एक.	सपेर	सारखें नीट.
लीधे	करितां, म्हणून.	समुं	सारखें.
वभतसर	वेळेवर.	सरअवसरे	वेळीं अवेळीं.
वभते	कदाचित्.	सरवाणे	एकंदरीत.
वगर	शिवाय.	सरासरी	सरासरी.
वच्ये	मध्ये.	सहेण }	जरा.
वच्योवच्य	मधे, मध.	सहेजे }	सहज.
वडे }		सणंग	सलग.
वती }	ने.	साटे	बदली.
वरसोवरस	वर्षानुवर्षे.	साथे	बरोबर. (With)
वणती	आणखी.	सामडुं	एकावेळीं, एकदम.
वणी	शिवाय, आणखी.	सामे	(At a time)
वा३	बरं, असो.	सारीपेठे	समोर.
वारेवडीये	वारंवार.	सा३	व्यवस्थित.
वास्ते	करितां.	सुधी	करितां.
वांसे	पाठीमागें.	हथ }	पर्यंत.
विणु	वांचून.	हथु }	अजून.
विशे }	विषयीं.	हंमेश	हंमेश, नेहमीं.
विषे }		हवे	आतां.
वेर }	शीं.	हवेथी	यापुढें.
वेरे }		हणवे	हळूं.
श३ आतमां	सुरवातीला.	हा	हो.
शाआस	शाबास.	हारे	बरोबर.
शीमे	च्या सुद्धां.	होठे	खालीं.
		होय	असेल.

अ

अकर्मि (वि.)	कमनशिबी.
अकडल (स्त्री)	अकल.
अकरमात (पु.)	अपघात.
अअतरो (पु.)	प्रयोग.
अगवड (स्त्री)	अडचण.
अग्नि (पु.)	अग्नि.
अग्रेसर (वि.)	पुढारी.
अधरणी (स्त्री)	प्रथम गरोदर रहाणे (स्त्री.)
अधरं (वि.)	कठिण.
अयरज (नपुं.)	नवल, आश्चर्य.
अछत (स्त्री)	तूट, तोटा.
अजवाणियुं (नपुं.)	शुक्र पक्ष.
अजल (वि.)	नवीन, भाबडे.
अजुं (वि.)	उंचे.
अटकण (स्त्री)	अंदाज.
अठामल (नपुं.)	तांडुळाची पिठी.
अडोशी पडोशी (नपुं.)	शेजारपाजार.
अणी (स्त्री)	टोंक.
अतडुं (वि.)	तुटक.
अत्यार (स्त्री)	अत्तां.
अदालत (स्त्री)	न्यायालय.
अहेपुं (वि.)	मत्सरी.
अदलुत (वि.)	अदभुत.
अधवय (वि.)	मध्यंच.

अधिकार (पु.)	अधिकार.
अधूरं (वि.)	अर्धे.
अनाज (नपुं.)	घान्य.
अनामत (वि.)	अनामत.
अनुकरण (नपुं.)	अनुकरण.
अनुकूल (वि.)	अनुकूल.
अनुस्वार (पु. नपुं.)	अनुस्वार.
अते	आणि.
अपासरो	जैनांचें देऊळ.
अशील (स्त्री)	अफू.
अभोट करवे	शेण लावणें, पोतेरें घालणें.
अमल (पु.)	अंमल.
अभस्तुं (वि.)	उगाच.
अलापला (स्त्री)	इडापीडा.
अवनि } (स्त्री)	पृथ्वी.
अवनी }	
अवरजवर (पु.)	ये जा.
अवसान (नपुं.)	मृत्यु.
अवणुं (वि.)	उलटें.
अणार्ध (स्त्री)	घामोळें.
अ'कोडी (स्त्री)	कोशाची सुई.
अंधारं (नपुं.)	अंधार.
अ'पाडी (स्त्री)	अंबारी.
अ'भोडो (पु.)	अंबाडा. (केसांबा)

આ

આકાશ	(નપું.)	આકાશ.
આભ		
આખું	(વિ.)	સંબંધ.
આગ	(સ્ત્રી)	આગ.
આધુ પાધુ	(વિ.)	માર્ગે પુઢે.
આધુ	(વિ.)	લાંબ, દૂર.
આદત	(સ્ત્રી)	સંવય.
આકૃત	(સ્ત્રી)	અલ્કળ, પંચાઈત.
આભેહ્ય	(વિ.)	દુબેદુબ.
આભેહવા		
	(સ્ત્રી)	હવા. (climate)
આમજનતા		
	(સ્ત્રી)	સર્વસામાન્ય લોક.
આમન્યા	(સ્ત્રી)	માનમરાતાબ.
આયાત	(વિ.)	આયાત.
આરસપહાથુ		સંગમરવરી દગલ,
	(પુ.)	સ્ફટિક.

આરોપ	(પુ.)	આરોપ.
આવળે		યા.
આવડત	(સ્ત્રી)	કુશલતા.
આવડું	(વિ.)	અવઢે.
આવરદા	(પુ.)	આયુષ્ય.
આશરો	(પુ.)	અંદાજ, આશ્રય.
આળસ	(સ્ત્રી)	આલસ.
આંક	(પુ.)	પાઢે, પરવચા.
આંકડો	(પુ.)	આંકડા.
આંચળ	(પુ.)	આંચલ.
આંટી	(સ્ત્રી)	તેલ, તિલા,
		રેશમાચી લલ.
આંટો	(પુ.)	વલસા.
આંધળું	(વિ.)	આંધલે.
આંસું	(નપું.)	અશ્રુ.

ઇ

ઇજારો	(પુ.)	મક્ષા.
ઇનામ	(નપું.)	બક્ષીસ.
ઇન્સાફ	(પુ.)	ન્યાય.

ઇલાકો	(પુ.)	હલાલા.
ઇલાયચી	(સ્ત્રી)	વેલચી.
ઇશારો	(પુ.)	સૂચન.

ઈ

ઈશ્વર	(પુ.)	ઈશ્વર.
ઈર્ષા	(સ્ત્રી)	દેષ.

ઈડું	(નપું.)	અઢે.
------	---------	------

ઉ

ઉકાળો (પુ.)	કાઢા.	ઉતાવળ (સ્ત્રી)	ઘાई.
ઉકેલ (પુ.)	નિકાલ.	ઉદાર (વિ.)	ઉદાર.
ઉધરાણી (સ્ત્રી)	વસૂલી.	ઉદાસ (વિ.)	ઉદાસ.
ઉધાડ (પુ.)	ઉઘાઢી.	ઉધરસ (સ્ત્રી)	લોકલા.
	(પાવસાચી).	ઉધાર (વિ.)	ઉધાર.
ઉધાડું (વિ.)	ઉઘડેં.	ઉપરાળું (નપું.)	કૈવાર.
ઉળગરો (પુ.)	જાગરણ.	ઉપાડ (પુ.)	આરંભ, લપ.
ઉળાણી (સ્ત્રી)	વનમોજન, ફસાલ.	ઉપાધિ (સ્ત્રી)	પીઢા, ત્રાસ, ઢિપ્રી.
ઉઝરડો (પુ.)	ઓરલલલ.	ઉંમર (સ્ત્રી)	વય.
ઉતરડ (સ્ત્રી)	લલત.	ઉમેલ (સ્ત્રી)	હૌસ, લત્ત્રાહ.

ઝ

ઝળળું (વિ.)	પાંઢરેં, સ્વલલ.	ઝપજ (સ્ત્રી)	પૈલાસ.
ઝળ્પેસ (સ્ત્રી)	ઝઠ લસ.	ઝલરો (પુ.)	ઝત.
ઝળ્પેઠ (સ્ત્રી)	ઝઠાઢેલ.	ઝળું (વિ.)	ઝમેં.
ઝઠાં	ઝૌટકી.	ઝંધ (સ્ત્રી)	ઝોપ.
ઝથલપાથલ	ઝવ્યલસથા.	ઝંચુનીચું	
ઝથલો (પુ.)	પરત હોળેં.	(વિ.)	લારીંલર.
	(To Relapse).	ઝંડું (વિ.)	લોલ.
ઝન (સ્ત્રી)	લોકર.	ઝંધું (વિ.)	લલડેં.
ઝનું (નપું.)	ઝળ્ળ.		

ઁ

ઁ (સ.)	તેં.	ઁદી (વિ.)	ઁદી.
ઁટલું (વિ.)	ઁલડેં.	ઁધાણી (વિ.)	લળ.
ઁલવાડ (પુ.)	લરકડેં.	ઁનું (સ.)	ત્યાલેં.

ओमणु (स.) त्यांनीं.
 ओरणु (स्त्री) ऐरण.
 ओलथी (नपुं.) वेलदोडा.
 (स्त्री)

ओलथी (पु.) अम्बॅसॅडर.
 ओवडुं (वि.) एवढें.
 ओवुं (वि.) असें.
 ओशय्याराम आराम.

ओ

ओधियां (करतुं) गिळंकृत (करणें).
 ओधुं (वि.) कमी.
 ओग्गर (नपुं.) अवजार, हत्यार.
 ओठणु (नपुं.) (शिवण) टीप.
 ओउकार (पु.) डेकर.
 ओलाद (स्त्री) अवलाद.
 ओलियुं (वि.) बावळट.
 ओलो (पु.) बैल (चूल).
 ओवारो (पु.) कांठ, घाट (नदीचा)

ओशियाणुं (वि.) ओशाळें.
 ओसउ (नपुं.) औषध.
 ओसामणु (नपुं.) सार, काट.
 (कडधान्यावरचें पाणी).

ओणभाणु (स्त्री, नपुं.) ओळख.
 ओणभीतुं (वि.) ओळखीचें.
 ओणो (पु.) सांबली.

क

कड्डो (पु.) मूळाक्षरें.
 कयरो (पु.) केर.
 कयवाट (पु.) कटकट.
 कयूडो (पु.) चिचोका.
 कयेरी (स्त्री) कचेरी.
 कणयो (पु.) भांडण.
 कटडो } (पु.) तुकडा.
 कटो }
 कटाणुं (नपुं.) कळकट.
 कडणु (वि.) कठिण.
 कडोण (नपुं.) कडधान्य.

कडक (वि.) कडक.
 कडतुं (वि.) कड्ड.
 कडुं (नपुं.) कडी.
 कणुक (स्त्री) कणीक.
 कणुकी (स्त्री) कण्या.
 कड (नपुं.) आकार.
 कडर (स्त्री) कदर.
 कडवर (वि.) थोराड.
 कडूयुं (वि.) विद्रूप.
 कपड्डाणु (वि.) वस्त्रगाळ.
 कपडुं (नपुं.) कापड.

कपडं (वि.) कठिण.
 कपासियो (पु.) सरकी.
 कपास (पु.) कापूस.
 कपूर (नपुं.) कापूर.
 कड्डाडुं (वि.) दुर्धर.
 कअणयात (पु.) मलावरोघ.
 कअण्णे (पु.) कब्जा, ताबा.
 कअीसो (पु.) परिवार.
 कअूत (वि.) कबूल.
 कभकभाटी (स्त्री) (अंगावरचा)
 कांटा.
 कभाण्णी (स्त्री) मिळकत.
 कभोत (नपुं.) वाईट मृत्यु.
 कथुं (स.) कोणतें.
 कडकर (स्त्री) कचकच.
 कडकसर (स्त्री) काटकसर.
 कडयली (स्त्री) सुरकुती.
 कडतुं कडवतुं
 (वि.) कतेंसवरतें.
 कडम (नपुं.) कर्म.
 कडा (पु.) गारा.
 कडाड (स्त्री) डोंगराचा कडा.
 कडियाणुं (नपुं.) भुसारमाल.
 कडियावर (पु.) करणेर, हुंडा.
 कडगी (स्त्री) तुरा.
 कडवार (स्त्री) मोहाची सुपारी.
 कडवो (पु.) घास.
 कडाध (स्त्री) कल्हई.

कडाक (पु.) तास.
 कड्योड (पु.) आनंद.
 कथुं (स.) कांहीं.
 कसअ (पु.) जर (कापडांतील).
 कसअनी साडी जरीचें लुगडें.
 कसरत (स्त्री) व्यायाम.
 कसायेलुं कसलेलें
 कसुवावड (स्त्री) वाखा.
 कसुंभो (पु.) भांगेसारखें एक पेय.
 कसोटी (स्त्री) परीक्षा.
 कस्तर (नपुं.) धान्यांतलें निवडण.
 कडेलुं (नपुं.) निरोप.
 कडेलत (स्त्री) म्हण.
 कणा (स्त्री) मोरानें पसरलेला
 पिसारा.
 कणा (स्त्री) कला.
 कंडावटी (स्त्री) कुंकवाचा करंडा.
 कंडु (नपुं.) कुंकु.
 कंडोत्री (स्त्री) निमंत्रण पत्रिका.
 (लग्नासुजींची).
 कंणूस (वि.) कंजूस.
 कंटाणो (पु.) कंटाळा.
 कंतान (नपुं.) गोनपाट.
 कंथ (पु.) पति.
 कंदोरो (पु.) करगोटा.
 कंपारी (स्त्री) शिरशिरी.
 काकडी (स्त्री) शेगडी पेटवायचा
 काकडा.

काकडा (पु.)	पडजीभ (टॉन्सिल्स).
कागण (पु.)	कागद, पत्र.
काय (पु.)	कांच.
कायली (स्त्री)	करवंदी.
कायुं (वि.)	कच्चें.
काया काणनानु (वि.)	भिन्न.
काज (नपुं.)	कारण.
काट (पु.)	गंज.
काटलां (नपुं.)	वज्रें.
काडुं (नपुं.)	कठिण.
काळुं (नपुं.)	मोंक.
काळुं (वि.)	गळकें.
कातर (स्त्री)	कात्री.
कातरो (पु.)	चिंचेचा आंकडा.
काथी (स्त्री)	काथ्या.
काथो (पु.)	कात.
कादव (पु.)	चिखल.
कानून (पु.)	कायदा.
काना (पु.)	काना.
कापली	कागदाचा तुकडा, फळाची फोड.
काडूलो (पु.)	काफिला.
कायु (पु.)	अंकुश, ताळा.
कापेल (वि.)	काबील.
काभणी (स्त्री)	कांबळी, घोंगडी.
कायम	मेहमी, स्थिर, मंजूर.

कायर (वि.)	भित्रा, कंटालेलेंलां.
कारण (नपुं.)	लभकार्य, दिवस- पाण्याचा खर्च.
कारण (नपुं.)	कारण.
कारमुं (वि.)	भयंकर.
कारीगर (पु.)	कारागीर.
काल (गर्भ) (स्त्री)	काल.
काल (आवती) (स्त्री)	उद्यां.
काळां वाळां (करवां) (नपुं.)	विनवणी करणें.
काडुं (नपुं.)	लुडबें, बोबडें.
कावडियुं (नपुं.)	दिडकी.
कावो (पु.)	साबुदाण्याची खीर.
कासण (नपुं.)	कांटा. (लक्ष्यार्थ)
काणांधोणां (नपुं.)	कारस्थान.
काणुं (नपुं.)	काळें.
कांडरी (स्त्री)	रेव.
कांडरो (पु.)	खडा.
कांयणी (स्त्री)	कांचोळी, सापाची कात.
कांटा (पु.)	कांटा.
कांठो (पु.)	किनारा.
कांप (पु.)	(नदीचा) गाळ.
कांपनी जमीन	माळाची जमीन.
किडायारी (स्त्री)	किचाळी.
कितो (पु.)	किता.

डिल्लो (पु.)	किल्ला.	डेड (स्त्री)	पिच्छा.
डिरसो (पु.)	हकीकत.	डेडो (पु.)	पाठलाग.
डीडा (स्त्री)	लहान मुलगी.	डेढ (स्त्री)	कैद.
डीयड (पु.)	चिखल.	डेदी (पु.)	कैदी.
डीडियां (नपुं.)	पोत (मणी बारीक).	डेइ (पु.)	कैफ.
डीडियां		डेर (पु.)	महानाश, त्रास.
डीड्यां (नपुं.)	मुंग्यांचें वारूळ.	डेरीगाणो (पु.)	आंब्याचा मोसम.
डीडी (स्त्री)	मुंगी.	डेवडुं (वि.)	केवढें.
डीडो (पु.)	किडा.	डेवुं (वि.)	कसें.
डेदरत (स्त्री)	निसर्ग.	डेशर (नपुं.)	केशर.
डेमड (स्त्री)	मदत.	डेणहोडो (पु.)	केळफूल.
डेमणुं (वि.)	कोंवळें.	डेणवणी (स्त्री)	शिक्षण.
डेल (वि.)	एकंदर.	डोर्ध (स)	कोणी.
डेलडी (स्त्री)	बोळकें.	डोगणो (पु.)	चूळ.
डुपाशी (स्त्री)	कुमारिका,	डोटडी (स्त्री)	कोठडी.
	माहेरवाशीण.	डोडी (स्त्री)	रांजण, ठाणें.
डुशडी (स्त्री)	कोंडा.	डोड (नपुं.)	हौस.
डुहाडी (स्त्री)	कुन्हाड.	डोडी (स्त्री)	कवडी.
डुंवाइ (वि.)	अविवाहित.	डोढ (स्त्री)	गोठा.
डूडो (पु.)	सागरगोटा.	डोणु (स.)	कोण.
डून्ने (पु.)	खुजा (पाण्याचा).	डोतर (स्त्री)	खिंडार.
डूणुं (नपुं.)	कोंवळें.	डोतरलेभ (पु.)	लेणें.
डूढडो (पु.)	उडी.	डोथणी (स्त्री)	पिशवी.
डूवो (पु.)	विहीर.	डोदाणी (स्त्री)	कुदळ
डूंयी (स्त्री)	किष्की.	डोप (पु.)	कोण.
डूंजणुं (नपुं.)	वर्तूळ.	डोपड (नपुं.)	खोबरे.
डूंडी (स्त्री)	कुंडी.	डोभ (स्त्री)	जात.
डेडुं (वि.)	किती.	डोयलो (पु.)	कोळसा.

કોર (સ્ત્રી)	(કાઠ) કાપઢાચા.	કોશિશ (સ્ત્રી)	પ્રયત્ન.
કોરં (વિ.)	કોરેં.	કોસ (પુ.)	કોસ.
કોલ (પુ.)	વચન.	કોસ (પુ.)	મોટ.
કોલું (નપું.)	ગુન્હાલ.	કોળિયો (પુ.)	ઘાસ.
કોશ (પુ.)	મોટ.		

ખ

ખજનો {		ખરેટું (નપું.)	ખરવસ.
ખજનો { (પુ.)	ખજિના.	ખરેશ (પુ.)	ખરારા.
ખટપટ (સ્ત્રી)	ખટપટ.	ખચેલ (પુ. નપું.)	હરકત.
ખટમીઠું (નપું.)	આંબટગોઢ.	ખલાસ (વિ)	ખલાસ.
ખટાશ (સ્ત્રી)	આંબટપળા.	ખલાસી (પુ.)	ખલાશી.
ખરખચડું (વિ.)	ખઢબઢીત.	ખસિયાણું (વિ.)	હિરમુસલેં.
ખડોસાળ		ખંબન (નપું)	ગાલાવરલી ખલી.
(નપું.)	પંજોલ.	ખંડ (પુ.)	ખંડ.
ખડિયો (પુ.)	દૌત.	ખંડિયેર (નપું.)	અવશેષ.
ખડું (વિ.)	ખઢેં.	ખંત (સ્ત્રી)	ચિકાટી.
ખણ (સ્ત્રી)	ખાજ.	ખાઈ (સ્ત્રી)	ખંદક.
ખખર (સ્ત્રી)	હકીકત.	ખાડધરં (વિ.)	ખાદાઢ.
ખખણ (નપું.)	કાસ.	ખાખરો (પુ.)	નિવડુંગ.
ખખ્ખા (અ.)	ઁગી.	ખાટસવાદિયું	ચાંમાર ચૌકશા
ખચ (નપું. પુ.)	ખર્ચ.	(વિ.)	કરણારા.
ખરડો (પુ.)	મસુદા.	ખાટું (વિ.)	આંબટ.
ખરપડી (સ્ત્રી)	ખુરપેં.	ખાડો (પુ.)	ખજા.
ખરાબ (વિ.)	ખરાબ.	ખાણું (નપું.)	ખાનો.
ખરીતો (પુ.)	ખેલિતો.	ખાતર (નપું.)	ખત.
ખરીદી (સ્ત્રી)	ખરેદી.	ખાતરી (સ્ત્રી)	ખાત્રી.
ખરં (વિ.)	ખરેં, પક્કે.	ખાટું (નપું.)	ખાતેં.

भाधाभोराडी	
(स्त्री)	पोटगी.
भानुं (नपुं.)	कप्पा.
भापरी (स्त्री)	मेकूड.
भाभोयियुं	
(नपुं.)	डबकें.
भार (पु.)	वैर.
भाइं (नपुं.)	खारट.
भाकी (वि.)	रिकामें.
भासडुं (नपुं.)	खेटर.
भासियत (स्त्री)	विशिष्टता.
भासुं (वि.)	चांगलें; व्यवस्थित.
भांड (स्त्री)	साखर.
भांटी (स्त्री)	खंडी.
भांडुं (नपुं.)	तलवार.
भीज (स्त्री)	चीड.
भीणु (स्त्री)	खींड.
भील (पु.)	तारुण्य पीटिका.
भीली (स्त्री)	लोखंडी चूक.
भीलो (पु.)	खिळा.
भुरदो (पु.)	खुरदा.
भुलाणु { (पु.)	मोकळें, उघडें.
भुलुं	
भुलासो (पु)	खुलासा.
भुलासो थवे	(शौचास साफ होणें).
भूम (वि.)	खूप.
भूखतुं (वि.)	सैल (कपडा).

भूध (स्त्री)	पोंक.
भेडूत (पु.)	शेतकरी.
भेतर (नपुं.)	शेत.
भेती (स्त्री)	शेती.
भेदानभेदान	
(वि.)	खैदान मैदान.
भेपियो (पु.)	दूत.
भेरात (स्त्री)	दान, खैरात.
भेल (पु.)	खेळ.
भो (पु.)	संवय.
भोभुं (नपुं.)	खोकें.
भोड (स्त्री)	तोटा.
भाडुं (नपुं.)	खोटें.
भोड (स्त्री)	संवय.
भोडो (पु)	खवडा
	(डोक्यातील).
भोतरणी (स्त्री)	दांत कोरणें.
भोभो (पु.)	ओंजळ.
भोभणी (स्त्री)	खोबण.
भोराड (पु.)	अन्न.
भोइं (नपुं.)	खवट.
भोण (स्त्री)	पेंड.
भोण (स्त्री)	तपास
भोण (स्त्री)	गादीची खोळ.
भोणियुं (नपुं.)	कुडी.
भोणो (पु.)	मांडी (lap)
भ्याल (पु.)	कल्पना.

ग

अगन (नपुं.)	आकाश.
अज (पु.)	वार (३६ ईंच).
अजय (पु.)	महजब.
अजु (नपुं.)	हिमत.
अट्टा (वि.)	गिड्डा, ठेंगू.
अट्टियु (वि.)	लबाड.
अट्टो (पु.)	गट्टा.
अडट्टो (पु.)	गुट्टा.
अरयड (स्त्री)	गडबड.
अडभयल (स्त्री)	गोंधळ.
अडी (स्त्री)	घडी.
अढ (पु.)	गढ.
अणोत (नपुं.)	गणवत.
अण्युं गाळ्युं (वि.)	थोडें थोडकें.
अतागम (स्त्री)	माहिती, समजूत.
गीत (नपुं.)	गीत.
अप (स्त्री)	गप्प.
अभराट (पु.)	भय.
अभार (पु.)	गामारा.
अभार (वि.)	मूर्ख.
अभे ते (वि.)	वाटेल तें.
अरगडी (स्त्री)	गडगडी.
अरज (स्त्री)	गरज.
अरनाथुं (नपुं.)	नाला.
अरभो (पु.)	गरबा (डान्स).
अरभ (वि.)	गरम.
अरीय (वि.)	गरीब.

अली (स्त्री)	गल्ली.
अलोळ (पु.)	गळळ.
अलो (पु.)	गळा.
अवानेक (पु.)	गोम्रास.
अलीपत्री (स्त्री)	गुदगुल्या.
अणगणुं (वि.)	सद्गदित.
अणयडुं (वि.)	गुळचट.
अणणी (स्त्री)	गाळणें.
अणणुं (नपुं.)	पाणी गाळण्याचें फडकें.
अणती (स्त्री)	अभिषेकमात्र.
अण्डो (पु.)	घशांतला बडका.
अणी (स्त्री)	नीळ.
अण्युं (वि.)	गोड.
अंनवर (वि.)	खूप मोठें.
अंण्डो (पु.)	खेळायचे पत्ते. (Playing cards)
अंडुं (वि.)	चाणेरडें; घाण.
अंध (स्त्री)	घाण.
आज (पु.)	काज (बटणाचें).
आजवीज (स्त्री)	गडगडाट आणि वीज चमकणें.
आडवो (पु.)	बडगा.
आडी (स्त्री)	गाडी.
आडुं (नपुं.)	बैलगाडी.
आड्युं (नपुं.)	गादी.
आपत्री (स्त्री)	
(आरवी)	पलायन (करणें).

गाभुं (नपुं.)	भगदाड.
गाभो (पु.)	चिंधी, कापडाचा बोळा.
गारो (पु.)	शेणमातीचा काला.
गाक्षुं (नपुं.)	बैलगाडी.
गाण (स्त्री)	शिबी.
गाणो (पु.)	मोसम.
गांगडो (पु.)	खडा.
गांड (स्त्री)	गांठ.
गाडियु (नपुं.)	वेडपट.
गांडुं (नपुं.)	वेडें, खुळें.
गासडी (स्त्री)	गढा.
गिरदी (स्त्री)	गर्दी.
गिरक्षतार (वि.)	बेपत्ता.
गीत (नपुं.)	गाणें.
गीरो (पु.)	गहाण.
गुन्नरान (नपुं.)	निर्वाह.
गुन्नरो (पु.)	
गुनो (पु.)	गुन्हा.
गुक्ष (स्त्री)	गुहा.
गुभ (वि.)	बेपत्ता.
गुभास्तो (पु.)	कारभारी.
गुधांत (स्त्री)	कोलांटी.
गुक्षुं (नपुं.)	पिठाची गोळी.
गुरसो (पु.)	घुस्सा.
गुग्लश (स्त्री)	ताकद, हिंसत.
गुंठो (पु.)	गुंठा.
गुदर (पु.)	गोद, डोक.

गुंदरियुं (नपुं.)	भिजवलेला गोंद डेवण्याचें भांडें.
गुंदरियुं (वि.)	चिकटोपंत.
गूयु (स्त्री)	गोण, पोतें.
गूंगाळुं (वि.)	गेंगाणें.
गू गु (नपुं.)	मेकूड.
गू य (स्त्री)	गुता
गेडी (स्त्री)	हॉकीस्टीक
गेथी (वि.)	गूढ, गुप्त.
गोअयुपट्टी (स्त्री)	घोकंपट्टी.
गोअरो (पु.)	कोय.
गोटागो (पु.)	घोटाळा.
गोठो (पु.)	गुच्छ.
गोठियो (पु.)	दोस्त.
गेठियु (स्त्री)	सखी.
गोत (स्त्री)	शोध.
गेथ (स्त्री)	गटांगळी.
गेथु (नपुं.)	कोलांटी.
गोद (स्त्री)	मांडी, मिठी.
गोदाभ (स्त्री)	गोदी.
गोभो (पु.)	पोचा)भांज्याचा
गोयणु (स्त्री)	भट्टीण,
गोराणु (स्त्री)	सवाण.
गोर (पु.)	भटजी, पुरोहित.
गो३ (वि.)	गोरें.
गोण (वि.)	वाटोळें.
गोणभटोण (वि.)	गोलगरगरीत.
गोयो (पु.)	गोळा.

घ

घट (स्त्री)	तूट.	घाटीलुं (वि)	घाटदार
घटतुं (व.)	य म्य.	घाडुं } (वि.)	दाट.
घडपण (वि.)	वृद्धावस्था.	घाडुं }	
घड्याण (स्त्री)	घड्याळ	घाली (स्त्री)	तेलाची घाणी.
घडियो (पु.)	पाढा.	घात (पु.)	घात.
घरा (स्त्री)	क्षण.	घायल (वि.)	घायाळ.
घाणुं (व.)	पुष्कळ.	घास (नपुं.)	गवत.
घमड (पु.)	घमेंड.	घासलेट } (नपुं.)	घासलेट,
घरडापो (पु.)	वृद्धावस्था किंवा	घासलेट }	रोकेल.
	पोकपणा (अकाली)	घाटो (पु.)	आवाज.
घरडुं (पु.)	म्हातारें.	धी (नपुं.)	तूप.
घरणु (नपुं.)	ग्रहण.	धूगरी (स्त्री)	घागरी.
घराड (नपुं. न)	गिन्हईक.	धूमटो (पु.)	धुंगट.
घरेडी (स्त्री)	गडगडी.	धूटो (पु.)	घोट.
घरेणुं (नपुं.)	दागिना.	धेन (नपुं.)	कैफ, नशा.
घरेणु (स.)	गहाण.	धेर } (पु.)	घेर. (circum-
घसागे (पु.)	झीज.	धेरावे }	farance).
घंट (पु.)	घंटा	धेरं (वि.)	गहिरें.
घंटी (स्त्री)	जातें.	धेलुं (व.)	खुलें.
घंटीयेर (पु.)	भुरटा चोर.	घोघरो (वि.)	घोगरा.
घा (पु.)	कागदाचा ताव,	घेडिणुं (नपुं.)	घोडेपाळणा.
	जखम	घोडी (स्त्री)	अलमारी.
घाट (पु.)	आकार, युक्ति.	घोघाट (पु.)	गोगाट.

च

चक्यार (स्त्री)	गाजावाजा.	चकभिल्लु (नपुं.)	खो खो.
चकतु (नपुं.)	चकती.	चकंडी (स्त्री)	भिरभिर.

यकली (स्त्री)	पाण्याचा नळ.
यकलुं (नपुं.)	पाखळं.
यककर (नपुं.)	चक्र, घेरी.
यकडी (स्त्री)	घाणा, गिरणी. (पिठाची)
ययूधे (पु)	चिंचोका.
यढाई (स्त्री)	आक्रमण.
यढियातु (वि.)	वरचढ.
यलुतर (नपुं.)	बांधणी.
यलुडी (स्त्री)	गुज.
यतुं [यत्तं]	
(वि)	उताणें.
यपटी (स्त्री)	चिमूट, चुटकी.
यपटुं (वि.)	चपटे.
यपु (पु. नपुं)	चाकू.
यभराडे (वि.)	वाचाळ.
यभावतुं (वि.)	फाजील शहाणा.
यरणी (स्त्री)	चरबी.
यलणु (नपुं)	चलणी नाणें.
यलम (स्त्री)	चिलभम.
यलामणी (स्त्री)	मांडव परतणें.
यवड (वि.)	चिवट, वातड.
यवाणुं } (नपुं.)	अबर चबर खाणें.
यावणु }	भळ.
यहेरो (पु.)	चेहरा.
यण (स्त्री)	खाज.
यणामणु (नपुं.)	पिठावरचा चाळ.
यंदरेवे (पु)	चादवा.

यंपल (स्त्री)	चप्पल.
या (पु. स्त्री)	चहा.
याकर (पु)	चाकर.
याहुं (नपुं.)	डाग, व्रण.
याडियु (वि.)	चहाड खोर.
याडी (स्त्री)	चहाडी.
यामडी (स्त्री)	कातडी.
यार (स्त्री)	चारा, गवत.
याव (पु.)	पद्धति.
यात्र (स्त्री)	चाल.
याली (स्त्री)	चाळ.
यावी (स्त्री)	किल्ली.
यासणी (स्त्री)	पाक.
याणणी (स्त्री)	चाळणी.
याणा (पु)	चाळे.
यांय (स्त्री)	चोंच.
यांदणुं (नपुं.)	चांदणें.
यांदले }	
यांदले }	(पु) टिळा.
यादी (स्त्री)	व्रण.
यांप (स्त्री)	कळ, चाप.
यांदे (पु.)	आंदेर.
यिष्टी (स्त्री)	चिष्टी.
यिनगारी (स्त्री)	टिंगणी.
यित (नपुं.)	चित्त.
यितरामणु	
(नपुं.)	रेधोळ्या.
यिता (स्त्री)	चिता.

थिगूस (वि.)	कंजूस.
थीष्टु (वि.)	चिकट, कंजूस.
थीन (स्त्री)	वस्तू.
थीठ (स्त्री)	चीठ.
थीडियुं (वि.)	चिडके.
थीनरी (स्त्री)	किलस.
थीथरं (नपुं)	चिंधडी.
थीरियुं (नपुं)	फोड तुकडा.
थीस (स्त्री)	किंकाळी.
थुडहो (पु)	निकाल.
थूप (वि.)	चूप.
थूडुं (वि.)	चुकतें.
थूडो (पु.)	चुडा.
थूरो (पु.)	चुना.
थूमी (स्त्री)	मुका, पापा.
थूयो (पु)	चूल.
थूंक (स्त्री)	पोटांतोल, कळ.
थूण्णी (स्त्री)	निवडणूक. (election)
थूंदी } थूण्डी } थूण्णी }	(स्त्री) चिमटा (घेणें).
थेके (पु.)	फराडा.
थेतवण्णी (स्त्री)	सावधानगरीची सूचना.
थेन (नपुं.)	चैन.
थेप (पु)	लस, संसर्ग.
थेपी (वि.)	सांसर्गिक.
थेथो (पु.)	चेला, शिष्य.

थोड (पु)	चौक.
थोडुं (नपुं.)	चौकट.
थोडडी (स्त्री)	फुली, मोरी.
थोडी (स्त्री)	चौकी.
थोडस (वि.)	नक्की.
थोडपु (वि.)	स्वच्छ, स्पष्ट, प्रमाणिक.
थोगान (नपुं)	मैदान.
थोघडियां (स्त्री)	चौघडा.
थोः (स्त्री)	आघात, धक्का (भागरी)
थोःरी (स्त्री)	शेंडा, वेणी.
थोरी (स्त्री)	शेंडी.
थोतरक्ष	चट्टकडे.
थोतरो (पु.)	पार (झाडाचा).
थोथ (स्त्री)	चौथ.
थेपडुं (वि.)	चतुष्पाद.
थोपडी (स्त्री)	पुस्तक.
थोपडुं (वि)	चिकट.
थोपडी (स्त्री)	चौरंग.
थोर (पु)	चोर.
थोरस (वि.)	चौरस.
थोरसुं (नपुं.)	वडी, चौकोन.
थोरी (स्त्री)	चोरी, बोहलें.
थोपडुं (वि.)	चौपदरी.
थोडुं (नपुं)	बाजार.
थोडशियो (पु.)	लावालावी करणारा माणूस.

छ

छभी (स्त्री)	फोटो.
छत्तं (वि.)	उताणें, हयात.
छत्ते, छल	साढोसांड.
छाण (नपुं)	शंण.
छाणुं (नपुं)	शेणी.
छान (वि.)	गुप्त.
छापुं नपुं)	वर्तमानपत्र.
छापे (पु)	छापा.
छायडी (स्त्री)	टोपली.
छाये (पु.)	सावली.
छार (पु.)	कोळशाची खर किंवा जिभेवरची बरशी.
छारी (स्त्री)	बुरशी.
छात्र (स्त्री)	साल.
छात्रां (नपुं.)	सालपटें.
छास (स्त्री)	ताक.
छांट (स्त्री)	शिडकाव.
छांटो (पु.)	थंब.
छाणी (स्त्री)	किसणी.
छाप (स्त्री)	शिपली.
छाक (स्त्री)	शीक.
छटकारे (पु.)	सुटका.
छुट्टी (स्त्री)	सुटी.
छुरी (स्त्री)	सुरी.

जक (स्त्री)	हड्डी.
जकात (स्त्री)	जकात.

छुरो (पु.)	सुरा.
छुं	आहे.
छूट (स्त्री)	सूट.
छूटक (वि.)	किरकोळ.
छूटका (पु)	सुटका.
छूटाछेडा (पु.)	काडीमोड.
छूटुं (वि.)	मोकळें.
छूटणुं (नपुं)	गोंदलेला ठिपका.
छे	आहे.
छेकाछेक (स्त्री)	खोडाखोड.
छेदु (वि.)	अंतर.
छेडो (पु.)	पदर, टोंक, सीमा.
छेत पिंडी (स्त्री)	फसवगूक.
छेडुं वहेडुं (वि.)	सर्वांत शेवटचें.
छेडणुं (वि.)	शेवटचें.
छेवट (नपुं स्त्री)	शेवट.
छैयुं (नपुं.)	लकलं.
छोड } (पु.)	रोप, रोपटें.
छोडवे }	
छेडियुं (नपुं.)	सोडण.
छेतरे (नपुं)	सलपट.
छो ने	असे ना.

ज

जकडी (वि)	हड्डी.
जगजगदुर (वि.)	जगजाहिर.

जगत (नपुं)	विश्व, जग.
जगा	} (स्त्री) जागा.
जग्या	
जगो	
जडतर (वि.)	जडावाचें काम.
जलस (स्त्री)	जिन्नस.
जथो (पु.)	समूह.
जथ्यामंध	घाऊक.
जन्मोतरी	} (स्त्री) कुंडली.
जन्मोत्री	
जय (वि.)	बलवान.
जय (पु.)	यम.
जमण (नपुं.)	मेजवानी.
जमानो (पु.)	जमाना.
जमीन (स्त्री)	जमीन.
जर (पु.)	पैसा.
जर (स्त्री)	जरूर.
जलदी (अ.)	लवकर.
जवान (वि.)	तरुण.
जवाय (पु.)	उत्तर.
जश (पु.)	यश.
जंगल (नपुं.)	रान.
जंप (पु.)	स्वस्थता.
जओ	जा.
जंगतु (वि.)	जागृत.
जडुं (वि.)	जाडे, लठ्ठ, घट्ट.
जण (वि.)	माहिती.
जणितुं (वि.)	माहितीचें,
जात (स्त्री)	जात.

जातीलुं (वि.)	स्वजातीय,
	जातभाई.
जात्रा (स्त्री)	यात्रा.
जान (स्त्री)	वन्हाडी.
जान (स्त्री)	जीव.
जानवर (नपुं.)	जनावर, पशु.
जानी (वि.)	परमप्रिय.
जातीवासो (पु.)	वन्हाड उतरण्याची
	जागा.
जापतो (अ टो-	
अरत) (पु.)	पक्का (बंदोबस्त).
जापान (पु.)	जपान.
जादरां	} (नपुं) क्षिपःया.
जादरीयां	
जा आव	जा ये.
आवक (स्त्री)	प्राप्ति.
जावक (स्त्री)	खर्च.
जसूस (पु.)	हेर.
जाहेर (वि.)	जाहिर,
जाहेरात (स्त्री)	जाहिरात.
जाहे जावाही (स्त्री)	वैभव.
जाणवणी (स्त्री)	सांभाळ.
जाणी (स्त्री)	जाळी.
जाणुं (नपुं.)	कोळीष्टक, जाळें.
जाणुडो (वि.)	जांभळा.
जिगर (स्त्री)	हिंमत.
जड (स्त्री)	हट्ट.
जसो (पु.)	जिल्हा.
जिगोडो (पु.)	गोचीड.

જિહ્વા (સ્ત્રી)	આયુષ્ય.	જૂઠું (વિ.)	खोटें.
જીરું (નપું.)	જિરે.	જૂથ (નપું.)	थवा.
જીવ (પુ.)	જીવ.	જૂનું (વિ.)	जुनें.
જીવતું (વિ.)	જિવંત.	જેટલું (વિ.)	मितकें.
જીવાત (સ્ત્રી)	કીડ.	જેણે (સ.)	ज्यानें.
જીડતું (નપું.)	ઘોંડ.	જે તે (સ.)	जो तो.
જીઆળા (પુ.)	ભરતી. (સમુદ્રાચી)	જેમનું (સ.)	ज्याचें.
જીગતું (વિ.)	યુક્ત, યોગ્ય.	જે પડે (વિ.)	जेवढें.
જીઠું (વિ.)	ખોટું, નકલી, ઊંઘે.	જેવું તેવું (વિ.)	कमेंतरी.
જીઠું (વિ.)	બેગલું, નિરાલું.	જોષાએ	पाहिजे.
જીનવાણી (વિ.)	સનાતની.	જોષતિ (વિ.)	पाहिजे ते,
જીયાની (સ્ત્રી)	જબાની.	જોષમ (નપું.)	जोखीम.
જીલમ (પુ.)	જુલૂમ.	જોડા (પુ.)	जोडा जोडां.
જીલામ (પુ.)	જુલાબ, રેવક.	જોડણી (સ્ત્રી)	spelling.
જીવાન (વિ.)	તરુણ.	જોડન (વિ.)	तारण्य.
જીરસો (પુ.)	અવસાન.	જોર (નપું.)	शक्ति.
જીગડું (નપું.)	ઘૂત.	જોર (સ્ત્રી)	बायको.
જીજ (વિ.)	અગદી થોડે.	જોશ. (પુ.)	ज्योतिष.
જીઠું } (વિ.)	અસત્ય.	જોશી (પુ.)	ज्योतिषी.

झ

ઝગડો (પુ.)	झगडा.	ઝરમર (સ્ત્રી)	झिमझिम.
ઝડકો (પુ.)	ઘાંધોટી	ઝરો (પુ.)	झरा
ઝડતી (સ્ત્રી)	झडती.	ઝરે (નપું.)	जवाहिर.
ઝડપ (સ્ત્રી)	વેગ.	ઝંખના (સ્ત્રી)	आसावणें.
ઝડિયું (નપું.)	પાવસાચી ઝઢ.	(કરતી)	
ઝનૂન (નપું.)	खून, इर्ष्या.	ઝંખવાળું (વિ.)	हिरमुपलें.
ઝખ્મો (પુ.)	झखू (पत्थांतला.)	ઝડો (પુ.)	झेंडा.
ઝરણું (નપું.)	झरण.	ઝાડળ (સ્ત્રી)	दंव.

आळुं (वि.)	पुष्कळ.
आटकणी (स्त्री)	झाडंपट्टी.
आड (नपुं)	झाड.
आडू (नपुं.)	झाडू.
आडो (पु.)	विष्टा.
आपटुं (नपुं.)	पावसाची सर, बळवाचा पाऊस.
आलर (स्त्री)	झूल, झालर,
आलर (पु.)	वाल.
आण (स्त्री)	झळ.
आंभुं (वि.)	अभूक, अस्पष्ट.
आंभरुं (नपुं.)	काटे, वगैरे.
आंजर (नपुं.)	पायांत घालण्याच्या तोरव्या, सांखळ्या.
आंजो (पु.)	झझावात.
आंजवानां गण (नपुं.)	मृगजळ.

आंक (स्त्री)	झीग.
आळुं (वि.)	बारिक.
आडो (पुं)	जूडगा.
आडी (स्त्री)	जूडा.
आभणो (पुं.)	झुपका.
आंन (स्त्री)	झूलर, झालर.
आंनो (पुं)	झोला.
आंपडी (स्त्री)	झांपडी.
आंर (नपुं)	विष, वैर.
आंगी (वि.)	विषारी.
आंरीतुं (वि.)	दुष्ट, मनांत दंश देवणारें.
आंकुं } (नपुं)	डुलकी.
आंनु }	
आंणी (स्त्री)	झोळी., पिशवी.

ट

टमाड (वि.)	टिकाऊ.
टफा (पु.)	टका, पैसा.
टफेर (पु.)	टोला, ठोका.
टयली आंगणी (पु.)	करंगळी.
टटार (वि.)	ताठ.
टपकुं (नपुं.)	ठिपका.
टपफा (पु.)	कुंडली.
टपली (स्त्री)	चापटी.
टपल (स्त्री)	टपाल.
टपणो (पु.)	टप्पा.

टडुफा (पु.)	मधूर आवाज, कोकिलेचा किंवा मोराचा आवाज.
टंक (स्त्री)	वेळ.
टंडेल (पु.)	तांडेल.
टाट (नपुं)	गोणपाट.
टाढ (स्त्री)	थंडी.
टाढक (स्त्री)	स्वस्थता.
टाढिओ नाव (पु.)	मलेरिया.
टाढूं (वि.)	शीतल, शांत, शिलें (अन्न

टाळुं (नपु.)	प्रसंग.
टायलुं (वि.)	दीढ शहाणें.
टाल (स्त्री)	टक्कल.
टांकणी (स्त्री)	टांचणी.
टांके (पुं.)	टाका.
टांय (स्त्री)	टांच, तूट,
टांपुं (नपु.)	हेलपाटा.
टिप्पण्यु (नपु.)	टीप, पत्रिका.
टीकडी (स्त्री)	चपटी गोळी.
टीप्पण (नपु.)	टिंगल.
टीपळुं (नपु.)	पंचाग, पत्रिका.
टीपुं (नपु.)	टिपका, थेंब.
टीभण्यु (नपु.)	केळवण, जेवण.
टीलडी } (स्त्री)	टिकली,
टीली }	(कुंकवाची).
टुकडी (स्त्री)	तुकडी.

टुयको (पुं.)	चूटका.
टुंक (स्त्री)	कडवे, कवितेंतला आकडा.
टुंकां }	थोडक्यांत.
टुंकाणुमां }	
टुंकुं (वि.)	आंखूड.
टुक (स्त्री पुं.)	पण, शपथ.
टुकी (स्त्री)	टेकडी.
टुके (पुं.)	पाटिबा, टेकूं.
टुव (स्त्री)	संवय.
टुस (पुं.)	लज्जत.
टुहरी (स्त्री)	घंटा.
टुय (स्त्री)	शिरार.
टुपडं (नपु.)	खोबरें.
टुणुं (नपु.)	थवा.

ठ

ठग (वि.)	ठक.
ठगुपोर (वि.)	थट्टेलोर.
ठपका (पुं.)	ठपका, दोष.
ठरेस (वि.)	स्थिर.
ठणियो (पुं.)	बी.
ठंडी (वि.)	थंडी, हिंवाळा.
ठंडुं (वि.)	गार, शिळे,
	स्वभावाने शांत.
ठांडी (स्त्री)	ताटी.
ठाभ (नपु.)	स्थान,
ठाभटेकाळुं (नपु.)	ठावाठिकाणा.
ठाभेठाभ	जागोजाग.

ठळुं (वि.)	रिकामें, रिते.
ठाव कुं (वि.)	गंभीर.
ठीकडं (नपु.)	ठिकरी.
ठीशे (पुं.)	बी.
ठीगळुं (वि.)	ठेगणें.
ठूंकुं (वि.)	थोंटें.
ठेकाळुं (नपु.)	ठिकाणा, पत्ता.
ठेस, ठेश, }	ठेच.
ठाकर }	
ठेठ (वि.)	अभ्यासांत ठ.
ठेसा (पुं.)	ठोसा.

ડ

ડખલ (સ્ત્રી.)	અડથળા.
ડગલું (નપુ)	પાઝલ.
ડધો (પું.)	હમ્મગા.
ડચૂરો (પું.)	તોઠરા.
ડટો (પું)	દટ્ટા.
ડલુક (સ્ત્રી.)	સિંહગર્જના.
ડપકો (પું.)	ઠિપકા.
ડશલું (નપુ)	મોઠા સોટા, દાળકે.
ડંકાસ (સ્ત્રી.)	બઢાઈ.
ડફાળ (વિ.)	અમ્યાસાંત ઢ.
ડખી ડખખી } (સ્ત્રી.)	હબી.
ડખો ડખખો } (પું.)	હબા, અમ્યાસાંત ઢ.
ડમડોળ (વિ.)	અસ્થિર.
ડર (પું.)	મય.
ડરપેક (વિ.)	મિત્રે.
ડલાપલ (નપુ.)	શહાનપણ.
ડહોળું (વિ.)	ગઢ્ઢલ, ચલદૂલ.
ડંખ (પું.)	દંશ.
ડાકલ (સ્ત્રી.)	ઢાકીળ.

ડાધ (પું.)	ઢાગ.
ડાટો (પું.)	દટ્ટા.
ડાધુ (વિ.)	ઢાવે.
ડાભોડિયું (વિ.)	ઢાવરે.
ડામ (પું.)	ઢાગ.
ડામચિયો (પું.)	ઘડવંચી.
ડાલુલું (વિ.)	દીઢ શહાળે.
ડાળું (નપુ.)	ઢહાલી.
ડાંગ (સ્ત્રી.)	કાઠી.
ડાંગર (સ્ત્રી.)	ભાત.
ડીલ (નપુ.)	શરીર.
ડીંડું (નપુ.)	દેઠ.
ડુગર (પું.)	ઢોંગર.
ડુંગરાળ (વિ.)	ઢોંગરાલ.
ડૂચો (પું)	બોઢા.
ડૂમકી (સ્ત્રી.)	બુંડી.
ડૂસકું (નપુ.)	હુંદકા.
ડૂંખ (સ્ત્રી)	કોંબ.
ડોલું (નપુ.)	હુલકી.
ડોશી (સ્ત્રી.)	મ્હાતારી.
ડોસો (પું.)	મ્હાતારા.
ડોળ (પું.)	ઢૌલ.

ઢ

ઢગ } (પું.)	ઢીગ.
ઢગસો }	
ઢચુપચુ (વિ.)	હગુમગુ.
ઢમ (સ્ત્રી)	પદ્ધતિ.

ઢચુડી (સ્ત્રી.)	બાહુલી.
ઢચુ (પું.)	ઢચૂ.
ઢમઢેલ (વિ.)	ઢોલમ લઢુ.
ઢંઢેરો (પું.)	દવંડી.

ढाण (पुं.)	उतार.	ढूकडुं (वि.)	नजीक, जवळ.
ढांक्युं (वि.)	गुप्त.	ढेकाढणिया (पुं.)	उंचसखल.
ढिंगली (स्त्री.)	बाहुली.	ढेका (पुं.)	पाठाचा व.णा.
ढीमयुं (न.पु.)	ढेंगूळ.	ढेड (पुं.)	अत्यज.
ढीन (स्त्री.)	विलब.	ढेपुं (न.पु.)	डिखळ, ढेकूळ.
ढीलुं (वि.)	सैल, शिथील.	ढोर (न.पु.)	पशु.
ढीक्युं (वि.)	अमुक तमुक.		

त

तड (स्त्री)	संधी.	तमाये (पुं.)	थप्पड.
तडदीर (न.पु.)	नशीब.	तमारुं	तुमचें.
तडरार (स्त्री)	तकार, भांडण.	तभ्भर (स्त्री)	घेरी.
तडलीक (स्त्री)	कष्ट.	तर } (स्त्री)	दुधावरची साय.
तभ्भळूस (न.पु.)	लेखकानें घेतलेलें टोपण नांव.	तरकट (न.पु.)	डावपेच.
तणवीज (स्त्री)	व्यवस्था.	तरडीय (स्त्री)	युक्ति
तड (स्त्री)	तडा, चीर.	तरणुमे (पुं.)	भाषातर.
तडके (पुं.)	उन्ह.	तरणुं (न.पु.)	तृण.
तणुभुं (न.पु.)	तृण.	तरत (अ.)	तावडतोब.
तणुमे (पुं.)	ठिणगी.	तरंड (अ.)	बाजूव.
तपप्पीर (स्त्री)	तपकीर.	तरंडेणु (स्त्री)	पक्ष.
तपास (स्त्री)	चौकशी, तपास.	तरभोण (वि.)	माखलेलें.
तडावत (पुं.)	तफावत.	तरभेटा (पुं.)	तोन रस्ते एकत्र
तभेले (पुं.)	तबेला.		मिळतात ती जागा.
तभे } (स.)	तुम्ही.	तरवार (स्त्री)	तलवार.
तभे } (स.)		तरस } (स्त्री)	तहान.
तभरुं (न.पु.)	रातकिडा.	तरश } (स्त्री)	
तभा (स्त्री)	परवा.	तरापो (पुं.)	तराफा.
तभाकु (स्त्री)	तंबाख.	तल (पुं.)	तीळ.

तणाव (नपु.)	तलाव.
तवंगर (वि.)	धानिक.
तसु (पु.)	हंच.
तस्दी (स्त्री)	श्रम.
तडनामुं (नपु.)	तडनामा.
तडेनान (स्त्री)	बडदास्त.
तडेवार (पुं.)	सण.
तडोमन (नपु.)	आळ.
तणियुं (नपु.)	तळ, पृष्ठभाग.
तणे (अ.)	खाली.
तंडुरस्त (वि.)	निरोगी.
ताकात (स्त्री)	ताकद.
ताझीद (स्त्री)	तांकीद.
ताकुं (नपु.)	फरताळ.
ताको (अ.)	कापडाचा तागा,
	ठाण.

तागडधिन्ना (पुं.)	धांगडधिगा,
ताग (पु.)	राजाचा मुकुट.
तागगी (स्त्री)	स्फूर्ति.
तागवुं (नपुं)	तराजू.
ताग्या (पुं)	मुसलमानांचे डोळे.
तागुय (वि.)	आश्चर्यचकित.
तागुं (वि.)	ताजें.
तागेतरमां (अ.)	अलीकडे.
तायु (स्त्री)	ताण.
ताय्यातायु (स्त्री)	ओढाताण.
ताप (पु.)	उन्ह, आंच, त्रास.
तापणी (स्त्री)	झगरें, शेकोटी.

तापोटो } (पुं.)	धामगळ.
तापोलियु } (नपु.)	
तार (पु.)	तार.
तारो (पु.)	चांदणी.
तारं (स.)	तुझें.
ताखावेदी (स्त्री)	रुखरुख, घाई.
ताखेवर (वि.)	श्रीमंत,
ताणाकूंय (स्त्री)	कुळपकिळी.
ताणी (स्त्री.)	टाळी.
ताणुं (नपु.)	कुळप.
तीथुं (वि.)	तिखट.
तीणुं (वि.)	तीक्ष्ण.
तीर (नपु.)	किनारा.
तुमार (पु.)	सरकारशीं पत्र- व्यवहार, दिरंगाईचा कारभार.

तुभल (वि.)	दारुण.
तुवना (वि.)	तुलना.
तुं (स.)	तू.
तुराश्च (वि.)	तुरटपणा.
तुरं (वि.)	तुरट.
ते	तो, तें.
तेड्युं (वि.)	तितकें.
तेडुं (नपु.)	आमंत्रण.
तेणे (स.)	त्यानं.
तेनुं (स.)	त्याचें.
तेभणे (स.)	त्यानीं.
तेभने (स.)	त्यांनां.

तेक्षिथुं (वि.)	तलकटे.	तोत्र (नपु. पुं.)	तोल, वजन.
तेवडु (वि.)	तेवडें.	तोत्रुं (नपु.)	१० शेराचें वजन.
तेवुं (वि.)	तसें.	तोत्रो (पुं)	तोळों.
तें (वि.)	त्वां, तू.	त्राणवुं (नपु.)	तराजू.
तैयार (वि.)	तयार.	त्राउ (स्त्री)	ओरड, डरकाळी.
तोछडुं (वि.)	तुसडें.	त्रास (पुं)	त्रास.
तोतडुं (वि.)	तोतरें.	त्रांसुं (वि.)	तिरपें.
तोप (स्त्री)	तोफ.	त्रिराशि (स्त्री)	त्रैराशिक.
तोडान (नपु.)	दंगा, मस्ती.	त्रिसेंधियो (पुं.)	बिंदी.
तोर (स्त्री)	साय.	त्रेवड (स्त्री)	काटकसर
तोरणु (नपु.)	तोरण.	त्रेवडुं (वि.)	तीन पदरी, तिप्पट.

थ

थर्ध	झाली.	थाण (पुं)	मोटें ताट, नैवेद्य.
थनगनाट (पुं)	थयथयाट.	थांभडां (पुं)	खांब.
थप्पड (स्त्री)	थप्पड.	थीगडी (स्त्री)	} ठिगळ.
थप्पो (पुं.)	पातळाला लावण्याचे जरांचे काठ.	थीगडुं (नपु.)	
थर (पुं.)	थर.	थुटार (पुं.)	छी थू
थंल (पुं.)	खांब, स्तंभ.	थुंक (नपु.)	थुंकी.
थाड (पुं.)	श्रम.	थेपाडुं (नपु.)	घोतर.
थाळुं (नपु.)	ठाणें.	थेली (स्त्री)	थैली, पिशवी.
थापणु (स्त्री)	गुतवण (भांडवल) (Investment.)	थेसो (पुं)	पोते, गोण.
		थोडक्यां (वि.)	घाऊक.
		थाडुं (वि.)	थोडे.
		थोळ (पुं.)	थांबा, Stop.

द

दभल्या (पुं.)	दक्षिणा, महाराष्ट्रीय	दगलबाज (वि.)	दगलबाज.
दभलगिरी (स्त्री)	अढ्यळा.	दगो (पुं.)	दगा.

દડ (પું.)	માતી.
દડિયો (પું.)	ઘ્રોળ.
દડો (પું.)	ચેઢ.
દક્ષતર (નપુ.)	દપતર.
દઅદમે દમામ } (પું.)	થાટમાટ.
દઅણુ (નપુ.)	દાબ, વજન.
દમ (પું.)	દમ.
દમદમાટ (પું.)	દબદબા.
દયા (સ્ત્રી)	દયા.
દર (નપુ.)	બીઠ
દરકાર (સ્ત્રી)	પરવા, કાઠજી.
દરદ (નપુ.)	દુલ્હ, આજાર.
દરદગીનો (પું.)	પૈસા અઢકા.
દરમિયાન (અ.)	દરમ્યાન.
દરિયો (પું)	સમુદ્ર.
દરો (સ્ત્રી.)	દુર્વા.
દરોઅરત (વિ.)	અલંક.
દંપણુ (નપુ.)	આરસા
દવા (સ્ત્રી)	ઔષધ.
દશા (સ્ત્રી)	દશા.
દસકત (પું.)	અક્ષર, સહી.
દહાડાવાળી (સ્ત્રી)	ગરોદર (સ્ત્રી)
દહાડો (પું)	દિવસ
દહેશત (સ્ત્રી)	દહશત.
દળણુ (નપુ.)	દળણ.
દળદર (નપુ.)	દારિદ્ય.
દંડ (પું.)	દંડ.

દંભ (પુ.)	દંભ.
દંશ (પું)	દંશ.
દાઠપણુ (પું.)	સુઈળ.
દાકતર (પું.)	હૉક્ટર.
દાખસો (પું)	ઉદાહરણ.
દાગીનો (પું.)	દાગિના.
દાઝ (સ્ત્રી)	ચીઢ.
દાણુ (નપુ.)	જકાત.
દાણુદાર (વિ)	દાળેદાર. (કળીસ), (તૂપ) કળીદાર.
દાણો (પું.)	દાળા.
દાતણુ (નપુ.)	દાંતવળ.
દાતરડું (નપુ.)	કોયતા.
દાન (નપુ.)	દાન.
દાનત (સ્ત્રી)	વૃત્તી.
દાની (વિ)	દાનશૂર.
દાઅડી (સ્ત્રી)	હબી.
દામણી (સ્ત્રી)	બિંદી.
દાયળો (પું.)	આદિર.
દાયણુ (સ્ત્રી)	સુઈળ.
દાર (પું)	દાર.
દાવ (પું.)	ઢાંવ.
દાવો (પું)	દાવા.
દાતિયો (પું.)	કંગવા.
દિન (પું)	દિવસ.
દિલ (નપુ.)	હૃદય, મન, ચિત્ત, શરીર.
દિલગીર (વિ.)	દિલગીર.
દિસાસો (પું.)	ધીર, આશ્વાસન.

द्विग (वि.)	चकित.
दी (पु.)	दिवस.
दीवडुं (नपुं.)	कणकचा दिवा.
दीवादांडी (स्त्री)	दीपगृह; दांडी.
दीवानी (स्त्री)	वेडेपणा.
दीवानुं (वि.)	खुळे, वेडें.
दीवासणी (स्त्री)	आगकाडी.
दीवो (पु.)	दिवा.
दुकान (स्त्री)	दुकान.
दुकाण (पु.)	दुष्काळ.
दुआवो (पु.)	वेदना.
दुःपीयारं (वि.)	दुःखी कष्टा, दुखणेकरी.
दुःखं } (वि.)	दुभते [जनावर]
दुःखं }	
दुःस्त (वि.)	दुरुस्त.
दुःमन (पु.)	शत्रु.
दुःख (नपुं.)	दुःख.
दूध (नपुं.)	दूध.
दूधिया (वि.)	दूधा सारखे स्वच्छ.
दुर्भाग्यं (वि.)	दुर्बल.
देखरेख (स्त्री)	देखरेख.

देभादेभी (अ.)	चुरस.
देभावो (पु.)	देखावा.
देभावडुं (वि.)	देखणें.
देभीतुं (वि.)	स्पष्ट.
देगसर (नपुं.)	जैनांचें देऊळ.
[क्षेड] देवड	घणें [देण].
देवण (नपुं.)	स्त्रिश्चनांचे देऊळ.
देवाणियो (पु.)	दिवाळखोर.
देवाणू (नपुं.)	दिवाळे.
देवुं (नपुं.)	कर्ज.
देशावर (पु.)	परदेश.
दोडडो (पु.)	मार्क.
दोड (स्त्री)	धांव.
दोड (वि.)	दीड.
दोडियुं (नपुं.)	दिडकी.
दोडुं (वि.)	दिडकें, दिडपट.
दोरनली (स्त्री)	मार्गदशन.
दोरियुं (नपुं.)	दोरवा.
दोरो (पु.)	दोरा.
दोडक (पु. नपुं.)	डोहाळे.
दोडितर (पु.)	दोहित्र.
दोडलुं (वि.)	कठीण.

ध

धडके (पु.)	धका.
धआरो (पु.)	बाक, धुसकूस.
धगश (स्त्री)	उत्साह.
धग (स्त्री)	बावटा.

धडाके (पु.)	धडाका.
धलियाणी (स्त्री)	मालकाण, बायको.
धणी (पु.)	नवरा, मालक.
धतिंग (नपुं.)	ढोंग.

धन (नपुं.)	दौलत.
धनेतर (वि.)	श्रीमंत.
धनेकुं धनेर }	(नपुं.) धान्यांतला पोर.
धपो धपो }	(पु.) धपाटा.
धपो (पु)	छप्पा.
धमः (स्त्री)	धमक.
धमात्र (स्त्री)	धांदळ, गोंधळ.
धरती (स्त्री)	पृथ्वी.
धरतीऽप (पु)	धरणीकंप.
धरभूण धरभूण }	(नपुं.) पाळं मूळं.
धरी (स्त्री)	आंम.
धंयो (पु)	धंदा.
धाक (स्त्री)	धाक.
धाड (स्त्री)	दरोडा.
धाण्णी (स्त्री)	लाही.
धातु (स्त्री)	धातु.
धापुं (नपुं.)	छप्पा.
धान (स्त्री)	धार.
धाराधारण्य (नपुं.)	कायदाकानू.
धापुं (वि.)	ठरवलेलें, कल्पिलेलें
धाव (स्त्री)	दाई, आया.
धावण्य (नपुं.)	आईचें दूध.
धाधण (नपुं.)	दंगा.

धिगुं (वि.)	मजबूत, लठ्ठ.
धाक्षुं (वि)	धगधगीत.
धीमाश धीमुं }	(वि) हळू, सावकाश.
धीरण (स्त्री)	धीर.
धीरधर (स्त्री)	पैसे कर्जाऊ [देणें].
(करवा)	
धीरं (वि.)	शांत, हळवें.
धुमरी (स्त्री)	कंप.
धुतारो (पु.)	ठक.
धुन (स्त्री)	नाद.
धुमाडे. (पु.)	धूर.
धुमस (स्त्री)	धुकें.
धूण्णी (स्त्री)	धूर.
धूण (स्त्री)	माती.
धूसरी (स्त्री)	धुरा.
धो (पु.)	प्रवाह, घाव, [कपड्यावर].
धोडो (पु.)	धोपटणे.
धोपो (पु)	धोका.
धोध (पु.)	धबधबा.
धोरण्य (नपुं.)	वळण, श्रेणी, हयत्ता.
धोरी (वि.)	मुख्य.
धोस (स्त्री)	धपाटा.
धोवडभण्य (स्त्री)	धुलाई.
धोणू (वि)	पांढरे.
ध्यान (नपुं.)	लक्ष.

न

नकडुं (वि.)	नकटें.
नकल (स्त्री)	नकल.
नकशे। (पु.)	नकाशा.
नकाभुं (वि.)	निरूपयोगी.
नकायडे। (पु.)	कडकडीत (उपवास).
नकर (वि.)	भरीव.
नकी (वि.)	नकी.
नखरो (वि.)	नखरा.
नखियु (नपुं.)	नखकापें.
नखाइ (नपुं.)	सत्यानाश.
नगह (वि.)	उत्तें.
नगाइ (नपुं.)	नगारा.
नगर (स्त्री)	दृष्टि, लक्ष, दृष्ट.
नगुं (नपुं.)	किरकोळ.
नगाइ (वि.)	वाईट.
नगोर (वि.)	वाईट.
नउ (स्त्री)	हरकत.
नथी	नाहीं.
नन्तो (पु.)	नन्ना.
नपास (वि.)	नापास.
नष्ट (वि.)	बेशरम.
नई। (पु.)	नफा.
नयणुं (वि.)	अशक्त.
नभाव (पु.)	निभाव.

नभ'धुं (वि.)	निर्माल्य, बावळट.
नभूतो (पु.)	नमुना.
नरभ (वि.)	मऊ.
नरसुं (वि.)	वाईट.
नधुं (वि.)	केवळ.
नवइ (वि.)	रिकामें.
नवराश }	(स्त्री) रिकामपणा.
नवरध }	
नवसिका (स्त्री)	लघुकथा.
नवशेकुं (वि.)	कामट.
नवसार (पु.)	नवसागर.
नवाध (स्त्री)	नावोन्य.
नवाणुनी (स्त्री)	विशेष करक.
ननुं (वि.)	नवें.
नवेली }	(स्त्री) नववधू.
नवेला }	
नस (स्त्री)	शीर.
नसंतान (वि.)	निसंतान.
नसीय (नपुं.)	नशीब.
नस्तर (नपुं.)	काप, चीर.
नस्तर भूकुं	गळू वगैरे कापणें.
नहेर (स्त्री)	कालवा.
नडोर (पु.)	बांचकारा, नख.
नण (पु.)	नळ.
नंग (नपुं.)	नग, हिरा.

ना	नाही.
नागुं (वि.)	नग्न.
नाय (पु.)	नाच.
नाडुं (नपुं.)	नाडी, आगवळ.
नाजां (नपुं.)	पैसे.
नात (स्त्री)	जात.
नातई (नपुं.)	पाट लावणें, न्हावेर, विधवा पुनर्विवाह.
नातीक्षुं (वि.)	जाताचे एक जातीचे.
नातो (पु.)	नाते.
नादान (वि.)	नादान.
नादर (वि.)	नादार.
नानकडुं (वि.)	लहानगें.
नानु (वि.)	धा टें, लहान.
नानुसुनूं (वि.)	लहान सहान.
नान्यन	
(मती) (वि.)	नपुंसकलिंगी.
नाम (नपुं.)	नाम, नांव.
नामंभूर (वि.)	नांजूर.
नमायुं (वि.)	प्रख्यात, नामांकित
नामुं (नपुं.)	जमाखर्च.
नालयक (वि.)	नालायक.
नायथु (नपुं.)	स्नान.
नवलियो (पु.)	नवरा.
नावाक्रे (वि.)	अपरिचित.
नासाभाग (स्त्री)	पळापळ.
नासापास (वि.)	निराश. निष्कळ.

नाणयुं (नपुं.)	नरसाळें, नळी.
नाणुं (नपुं.)	नाला.
निगश (स्त्री)	निर्यात.
निभाडे } (पु.)	(कुमाराचा)
निभाडे }	आवा.
निशा (स्त्री)	पाटा, रात्र.
निशातरे (पु.)	वरवंटा.
निशानी (स्त्री)	खूण, चिन्ह.
निशाण (स्त्री)	शाळा.
निसासो (पु.)	निःश्वास.
नीक (स्त्री)	गटार.
नीयथु (नपुं.)	सखल.
नीयुं (वि.)	सखल, ठेंगणें, नीच.
नीपण (स्त्री)	पैदास.
नीरथु (स्त्री)	वैरण (गुरांना).
नींद }	
नींदर }	(स्त्री) झोंप.
नुकसान (नपुं.)	नुकसान.
ने	आणि.
नेतर (नपुं.)	वेत.
नेडा (पु.)	नेफा.
नेम (स्त्री)	नेम.
नेकर (पु.)	चाकर.
नेथुं (वि.)	वेगळें, आगळें.
नेध (स्त्री)	नोंद, टांचण.
न्यात (स्त्री)	जात. (caste),
न्याय (पु.)	न्याय.
न्यात (स्त्री)	जवणावळ.

प

पक्वान (नपुं.) पक्वान्न.
 पञ्चवाडिक (वि.) पाक्षिक.
 पञ्चवाडियुं
 (नपुं) पंधरवडा.
 पगथियुं (नपुं.) पायरी.
 पगरभुं (नपुं.) पादत्राण.
 पगलां (नपुं.) पावलं, पादुका.
 पगरस्तो (पु) पायवाट.
 पगी (पु.) माळी, रखवालदार.
 पछव डे (अ.) मागें.
 पछान (वि.) मागासलेलें.
 पछीत (वि.) पाठी मागचा भाग.
 (घराचा).
 पछी (अ.) नंतर.
 पछेडी (स्त्री) पासोडी.
 पञ्चवण्ण (स्त्री) पीडा.
 पटारा (पु) पेटारा.
 पटिया (नपुं) केंसांचे फुगे.
 पटेल (पु) पाटील.
 पटी (स्त्री) पट्टी.
 पड (नपुं.) पापुद्रा, पुढ.
 पडभुं (नपुं.) कूम, बाजू.
 पडथो (पु) प्रतिशब्द.
 पडछाथो (पु.) सांवली.
 पडतर (वि.) पडीत.
 पडती (वि.) पडती.

पडदो (पु.) पडदा.
 पडसाण (स्त्री) परसुं.
 पडण (नपुं) आवरण.
 पडाव (पु) छावणी, मुक्काम.
 पडियो (पु.) द्रोण.
 पडी (स्त्री) } पुडी.
 पडीकुं (नपुं) }
 पडोश (पु.) शेजार.
 पण (पु) प्रतिज्ञा.
 पनधट (पु.) घाट, पाणवठा.
 (नदी वगरेचा)
 पतन (नपुं.) पडती.
 पतराज (स्त्री) पत्रास.
 पतराणी (स्त्री) पत्रावळ.
 पतरं (नपुं) पत्रा.
 पतंग (पु स्त्री) पतंग.
 पतंगियुं (नपुं.) फूलपांखरू.
 पतासुं (नपुं.) बत्तासा.
 पतुं (नपुं.) पान.
 पत्ता (पु.) पत्ता.
 पथरी (स्त्री) (रस्त्यावरची)
 खडी, बारीक
 चपटा खडा.
 पथरो (पु) दगड.
 पथारी (स्त्री) अंधरूण.
 पत्थर (पु.) फत्तर, दगड.

पधराभण्णी (स्त्री) रवानगी, बोलवण.

पनाध (स्त्री) होडी.

पनिथारी (स्त्री) पांगी भरणारी
पनिहारी (स्त्री) (स्त्री).

पनो (पु.) कापडाचा पन्हा.

पनोती (स्त्री) दुर्दर्शा.

पनोतुं (नपुं.) शुभ.

परभ (स्त्री) पारख.

परगणु (वि.) परोपकारी.

परगाम (नपुं.) परगांव.

परयूरणु (नपुं.) लुर्दा.

परयो (पु.) परिचय.

परपोटा (पु.) बुडबुडा.

परभ (स्त्री) पाणपोई.

परभीडियुं
(नपुं.) लखोटा.

परवानो (पु.) परवाना.

परवश (वि.) पराधीन.

परसाद (पु.) प्रसाद.

परसेवो (पु.) घाम.

परायुं (वि.) परकें.

पनर (अ.) तिगस्ता.

परिस्थाम (नपुं.) परिणाम.

प३ (नपुं.) पू.

प३ (नपुं.) उपनगर.

परोखो (पु.) पाहुणा.

परोढ { (नपुं.) प्रमात.
परोढियुं }

प३ (स्त्री) } क्षण.
पलकारो (पु.) }

पलाडी (स्त्री)

(वाणरी) मांडी. (घालणें).

प६डुं (नपुं.) हुंडा, एक वजन.

पवन (पु.) वारा.

पवाली (स्त्री) लहान फुलपात्र.

पवाळुं (नपुं.) फुलपात्र.

पशु (नपुं.) पशु.

पसरी (स्त्री) भाऊबीज.

पसंद (वि.) पसंत.

पसीनो (पु.) घाम.

पस्तावो (पु.) पश्चात्ताप.

पहाड (पु.) पहाड.

पहाखो (पु.) दगड, धोंडा.

पडेरवेश (पु.) पोषाख.

पडुरो (पु.) पदारा.

पडेंय (स्त्री) पावती.

पडेंयेळुं (वि.) पकें, वस्ताद.

पडोर (पु.) घटिका.

पडोगुं (वि.) रंद.

पंभी (नपुं.) पक्षी.

पंभो (पु.) पंखा.

पंय (नपुं.) पंच.

पंयात (स्त्री) पंचाईत.

पंयियुं (नपुं.) पंचा.

पंजो (पु.) पंजा.

पंड (अ.) स्वतः.

पाध (स्त्री)	पे.
पाउन्ड (पु.)	पौंड, पाउन्ड.
पाक (पु.)	पीक.
पाकट (वि.)	पोक्त.
पाक्री (स्त्री)	हरताळ.
पाकुं (वि.)	पिकलेलें, दड, मजबूत.
पाभंड (नपुं.)	ढोंग.
पाछुं (वि.)	मागचें.
पाछुं (वि.)	पुन्हां.
पाट (स्त्री)	धातूची वोट, साबूचा बार.
पाटती (स्त्री)	निरी.
पाटो (पु.)	पाट.
पाटली (स्त्री)	बसायचें बाक.
पाटियुं (नपुं.)	शाळेंतला फळा.
पाटियुं (नपुं.)	फळी.
पाटी (स्त्री)	पाटी.
पाटुं (नपुं.)	लाय.
पाटो (पु.)	रेल्वेचा रूळ, पंढा. (Bandage)
पाठ (पु.)	घडा, धार्मिक ग्रंथांचें वाचन.
पाड (पु.)	उपकार, आभार.
पाडपडोशी (पु.)	शेजारपाजार.
पाण्णी (नपुं.)	पाणी.
पातणुं (वि.)	पातळ.
पात्र (वि.)	योग्य.

पाथराणुं (नपुं.)	बिछायत, बैठक.
पाधर (वि.)	गांवाची सीमा.
पाधरं (वि.)	सरळ, लगेच.
पान (नपुं.)	पान.
पायमाल (वि.)	पायमाली.
पायरी (स्त्री)	पायरी.
पार (पु.)	अंत, सीमा, पार.
पारकुं (वि.)	परकें.
पारणुं (नपुं.)	पाळणा.
पारधी (पु.)	पारधी.
पारंगत (वि.)	संपूर्ण माहितगार.
पारावार (वि.)	अपार.
पारो (पु.)	पारा.
पावप (पु.)	साढींचा पदर.
पावडी (स्त्री)	खडाव.
पावडो (पु.)	फावडा.
पावती (स्त्री)	पावती.
पावरधुं (वि.)	कुशळ.
पासो (पु.)	फांसा.
पाण } (स्त्री)	तलावाचा वगैरे
पाणी }	कसलाही बांध.
पांभ (स्त्री)	पंख.
पांभडी (स्त्री)	पाकळी.
पांभियुं } (नपुं.)	एक बाजू, लहानसा
पांभु }	तुकडा, पंख.
पांजरं (नपुं.)	पिंजरा.
पंथी (स्त्री)	केंसाचा भांग.
पांढुं (नपुं.)	पान.
पांसरं (वि.)	सरळ.

पिछाणु (स्त्री)	माहिती.
पितराई (वि.)	चुलत.
पियर } (नपुं.)	माहेर.
पियेर }	
पिरसणु (नपुं.)	वाढणें.
पिस्तोव (स्त्री)	पिस्तूल.
पीछो (पु.)	पिच्छा.
पीडुं (नपुं.)	बाजार.
पीणुं (नपुं.)	पेय.
पीणुं (वि.)	पिवळें.
पीछुं (नपुं.)	पीस.
पुप्त (वि.)	पोक्त.
पुरवार (वि.)	शाबीत.
पुरावो (पु.)	पुरावा.
पूछडुं (नपुं.)	शेपूट.
पूज (स्त्री)	पूजा.
पूमडू (नपुं.)	कापसाचा बोळा.
पूर (नपुं.)	पूर.
पूड (वि.)	संपूर्ण.
पूण (स्त्री)	दौलत.
पूणे (पु.)	केर.
पेक (वि.)	पक्का, हुशार.

पेय (पु.)	पेंच, फिरकी.
पेटी (स्त्री)	पेटी.
पोतीकुं (वि.)	स्वतःचें.
पोतुं (नपुं.)	घडी (कापसाची किंवा कापडाची)
पोपडो (पु.)	पोपडा, कवंची.
पोल } (नपुं.)	पोकळी.
पोल पोल }	अंदाडुंदी.
पोलाणु (नपुं.)	पोकळी.
पोलुं (वि.)	पोकळ.
पोश (पु. स्त्री)	पसा.
पोण (स्त्री)	बोळ, गल्ली.
पोंक }	
पोंभ }	दुरडां.
पोय्या (पु.)	पोहे.
प्रकट (वि.)	प्रगट.
प्रकरणु (नपुं.)	प्रकरण.
प्रभू (पु.)	प्रभू.
प्रमाणु (नपुं.)	प्रमाण.
प्रसंग (पु.)	प्रसंग.
प्राणु (पु.)	प्राण.
प्रेम (पु.)	प्रेम.

फ

फडगो (पु.)	परिच्छेद.
फडड (वि.)	सुंदर, स्वच्छंदी.
फडेनी (वि.)	फजिती.
फटका (पु.)	फटका.

फडयो (पु.)	फडशा.
फनेड (स्त्री)	फत्ते.
फना (वि.)	फक्षा.
फरक (पु.)	फरक.

इरङ्गी (स्त्री)	भिरभिरें.
इरज (स्त्री)	कर्तव्य.
इरजंद (नपुं.)	संतति.
इरमान (नपुं.)	हुकूम.
इरास (पु.)	चपराशी.
इराण (नपुं.)	फराळ.
इरियाद (स्त्री)	फिर्याद.
इरेल (वि.)	अनुभवी.
इण (नपुं.)	फळ.
इलाळुं	फलाणें, अमूक.
इणियुं (नपुं.)	गल्ली.
इण्य (वि.)	जास्त.
इट } (स्त्री)	भेग,
इड }	चीर.
इानस (नपुं.)	कंदील.
इानी (वि.)	नाशवंत.
इायदो (पु.)	फयदा.
इारगत (वि.)	फारकत.
इारस (नपुं.)	फार्स.
इाण (स्त्री)	घसका.
इाणियुं (नपुं.)	फेटा.
इाणो (पु.)	वांटणी.
इांठो (पु.)	फाटा.

इांइां (नपुं.)	व्यर्थ मेहनत.
इास (स्त्री)	कुपळ.
इिकर (स्त्री)	काळजी.
इिकुं (वि.)	निस्तेज.
इिटार (पु.)	धिकार.
इिहा (वि.)	खूग.
इीयु (नपुं.)	फेम.
इुंइो (पु.)	फुगा.
इुरसद (स्त्री)	फुरसद.
इूंक (स्त्री)	फुंकर.
इेर (पु.)	फरक, घेरी.
इेरियो (पु.)	फेरीवाला.
इेरी (स्त्री)	फेरी.
इेलाव } (पु.)	फैलाव.
इेसवो }	
इेंसवो (पु.)	निकाल.
इेंठो (पु.)	फेटा.
इेक (वि.)	व्यर्थ.
इेडली (स्त्री)	पुळी, फोड.
इेनइं (नपुं.)	सालपट.
इेरम (स्त्री)	सुत्राम.
इेइं (नपुं.)	पावपाचा थेंब.
इेशी (वि.)	फोफशी.

ब

अकअक (स्त्री)	} बडबड.
अकयाट (पु.)	
अकारी (स्त्री)	ओकारी.

अपारो (पु.)	कटकट.
अपानर (नपुं.)	चिलखत.
अपियो (पु.)	टोप (शिवणाची).

અખોલ (ત્રી)	બીઠ, પોકલી.
અગાડ (વિ.)	વિઘાડ.
અગાસું (નપું.)	જાંમદે.
અગીચો (પુ.)	બાગ.
અચકું (નપું.)	ઘાસ, તુકડા.
અચત (વિ.)	બચત.
અચપણ (નપું.)	બાલપણ.
અચરવળ (વિ.)	લેકુરવાલી.
અચાવ (પુ.)	બચાવ.
અચી (ત્રી)	મુકા, પાપા.
અચ્યું (નપું.)	પિલ્લું.
અઝર નપું.)	બાજાર.
અટકું (નપું.)	તુકડા (માકરીચા).
અટ્ટો (પુ.)	બટ્ટા.
અડાશ (વિ.)	મોઠેપણા, અહંકાર.
અણગું (નપું.)	તુતારી.
અત્તી (ત્રી)	દિવા, વાત.
અદખો (ત્રી)	દુગંધી.
અદમાશ (વિ.)	બદમાશ.
અધું (વિ.)	સગલું.
અનાવ (પુ.)	ઘટના.
	(Incident)
	સહ્ય.
અનાવટ (ત્રી)	નકલી.
અપોર (ત્રી)	દુપાર.
અફારો (પુ.)	ઝકાઢા.
અઅચી (પુ.)	બબરજી.
અઅચક (વિ.)	મૂલું.

અમથું (વિ.)	ફુલ્પંડે.
અરકતઃ (ત્રી)	:અર્થ, સાર, તાત્પર્ય.
અરછટ (વિ.)	ચરંચરીત, સ્વરસ્વરીત. :
અરડ (વિ.)	લવકર ફુટણ્યાજોગે.
અરણી (ત્રી)	ચરણી.
અરતરક (વિ.)	બઢતર્ફ.
અરક (પુ.)	બર્ફ.
અરઆદ (પુ.)	વ્યર્થ, ફુકટ.
અરડ (ત્રી)	ઓરડ.
અળ (નપું.)	બઢ.
અલકે (અ.)	કિંબહુના, પરંતુ.
અલા (ત્રી)	પીઢા.
અળિયો (વિ.)	બલવાન.
અણન (નપું.)	વિમાન.
અહરં (નપું.)	દુહેરી.
અહાદુર (વિ.)	બહાદુર.
અહાનું (નપું.)	મિશ, કારણ.
અહાર (અ.)	બાહર.
અહનપણી (ત્રી)	મૈત્રીણ.
અહેરાશ (ત્રી)	બહિરેપણા.
અહેરં (વિ.)	બહિરે.
અહોળું (વિ.)	વિશાલ, મોઠું.
અળતરા (ત્રી)	આગ.
અળવો (પુ.)	બંઢ.
અળાપો (પુ.)	જઢફઢ.
અંગડી (ત્રી)	બાંગડી.
અંગલી (ત્રી)	લહાન (બંગલા).

अंगणा (पु.)	बंगला.
अंड (नपु.)	बंड.
अंदगी (स्त्री)	प्रार्थना.
अंडूक (स्त्री)	बंदूक.
अंध (वि.)	बंद.
अंधमेसतुं (वि.)	बेताचें. (fit)
अंधारणु (नपुं.)	(राज्य) घटना.
अंधियार (वि.)	बांधलेलें.
अंधी (स्त्री)	बंदी.
अधुं (वि.)	सगळें.
अने (वि.)	दोघें.
अंसरी } (स्त्री)	बांसरी.
अंसी }	
आंकोरं (नपुं.)	भोंक, भगदाड.
आधुं (वि.)	बावळट.
आण (स्त्री)	डाव.
आटली (स्त्री)	बाटली.
आंडुं (वि.)	लांढें.
आणु (नपुं.)	बाण.
आतल (वि.)	व्यर्थ.
आथ (स्त्री)	मिठी.
आयोडियुं	
(नपुं.)	फुकट मेहनत.
आद (वि.)	बाद.
आध (पु.)	हरकत.
आधा (स्त्री)	नवस.
आयत (स्त्री)	बाबत.
आयरां (नपुं.)	जावळ.

आभणु (पु.)	ब्राह्मण.
आयडी (स्त्री)	बाई, बायको.
आयलुं (वि.)	दुर्बल, बाईलवेडा.
आरं (नपुं.)	बंदर.
आवलुं (नपुं.)	बाहुलें, पुतळा.
आवे (पु.)	गोसावी.
आहोश (वि.)	बहादुर
आणुछेर (स्त्री)	बालसगोपन.
आणप (स्त्री)	बाळसें.
आणूंभोणूं	
(वि.)	भोळें भाबडें.
आणोतियुं	
(नपुं.)	दुपटें.
आंकडो (पु.)	बाक.
आंडियुं (वि.)	लांढें.
आंधी दडिनुं (वि.)	टणक बांध्याचें
आंय (स्त्री)	बाही.
अिछानुं (नपुं.)	बिछाना.
अिना (स्त्री)	हकीकत.
अिरद (नपुं.)	प्रतिज्ञा.
अिरागमान (वि.)	विराजमान.
अिरादर (पु.)	महाशय.
अिरद (नपुं.)	व्रीद.
अिस्तरो (पु.)	वळकटी.
अिहामणुं (वि.)	भीतिदायक
अी }	
अीन }	(नपुं.) बी.
अीक (स्त्री)	भीति.

ખીચારું (વિ.)	ચિચારું.
ખીળું (વિ.)	કુમરું.
ખીડી (સ્ત્રી)	વિડી.
ખીચું (નપું.)	છાપ.
ખીમાર (વિ)	આજારી.
ખીમારી (સ્ત્રી)	આજાર.
ખીત્રી (સ્ત્રી)	બેલાચું કાઢ, બેલ.
ખુટ્ટી (સ્ત્રી)	કિશ્કાઈન.
ખુટ્ટો (પુ.)	કુટ્ટા.
ખુફુંડું (વિ.)	કોથટ.
ખુડચલ (વિ.)	કાવળટ.
ખુદદું (વિ.)	મહાતારું.
ખુદાપો (પુ.)	મહાતારપણ.
ખુમરાણું (નપું.)	આરડાઓરડા.
ખુમાર (સ્ત્રી)	
ખુરખો (પુ.)	કુરખા.
ખુરજ (પુ.)	કુરજ.
ખૂચ (નપું.)	કૂચ.
ખૂચું (વિ.)	અનાલંકૃત,
	નકટું (નાક).
ખૂઢિયો (પુ.)	મોઠા વાનર.

ખૂમ (સ્ત્રી)	ઓરડ.
ખૂરુ (વિ.)	વાઈટ.
ખેચેન (વિ.)	બેચેન.
ખેજવવાળી (વિ.)	ગરોર (સ્ત્રી).
ખેટી (સ્ત્રી)	બેટી.
ખેઠક (સ્ત્રી)	વૈઠક.
ખેટી (સ્ત્રી)	બેટી.
ખેડોળ (વિ.)	બેડોલ.
ખેપરવા (વિ.)	બેપરવા.
ખેખાકળું (વિ)	ઘાબરલેલું.
ખેખાન (વિ.)	બેશુદ્ધ.
ખેવડું (વિ.)	દુહેરી.
ખેસતું (વિ.)	બરોબર. (Fit)
ખેરી (સ્ત્રી)	બાઈ, બાંયકો.
ખોડ (સ્ત્રી)	ગુફા.
ખોડું (વિ.)	કોડકું.
ખોણી (સ્ત્રી)	મવાની.
ખોલ (પુ.)	શબ્દ.
ખોલાયાલી (સ્ત્રી)	માંડગ.
ખોલી (સ્ત્રી)	માષા.

મ

મગવાન (પુ.)	દેવ.
મઢિયારખાનું	
(નપું.)	મટારખાના.
મઢી (સ્ત્રી)	મટી.
મડકો (પુ.)	જાઠ, જવાલી.

મણતર (નપું.)	શિક્ષણ.
મથું (નપું.)	મત્તા.
મમરડો (પુ.)	મોંવરા.
મમરો (પુ.)	મુંગા.
મરચક (વિ.)	મરગચ્ચ.

भरत (नपुं.)	भरतकाम.
भरथार (पु.)	भ्रतार.
भरवाड (पु.)	धनगर.
भरोसा (पु.)	भरोसा.
भलभनसाधु } (स्त्री)	चांगुलपणा.
भलाधु }	
भलामथु (स्त्री)	रिफारस.
	(Recommendation)
भलीवार (पु.)	तात्पर्य, सार.
भलुं (वि.)	चांगलें.
भव (पु.)	जन्म, आयुष्य.
भवाडे (पु.)	फार्स.
भंग (पु.)	भंग.
भंगाणु (नपुं.)	मोडतोड, तूट.
भंगार (स्त्री)	भांज्याची मोड.
भंगोण (पु.)	भांडवल.
भंगोस (वि.)	बबालें.
भाग (पु.)	भाग.
भागोण (पु.)	गांवाची शीव.
भांयुंतूयुं	
(वि.)	मोडकें तोडकें.
भाणभुणा (पु.)	अतिशय स्वस्त,
	अतिशय हल्क्या
	प्रतांचें.
भाहुं (नपुं.)	नदीचें वाळवंट.
भाडवात } (नपुं.)	बिन्हाड, भाडूत.
भाडूत }	
भाडुं (नपुं.)	भाडें.

भाणवेवार (पु.)	रोटी व्यवहार.
भणुं (नपुं.)	वाढलेलें ताट.
भात (स्त्री)	डिझाईन.
भान (नपुं.)	शुद्ध
भाभे (पु.)	भाबडा.
भायडा (पु.)	पुरुष, नवरा.
भार (पु.)	वजन, अपचन,
	जबाबदारी.
भारी (वि.)	भारी.
भारे (वि.)	वजनदार, मुश्किल,
	किंमती, पचायला
	जड.
भारे (अ.)	कमाल.
भाव (पु.)	भाव.
भाण (स्त्री)	पत्ता, शोध
भांग (स्त्री)	भांग (एक पेय).
भांगोडा (स्त्री)	मोडतोड.
भांगडा (स्त्री)	भानगड.
भांडुं (नपुं.)	भावंडें.
भांभरभाणू	
(नपुं.)	भोळा भाबडा.
भिक्षा (स्त्री)	भिक्षा.
भिप्पारयो (वि.)	भिकारडें.
भिप्पारी (पु.)	भिकारी.
भिलभो (पु.)	बिम्बा.
भिश्नु (पु.)	भिड्ड, खेळांतला
	पार्टनर.
भिस्ती (पु.)	पखाली.

बिगडुं (तपुं.)	खबला.
भीष्म (स्त्री)	भीक.
भीड (स्त्री)	गर्दी, पैशाची टंचाई.
भीनाश (वि.)	जोल.
भीनुं (वि.)	ओलें.
भील (पु)	भिल्ल.
भुरडे (पु.)	उडी.
भुकरा (स्त्री)	भुगा, चुरा.
भूष्म (स्त्री)	भूक.
भूष्म (वि.)	करडें.
भुं (वि.)	उपाशी.
भूल (स्त्री)	चूक.
भूसुं (नपुं.)	भुस्सा.
भुंगणी (स्त्री)	नळी, फुंकणी.
भूंकुं (वि.)	वाईट, खराब.

भो (पु.)	मय.
भोष्म (पु.)	भीक दीक्षा.
भोष्मड (स्त्री)	डोंगर, कडा.
भोग (पु.)	मिश्रण.
भेज (पु)	ओल.
भेट (स्त्री)	भेट.
भेद (पु)	भेद.
भेज (स्त्री)	मिश्रण.
भेकडे (पु.)	भोक ड.
(त एवे)	(पसरणें).
भोग (पु.)	भोग.
भे निधुं (वि.)	माहितगार.
भोणू (वि)	भोळें.
भोडुं (वि.)	चाट.
भे य (स्त्री)	जमीन.
भारभातुं (नपुं.)	मालगाडी.

म

मगदूर (स्त्री)	हिमत.
मकान (नपुं.)	इमारत.
मकनो (पु.)	मक्का.
मकपीयून (वि.)	अतिकंजूस.
मगतुं (वि.)	मोकळें.
मगा (स्त्री)	जागा.
मघमघाट (पु)	घमघमाट.
मछवे (पु)	मचवा.
मजपूत (वि.)	मजवूत.
मजा (स्त्री)	मजा.

मजूर (पु.)	मजूर.
मटकुं (नपुं.)	क्षण, डोळ्याची उघडझांप.
मटोडी (स्त्री)	माती.
मड्डुं (नपुं.)	प्रेत.
मथुडे (पु.)	मणका, मणी.
मथी (स्त्री)	उणोब.
मत (पु.)	मत.
मतलय (पु.)	मतलब.
मता (स्त्री)	मत्ता.

मथक (नपुं.)	मुख्य स्थान.
मथामथ (स्त्री)	मेहनत.
मथ पुं (नपुं.)	शीर्षक.
मदद (स्त्री)	मदत.
मदार (स्त्री)	आधार.
मदारी (पु)	गारुडी.
मध (नपुं)	मध.
मन } (नपुं.)	मन.
मनषो } (पु.)	
मना (स्त्री)	मनाई.
मनोयत्न (नपुं.)	उदारण संप्रद.
	(गणिताच्या पुस्तकांतल्या)
मभरा (पु.)	चुरमुरे.
भरयुं (नपुं.)	मिरची.
भरीण्यात (वि.)	स्वयंस्कूर्त.
[इरीण्यात (वि.)	सक्तांचे.
भरण (स्त्री)	मर्जी.
भरद (पु.)	पुरुष.
भरहूम (वि)	कैलासवासी.
भरोड (पु.)	बळण. (अक्षराचें)
भलम (पु)	मलम.
भवाध (स्त्री)	साय.
भश्करी (स्त्री)	थट्टा.
भरदे (पु.)	लोणी.
भसाथ (पु.)	स्मशान.
भसाथो (पु)	मसाला.
भसो (पु.)	चामखीळ.

भहेथुं (नपुं.)	खॉचक शब्द.
भहेतो (पु.)	पंतोजी, कारकून.
भहेल्लो } (पु.)	अळी, गळी.
भहेल्लो }	
भंजूर (वि.)	मंजूर.
भंतर } (पु)	मंत्र.
भंत्र }	
भंदाड (वि.)	आजारपण.
भागुं (नपुं.)	लगाची मागणी.
भाग्युं (वि.)	सहोदर.
भाजा (स्त्री)	मर्यादा.
भाडी (स्त्री)	माती.
भाडुं (वि.)	वाईट.
भाथुस (पु. नपुं.)	मनुष्य.
भाता (स्त्री)	देवां.
भयातोड (वि.)	कठिण.
भाथोडु (वि)	पुरुषभर.
भादणियुं (नपुं.)	जिवती.
भान (नपुं)	मान, प्रतिष्ठा.
भानना (स्त्री)	नवस.
भानीतुं (वि.)	आवडतें.
भाण (नपु.)	माप
भाइक (वि)	अनुकूल, प्रमाणें,
	योग्य.
भाइकसर (अ.)	प्रमाणबद्ध.
भाडी (स्त्री)	माफी.
भायकांगडुं (वि.)	काडी पहिलवान.
भाइं (स.)	माझें.

भालभिलकत

(स्त्री) मालमत्ता.

भालभसाक्षो (पु.) माधन सामुझी.

भालिक (पु.) मालक, देव.

भावम (वि.) माहिती.

भावग्रत (स्त्री) संभाल, चाकरी.

भावहुं (नपु.) वळीवाचा पाऊस.

भ.वे (पु.) खवा.

भागो (पु.) घरटें.

भागदं (वि.) घारे (घान्या
डोळ्याचें).

भांडवे (पु.) मांडव.

भ.हगी (स्त्री) आजारपण.

भांडहुं } (वि.) आजारी.

भांडु

भिज्यानी (स्त्री) मेजवानी.

भिज्ज (पु.) मिजास.

भिलकत (स्त्री) मलकत.

भीट (स्त्री) अनिमिष दृष्टि.

भीहुं (नपु.) मीठ.

भीहुं (वि.) गोड.

भीहुं (नपु.) शून्य.

भीहण (नपु.) लग्नाचें कंकण.

भीथु (नपु.) मेण.

भीथुं (नपु.) मेणकापड.

भांडुं (वि.) आंतल्या गांठीचें.

मुकर (वि.) नियमित, नक्की.

मुकाभक्षो (पु.) भेट, मुकाबला.

मुकडी (स्त्री)

मुष्णी (स्त्री)

मुगट (पु.)

मुंजवाय (स्त्री)

मुहुं (स्त्री)

मुरत (नपु.)

मुरतियो (पु.)

मुरप्पी (वि.)

मुलनी (वि.)

(राप्पुं)

मुलाक्षत (स्त्री)

मुस्केल (वि.)

मुसकर (पु.)

मुसीयत (स्त्री)

मूथुं (वि.)

मूछ (स्त्री)

मूछु } (वि.)

मूढ }

मूडी (स्त्री)

मेथ (स्त्री)

मेधु }

मेढु }

मेदनी (स्त्री)

मेदान (नपु.)

मेदी (स्त्री)

मेदी (पु.)

बुक्की.

नायक, गांवचा
पाटील.

मुकुट.

घोटाळा, गोंधळ.

मूठ.

मुद्वर्त.

नवरदेव, लग्नाचा
मुलगा.

तीर्थरूप.

लांबणीवर

(टाकणे.)

मुलाखत.

काठण.

प्रवासी.

अदचण.

मुकें.

मिशी.

बुद्धीनें जड.

भांडवल.

फाचर.

पाऊस, डग.

गदी.

मैदान.

मैदी.

मैदा, सपीठ.

भेक्ष (पु.)	मेलगाढी.
भेक्ष (पु.)	मळ, केर.
भेक्षुं (वि.)	घाणेरडें.
भेक्ष (स्त्री)	काजळ.
भेक्षण्य (नपुं.)	विरक्षण.
भेक्षाप (पु.)	भेट.
भेक्षा (पु.)	जमा.
भैयत (वि.)	मृत.
भोअरो (पु.)	पुढाकार.
भोंधुं (वि.)	महाग.
भोज (स्त्री)	मौज.
भोज्युं (वि.)	विलासी.
भोण्डुं (नपुं.)	लाट, मोजा.
भोण्डू (वि.)	तयार, हजर.
भोडु (वि.)	मोठें.

भोडुं (वि.)	उशीर.
भोदाभोद (अ.)	तोंडातोंडी.
भोण्यु } (नपुं.)	पिठात घालतात तें
भोवण्यु }	मोहन.
भोतियो (पु.)	मोतीबिंदु.
भोभादार (वि.)	प्रतिष्ठित.
भोर (पु.)	मोहोर (अंग्याचा).
	मार (पक्षी).
भोरली (स्त्री)	मुरली.
भोरस (स्त्री)	साखर.
भोरियो (पु.)	वरयांचे तांदूळ.
भोसाण (नपुं.)	आजोळ.
भोशुं (वि.)	आळणी.
भोधवारी (स्त्री)	महागाई.

य

याद (स्त्री) स्मरण.

यादस्त (स्त्री) स्मरणशक्ति.

र

रकजक (स्त्री)	घासाघीस.
रकभ (स्त्री)	रकम.
रकथी } (स्त्री)	बाशी.
रिडुथी }	
रपेवाण (पु.)	राखणा,
	संभाळणारा.
रपात (स्त्री)	इखेली.
रप्या (स्त्री)	राख.

रधवांट (पु.)	कटकट, जळफळाट.
रण (स्त्री)	रेव.
रण (अ.)	थोडें.
रण (स्त्री)	परवानगी, सुटी.
रणु (अ.)	रजू.
रणपट्टी (स्त्री)	रखवपट्टी.
रटण्यु (नपुं.)	मजन.
रडारोण (स्त्री)	रडारड.

२५५ (वि.)	रडें, पोंचट.
२५५३५५ (वि.)	उरलें सुरलें.
२६ (स्त्री)	हट्ट.
२६५५५ (वि.)	मोहक.
२७ (नपुं.)	मैदान, वाळवंट.
२७५५५ (पु.)	अंतःपुर.
२८ (स्त्री)	गुंज.
२९ (वि.)	रड.
२९५५ (पु.)	उत्तर.
२९५५ (पु.)	गवळी.
२९५५५ (नपुं.)	गोंधळ, मारामारी, दंगा.
२९५५५५ (अ)	अस्ताव्यस्त.
२९५५ (स्त्री)	क्रीडा, खेळ.
२९५५ (स्त्री)	विनोद, गंमत.
२९५ (पु.)	रवा, गुळाची ढेप.
२९५ (पु.)	रस, चव, गंमत.
२९५५ } (वि.)	रसिक.
२९५५ } (वि.)	रसिक.
२९५ (स्त्री)	पू, इंजेक्शन.
२९५ (पु.)	भाजोचा रस.
२९५५ (पु.)	आचारी.
२९५५ (स्त्री)	स्त्रयंपाक.
२९५ (पु.)	रस्ता.
२९५ (स्त्री)	मोठा दोर.
२९५ (वि.)	रहिवासी.
२९५५ (नपुं.)	रहाण्याचें स्थान.
२९५५ (स्त्री)	रहाणी.

२९५५ } (नपुं.)	स्वकष्टाचें.
२९५५ } (नपुं.)	स्वकष्टाचें.
२९५५५ (वि.)	सुंदर.
२९५ (पु.)	रंग.
२९५५५ (वि.)	चंगी भंगी.
२९५५५ (वि.)	रंगेल.
२९५५५ (स्त्री)	रांगोळी.
२९५५५ (वि.)	आनंदित.
२९५५५ (पु.)	बंधव्य.
२९५५ (स्त्री)	मोहरी.
२९५५ (स्त्री)	राखी.
२९५५५५ (वि.)	भस्मी.
२९५ (पु.)	ममता, सूर, प्रेम.
२९५५५५	
(नपुं.)	सामानमुमान.
२९५५ (नपुं.)	राज्य.
२९५ (वि.)	खुश.
२९५ (स्त्री)	रात्र.
२९५५ (स्त्री)	रतीब.
२९५५ (वि.)	तांबडें.
२९५५५ (पु.)	बीळ, वाळू.
२९५५ (स्त्री)	लापशी.
२९५५५ (स्त्री)	सूट, मदत.
२९५५५ (पु.)	पद्धति
२९५५ (स्त्री)	राग, चीड.
२९५५५ (पु.)	रूबाब.
२९५५५ (स्त्री)	रोमांच.
२९५५५ (स्त्री)	लांच.

३ (नपुं.)	कापूस.	रेस (अ.)	जरा थोडें.
३ अ (अ.)	प्रमाणें.	रेकाणु	(Investment)
३ कुं (वि)	सुंदर, चांगलें.	(करवुं) (नपुं.)	भांडवल गुतवणें.
३ पियो (पु.)	रुपया.	रेग (पु.)	रोग.
३ भाल (पु.)	रूमाल.	रेज (पु.)	रोज, दिवस.
३ कड (पु.)	रेकॉर्ड.	रेणु (स्त्री)	गस्त.
३ त } (स्त्री)	रेती, माती, वाळ.	रेतकुं (वि)	रडवें.
३ ती }		रेढणुं (नपुं)	रडकथा.
३ ल (स्त्री)	पूर.	रेडू (पु.)	रुबाव.
३ लो (पु.)	पाट (पाण्याचा).	रेयुं (वि)	गांवढळ.
३ शम (नपुं.)	रेशीम.		

ल

लपेशरी (वि.)	लक्षाधीश.	लक्षं (नपुं.)	लफडें.
लप्यालेप (पु.)	ललाट लेख.	लवारो (पु.)	बडबड.
लगन } (नपुं.)	लग्न.	लविंग (स्त्री)	लवंग.
लगन }		लसणु (नपुं.)	लसूण.
लगाम (स्त्री)	लगाम.	लहाणु (नपुं.)	फायदा.
लचको (पु.)	लचका.	लहावो (पु.)	आनंदोपभोग.
लट (स्त्री)	केसाची बट, वेणी.	लडेको (पु)	हेळ, मुरका.
लटार (स्त्री)	फेरफटका.	लडेगत (स्त्री)	लजत.
लडणुं (वि.)	भांडखोर.	लडेर (स्त्री)	तरंग, मौज.
लडवाड (स्त्री)	तंटा.	लंगर (नपुं.)	नांगर.
लडार्ध (स्त्री)	लढार्ड.	लांकुं (नपुं.)	लांकूड.
लपलप (स्त्री)	बडबड, लुडलुड.	लाग (पु.)	संधि.
लपसणुं (वि.)	घसरून पडण्या-	लागट (अ)	सतत.
	सारखें बुळबुळीत.		

लागलुंगलगतुं	
(वि.)	संबंधित.
लागलुं (अ.)	ताबडतोब.
लागवग (स्त्री)	वागवशीला.
लायार (वि.)	लाचार.
लाज (स्त्री)	लाज.
लाटे (पु.)	बार (साबूचा)
लाड (नपुं.)	लाड.
लात (स्त्री)	लाथ.
लाह (स्त्री)	लीह.
लापोट (स्त्री)	थप्पड.
लायक (वि.)	लायक.
लाल (वि.)	लाल.
लालय (स्त्री)	लालूच.
लाखो (पु.)	फाकडा, छटेल.
लावा (पु.)	लावहारस.
लास }	(स्त्री) प्रेत
लाश }	
लाण (स्त्री)	लाळ.
लांधलु (नपुं.)	लंघन.
लांलु (वि.)	लांब.
लिलांम (नपुं.)	लिलांब.
लीटी (स्त्री)	रेघ.
लीपलु (नपुं.)	सारवण.
लील (स्त्री)	शेवाळें.
लीलम (नपुं.)	पाचू.
लीलवो (पु.)	कडधान्याचा ओला
	दाणा.

लीलीसुडी (वि.)	चढती पडती.
लीलुं (वि.)	हिरवें, ओलें, कच्चे,
	:ताजें.
लीलुं (वि.)	गुळगुळीत.
लीं (नपुं.)	शेंबूड.
लीं (स्त्री)	लेंडी.
लुछलियुं	
(नपुं.)	पोतेरें.
लू }	(स्त्री) झळ.
लू }	
लूयुं (वि.)	कोरडें.
लुगडुं (नपुं.)	कापड, लुगडें.
लूयु (नपुं.)	मीठ.
लूयो (पु.)	भितीला किंवा
	जमिनीला असलेलें
	ओल.
लूमलुं (नपुं.)	घड, लोंबी.
लुडुं (वि.)	लंगडें.
लेलुं (नपुं.)	कर्ज.
लेलुलेलु (स्त्री)	ऋणानुबंध.
लेवडेवड }	(स्त्री) देणें घेणें.
लेवाडेवा }	
ले.यो (पु.)	लंचंका.
ले।ट (पु.)	पीठ.
लोम (पु.)	लोम.
लो।डी (नपुं.)	रक्त.

व

वक्षो (पु.)	विक्री.
वडी (स्त्री)	संभव.
वडीलात (स्त्री)	वाकिलात.
वक्षर (स्त्री)	प्रतिष्ठा, वजन.
वभत (पु.)	वेळ.
वभतसर (अ.)	वेळेवर.
वभाणु (नपुं.)	प्रशंसा.
वभूडुं } (वि)	सुटें, एकटें, मोकळें.
वभूडुं }	
वगडे (पु.)	रान.
वधार (पु.)	फोडणी.
वयन (नपुं.)	वचन.
वयलुं (वि.)	मधलें.
वय्ये (अ.)	मध्यें.
वछेरी (स्त्री)	वासरुं.
वणन (नपुं.)	वजन.
वटेशरी (स्त्री)	वाटखर्च.
वडील } (वि.)	थोरलें.
वडुं }	
वढखुं (वि.)	भांडखोर.
वढवाड (स्त्री)	भांडण.
वतन (नपुं.)	मूळ गांव, मायभूमी.
वतुं (वि.)	जास्तीचें.
वधामणी (स्त्री)	शुभसमाचार.
वधारे (वि.)	विशेष,
वधारो (पु.)	वृद्धि.
वधु (वि.)	विशेष.

वपराश (स्त्री)	वापर.
वक्षार (स्त्री)	प्रामाणिक.
वय (स्त्री)	वय.
वरस (नपुं.)	वर्ष
वरडुं } (नपुं.)	दोरखंड.
वरडुं }	
वराण (स्त्री)	वाफ.
वरियाणी (स्त्री)	बडीशेप.
वलय (नपुं.)	वळण.
वतूर (स्त्री)	खाज, कंड.
वतुरो (पु.)	ओरखडा.
वसे (स्त्री)	दशा.
वसमुं (वि.)	काठिण.
वसाळुं (नपुं.)	हिंवाळ्यात खाण्यांत येणारे पौष्टिक पदार्थ.
वस्तार (पु.)	कुटुंब विस्तार.
वस्तारी (वि.)	मोठें कुटुंब.
वस्तु (नपुं.)	कथानक.
वस्तू (स्त्री)	वस्तु.
वडाणु (नपुं.)	होडी.
वडाळ (नपुं.)	स्नेह, प्रीति.
वडीवटार (पु.)	मामलेदार.
वडु (स्त्री)	बायको, सून.
वडुवर (स्त्री)	नवी सून.
वडेभ (पु.)	शंका.
वडेर (पु.)	लांकडाचा भुसा.

वहेलुं (वि.)	लवकर.
वहेवार (पु.)	व्यवहार.
वहेंयणी (स्त्री)	विभागणी.
वटेणियो (पु.)	} झंझावात.
वावाळोडुं (नपुं.)	
वा (पु.)	वायु. वात.
वाकेइ (वि.)	माहितगार.
वाछट (स्त्री)	पावसाचे शितोडे.
वाछडी } (स्त्री)	वासरुं.
वाळणी (वि.)	योग्य.
वाडी (स्त्री)	बाग.
वाढ (पु.)	काप, चीर.
वात (स्त्री)	गोष्ट, हकीकत.
वाढण (नपुं.)	ढग.
वायडुं (नपुं.)	वातूळ.
वायदो (पु.)	वायदा.
वायरो (पु.)	वारा.
वार (पु.)	वार, दिवस.
वारतहेवार (पु.)	सगमुदीन.
वाराइरती (अ.)	आळोपाळीनें.
वाइं (अ)	ठीक.
वारो (पु.)	पाळी. (Turn)
वावटो (पु.)	बावडा.
वावट (पु.)	सांथ.
वास (स्त्री)	घाण.

वास (पु.)	मुकाम.
वासणु (नपुं.)	भांडें.
वासी } (वि.)	शिलें.
वाशी }	
वासीडुं (नपुं.)	केर.
वाडवाड (स्त्री)	वाहवा.
वाण (पु.)	केस.
वाणुं (नपुं.)	रात्रीचें जेवण.
वांक (पु.)	अपराध.
वांकटो (पु.)	हुंडा.
वांकुं (वि.)	वांकडें.
वांयन (नपुं.)	वाचन.
वांधो (पु.)	हरकत.
वांस (पु.)	बांवू.
विजोग (पु.)	वियोग.
विसात (स्त्री)	महत्त्व.
वीतक (नपुं.)	संकट.
वीडुं (वि.)	द्विमुखलें.
वींटी (स्त्री)	अंगठी.
वीटो (पु.)	वेटोळें.
वेणु (नपुं.)	वचन, शब्द.
वेपार (पु.)	व्यापार.
वेर (नपुं.)	वैर.
वेरान (वि.)	वैराण.
वेरो (पु.)	कर.
वेविशाण (नपुं.)	साखरपुडा.
वैडु (वि.)	वैद्यकी.

श

शक (पु.)	संशय, शक.
शम्भस (पु.)	इसम.
शठ (वि.)	धूर्त.
शथु (नपुं.)	ताग.
शथुगार (पु.)	शृंगार.
शथ (नपुं.)	प्रेत.
शरत (स्त्री)	करार, आठवण.
शर (वि.)	सुरू.
शर्यात (स्त्री)	आरंभ.
शहरे (नपुं.)	शहर.
श्रियण (नपुं.)	स्त्रीचें पावित्र्य.
शिरस्तो (पु.)	प्रथा.
शिग (स्त्री)	शेंग.
शिगडुं (नपुं.)	शिग.

शिगोडो (पु.)	शिगाडा.
शीतला (स्त्री)	देवी. (Smallpox)
शीशी (स्त्री)	बाटली.
शीजो (पु.)	सांवली.
शुकन (पु.)	शक्कन.
शेष्पी (स्त्री)	बढाई.
शेरडी (स्त्री)	उंस.
शेरी (स्त्री)	गल्ली.
शेष (वि.)	बाकी राहिलेळें.
शेष (स्त्री)	प्रसाद.
शाक (स्त्री)	सवत.
शाक (पु.)	शोक.
शाभ (पु.)	हौस, आवड.

स

सभत (वि.)	टणक, हढ.
सगपथु (नपुं.)	नातें, शरीरसंबंध.
सगवड (स्त्री)	सोय.
सगांसांघ (पु.)	सगे सोयरे.
सगीर (वि.)	लहान वयाचें. (Minor)
सगुं (वि.)	नातलग.
सगण्ड (वि.)	मजबूत, कठिण.
सग्न (स्त्री)	शिक्षा.
सटोडियो (पु.)	सट्टेबाज.
सड (वि.)	दिङ्मूढ.

सडो (पु.)	कीड.
सढ (नपुं.)	शीड.
सथुडो (पु.)	कळ.
सनान (नपुं.)	दोष, सूतक, रानान.
सपाडुं (नपुं.)	उपकार.
सभ (पु.)	शपथ.
सभाधान (नपुं.)	तडजोड.
सभीसांज (स्त्री)	तिन्हीसांज.
सभुं (वि.)	व्यवस्थित.

समूह } (वि.) संपूर्ण; बिलकुल.
 समूह }
 समूह (वि.) बरोबरीचें
 सरकार (स्त्री) सरकार.
 सरभुं (वि.) सारखें, सपाट,
 सुद्धां, व्यवस्थित,
 योग्य.

सरधस (नपुं.) मिरवणूक.
 सरत (स्त्री) स्मृति.
 सरनाभुं (नपुं.) पत्ता.
 सरवाणे (अ.) एकंदरीत.
 सरवाणे (पु.) बेरीज.
 (आदत्याडी (स्त्री) वजाबाकी.)
 सरस (वि.) चांगलें.
 सरशीधुं (नपुं.) शिधासामान.
 सरैराश (अ.) सरासरी.
 सक्षाम (स्त्री) सलाम.
 सक्षामत (वि.) खुशाल.
 सक्षा (स्त्री) सल्ला.
 सवणुं (वि.) सुलटें.
 सवार (नपुं.)
 (स्त्री) सकाळ.
 सवार (वि.) स्वार.
 सवाल (पु.) प्रश्न.
 सस्तुं (वि.) स्वस्त.
 सहारो (पु.) आश्रय, मदत.
 सहियर (स्त्री) मैत्रीण.
 सह (वि.) सर्व.

सहेज (वि.) अल्प.
 सहेज (स्त्री) सहूल.
 सहेजुं (वि.) सोपें.
 सणंग (वि.) अखंड.
 सणियो (पु.) गज.
 सणी (स्त्री)
 सणो (पु.) कीड.
 संकडामणु (स्त्री) अडचण.
 संगाथ (पु.) सोबत.
 संगेभरभर (पु.) स्फटिक.
 संधरो (पु.) संग्रह.
 संधात (पु.) सोबत.
 संयो (पु.) यंत्र.
 संताडूकडी (स्त्री) लपडाव.
 संताप (पु.) क्लेश, दुःख.
 संदेश (पु.) निरोप.
 संदेशा यक्षाववा वाटाघाटी करणें.
 संदेश (पु.) शंका.
 सण (पु.) एकजूट.
 संभाण (स्त्री) सांभाळ.
 साकर (स्त्री) खडीसाखर.
 साक्षर (वि.) विद्वान्, लेखक.
 सायवणुी (वि.) सांभाळ.
 सायुं (नपुं.) सत्य, खरें, योग्य.
 साणुं (नपुं.) चांगलें, प्रकृतीनें
 बरें.
 साडी (स्त्री) किमती पातळ.
 साधियो (पु.) स्वस्तिक, रांगोळी.
 साधियो पूरवे रांगोळी काढणें.

सादडी (स्त्री)	चटई.
सादार्ध (वि.)	साधेपणा.
सादुं (वि.)	साधें.
सान (स्त्री)	खूण, संकेत.
सागित (वि.)	शाबीत.
सामदुं (अ)	एकदम.
साभावाणुं (वि.)	विरुद्ध पक्षाचें.
सामुं (वि.)	समोर, विरुद्ध.
सार (पु.)	तात्पर्य, कस.
सारवार (स्त्री)	आजाय्याची चाकरी.
सारासारी (स्त्री)	चांगला संबंध.
सारुं (वि.)	चांगलें, बरें.
साख (स्त्री)	वर्ष.
साखो (पु.)	पातळ, लुगडें.
सावकुं (वि.)	सावत्र.
सावयेत (वि.)	सावध.
सावरणी (स्त्री)	केरसुणी.
सांठुं (वि.)	अरुद.
सांठण (स्त्री)	सांखळी.
सांज (स्त्री)	संध्याकाळ.
सिदाई (स्त्री)	शिलाई.
सीटी (स्त्री)	शिटी.
सीधुं (वि.)	सरळ.
सीधुं (नपुं.)	शिधा.

सीमंत (नपुं.)	गरोदर
(छोवो)	(असणें).
	पहिलटकरीण.
सीवणु (नपुं.)	शिवण.
सुकान (नपुं.)	सुकाणूं.
सुधउ (वि.)	स्वच्छ, टापटीप.
सुतराड (वि.)	सुती.
सुधराई (स्त्री)	म्युनिसिपालिटी.
सुधारे (पु.)	सुधारणा.
सुवावउ (स्त्री)	बाळंतपण.
सुंवाणुं (वि.)	मऊ.
सुझूं (वि.)	शुष्क.
सूतर (नपुं.)	सूत.
सूढ (नपुं.)	सोंड.
सेंथी (स्त्री)	केंसांचा भांग.
सेणभेण (स्त्री)	सरमिसळ.
सैंडा (पु.)	शतक.
सोगंद (पु.)	शपथ.
सोणो (पु.)	सूज.
सोण (स्त्री)	सपीठ, रवा.
सोटी (स्त्री)	काठी.
सोउ (स्त्री)	सुगंध, पदर.
सोपारी (स्त्री)	सुपारी.
सोय (स्त्री)	सुई.
सोया (पु.)	दाभण.
सोडाभाणुं (वि.)	सुशोभित.
सोण (स्त्री)	वळ.

ह

हठ (स्त्री)	हठ.
हउकथुं (वि)	पिसाळलेलें.
हउताळ (स्त्री)	हरताळ.
हउमेथो (पु)	धक्का.
हथियार (नपुं.)	हय्यार.
हथोडी (स्त्री)	हतोडी.
हढ (स्त्री)	हड.
हर (वि.)	प्रत्येक.
हरभ (पु)	आनंद.
हरहुनर (पु.)	कलाकौशल्य.
हराळ (स्त्री)	लिलांव.
हरियाणी (स्त्री)	हिरवळ.
हरीक्ष (वि.)	प्रतिस्पर्धी.
हरीक्ष (स्त्री)	स्पर्धा.
हलकुं (वि.)	हलकें.
हण (पु.)	नांगर (शेतीचा).
हल्लेसुं (नपुं.)	वल्हें.
हशे	असेल, असो.
हणदर (स्त्री)	हंळद.
हणवे (अ.)	हळं.
हा	हो.
हाट (स्त्री)	दुकान.
हाडकुं (नपुं.)	हाड.

हाथो (पु.)	दांडा, मूठ.
हानि (स्त्री)	नुकसान.
हाम (स्त्री)	हिमत.
हार (स्त्री)	ओळ.
हाल	हल्लो.
हावत (स्त्री)	स्थिति.
हावरकुं (नपुं.)	पाळणा (अंगाई गीत).
हांक्ष (स्त्री)	श्वास, दम.
हारियो (पु.)	समास, (Margine)
हांसी (स्त्री)	नाचकी.
हिल्याल (स्त्री)	हालचाल.
हिसाम (पु.)	हिशेब.
हुधड (नपुं.)	दंगा. (Riot)
हुंक्ष (स्त्री)	ऊब.
हुडकी (स्त्री)	उचकी.
हुत (नपुं.)	प्रेम.
हुयु (नपुं.)	हृदय.
हुड (स्त्री)	पैज.
हुंशियार वि.)	हुशार.
हुंश (स्त्री)	हौस.

